

UNIVERZITA KARLOVA
Katolická teologická fakulta
Ústav dějin křesťanského umění
Dějiny křesťanského umění

Jiří Vácha

**Barokní liturgický textil ve sbírkách
českobudějovické diecéze**

Disertační práce

Vedoucí práce: prof. Jan Royt
Konzultant: Dr. Phil. Karel Otavský

2018

Čestné prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

Jiří Vácha v Praze dne 25. 5. 2018

Anotace v českém jazyce

Tato práce představuje výběr z tkaných vzorovaných textilií z chrámových pokladnic na území Českobudějovické diecéze. Prezentované tkaniny jsou z historického období 16.–18. století, přičemž je zde prezentován pouhý výběr dochovaných sbírek. Těžištěm je úchvatná kolekce látek z 18. století, na níž je představen vývoj jednotlivých historických okruhů dekorů s častým záběrem i do jednotlivých variant designu. Variabilita vzorů tohoto století je neobyčejně vysoká a kombinuje mnoho inspiračních zdrojů majících své kořeny v exotických zámořských krajinách. Jednotlivá katalogová hesla jsou doplněna o základní technologický rozbor, který umožňuje vhled do tehdejší textilní výroby a zároveň badatelům přináší hlubší porozumění jednotlivých představovaných tkanin. Přestože Českobudějovická diecéze svou rozlohou mírně přesahuje hranice Jihočeského kraje, zkoumané sbírky byly převážně importovány ze západoevropských zemí se světoznámou tkalcovskou výrobou. Katalog nastiňuje historicky významný import luxusního zboží odrážející mnohotvárnost dekoru. Existence tkanin s identickými nebo analogickými vzory zcela jednoznačně ukazuje přesah kolekce zkoumaného materiálu daleko přes hranice zkoumaného regionu. Zároveň je zde nastíněna pestrost do regionu dovážených tkanin, jelikož jsou v současnosti chrámové textilní sbírky pouhým stínem své někdejší slávy.

Klíčová slova: hedvábné vzory, textilní umění, 17. století, 18. století, barokní, liturgický textil, Českobudějovická diecéze, Technologický rozbor, Textil ve sbírkách, hedvábí

Anotace v anglickém jazyce

The book presents an array of woven patterned fabrics from church treasuries in the territory of the Diocese of České Budějovice. The examples provided originate in the period spanning from the 16th to the 18th century, and they represent only a small selection of the surviving collections. The focal point consists of a magnificent collection of textiles from the 18th century, documenting the development of the individual historical spheres of decors overlapping into corresponding variants of design. The variability of patterns pertaining to this century is unusually high, and it combines a large number of sources of inspiration with roots in exotic overseas countries. The catalogue entries are furnished with brief technological analyses that offer an insight into the textile production of the respective periods and, at the same time, they provide researchers with a deeper understanding of the individual fabrics on display. Although the area of the Diocese of České Budějovice to a certain degree exceeds the boundaries of the Region of South Bohemia, the collections examined were, in their majority, imported from western European countries manufacturing weaving products of world renown. The catalogue outlines the historically significant import of luxury goods reflecting a variety of decor forms. The existence of fabrics with identical or analogical patterns unambiguously evidences that the scope of the collection of the materials examined extends beyond the boundaries of the region. Simultaneously, the book shows the diversity of the fabrics imported to the region because the existing collections of church textiles are a mere shadow of their former glory.

Klíčová slova: silk designs, textile art, 17. century, 18. century, baroque, liturgical textiles, diocese of České Budějovice, technological analyses, textiles in the collections, silk

Poděkování

Výzkum vedoucí k zhotovení této práce byl z velké části Grantové agentury Univerzity Karlovy v Praze a Fondu mobility Univerzity Karlovy v Praze.

Touto formou bych rád poděkoval nadaci Abegg-Stiftung, která v roce 2002 darovala Katolické teologické fakultě část duplicitních výtisků ze své knihovny a mně tak poskytla prvotní vhled do textilní kunsthistorie. Zároveň musím poděkovat Dr. Regule Schortě, ředitelce nadace Abegg-Stiftung, která mi umožnila studium v bohatě zásobené knihovně s možností ubytování a konzultování se všemi kurátory nadace. Dále bych chtěl vyjádřit svou vděčnost Dr. Phil. Karlovi Otavskému a MgA. Vendulce Otavské, kteří mě vedli formou individuální výuky a konzultací. Jen díky jejich vstřícnosti a ochotě bylo možné se zabývat tak složitým úkolem, jehož jedním z výsledků je vydání této publikace. Dále bych chtěl poděkovat prof. Janovi Roytovi za metodické vedení a školení v průběhu celého mého doktorského studia.

Poděkování také náleží odborným pracovníkům a správcům textilních sbírek kláštera Melk, kláštera Heiligenkreutz, kláštera Strahov, řádu maltézských rytířů, správě státního zámku Hluboká nad Vltavou, správě státního zámku Český Krumlov, správě státního zámku Jindřichův Hradec, správě Pražského hradu, odborným pracovníkům Prácheňského muzea v Písku, odborným pracovníkům Městského muzea v Horažďovicích a odborným pracovníkům Uměleckoprůmyslového muzea v Praze. V neposlední řadě bych velmi rád poděkoval mnoha správcům a zaměstnancům jednotlivých farností, kteří mi umožnili přístup do sbírek.

1. Úvod.....	12
2. Hodnotící přehled odborné literatury k tématu práce.....	14
3. Tkaniny v sakrálních sbírkách.....	15
4. Problematika přesunů a autentičnosti sakrálních sbírek	17
5. Textilní dekor.....	20
5.1. Vývoj vzorů historických tkanin.....	20
5.2. Textilní dekor 17. a 18. století	23
5.3. Symetrické vzory 17. století.....	23
5.4. Asymetrické vzory 1600–1650.....	24
5.5. Rozvilinové vzory 1630–1670	24
5.6. Rozsazený větévkový vzor 1660–1700	25
5.7. Podélné a příčné pruhové vzory 1650–1700.....	25
5.8. Bizarní vzor 1690–1720.....	25
5.9. Zašpičatělý oválný vzor 1700–1730.....	27
5.10. Naturalistický vzor 1730–1750.....	28
5.10. 3. „Styl Revel“ 1730–1740.....	30
5.11. Rozvilinový a zvlněný úponkový vzor 1740–1775, 1789?	30
5.13. Rozsazený, pruhový a drobný vzor.....	32
6. Tkalcovská centra.....	34
6.1. Francie.....	34
6.2. Itálie	34
6.3. Španělsko.....	35
6.4. Anglie.....	35
6.5. Vídeň.....	36
6.6. Praha	36
7. Deponování a dlouhodobé uskladňování tkanin.....	37
8. Významná zahraniční pracoviště.....	40
9. Technologie a metodika výzkumu.....	41
10. Krátký historický přehled zkoumaných lokalit.....	43
10.1. Bechyně	44
10.2. Borovany	45
10.3. Brloh	46
10.4. Březnice u Příbrami	47
10.5. Český Krumlov	48
10.6. Čížová.....	50
10.7. Horní Planá.....	50

10.8. Chlum u Třeboně	51
10.9. Chvalšiny.....	51
10.10. Jindřichův Hradec	52
10.11. Kájov	55
10.12. Lnáře	56
10.13. Nepomuk	57
10.14. Netolice.....	58
10.15. Neustupov	59
10.16. Nová Bystřice.....	59
10.17. Nová Cerekev.....	60
10.18. Opařany	60
10.19. Pacov	60
10.20. Pelhřimov	62
10.21. Planá nad Lužnicí.....	63
10.22. Pošná	63
10.23. Slivice.....	63
10.24. Starý Rožmitál.....	63
10.25. Strakonice	64
10.26. Strakonice Podsrp	65
10.27. Sušice	65
10.28. Svojšice.....	66
10.29. Štěkeň.....	67
10.30. Tábor	67
10.31. Trhové Sviny.....	69
10.32. Třeboň	70
10.33. Záhoří u Písku	71
10.34. Zlatá Koruna	71
10.35. Volyně.....	72
10.36. Vyskytná nad Jihlavou	73
11. Přehled sbírek barokních parament.....	73
11.1. Římskokatolická farnost Bechyně	73
11.2. Římskokatolická farnost Borovany	76
11.3. Římskokatolická farnost Brloh	77
11.4. Římskokatolická farnost Březnice u Příbrami	77
11.5. Římskokatolická farnost Český Krumlov.....	83
11.6. Římskokatolická farnost Čížová.....	87

11.7. Římskokatolická farnost Horní Planá	89
11.8. Římskokatolická farnost Chlum u Třeboně.....	89
11.9. Římskokatolická farnost Chvalšiny	93
11.10. Římskokatolická farnost Jindřichův Hradec.....	94
11.11. Římskokatolická farnost Kájov	97
11.12. Římskokatolická farnost Lnáře	99
11.13. Římskokatolická farnost Nepomuk	99
11.14. Římskokatolická farnost Netolice	101
11.15. Římskokatolická farnost Neustupov	102
11.16. Římskokatolická farnost Nová Bystřice	103
11.17. Římskokatolická farnost Nová Cerekev.....	103
11.18. Římskokatolická farnost Opařany.....	104
11.19. Římskokatolická farnost Pacov.....	105
11.20. Římskokatolická farnost Pelhřimov	105
11.21. Římskokatolická farnost Planá nad Lužnicí.....	106
11.22. Římskokatolická farnost Pošná.....	106
11.24. Římskokatolická farnost Slivice.....	108
11.24. Římskokatolická farnost Starý Rožmitál	109
11.25. Římskokatolická farnost Strakonice.....	110
11.26. Římskokatolická farnost Strakonice Podsrp	111
11.28. Římskokatolická farnost Sušice	115
11.28. Římskokatolická farnost Svojšice	115
11.29. Římskokatolická farnost Štěkeň	116
11.30. Římskokatolická farnost Tábor	118
11.31. Římskokatolická farnost Trhové Sviny	118
11.32. Římskokatolická farnost Třeboň	120
11.33. Římskokatolická farnost Záhoří	121
11.34. Římskokatolická farnost Zlatá Koruna.....	122
11.34. Římskokatolická farnost Volyně.....	123
11.36. Římskokatolická farnost Vyskytná nad Jihlavou.....	124
11.37. Prácheňské muzeum v Písku	125
11.38. Městské muzeum Horažďovice	126
12. Katalog tkanin	127
12.1. Tkaniny 17. století	127
12.2. Bizarní vzor (1690–1720)	133
12.3. Zašpičatělý oválný vzor (1700–1730).....	159

12.4. Naturalistické vzory – první okruh (1725–1740).....	182
12.5. Naturalistické vzory – druhý okruh (1730–1750).....	199
12.6. Rozvilinové a zvlhčené úponkové vzory (1740–1775, 1789?)	214
12.7. Pruhové vzory (1760–1800)	256
12.9. Vzorované samety závěru 16.–18. stolet.....	266
13. Závěr	270
14. Příloha	272
14.1. Rejstřík použitých částí sakrálních sbírek.....	272
14.2. Glosář odborných textilních pojmů.....	279
14.3. Seznam zkratk:	290
14.4. Seznam použité literatury.....	291
14.5. Seznam vyobrazení:	295
14.6. Obrazová Příloha	Error! Bookmark not defined.

1. Úvod

Tato absolventská práce byla autorem z velké části publikována,¹ jelikož byla spolufinancována Grantovou agenturou Univerzity Karlovy v Praze a Fondem mobility Univerzity Karlovy v Praze. Jednotlivá katalogová hesla této práce jsou výběrem z rozsáhlých textilních sbírek Českobudějovické diecéze.² Záměrně je zde uveden i omezený počet katalogových hesel ze sbírek Prácheňského muzea v Písku³ a Městského muzea Horažďovice.⁴ Předměty ze zmiňovaných institucí pomáhají dokreslit mnohotvárnost textilní tvorby v 18. století. Množství dochovaných tkaných dekorů v rámci liturgických souprav ve sledovaných sbírkách diecéze umožnilo zcela změnit základní ideu katalogu. Metodika a zpracování se nezaměřuje na jednotlivé předměty a jejich přesný popis. Jedná se o fragmenty vzorovaných tkanin v kontextu obdobných textilií celé Českobudějovické diecéze. Klíč pro vhled do chrámových pokladnic je zařazen formou přílohy.⁵ Tato absolventská práce si klade za cíl zachytit bohatost sakrálních pokladnic v kontextu již zapomenutých nuancí luxusních, převážně hedvábných tkanin 16.–18. století. K tomuto časovému vymezení bylo přistoupeno, jelikož tkaniny starší 16. století se v chrámových pokladnicích zkoumané diecéze nenacházejí. Oproti tomu badatelský materiál v podobě vzorovaných tkanin z období 19. – 21. století je ve sbírkách hojně zastoupen, ale v důsledku průmyslové revoluce a s tím spojenou změnou výroby, nedosahuje umělecké hodnoty, která byla při sestavování tohoto katalogu klíčovým kritériem.

Neutěšený stav mnohých sbírkových předmětů není natolik reprezentativní, aby bylo možné představovat jednotlivé chrámové pokladnice tradiční formou, prezentující své sbírkové předměty či ucelené soupravy takovým způsobem, jako je tomu například u sbírek řezenského dómu⁶ nebo u bavorských zámeckých a chrámových sbírek.⁷ Koncepce systematického vyobrazení pouze jednotlivých textilních vzorů umožňuje představení takových souprav, které by jinak vyžadovaly před

¹ VÁCHA 2016

² Územní rozsah Českobudějovické diecéze ke dni 31. 12. 2012. V následujícím roce byly farnosti Vyskytná nad Jihlavou a Slivice předány do správy okolních diecézí z důvodu zefektivnění rozložení církevní správy v české provincii.

³ Kat. č. 2.4., kat. č. 2.5., kat. č. 2.22. kat. č. 5.7.

⁴ Kat. č. 5.4.

⁵ Viz. Rejstřík použitých částí sakrálních sbírek.

⁶ HUBEL 1976.

⁷ SEELIG 1984.

svou prezentací rozsáhlé restaurátorské zásahy, nebo by byly zcela opomenuty. Fotodokumentaci v katalogu představovaných látek bylo možné pořídit pouze v terénních improvizovaných podmínkách chrámových areálů s nedokonalým fotografickým osvětlením. Technologické rozborů byly psány v terénu a upřesňovány pomocí makrofotografií zkoumaných fragmentů, tudíž nebylo využito klasického ateliérového vybavení, a proto v některých případech nejsou odborné popisy úplné. Skladba katalogových hesel této práce je zaměřena na samotnou podstatu jednotlivých tkanin, ale i řeší řazení katalogová části textilních dekorů. Záměrné sledování předpokládaného vývoje na příkladech jednotlivých sbírkových předmětů ze sakrálních pokladnic má svou neodmyslitelný význam, jako celek. Provázanost tkanin v rámci sbírek je provedena za pomoci soustavy příloh a odkazů. Hlavní podstatou publikace je zachycení vývoje dekoru v závislosti na technologii tkalcovství. Popis dekoru je doplněn o technologický rozbor tkanin, přičemž je v rámci katalogových hesel využito i mezinárodně využívané francouzské terminologie.⁸ Složení katalogové části věnované tkaninám reflektuje strukturu používanou kurátory švýcarské nadace Abegg-Stiftung.

Provázanost jednotlivých sbírkových předmětů v pokladnicích je také zajímavou otázkou, která je v této práci také řešena. Vytvoření tohoto vhledu uceleně ukazuje na torzálnost sbírek, ale také na jejich mnohdy významnou vypovídající hodnotu.

⁸ Mezinárodní slovníky textilních pojmů jsou tradičně vydávány lyonskou organizací CIETA.

2. Hodnotící přehled odborné literatury k tématu práce

Za základ česky psané odborné literatury vztahující se k oblasti tkaného textilního dekoru je považována útlá kniha Jitky Gollerové-Plaché.⁹ Zde popisované tkaniny z královské hrobky katedrály sv. Víta v Praze jsou datem své výroby řazeny do epochy, jež s časovým vymezením této práce nesouvisí. Dalším neopominutelným počinem je katalog Mileny Zeminové,¹⁰ která na tehdejších sbírkách Uměleckoprůmyslového muzea v Praze v krátkosti představuje uměleckou výrobu jak tkaných, tak i vyšívaných textilií. Nesmírně přínosným je odborný článek Míky, který rozebírá průmyslovou výrobu 18. století, v níž se i dotýká výroby hedvábných tkanin ne území dnešní Prahy.¹¹ Mezi výjimečné publikace je třeba také zařadit rozsáhlou odbornou stať Radka Matinka,¹² který se zde zabývá vzhledem do problematiky textilní výroby, kterou doplňuje o systematizaci a rady péče o textilní sbírkové předměty.

Zoroslava Drobná publikovala o české výšivce, ale její publikace¹³ nebyla napsaná v češtině. Stejně jako tomu je u souborného katalogu tkanin z Židovského muzea v Praze.¹⁴ Přínosnými souhrnými publikacemi se stává dvojice publikací Radka Martinka, které se věnují souhrně liturgickému oděvu. Pohled autora na dokumentaci sakrálních textilních sbírek, který je doplněn o vzhled do teorie, jež je nutná k dokumentaci parament se stala nesmírně přínosnou literaturou.¹⁵

Jelikož touto prací zkoumané tkaniny byly v námi sledovaném období vyráběny v oblasti dnes označované západní Evropa, a tudíž se jedná o historický import umělecky cenných tkanin, tak je důležité zmínit se, že důležitějšími autory pro textilní problematiku jsou převážně odborní pracovníci ze zahraničních institucí. Za jednoho ze zakladatelů tohoto oboru je považován Otto von Falkeho, který ve svých publikacích doslova položil základní kameny rozčlenění textilních dekorů 18. století.¹⁶ Mnohé z těchto skupin také pojmenoval a specifikoval. Dalšími z výjimečně přínosných odborníků byla dvojice kurátorů z Victoria and Albert muzea v Londýně.

⁹ GOLLEROVÁ-PLACHÁ 1937.

¹⁰ ZEMINOVÁ 1974.

¹¹ MÍKA 1980, 85–169.

¹² MARTINEK 2014a et MARTINEK 2014b

¹³ DROBNÁ 1949.

¹⁴ KZBALOVÁ/ SCHIBOVÁ/ VONDROVÁ 2003

¹⁵ MARTINEK 2014a et MARTINEK 2014b

¹⁶ FALKE 1913

3. Tkaniny v sakrálních sbírkách

Současné badatelské zaměření české odborné veřejnosti stále nedoceňuje výzkumný potenciál pestře vzorovaných hedvábných tkanin. Emanuel Poche napsal: „Početně nejsilnějším a umělecky nejhodnotnějším oborem uměleckořemeslné práce této doby v jižních Čechách jsou kostelní paramenta.“¹⁷ Milena Zeminová vyzdvihuje sakrální paramentní sbírky a připomíná, že drahocenné historické tkaniny, které byly do našich zemí dováženy v průběhu 17. a 18. století, se v prostředí profánních sbírek takřka nedochovaly.¹⁸ Návrhářství tkaných vzorů po celou svou dlouhou historii až do poloviny 18. století nerozlišovalo dekor na sakrální a profánní, ale pouze podle náročnosti provedení, použitých materiálů a módnosti. Hedvábné textilie byly vysoce ceněným obchodním sortimentem, který byl neodmyslitelnou součástí luxusního stylu života a také umělecké tvorby. Dnes klasifikujeme tyto tkaniny jako jeden z oddílů užitého umění, aniž bychom vnímali jejich důležitost pro tehdejší společnost. Textilní dekory byly v historii významným nositelem moderních směrů ve výtvarném umění. Rychlost proměn textilního vzoru byla umocňována mnohotvárností jednotlivých vzorových variant. Od počátku 18. století nacházíme dostatek zpráv ukazujících, že francouzští tkalci ve spolupráci s designéry představovali dvakrát ročně (na jaře a na podzim) novou kolekci tkanin. Vysoké aristokratické vrstvy rychle přejala ideu módního diktátu, doprovázenou enormní ekonomickou zátěží. Touha po luxusu byla pro šlechtické rody značně nákladná, uvážíme-li, že hodnota nové vzorované textilie klesla po prvním roce o jednu třetinu původní hodnoty.¹⁹ Ruth Hagen na základě archivní prospekce heidelbergského jezuitského chrámu píše, že náklady spojené s pořízením 1 luxusní kasule z nových tkanin dosahovaly 380 guldenů. Pro srovnání, jezdecký kůň stál čtyřicet až sto guldenů a kráva osm až čtrnáct guldenů. Náklady na celou liturgickou paramentní soupravu, doplněnou o množství rozličných antependií, mohly vystoupat až na dva tisíce a více guldenů.²⁰ V důsledku horentních finančních nákladů spojených s pořizováním nových zahraničních hedvábných tkanin byly profánní oděvy prodávány nebo i darovány do chrámových sbírek. Odtud putovaly ke krejčím, kteří je přešili na liturgické soupravy, či jejich části. Původnímu majiteli se tak mohly alespoň

¹⁷ POCHE 1965, 301

¹⁸ ZEMINOVÁ 1974, 3

¹⁹ ZEMINOVÁ 1974, 4 sq

²⁰ HAGEN 1990, 22 sq.

částečně vracet vynaložené prostředky a chrám významně ušetřil při obnově liturgických rouch. Tkaniny z profánního prostředí byly také druhotně prodávány židovskými obchodníky,²¹ anebo šaty přešívány pro šlechtičny s nižším aristokratickým postavením. Situaci archivních záznamů, které by mohly být spojovány s paramentními soupravami, výstižně popisuje Milena Zeminová slovy: „V archivech existují rozptýlené a neúplné údaje o pořizování ornátů, výjimečně zaznamenávající výši nákladů na ně vynaložených či jména jejich vyšívačů, případně dárců.“²² V poznámce dále doplňuje: „Hlavním zdrojem našich poznatků o paramentech jsou většinou kostelní inventáře, které se obvykle omezují na jejich výčet a jen rozsah a výstižnost zápisů občas dovoluje spojit je s některou ze souprav, jejichž původní počet dodnes značně prořídnul.“²³ Forma jednotlivých parament byla od 17.–18. století dobře ustálena až do té míry, že kdybychom porovnávali rozměry jednotlivých kasulí stejného typu, byly by jejich základní rozměry téměř identické. Je pravdou, že střihy jednotlivých součástí liturgických souprav by si zasloužily svůj samostatný sofistikovaný výzkum. Textilní hedvábná role se v průběhu 18. století svou šíří většinou blížila 50 cm a jednotlivé díly střihů nerespektovaly šíři vzorových raportů. V důsledku toho mnozí krejčí kreativně přistupovali k celkovému složení jednotlivých dílců střihu. Je možné se setkat i s úmyslně vytvořenými textilními fragmenty jediné tkaniny, jež jsou vzájemně seskládány tak, aby výsledný vizuální dojem vytvářel iluzi odlišného textilního vzoru. Podstatou této proměny bylo zhotovení výrazně většího vzorového raportu, vytvoření nebo potlačení symetrie dekoru, vynechání nepreferovaných částí, popř. stvoření modernějšího vzoru. V rámci současných textilních sbírek můžeme i vysledovat množství druhotně využitých textilií, na kterých lze vyzorovat kromě zašitých knoflíkových dírek celé dílce kabátů, vest, sukní, sak a jiných profánních oděvů.

Tkaniny a jejich materiál vždy souvisely s využitím v liturgickém prostoru a přesto, že je katalog zaměřen výhradně na nevyšívané vzorované hedvábné textilie, bylo by mylné se domnívat, že jediné hedvábné bylo v historii používáno k zhotovování liturgických rouch a textilní výzdoby sakrálního prostoru. Např. spodní kněžská roucha, oltární plátna, část ustrojení kalichu (korporál, purifikatorium, lavabo a pektorál) náleží do skupiny nazývané linteamina, jež byla dle předpisů zhotovována ze lnu nebo konopí. Zajímavější skupinou tkanin byla druhá skupina tzv. paramenta, do které náleží spolu

²¹ VESELSKÁ 2004, 10 sq

²² ZEMINOVÁ 1974, p. 3

²³ ZEMINOVÁ 1974, p. 26

se svrchními liturgickými kněžskými rouchy²⁴ také oltář zakrývající ozdobné textilie nazývané baldachýn a antependium. Na zhotovení svrchních částí parament měly být používány podle předpisů hedvábné tkaniny. Liturgické oděvy byly také zhotovovány z méně tradičních materiálů, mezi něž patřily vlněné tkaniny a hovězí useně. Kdybychom zkoumali zdobení tkanin, setkáme se s pokovenými nitěmi, složitě stáčenými drátky z drahých kovů, skleněnými aplikacemi imitujícími drahé kameny, ale i s pravými perlami a dokonce i se složitými motivy složenými z částí stébel slámy.²⁵

Postupné snahy o inovaci tkalcovského stavu jsou zakončeny roku 1803, kdy přichází s celkově převratnou koncepcí tkaní Karel Marie Jacquard. Vynález programovatelného tkalcovského stavu využívajícího soustavu po sobě jdoucích karet neodvratně posouvá textilní průmysl do období technické revoluce 19. století. Jacquardův tkalcovský stav již nepotřeboval ke tkaní složitých látek dva tkalce, nýbrž jen jednoho. Dále zásadně inovoval uspořádání tažného systému. Karty nahradily předcházející princip tažného systému, ovládaného pomocníkem tkalce prostřednictvím žabek.²⁶ Počátek 19. století se tedy stal pro textilní výrobu přelomovým, neboť následovalo rozšíření výroby do nových tkalcovských center, jež bylo propojené s postupným poklesem prestiže vzorovaných tkanin do té podoby jakou známe dnes. Použití vzorovaných a vyšívaných hedvábných tkanin v sakrálním prostoru je až do roku 1965 pevně určeno na svrchní části parament a antependií. Zároveň jejich základní zbarvení bylo vymezeno na přesně definované barvy.²⁷

4. Problematika přesunů a autentičnosti sakrálních sbírek

Sakrální textilní sbírky obsahující tkaniny 16.–20. století jsou pro soudobou českou kunsthistorii doposud neobjeveným prostorem pro badatelské úsilí. Po vnesení výnosů druhého vatikánského koncilu do života církve postupně odkládané nemódní liturgické soupravy ztrácejí svůj původní účel. Jejich historická vypovídající hodnota a umělecké sběratelství z mnohých dříve zapomenutých liturgických souprav vytváří stále

²⁴ Kasule, dalmatika, pluvíál, štola, manipul

²⁵ MARTINEK 2014, 17 sq

²⁶ KINZER 1929, 5

²⁷ Bílá, červená, zelená, fialová, černá, růžová a modrá

nenalezené umělecké poklady. Nejpalčivějším problémem textilního znalectví je přesnost datování sbírkových předmětů a jejich následné přiřazování ke správnému tkalcovskému centru. Pro lokální historii jsou zajímavé nuance spojované s přesuny tkanin

v rámci určité oblasti, popřípadě provázání tkanin s lokálními donátory a řemeslníky. Na území České republiky neexistovaly v období před rokem 1800 žádné textilní dílny, jež by v rozmezí 16.–18. století dokázaly kontinuálně vyrábět luxusní vzorované hedvábné tkaniny. Můžeme se setkat pouze s omezeným počtem dílen, které fungovaly po velice krátké období.²⁸ Neodvratná ztráta módnosti vzoru jednotlivých historických tkanin vnášela vždy tlak na jejich vlastníky. Postupné nahrazování již nemoderních parament vedlo k první vlně odkládání kompletních souprav do menších, ale také chudších farností. S tímto procesem se v rámci sledované oblasti můžeme setkat například ve farnosti Vyskytná nad Jihlavou. Zde se dochovala historicky nákladná tkanina [111],²⁹ která se pravděpodobně do venkovské farnosti dostala z jihlavské farnosti, kam mohla být odložena z pražského kláštera Královské kanonie premonstrátů na Strahově.³⁰ Přes skutečnost, že přemístěním textilních souprav ztrácely sbírkové předměty část své vypovídací hodnoty a často byly poškozeny v důsledku dlouhodobého používání, stěhování textilních sbírek, dopomohlo k zachování alespoň některých luxusních textilií. Rušení klášterů za vlády císaře Josefa II. mnohdy vedlo k transformaci dříve klášterních chrámů na farní kostely, které již byly ochuzeny o dřívější přísun kapitálu. Chrámy byly posléze nuceny používat při liturgii zbylé, nerozprodané části svého vybavení. Podobný osud postihl i cisterciácký klášter Zlatá Koruna roku 1785.³¹ Zdejší sbírka byla roku 2002 rozdělena a z části odprodána Národnímu památkovému ústavu v Českých Budějovicích. Přesto je zde zachována liturgická souprava obsahující ojedinělou tkaninu, jež byla obarvena do fialové barvy v průběhu 19. století v rámci téměř celé soupravy, aniž by byla souprava rozpárána [18].³² Obdobné historické okolnosti potkaly i jezuitskou kolej v Březnici u Příbrami, která byla uzavřena z důvodu zrušení řádu papežem Klimentem XIV. roku 1773.³³ Sbírkou tkanin březnického chrámu sv. Ignáce z Loyoly a sv. Františka Xaverského

²⁸ MÍKA 1980, 118 sqq

²⁹ Kat. č. 6.18.

³⁰ Jedná se jen o nepodloženou domněnku, založenou na vzájemné majetkové provázanosti farností s pražským premonstrátským klášterem.

³¹ POCHE A KOLEKTIV 1982, 363.

³² Kat. č. 2.12.

³³ POCHE A KOLEKTIV 1982, 363

je možné považovat za nejucelenější v rámci celé diecéze. Jiné textilní pokladnice zrušených klášterů byly v důsledku této činnosti konfiskovány a následně rozprodány do méně majetných farností, díky čemuž je možné učinit pozoruhodné nálezy i v malých venkovských chrámech. V sakrálních pokladnicích je možné se setkat s druhotně použitými vzorovanými textiliemi. Příčinou přešití převážně profánních oděvů na paramentní soupravy byla nákladnost spojená s pořízením nových módních tkanin ze známých tkalcovských center, z nichž byly zprostředkovávány obchodníky. Historické přešívání a opravy dodnes dochovaných souprav mnohdy vedly k použití dvojice látek z odlišných období v rámci jediného stříhu. Zajímavé je, že v omezeném množství případů byla jako záplata použita historicky cennější tkanina [6],³⁴ nebo celý díl nově použité látky překrývá původní poškozenou textilií.³⁵ U druhotně použité textilie je mnohdy možné rozeznat celé části předešlého stříhu, které mohou pocházet jak z profánního, tak i ze sakrálního prostředí. Proto je možné objevit množství tkanin z 18. století, které jsou v rámci svého stříhu kombinovány s tkaninami z následujících staletí. K historicky nejvýznamnějším přesunům částí chrámových pokladů dochází až ve 20. století. Jednotlivé vlny transformací členění církevní správy, vynucených vlivem dramatických dějinných zvrátů, vedly k téměř nepředstavitelným ztrátám na mobiliárních sbírkách. Hrubým odhadem se během jediného století mohlo ztratit více než 60% veškerých parament z období před rokem 1800. Značná část textilních sbírek Diecéze českobudějovické byla na počátku 20. století umístěna do Diecézního musea, které zaniká roku 1927 a jeho sbírky byly převedeny do Městského musea v Českých Budějovicích.³⁶ Poněvadž je stále otázka vlastnictví této sbírky v etapě vleklého jednání, které podle mého názoru škodí i inkriminovanému souboru uměleckých děl, zavrhl jsem myšlenku na zařazení těchto předmětů do této práce. Prvotním impulzem negativních změn ve složení sbírek byly až události v jihočeském pohraničí v období po odsunu německého obyvatelstva, které bylo nuceno opustit toto území v důsledku Benešových dekretů. Rozsáhlá, původně hustě osídlená oblast se téměř ze dne na den vyliidnila a později byla jen pozvolna osídlována. Následný vznik hlídaného pohraničního pásma v kombinaci s vojenským újezdem Boletice odsoudil mnoho kostelů k postupnému chátrání. Reakcí tehdejší církevní správy bylo zřízení systému ustanovení farností, které byly určeny ke svážení torz mobiliárních sbírek ze zrušených chrámů. Některé cenné

³⁴ Kat. č. 1.6.

³⁵ V katalogu nepublikované tkaniny z Římskokatolické farnosti Zlatá Koruna a Trhové Sviny.

³⁶ Současné Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích.

paramentní sbírky byly v poválečné době svázeny dle patronátního práva do Schwarzenberského rodového archivu v Českém Krumlově na dobu nezbytně nutnou, jelikož se předpokládalo, že aristokratická sídla jsou bezpečnějším místem, než osamocené kostely v krajině.³⁷ Tato činnost byla sice směřována k záchraně jednotlivých uměleckých památek, avšak o jednotlivých transportech mnohdy nenalezneme podrobnou inventární dokumentaci. Ohromující úbytek kléru způsobený odsunem německého obyvatelstva byl částečně nahrazen. V následujících desetiletích nastává postupný úbytek v řadách českých kněží i věřících v jednotlivých farnostech, jež vedl ke scelování farností a opouštění mnoha dříve obsazených far. Vzniklá situace donutila klér přesouvat cenné části chrámových pokladnic do jiných farností. Důvodem byla především hrozba jejich odcizení. V období po II. vatikánském koncilu nastává změna stříhu liturgických rouch, která je postupně následována pozbytím funkčnosti již nemoderních historických liturgických souprav. Druhá vlna krádeží sakrálních předmětů nastává v 90. letech 20. století. Reakcí na tuto situaci byla snaha o zavedení elektronického zabezpečovacího zařízení.

5. Textilní dekor

5.1. Vývoj vzorů historických tkanin

Datování a utřídování umělecky cenných textilních sbírek má své postupy a vodítka, která byla definovaná v publikacích mnoha světově známých odborníků. Přesto je nutné si neustále připomínat, že přes značnou finanční nákladnost, se kterou vzorované komplexní tkaniny vznikaly, byl jejich vývoj a módnost jednotlivých dekorů nelineární. Okruhy vzorů se částečně vzájemně prolínají, existují paralelně v témže období a dokonce se můžeme setkat s tkaninami vymykajícími se zcela jednotlivým vzorovým řazením. Datování tkanin podle dekoru je spojeno s časovým vymezením v rozmezí od desetiletí po čtvrtstoletí. S obdobnou nepřesností se můžeme setkat při

³⁷ Interní archiv Biskupství českobudějovického, fond Patronáty, bez inv. č., č. j. 1415/3 ze dne 14. 10. 1945.

určování původní provenience tkalcovské dílny, jež konkrétní tkaninu zhotovila. Je sice možné přiřadit tkaninu do okruhu tkalcovských dílen určitého státu, odvážněji i města, avšak správným postupem by mělo být určení provenience tkaniny na základě dochovaných písemných pramenů. Je nutné si uvědomit, že i ty mohou být značně zavádějící, jelikož historický zapisovatel na tkaniny nahlížel z pohledu odlišných souvislostí než současný badatel. Látku je možné zaměnit s již neexistující, jelikož dochovaný záznam často nebývá dostatečně podrobný. Další možností je přiřazení textilie pomocí technologického rozboru kombinovaného se stylovou analýzou. Úlohou této metody je přesné porovnání jednotlivých tkanin na základě jejich strukturální podstaty. To nám dovoluje nalezení historicky identických tkanin zhotovených ve stejné tkalcovské dílně, ale také historických falz, která byla základem tehdejšího sortimentu mnoha lukrativních tkalcovských měst. V obou případech je zapotřebí mít k dispozici nezměrný fundus alternativ tkanin, jež jsou dochovány a správně metodicky zpracovány. Dají se vysledovat například odlišné přístupy tkalců k technologickému zhotovení vzoru v rámci tkalcovského stavu. Dekory tkanin byly v historii často kopírovány v méně významných tkalcovských centrech. Pomocí specifických odchylek v rozmístění vazných bodů v rámci základu a vzoru tkaniny lze vysledovat kopie historických tkanin z období 19. a 20. století. Z těchto důvodů jsou jednotlivé tkaniny v katalogové části této knihy přiřazeny k významným tkalcovským centrům, poněvadž k nim neexistují archivní zprávy, které by přesně určovaly jejich původ.

Za další okruh stěžejních pramenů pro textilní kunsthistorii jsou považovány obchodní vzorníky, které v minulosti obsahovaly ústřižky tkanin. Můžeme se s nimi setkat v zahraničních uměleckoprůmyslových sbírkách. Jejich výzkum umožňuje zkoumat primárně technologickou stránku textilií, druhotně pak proměnu desénu. Museum für angewandte Kunst ve Vídni vlastní ve svých depozitářích rozsáhlou sbírku takovýchto vzorníků. Zde je možné díky množství dochovaných fragmentů vyzorovat drobné rozdíly mezi tkaninami z 18. a 19. století. Zdejší textilní sbírka je precizně utříděna, každá tkanina má vlastní kartu, na níž jsou uvedeny veškeré dostupné informace související s danou látkou. Zcela výjimečným pramenem je sbírka návrhů tkanin ve Victoria and Albert Museum v Londýně.³⁸ Sbírkou tohoto muzea obsahují signované návrhy textilních vzorů 18. století, které se staly hlavním podkladem pro řadu studií tkanin tohoto století. Neméně významná je publikace souhrnu obchodních vzorníků

³⁸ ROTHSTEIN 1990

tkanin zabavených britskou celní správou z roku 1764, která je uložena od roku 1972 též ve Victoria and Albert Museum v Londýně.³⁹ Další světoznámý vzorník je spojen s francouzskou královnou Marií Antoinettou.⁴⁰ S jinými textilními vzorníky bychom se jistě mohli setkat v muzejních sbírkách po celém světě. Domnívám se však, že mnohdy nedokonale prozkoumané knižní a archivní zámecké sbírky v rámci České republiky mohou obsahovat malé množství obdobných obchodních vzorníků, které by současným badatelům pomohly lépe pochopit historický obchod s luxusními hedvábnými tkaninami. Dalším, ale v našich podmínkách vzácným pramenem, jsou archivní zprávy spojené s dochovanými tkaninami, či jejich přímá souvislost s majitelem. Taková možnost je v praxi sakrálních sbírek mnohdy vyloučená. Liturgické soupravy byly v 19. a 20. století hojně stěhovány bez přesných záznamů. Zároveň tkaniny, z kterých byly liturgické oděvy šity, mnohdy byly použity z nesakrálních oděvů.⁴¹ Tudíž možnosti dohledání jednotlivých indicií, jež by vedly ke konkrétní dílně nebo provenienci, jsou mizivé.⁴² Nenajdeme-li ke zkoumané textilií písemné prameny a spoléháme-li se na svou dedukci založenou na poznacích ze světové literatury, mohou vzniknout nepřesnosti, např. v případě textilie pocházející ze sbírky Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami [5],⁴³ jejíž téměř identické paralely můžeme vysledovat ve sbírkách Museum für Angewandte Kunst MAK ve Vídni,⁴⁴ Dommuseum zu Salzburg⁴⁵ a Museum für Kunst und Gewerbe Hamburg.⁴⁶ Zde zjistíme, že většina autorů odborných katalogů datuje jednotlivé tkaniny podle dochovaných pramenů souvisejících se vznikem oděvu, anebo proklamují, že tkanina náleží do okruhu textilií z určitého období. Salzburská chrámová sbírka vlastní unikátní soupravu liturgických rouch, která je historicky spojována s bývalým biskupem Marcusem Sitticusem,⁴⁷ a tudíž i datace tkaniny je poměrně úzce vymezena mezi roky 1612–1619, kdy byl zdejším biskupem. Nález nám sice napovídá, že březnická tkanina mohla být zhotovena v takto vymezeném časovém období, ale je pravdou, že tento okruh tkanin byl módní již v závěru

³⁹ MILLER 2014

⁴⁰ VALLAUD 2006

⁴¹ ZEMINOVÁ, 4

⁴² Více v kapitole Problematika proměn sakrálních textilních sbírek.

⁴³ Kat. č. 1.5.

⁴⁴ Fragment tkaniny je součástí nepublikovaných depozitárních sbírek, Museum für angewandte Kunst (MAK), Wien, Inv. č. T 08511-01-04-1926.

⁴⁵ Soubor liturgických rouch je součástí nepublikovaných prezentovaných sbírek, Dommuseum zu Salzburg, Inv. č. 1/16/4, Inv. č. 1/16/1.

⁴⁶ PREYSIG 1974, 83, Inv. č. 1889.10.

⁴⁷ Soubor liturgických rouch je součástí nepublikovaných prezentovaných sbírek, Dommuseum zu Salzburg, Inv. č. 1/16/4, Inv. č. 1/16/1

16. století. Podle četnosti dochovaných paralel můžeme usoudit, že se na přelomu období 16. a 17. století jednalo o oblíbený motiv, ale u jeho přesného časového vymezení vzniku se jedná pouze o odhad, který může být upřesněn na základě dochovaných písemných pramenů.

5.2. Textilní dekor 17. a 18. století

Tvarové uspořádání linií textilního vzoru využívá několik základních schémat, mezi které se řadí pruh, zašpičatělý ovál, esovitě zvlněná linie, symetrie podél vertikální nebo horizontální osy, popřípadě jejich kombinace, symetrický dekor s asymetrickým středem, asymetrie a roztroušené motivy. Tehdejší vnímání textilního dekoru nebylo členěno na jednotlivé etapy tak, jak je rozdělujeme dnes, tudíž ani forma vzorů nebyla konstantní. Módní vzory využívaly určitých pravidel své stavby, která preferovala určité geometrické uspořádání základních linií vzoru. Toto pravidlo však vystihuje pouze hlavní ideový směr daného vzoru. Můžeme se setkat i s textilními dekory, které naše představy o ideálním vývoji dekoru popírají, a proto je obtížné je historicky zařadit. Nevyváženost popisu vzorů 17. a 18. století je způsobena disproporčností badatelského úsilí ve snaze pochopit jednotlivé okruhy tkanin. Zároveň i zastoupení jednotlivých okruhů dekorů ve sbírkách Českobudějovické diecéze má své těžiště v tkaninách 18. století, tudíž není možné ani rámcově prezentovat vývoj dekoru 17. století na dochovaných tkaninách. Z těchto důvodů jsem se z pozice autora uchýlil k upřednostnění detailnějšího popisu u textilních vzorů 18. století, jež mi svým hojným zastoupením v námi sledovaných sbírkách umožnily skutečné pochopení problematiky jejich transformace.

5.3. Symetrické vzory 17. století

Symetrické dekory jsou v rámci 17. století Barbarou Markowsky rozděleny do dvou skupin, jež jsou od sebe odlišeny rozdílným časovým vymezením na první a druhou polovinu století. Vertikální osa symetrie je zde klíčová pro obě podskupiny tkanin. V první polovině století se stále ještě setkáváme s tradičnější skladbou dekoru,

který je vepsán do skutečné pravidelné mřížky, jejímž úkolem je izolování ústředního, popřípadě ústředních motivů v rámci rozložení vzoru v ploše tkaniny. Tato podskupina tkanin také pracuje s linkou a linií, které jsou přerušovány a zvlněny dle potřeb návrhu. Je možné se tedy setkat s na sebe navazujícím vzorem, jehož tvarosloví je takto značně zjednodušeno a dokresleno drobnými motivy. V druhé polovině století sice ohraničení tohoto motivu přetrvává, ale jeho linie se více přizpůsobují potřebám celkové kompozice vzoru.⁴⁸ Více pracují s organickými tvary, náznakem a opouštějí svou dřívější formu. Symetrické dekory pracují s rostlinnými motivy, které se rozvíjejí do módní stylizace, jejíž kořeny lze mnohdy identifikovat v arabském světě. Zvláštní péče je především věnována ztvárnění květů.⁴⁹

5.4. Asymetrické vzory 1600–1650

Mnohdy hravé variace drobných dekorů hojně využívají efektů převrácení a posunutí základní figury dekoru. Vzniklá symetrie vymezuje tuto skupinu dekorů oproti soudobým symetrickým vzorům. Nejoblíbenějším detailem motivů jsou šikmé ozdobné proužky, části exotické květeny, tulipánů, akantových a palmetových listů. Elegance nepravidelně rozložených květinových motivů má mnohdy esovitě zvlněnou základní linii, která je doplněna o postupně se odklánějící části rostliny s dominantním květem. Ústřední motiv dekoru využívá nepravidelného rozložení rostlinné kompozice a to obdobně jako tomu je u zvlněného a spirálového vzoru.⁵⁰ Inspirace motivy z oblastí arabského světa je stále ještě silná. Je možné ji rozpoznat v podstatě jednotlivých motivů a znázorňovaných předmětů.⁵¹

5.5. Rozvilinové vzory 1630–1670

Základem této skupiny dekorů je esovitě zvlněná linie vytvářející nosnou kostru, která většinou vyniká až při opakování vzorového raportu. Jednotlivé základní linie

⁴⁸ Postupně přichází proměna geometrického ohraničení vzoru v organické tvary a tak postupně dochází ke změnám ve vnímání opakování vzorového raportu.

⁴⁹ MARKOWSKY 1976, 56sq, 203–219, 259–265

⁵⁰ Na vzájemné provázání obou skupin upozorňuje Peter Thornton.

⁵¹ MARKOWSKY 1976, 56sq, 220–252

mohou být vzájemně propleteny. Motiv spirály mnohdy doplňuje tuto základní myšlenku konstrukce kompozice, nebo sám přejímá funkci ústředního motivu. Spirálové motivy se podle Petera Thorntona vyvíjí z asymetrických dekorů. Dvojice podskupin symetrických a asymetrických vzorů klade důraz na ztvárnění rostlinného motivu, v němž je upřednostňována prezentace květu, který u této skupiny dekorů má dominantní postavení. U mnohých vzorů je nepřehlédnutelná arabizující inspirace.⁵²

5.6. Rozsazený větévkový vzor 1660–1700

Drobný i středně veliký dekor vychází z asymetricky koncipovaných dekorů. Základní ideou vzorů je jeden i více do určité míry izolovaných motivů, které vyplňují plochu tkaniny. Podstatou konstrukce rozmístění jednotlivých ozdobných částí vzoru jsou hravé variace, jež kombinují jednoduché motivy do složitých nepropojených celků. Rozeseté větévkové vzory nesou ve své pozdní fázi druh stylizace, který je plně rozvinut u bizarních dekorů.⁵³

5.7. Podélné a příčné pruhové vzory 1650–1700

Ve druhé polovině 17. století se začíná objevovat skupina tkanin, u nichž jsou ústředním prvkem stavby dekoru ozdobné pruhy jdoucí ve směru osnovy. Vzniklý podélně jdoucí prvek je vždy doplněn nebo kombinován s ústředním motivem vzoru. Zde je možné identifikovat inspiraci v ostatních vzorech druhé poloviny 17. století. Časté je využití převážně rostlinných motivů, které jsou použity v rozličných variacích dekorů tohoto období.⁵⁴

5.8. Bizarní vzor 1690–1720

První vymezení této skupiny tkanin učinil Otto von Falke, který ji jako první datoval do období kolem roku 1700. Za centrum jejího vzniku označil Španělsko.⁵⁵ Název

⁵² MARKOWSKY 1976, 57sq, 253–268

⁵³ MARKOWSKY 1976, 56sq, 266–271

⁵⁴ MARKOWSKY 1976, 56sq, 272–275

⁵⁵ FALKE 1913, 130

bizarní hedvábí přiřazuje skupině textilií roku 1953 Vilhelm Slomann, ale mylně identifikuje místo vzniku dekoru do Indie.⁵⁶ Následně tuto problematiku publikovalo mnoho autorů, z nichž bych chtěl vyzdvihnout Barbaru Markowsky, která klade vznik motivu do Francie a ukazuje souvztažnosti se zašpičatělým dekorem.⁵⁷ Natalia Rothstein považuje za základ svého výzkumu bizarních tkanin dochované anglické návrhy z 18. století, které jsou uloženy ve Victoria and Albert Museum a které následně aplikuje na globální evropskou módu.⁵⁸ Její striktní vymezení jednotlivých etap bizarního stylu však může být nepřenosné na francouzskou módu, jelikož anglická produkce nediktovала módní styl. Někdy byli angličtí návrháři značně svébytní oproti svým francouzským kolegům. V současné době je nejdokonaleji zpracovanou publikací věnující se problematice tohoto dekoru katalog Hanse Christoha Ackermanna, který člení období dekoru do tří základních etap. První etapa se dá nazvat ranou fází vzoru a její historické zařazení spadala do období let 1690–1700.⁵⁹ Vrcholná fáze dekoru spadá do období mezi roky 1700–1705. Vrcholné období je členěno do trojice podskupin: 1) s květinami,⁶⁰ 2) s východoasijskými elementy⁶¹ a 3) bez východoasijských elementů.⁶² Pozdní fáze dekoru je ohraničena léty 1705–1720.⁶³ Základní myšlenkou vzoru je kombinace exotické květeny s architektonickými prvky. Vznikaly tak složité motivy, které odkrývají tehdejší představy evropských návrhářů o podobě exotického umění. Jejich tvorba byla ovlivněna různorodými motivy mimoevropského umění. Hlavním inspiračním zdrojem se stal dovoz uměleckých předmětů a flóry ze zámoří, pomocí nichž textilní designéři vytvářeli pomyslný exotický ideál. Raná fáze vzoru je jednodušší ve své kompozici a nese ještě znaky typické pro 17. století, a k těm náleží například zvlněné a spirálově členěné motivy. Oproti tomu vrcholná fáze je nesmírně komplikovaná svou mnohotvárností kombinovanou s abstraktními křivkami a stylizovanými mřížkami, které jsou inspirovány geometrickým členěním ploch krajky a také architektonickým pohledem na ztvárnění ozdobné mřížky tvořící výplň oken. V dekoru bývají zakomponovány části staveb, nebo dokonce i celé budovy. Zajímavostí dekoru je časté elegantní propojení

⁵⁶ SLOMANN 1953, 35sqq

⁵⁷ MARKOWSKY 1976, 61

⁵⁸ ROTHSTEIN 1990, et ROTHSTEIN 1994a, et ROTHSTEIN 1994b

⁵⁹ ACKERMANN 2002, 91, kat. č. 116

⁶⁰ ACKERMANN 2002, 172

⁶¹ ACKERMANN 2002, 128

⁶² ACKERMANN 2002, 161

⁶³ ACKERMANN 2002, 203, 337, 389

lampasu s damaškovou vazbou, která umožňuje dotváření v základu vzoru druhou rovinou dekoru. Detailně propracovaný vzor vytvořený za pomoci vzorujících útků je doplněn o svou druhou pomyslnou rovinu. Ta je zhotovena efektem damaškové vazby tak, že je zde za pomoci střídání lesklých a matných ploch vytvořena iluze druhého dekoru. Koncept rozložení vzoru do dvojice rovin je typický i pro zvlněné dekory 2. poloviny 18. století, které tuto iluzi vytvářejí efektem liseré útku. Pozdní fáze bizarního dekoru nese výrazné znaky naturalistických částí v motivu, které jsou již předzvěstí nadcházejícího raně naturalistického období. Zároveň se celková kompozice dekoru značně zjednodušuje. U mnoha dochovaných fragmentů tohoto okruhu je značně obtížné určit, zda se ještě jedná o bizarní vzor.

5.9. Zašpičatělý oválný vzor 1700–1730

První definici specifického vzoru u skupiny textilií označovaných jako zašpičatělý ovál (v německém jazyce Spitzenmuster) učinil opět Otto von Falke,⁶⁴ který jej kladl do pozdního období francouzských bizarních tkanin. Barbara Markowsky tuto myšlenku následně rozvíjí, neboť považuje zašpičatělý ovál za paralelní mutaci bizarního dekoru, který se s ním kontinuálně vyvíjí.⁶⁵ K další hypotéze patří názor, že hlavním obdobím, kdy byl zašpičatělý dekor považován za módní, náleží do období mezi lety 1720–1734. Domovem této skupiny tkanin byl Lyon. Ovšem jejich výroba nebyla soustředěna jen na Francii.⁶⁶ Základní kompozice zašpičatělého dekoru využívá dvojice esovitě zvlněných linií, které jdou tkaninou a jsou vzájemně zrcadleny podél vertikální osy vzoru. Tím vzniká podél osy symetrie zašpičatělý ovál, jež je pravidelně ve směru osy opakován. Zbývající části dekoru vytvářejí podél opakování ústředního motivu poloviční zašpičatělý ovál, který je dokreslen, využijeme-li druhou osu symetrie dekoru.⁶⁷ Při pozorném zkoumání zašpičatělých oválů si nemůžeme nepovšimnout skutečnosti, že část tkanin nese vzor, jehož kompozice připomíná bizarní vzor, který je pouze zrcadlen. Jednotlivé části motivů využívají buď převážně smyšlené exotické

⁶⁴ FALKE 1913, 134 sq

⁶⁵ MARKOWSKY 1976, 64 sq

⁶⁶ GRUBER 1979, 8

⁶⁷ Druhá osa symetrie dekoru vzniká u osově souměrných dekorů. Pokud je jejich vzorový raport malých rozměrů, je druhá osa symetrie patrná na textilií. Vyplňuje-li vzorový raport celou šíři tkaniny, vzniká efekt druhé osy symetrie vzoru pouze tehdy, přiložíme-li dvojici identických tkanin pevným okrajem k sobě tak, že jednotlivé části dekoru na sebe navazují.

rostliny, palmové listy, nebo jen jejich části. Setkáme se zde s podobností umělecké stylizace ztvárnění rostlin u bizarního dekoru a zašpičatělého vzoru. Jsou ale i tkaniny mající prvky vycházející z naturalistického dekoru. Smyslem dekoru je za pomoci květeny vzbudit iluzi neuchopitelného vzoru, který je pravidelně opakován tak, že vzniká na první pohled zřetelná geometricky rozčleněná plocha. Ta má do svých zašpičatělých oválů vepsané dominantní iluzivní plody, květy a poupata. Za další podstatný typ dekoru můžeme považovat i značný barevný kontrast v jednotlivých částech dekoru, který se většinou projevuje v použití barvy základu a hlavní barvy dekoru. Zašpičatělý oválný vzor zasahuje svým časovým vymezením do období bizarních tkanin a ve své pozdní etapě nese naturalistické prvky. Jeho interpretace spočívá v pochopení základní kompozice tkanin. Již od antických dob zná textilní návrhářství zrcadlení základní figury motivu podél vertikální osy. Tudíž lze na tento vzor nahlížet i z pohledu pomyslné alternativy bizarního a raného naturalistického dekoru, který zůstává moderní pro svou praktickou využitelnost, jež je díky své základní kompozici déle módní než samotný bizarní dekor. A proto je pro tento vzor typické větší množství alternativ umělecké stylizace. Tento dekor byl pro svou velikost značně oblíben v nábytkářství, oděvnictví, ale také jako tapeta.⁶⁸

5.10. Naturalistický vzor 1730–1750

Podstatou naturalistického vzoru je realistické zobrazování předmětů, které je v podobě motivů mnohdy zasazeno do iracionálních kompozic. Poněvadž je společnou podstatou vzoru částečný realismus, je přirozené, že samotný vzor je složen z více forem stylizace, na něž je možné dekor dále členit. Dekor nachází inspiraci stejně jako bizarní dekor v mimoevropské fauně i flóře, kterou ovšem stylizuje odlišně. Naturalistický dekor již málo využívá druhého dekoru v pomyslném pozadí, které je tvořeno efektem damaškové vazby. Často využívá pozadí homogenní barevnosti, které je členěno *cannelé* a *cannetillé* efektem.

Naturalistické vzory mají svůj inspirační zdroj opět ovlivněný zámořskými oblastmi a to do té míry, že se dá hovořit o fascinaci. Propojení jednotlivých oblastí umění je natolik silné, že se můžeme setkat s jistými izolovanými naturalistickými motivy, například v oblasti evropské porcelánové malby. Období naturalistických tkanin je

⁶⁸ MARKOWSKY 1976, 64

Barbarou Markowsky rámcově řazeno mezi roky 1730–1750.⁶⁹ Nejucelenější soudobá publikace od Anny Jolly v některých datacích posouvá období dekoru na dobu mezi 1730–1745.⁷⁰ Přes poměrně krátké historické období vzoru nám rychlost proměn módního diktátu v kombinaci s mnohotvárností jednotlivých mutací dekoru zanechaly v evropských sbírkách mnoho výjimečných tkanin.

5.10. 1. První okruh stylizace naturalistického vzoru

Jedná se o pomyslnou ranou fázi dekoru, jelikož svou stylizací připomíná bizarní tkaniny. Základem dekoru jsou florální motivy, mnohdy doplněné o architektonické části. Jedinečnost této stylizace dekoru spočívá ve výrazném omezení barevných odstínů dekoru, které jednoznačně zastupuje úmyslně vynechané barvy. Ústřední motivy jsou precizně propracovány do nejmenších detailů, doplněny o přechody barev a vypracovány větším počtem vzorujících útků. Domnívám se, že tento okruh tkanin byl původně ranou fází dekoru, která se stala svébytnou paralelní linií k hlavnímu proudu naturalistického vzoru. Nejedná se, jak by se mohlo na první pohled zdát, o lacinější mutaci cenných tkanin, ale ani o lokální módní hříčku, avšak o samostatný poddruh chápání naturalistického dekoru. Pracnost jednotlivých složitých tkalcovských postupů je zde kombinována s luxusními nákladnými materiály. To pouze potvrzuje rovnoprávnost této svébytné podskupiny.

5. 10. 2. Druhý okruh naturalistického vzoru

Tento podokruh dekoru je ve svých detailech maximálně naturalistický. Specifikem jeho umělecké stylizace je nutnost precizní propracovanosti všech detailů motivu. Setkáme se zde též s jemnými přechody barev a téměř snovými kompozicemi, které jsou vystavěny z lehce identifikovatelných částí. Koncepce vzorů naturalistických tkanin jsou většinou nereálné a znázorňují pomyslnou snovou představu. Většina motivů je inspirována složitými rostlinnými motivy, jež bývají doplněny o zajímavé nevšední věci, kterými mohou být předměty z porcelánu, drobné stavby, lodě, průhledy krajinou, nebesa, shluky domů a také živočichy. Kontrast vrcholně naturalistické kompozice spočívá v

⁶⁹ MARKOWSKY 1976, 66 sq

⁷⁰ JOLLY 2002

metodicky přesném propracování předmětů v nevšedních souvislostech. Oproti bizarním vzorům zde již nejde o fiktivní kopii mimoevropského umění.

5.10. 3. „Styl Revel“ 1730–1740

Přesto, že tento okruh tkanin je pojmenován kombinací slov styl a jména francouzského návrháře tkanin Jeana Revela, žijícího v letech 1684–1771,⁷¹ nejedná se o vzor tkanin v pravém slova smyslu. Tento textilní okruh je řazen do krátkého období okolo let 1730–1740,⁷² a tudíž se prolíná s tkaninami nesoucími naturalistický dekor. Styl Revel označuje prvek nepřímo přejatý z malířských technik, jehož základem je vzájemné prolnutí vzorujících útků v oblastech přechodu jednotlivých barevných ploch. Již tak vysoký počet použitých barev v rámci dekoru je lokálně doplněn o barevné přechody, které poté vytvářejí efekt připomínající malbu. Se stylem Revel je možné se setkat v rámci detailně propracovaných květů a detailů dekorů.

5.11. Rozvilinový a zvlněný úponkový vzor 1740–1775, 1789?

Dvojice označení textilních dekorů může být brána jako dvojice velice podobných samostatných vzorů, nebo jako jediný dekor mající dvě varianty. Za vzájemné pojítka obou variant můžeme považovat základní figuru vzoru, která je částečně přejata z tkalcovské tradice. Hlavní figura kompozice využívá tzv. otočeného vzoru, jenž je inovován o linii podélně jdoucí tkaninou ve tvaru esovitě zvlněné křivky připomínající festony, větvící se keř, kožešinu či krajku. Tento pomyslný základ doplňují jemně stylizované kompozice složené z květů, pruhů krajek, kožešin a drobných ovocných stromků. Druhým hlavním znakem zvlněných dekorů je umístění do prostoru vně záhybů základní linie. Je-li základní linií stylizovaný stonek rostliny nebo keře, tak do tohoto prostoru vyrůstá bohatě kvetoucí větévka. Můžeme se setkat i s bohatě pojatou kyticí, nebo dokonce i s drobným stromkem umístěným do pozice druhého ústředního motivu. Technický raport u tohoto okruhu tkanin zahrnuje základní figuru i s jejím otočením. Z tohoto důvodu je možné při efektu opakování vzoru

⁷¹ SCHÜMANN/TIETZEL 1975, 8

⁷² MARKOWSKY 1976, 66

ve směru osnovy nalézt drobné, tkalci nechtěné, odchylky. Zvlněné dekory opět křísí myšlenku vzoru složeného z dvojice pomyslných rovin. První část je utvořena efekty vzorujících útků, přičemž druhá část dekoru je tvořena liseré efekty jediného, zpravidla bílého útku. Pro základní vazbu tkanin byly většinou zvoleny odvozené plátňové vazby.

U tkanin s maximálně propracovaným dekorem je možné se setkat s *cannelé* nebo *cennetillé*, které byly doplněny o efekt, jenž způsobuje útky nevázané flotování osnovy *poil* na lícové, či rubové straně tkaniny. Popisovaný vzorující efekt kopíruje kontury dekoru a dokonce se objevuje pod všemi plochami dekoru. Podle Barbary Markowsky je okruh zvlněných dekorů řazen do období mezi roky 1740–1775.⁷³ Své poznatky opírá nejen o starší odbornou literaturu, ale i o archivní návrhy z Victoria and Albert Museum. Je ale nutné poznamenat, že efekty základních figur vytvářející vzory jsou technicky známé již od dob antiky a není zcela možné každou otočenou kompozici považovat za zvlněný dekor. Rok 1740 je určující pro počátek zvlněných dekorů. Zrod a život naturalistických a zvlněných vzorů se mírně časově překrývají, proto nelze vnímat návaznost jednotlivých okruhů textilních etap lineárně, ale vždy s ohledem na mnohotvárnost vzorových variant. Rané období zvlněných dekorů je čas přechodu z módního naturalistického motivu v krajkový vzor, který je doprovázen specifickým způsobem stylizace. Vrcholná etapa dekoru je zřetelně rozpoznatelná a lehce zařaditelná. Je zdrojem pro pozdní a závěrečnou formu dekoru. Pozdní etapa zvlněných dekorů (1770–1789) se dá rozdělit na tři základní směry. První z nich stereotypně pokračuje ve vrcholném zvlněném dekoru. U druhého okruhu si můžeme povšimnout mnohotvárnosti motivů, které dávají vzniknout samostatné umělecké stylizaci. Za inspirační zdroj můžeme považovat vrcholné období dekoru, jelikož přebírá jeho hlavní kompozice ve tvaru písmene S a zrcadlí jej. Základní křivka dekoru již není jen ve tvaru písmene S a je doplněna o symetrii získanou dodáním druhé křivky. Kompozice může připomínat ve svém geometrickém základu už popisovaný zašpičatělý dekor. Použitým základním motivem je květina, či dokonce celý keř, který může být doplněn o krajkové mašle. I tento dekor je možné členit na další dvojici poddruhů podle práce se základem vzoru. První klasická forma přejímá homogenně pojatý základ, nebo jej doplňuje o liseré efekt. Druhá skupina jej zaplňuje plošně pojednanými listy, u kterých již není náznak plasticity. Barbara Markowsky tento „podokruh“ vzoru řadí mezi samostatnou skupinu sakrálních tkanin jako *Paramentenstoffe*. Jedná se pouze

⁷³ MARKOWSKY 1976, 67

o změnu zařazení dekoru do jiné skupiny, nikoliv odlišné datování. Znovuobjevení tohoto dekoru nastalo v 19. století, kdy dochází k výrobě historizujících tkanin. Jejich vzájemné odlišení je možné za pomoci drobných technologických odchylek, které jsou vynuceny odlišnými technologickými parametry tažného systému a Jacquardovského kartového programu.

5.13. Rozsazený, pruhový a drobný vzor

Velikost dekoru i jeho technické zpracování bylo nezřídka podřízeno účelu tkaniny. Ozdobné čalounické látky, stejně jako tapety s damaškovou vazbou byly velmi často tkány mnohem delší dobu, než tomu bylo u tkanin s luxusně provedenými barevnými vzory. Výroba byla podmíněna obnovami stávajících interiérů, které nepodléhaly takovou rychlostí diktátu módy jakotomu bylo u aristokratických oděvů. Dekory se nechávaly opětovně vyrobít podle, starších předloh, jež byly již časem zničené. Datování těchto okruhů tkanin komplikují benátské, florentské a římské tkalcovské dílny, umístěné v dříve významných textilních centrech, které jsou posledními zástupci téměř zaniklého okruhu dílen v minulosti zaměřených na výrobu látek. V obchodní nabídce výrobců lze nalézt vzory historizujících tkanin, které byly dále vyráběny téměř dvě století na tkalcovských stavech Jacquardovského typu.

5. 13. 1. Podélné a příčné pruhové vzory 1760–1800⁷⁴

Jak již napovídá pojmenování této podskupiny, jejich podstatou jsou pruhy jdoucí ve směru osnovy, které převážně odděluje další rostlinný dekor, nebo jsou samy o sobě zdobně pojednané. Pomyslnou otázkou tohoto okruhu textilního vzoru je přesné vymezení vůči ostatním tehdy módním textilním dekorům. Přejímání jednotlivých motivů zakomponovaných do podstaty podélně jdoucích linií je mnohdy obtížně oddělitelné.

⁷⁴ MARKOWSKY 1976, 10, 347–354

5. 13. 2. Drobný a roztroušený vzor 1725–1800⁷⁵

Tento příznačný název obou vzájemně prolínajících se skupin dekorů napovídá, že se jedná o vzory skládající se z drobných květinových motivů, rozličně komponovaných do prostoru vzorového raportu. Jednotlivé části mohou být rozloženy symetricky, nebo asymetricky. Druhá skupina drobných vzorů je vsazena do jednotlivých okének zdobné, striktně pravidelné mřížky, na kterou je plocha tkaniny rozčleněna.

5. 13. 3. Vzory určené pro konkrétní typy oděvů

V třetí třetině 18. století se můžeme setkat s tkaninami určenými pro pánské kabáty a vesty, jejichž vzor obsahoval veškeré součásti střihu zakomponované jako části dekoru tkaniny; stačilo je pouze vystříhnout a upravit na požadovanou velikost. Zpracování vzoru obsahovalo i ozdobné chlopně na kapsy, potahy knoflíků i vyznačení knoflíkových dírek. Plochy mezi jednotlivými díly střihu byly ve tkanině bílé. Jako příklad je možné představit tkaninu z chrámové sbírky v Chlumu u Třeboně. Zde se nám dochovala názorným způsobem unikátní látka, střihem původně určená pro pánský kabát, jejíž fragmenty byly použity na baldachýn, který zdobil sochu Madony.⁷⁶ Podobně tomu bylo v případě textilie z Freiburské sbírky oděvů, kde z této tkaniny byl ušit oděv na sochu Madony pro místní Loretánskou kapli.⁷⁷

5. 13. 4. Sakrální tkaniny 1750–1800

Se sakrálními tkanými vzory se setkáváme pouze okrajově v katalogu Barbary Markowsky.⁷⁸ Takto označovaný okruh tkanin je řazen do období 1750–1800. Zřejmě se nejedná o nejluxusněji propracované dekory, jejichž raporty by svými rozměry vzbuzovaly obdiv, nýbrž o tkaniny nižší kategorie. Druhá polovina 18. století je specifická rozvojem výroby tkanin v méně významných centrech.⁷⁹

⁷⁵ MARKOWSKY 1976, 10, 355–364

⁷⁶ V katalogu nepublikovaná tkanina z Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně

⁷⁷ STEINAUER 2013, 98.

⁷⁸ MARKOWSKY 1976, 365–369, kat. č. 674–685

⁷⁹ Domnívám se, že kombinace výše zmíněných informací nám může naznačovat, že import textilií se sakrálními vzory pocházela převážně z Vídně.

6. Tkalcovská centra

6.1. Francie

Na počátku 17. století je francouzská výroba luxusních tkanin stále zastiňována tradičními italskými tkalcovskými centry. Změna této situace je přisuzována francouzskému ministru financí Colbertovi, který vycítil významný finanční potenciál francouzského textilního průmyslu a prostřednictvím korespondence s nejmenovaným lyonským obchodníkem s látkami zjistil, že je možné v Lyonu tkát zlaté a stříbrné tkaniny, stejně jako v Itálii. Finanční podpora krále Ludvíka XIV. byla prvním krokem pro započetí transformace tuzemského hedvábnického průmyslu. Zdejší výroba hedvábných tkanin narůstala a o dva roky později přijal ministr Colbert předpisy týkající se dekorů tkanin, tkalců, materiálů a vazeb. Regule později umožnily, aby se Francie v tomto uměleckoprůmyslovém odvětví proslavila.⁸⁰ Tento úspěch podpořila i skutečnost, že v Lyonu byla dvakrát ročně představována nová kolekce tkanin, což znamenalo nemalý finanční tlak na evropskou šlechtu v souvislosti s obměnami garderob.⁸¹

Za další francouzská tkalcovská centra jsou považována města Tours a Paříž, stejně jako byla považována za hlavní centra francouzské kultury a módy. Důsledkem královské podpory průmyslové výroby bylo přeorientování ostatních hedvábnických center na kopírování francouzských dekorů. Díky tomu se motivy francouzských designérů stávaly velice rychle celoevropskými a jejich sláva ovlivňovala i ostatní odvětví umění. Můžeme hovořit o vývozu francouzské kultury do celé Evropy, což přinášelo francouzskému trůnu kromě prestižního postavení i nemalé finanční zisky.⁸²

6.2. Itálie

Italská města od závěru 17. století o své výlučné postavení na poli textilní výroby postupně přicházela, ale to neznámá, že by již nebyla kupci s tkaninami vyhledávána.

⁸⁰ Schümann/Tietzel 1975, 1987, 7

⁸¹ Zeminová 1974, 4

⁸² GRUBER 1979, 9

Za nejznámější tkalcovská centra byla považována města Janov, Benátky, Lucca, Florencie, Turín a Bologna. Zdejší tradice zpracování a tkaní hedvábí má své kořeny již ve 13. století. Na konci 17. století zde vznikl bizarní vzor, ale podrobnosti o jeho návrhářích neznáme. Konec tohoto století byl v Itálii ve znamení produkce luxusních sametů, které byly velice pestře vzorované a mohly mít odlišné délky vlasu. Samety byly v této době finančně cennější než vzorované hedvábné lampasy. Postupné odsunutí italských měst do pozadí nastalo po vrcholném období bizarního dekoru. V důsledku toho se změnilo i pojetí tkalcovství. Místní produkce tkanin se stále více soustřeďovala na rychlé kopírování francouzských módních tkanin s tím, že italská centra se na rozdíl od jiných mohla opřít o punc své tradice. Touto situací byla Itálie nucena vyrábět velice kvalitní tkaniny, které nebyly tak nákladné jako ty francouzské. Zároveň si na přelomu století dokázala udržet jedno z evropských výrobních prvenství, spočívající ve výrobě rozměrných textilních motivů, jež byly častým exportním sortimentem vyváženým i do Francie.⁸³

6.3. Španělsko

V 17. století se Španělsko po velikých mocenských ztrátách stalo jen stínem své bývalé hedvábnické slávy. V historii nalezneme i tradici sahající až do období středověké arabské invaze, která společně s muslimy do tohoto království přinesla dovednosti nutné ke tkaní těch nejluxusnějších tkanin. Svého času bylo Španělsko společně se Sicílií nejvyhledávanějším tkalcovským centrem středověku, avšak postupným posilováním francouzského vlivu španělských tkalců pomalu ubývalo.⁸⁴

6.4. Anglie

Zdejší sbírky jsou pro textilní historii nesmírně cenným zdrojem, který je díky výzkumu Wilhelma Slomanna, Petera Thorntona, Natalie Rothstein a dalších předních textilních znalců dobře probádaný. Anglický textilní průmysl byl od 16. století tradičně

⁸³ MARKOWSKY 1976, 56 sqq

⁸⁴ MARKOWSKY 1976, 30

soustředěn do Canterbury a od druhé poloviny 17. století se přesouval i do Londýna. Věhlas zdejší výroby nedosahoval úrovně francouzských a italských konkurentů. Hlavní místní inspirací pro organizaci výroby byly francouzské tkalcovské předpisy a organizace práce.⁸⁵ Je samozřejmé, že byly i tkaniny, které nesly mírně osobitý dekor vybočující z francouzských představ. Převážně se však setkáváme s květinovými dekory typickými pro 18. století.⁸⁶ Oblast dnešního Německa Tato lokalita neměla příliš rozvinutou výrobu, která by byla orientována na vývoz tkanin do ostatních zemí Evropy. Zdejším cílem bylo spíše uspokojit potřeby pruského dvora a popřípadě šlechtických rodů v oblasti nám dnes známé jako Německo. Za nejvýznamnější historická tkalcovská centra v současnosti považujeme Berlín a Krefeld.⁸⁷

6.5. Vídeň

Vídeň byla dozajista tkalcovským centrem produkujícím hedvábné tkaniny, ale o zdejší výrobě 18. století nemáme mnoho zmínek. Je zřejmé, že se vídeňští tkalci soustředili na kopírování francouzských a italských tkanin. Cílovým zaměřením výroby byly potřeby císařského dvora a rakouské šlechty, avšak zdejší tkaniny musíme brát jako méně kvalitní alternativu tradičních center. Důvodem byl tlak šlechty na lehkost a pestrobarevnost tkanin, které svojí cenou musely konkurovat módním francouzským tkaninám. Císařské výnosy omezující dovoz luxusních látek podporovaly zdejší produkci,⁸⁸ jež zatím zůstává neprozkoumanou.

6.6. Praha

V Praze je v 18. století doložena jediná nám známá produkce morušovníků v hradebních příkopech, kde bylo roku 1787 zaznamenáno na 3483 vzrostlých morušovníků a 20854 sazenic. Tyto stromy však nemusely sloužit jen jako zdroj potravy pro housenky bource morušového. Lýko těchto stromů se používalo i k výrobě papíru.

⁸⁵ MARKOWSKY 1976, 31 sq

⁸⁶ MARKOWSKY 1976, 32 sq

⁸⁷ MARKOWSKY 1976, 32 sq

⁸⁸ MÍKA 1980, 21

Jedinou pražskou tkalcovnou hedvábí 18. století je dílna v Anežském klášteře, která působila již od roku 1775.⁸⁹ Je otázkou, zda zdejší výroba kromě jednoduchých damaškových a taftových hedvábných tkanin neprodukovala i složitější typy textilií.

7. Deponování a dlouhodobé uskladňování tkanin.

Při výzkumu historických tkanin vždy musíme mít na paměti své zdraví. Historické textilie jsou vždy organického původu, tudíž si nemůžeme být jisti, zda zkoumaný předmět neobsahuje zdraví nebezpečné zárodky již běžně se nevyskytujícími chorob. Ty při nedodržení preventivní hygieny mohou badateli značně zkomplikovat život. Falešná jistota a absence užívání ochranných pomůcek může v této kombinaci a dlouhodobém horizontu pod vlivem plísní způsobit i řadu nemocí. Mezi ochranné pomůcky v tomto případě řadíme respirátor a ochranné rukavice, které neslouží pouze badateli, ale i zkoumané tkanině, která je tak uchráněna destruktivním účinkům lidského potu nebo hlenu. Postupná degenerace textilních vláken vede nejen ke změnám v barevnosti tkaniny, ale také k jejich křehnutí. Proto je důležité dodržovat zásady dlouhodobého uchovávání tkanin a také být obezřetný při jejich přemísťování, jelikož tkaniny jsou nesmírně náročné na dlouhodobé deponování. Vlákná textilií jsou citlivá na světlo, prach, nevhodnou nebo proměnlivou vlhkost, plísně a houby, chemické kontaminanty, škůdce, teplotu a mechanické vlivy. Doporučená relativní vlhkost pro deponování je přibližně 55 %. Vlákná tkanin jsou hydrofobická, tudíž změny vlhkosti mají na ně extrémně destruktivní účinek. Proměnlivost relativní vlhkosti vede k nabývání objemu a smršťování jednotlivých vláken. Vzniká tak vnitřní tlak, jenž může vyústit k pozvolné nezvratné destrukci struktury textilie.⁹⁰

Vliv vysoké vlhkosti neodvratně vede k napadení tkanin plísněmi a houbami. V opačném případě, klesne-li relativní vlhkost pod 20 %, dochází k přeschnutí vláken, které následně ztrácejí svou pružnost. Zvláště destruktivní je případ prudkých změn

⁸⁹ MÍKA 1980, 18 sqq

⁹⁰ FLURY-LMBERG 1988, 57

relativní vlhkosti vzduchu, kdy dochází střídavě k bobtnání vláknů v důsledku vysoké vlhkosti a následnému přesychání.⁹¹

V posledních 50 letech dochází k degeneraci vláken i v důsledku znečištění ovzduší. Vzduch přenášející prachové částičky obohacené zejména v městském prostředí o nebezpečné olejnaté a další chemické sloučeniny se dostává z venkovních prostor do depozitářů. Postupně vznikající prachové vrstvy následně pozvolna destruuji samotná vlákna historických tkanin. Jedině prostřednictvím kvalitních klimatizačních systémů doplněných o kvalitní filtraci, v kombinaci s předchozím restaurátorským vyčištěním tkanin, je možné z velké části zajistit eliminaci této hrozby.⁹²

Napadení tkanin škůdci je vždy destruktivní. Můžeme se setkat nejen s molem šatním, rybenkami, ale i s hlodavci a pavouky.⁹³ Je nezbytné oddělovat škůdci napadené předměty od ostatních textilních sbírek a v období zvýšené aktivity hmyzu uložené deponované předměty pravidelně kontrolovat. Nevýhodou pestře vzorovaných hedvábných tkanin se stává, že je není možné restaurovat do původního stavu vzhledem k negativním vlivům nevhodného uložení. Proto je správné deponování v dobře vybavených centralizovaných depozitářích prozatím jediným správným řešením. Kompromisní uložení v neupravených prostorách v sakrálních objektech je vhodné jen pro dočasné uskladnění. Stav, ve kterém jsou jednotlivá sakrální roucha, je z podstatné části způsoben předchozí špatnou manipulací a nevhodným uložení. Deponujeme-li textilie pokládáním na vodorovnou plochu, musíme vždy podkládat jednotlivé záhyby tkaniny neimpregnovanou a nebarvenou látkou, nebo nekyselým papírem, jelikož nepodložené a příliš ostré sklady vedou v dlouhodobém časovém horizontu k enormnímu namáhání skladu v místě ohybu, které může způsobit přelomení tkaniny. Tyto proklady je dobré pravidelně kontrolovat a v případě nutnosti je obměňovat za nové. Můžeme se setkat s deponáty, které mají stříh již značně poškozený díky předchozímu uskladnění. S tímto druhem sbírkového předmětu bychom měli manipulovat opatrně tak, aby se dále nepoškozoval. V důsledku vrstvení jednotlivých textilních předmětů na sebe mohou trpět nejen vlákna enormním zatížením, ale také vzrůstá riziko napadení předmětu škůdci, a tak je značně snížen komfort přehledného vyhledávání v deponovaných předmětech. Nespornou výhodou uložení

⁹¹ ŠKRDLANTOVÁ 2006, 24 sqq

⁹² FLURY-LEMBERG 1988, 56

⁹³ Pavouk, přestože se neživí textilním vláknem, tak znečišťuje především složené samety tvorbou svých kokonů. V těchto místech často dochází ke snížení vlasu sametu.

textilních deponátů ve vodorovné poloze je optimální rozložení váhy stříhu. Například u pluvialů a jiných těžkých oděvů je tato skutečnost zcela nezbytná. Takto deponované předměty je částečně možné překládat, ale sklad nesmí procházet místy, kde je již jiný ohyb, vyztužované místo, aplikace, nebo výšivka. Veškeré horizontálně uskladněné předměty by měly být překryty nebarvenou tkaninou nebo odkyseleným papírem. Toto opatření dlouhodobě ochraňuje tkaniny proti vlivům slunečního záření a prachu.⁹⁴

Uskladňujeme-li tkaniny tak, že je zavěšujeme v rámci depozitáře, musíme vždy přizpůsobit závěsný systém danému předmětu. Neuděláme-li to, časem se stříh sbírkového předmětu přizpůsobí závěsnému systému, což vždy vede k poškození v podobě potrhání tkanin, rozpadu švů, nebo k degradaci původního tvaru tkaniny, popř. celého stříhu. Je tedy důležité, aby zejména u ramínek byla podpěra ramen správného tvaru, šířky a z vhodného materiálu. Zavěšujeme-li sbírkové předměty v řadě za sebou, je dobré na ně opatřit ochranný návlek, který tkaniny ochrání proti vzájemnému mechanickému poškození, ale také proti ničivým účinkům prachu a světla.⁹⁵

Při prezentování historických tkanin je správný světelný režim neopominutelným problémem, kterému se budeme obtížně podřizovat. Již při vystavení tkaniny 200 000 luxů po dobu jedné hodiny jsou patrné známky degradace barevnosti textilie. Ekvivalentem tohoto případu je prezentace téže tkaniny po dobu 50 dní po dobu 8 hodin při osvětlení 500 luxů. Proto je doporučeno vystavovat historické tkaniny při pouhých 50 luxech a to na dobu 500 dnů. Taktéž je nezbytné odstranit dlouhodobé působení ultrafialového a infračerveného záření. Účinky vystavení tkanin jakémukoliv typu světelného záření má kumulativní účinky, s kterými musíme vždy počítat. Pouze umělým osvětlením expozice je možné dosáhnout tak nízké světelnosti.⁹⁶

Sakrální sbírky byly již historicky vybaveny rozličnými policovými a závěsnými systémy, které usnadňovaly dlouhodobé ukládání liturgických souprav. Textilie v období před rokem 1800 náležely k luxusnímu vybavení chrámu, tudíž postupy na jejich uskladňování byly mnohdy vysoce sofistikované. Můžeme se setkat se skříněmi speciálně přizpůsobenými pouze na uskladňování pluvialů. Zajímavostí je, že zde byl zabudovaný systém konzol, které bylo možné jednotlivě vytáčet ze skříně ven. Přes každou konzolu byl položen pluvial v místech své vertikální osy, a tak byla maximálně

⁹⁴ MARTINEK 2014, 61 sq

⁹⁵ MARTINEK 2014, 62 sq.

⁹⁶ FLURY-LEMBERG 1988, 56.

rozložena jeho váha. Některé sakristie měly dřevěné zásuvky, která byla opatřena textilními díly vyztuženými koženými pásy. Úkolem tohoto systému bylo podpoření vzdušnosti paramentní skříně.

8. Významná zahraniční pracoviště

Současný výzkum barokních hedvábných tkanin je posouván díky skvělému výkonu malého počtu světoznámých pracovišť. Historicky nejvýznamnějším je asociace CIETA (Centre International d'Etudes des Textiles Anciens), která je přidružená k lyonskému uměleckoprůmyslovému muzeu. Zdejší institut se orientuje na výzkum historických technik tkaní a jejich návaznosti na širší historické okolnosti. Nejcennějším zdejším přínosem pro výzkum tkanin je centralizace a systematizace tohoto vědního odvětví. Zdejší instituce je též postavena na světově jedinečné tradici proslulých tkalcovských dílen, které budovaly proslulost města Lyon, coby centra nejluxusnější textilní výroby od závěru 17. století až po současnost. Asociace CIETA také umožňuje školení odborných pracovníků. Dalším významným pracovištěm je londýnské Victoria and Albert Museum, které vlastní největší sbírku signovaných i datovaných textilních návrhů. Od třicátých let 20. století zde byli zaměstnáni jedni z nejvýznamnějších publikujících kurátorů námi sledovaného odvětví užitého umění. Přesah muzea do bezbřehého odvětví dějin umění věnovaného historickým interiéřům dává zdejším kurátorům široký odborný přehled, který je tak potřebný pro správné chápání drobných nuancí textilních dějin. Posledním z výčtu výzkumných muzejních pracovišť je nadace Abbeg-Stiftung, sídlící ve švýcarské vsi Riggiberg v kantonu Bern. Pomyslná zapadlost zdejšího pracoviště reflektuje umístění rezidence zakladatelů zdejší nadace. V současné době se výzkum historického textilu nadace Abbeg-Stiftung řadí na světově první místo. Zdejší publikační činnost je soustředěna i na jiné druhy umělecké tvorby, než je hlavní zaměření muzea. Publikační výstupy jsou členěny do několika základních oddílů. Prvním a zároveň stěžejním oddílem je katalogová řada se specifickou stavbou katalogových hesel, která kombinují technologický rozbor, popis stavby dekoru, předpokládané složení jednotlivých částí tkalcovského stavu (na kterém byl zkoumaný vzorek utkán) a paralelní

historické tkaniny ve světových sbírkách. Podrobný a zároveň komplexní přístup k popisovanému fragmentu tkaniny činí místní katalogy takřka nepřekonatelnými. Tzv. řada Riggisberger Berrichte v jednotlivých číslech dává prostor nejen místním, ale i světově uznávaným odborníkům přispět k většinou přelomovému sborníku věnovanému kunsthistorii blížící se většinou svým zaměřením některému z okruhů textilní historie. Zdejší nadace je dále zaměřena jako školicí pracoviště pro textilní restaurátory. V západní Evropě existují i další muzea zaměřená na tkaniny, jako je například Deutsches Textilmuseum Krefeld, Österreichisches Museum für angewandte Kunst / Gegenwartskunst, Centre for Textile Research, Textilmuseum St. Gallen a další. Avšak jejich význam je výrazně nižší v porovnání s první trojicí zmíněných institucí.

9. Technologie a metodika výzkumu

Rychlý vývoj rozmanitých textilních dekorů 16.–18. století si v současnosti vynucuje částečně umělou systematizaci. Rozčlenění vzorů na jednotlivé okruhy je dnes v zahraniční textilní kunsthistorii vodítkem, které napomáhá při datování jednotlivých sbírkových předmětů. Základní kompozice dekoru a její opakování v rámci plochy tkané textilie má své kořeny již v období antiky. Použití základních figur opakování dekoru je většinou podřízeno diktátu módy. Jednotlivé okruhy textilních vzorů se mnohdy historicky prolínají a přesné zatřídění komplikuje i úmyslné kopírování historických vzorů v průběhu 19. století. Pro přesné pochopení textilie je nutné kombinovat analýzu dekoru s technologickým rozbohem, jinak můžeme dojít k chybným závěrům při datování. Je důležité si také uvědomit, že jednotlivé textilní vzory mohly být vyráběny v téže dílně delší období. Nepřesné datování je mnohdy typické pro damašky, tapety, popřípadě čalounické látky, jelikož historická autentičnost je typická i pro jejich mladší kopie. Ty byly kontinuálně vyráběny pro rekonstrukce historických interiérů. Pojem technologický rozbor zahrnuje mnoho technických údajů, díky kterým je možné co nejdetailněji popsat zkoumanou tkaninu, a pochopit tak klíčové nuance, které jsou v tomto odvětví umění jeho samotnou podstatou. Důležitým údajem je hustota tkaniny, počet, vzájemný poměr a funkce jednotlivých osnov, řazení a počet útků v passée, jednotlivé

vazby vzniklé ve tkanině a jejich vzájemné provázání. Dále se zjišťuje materiální složení a zákrut jednotlivých nití. Následně jsou tyto informace doplněny o podrobnosti spojené se samotným vzorem: z jak velkého technického raportu je složen, jakými efekty opakování vzniká vzorový raport a kolik jeho opakování je použito v šíři tkaniny. Každá vzorovaná tkanina byla zhotovena pouze na jediném tkalcovském stavu, a proto veškeré vazby musely být vzájemně provázány. Cílem rozboru je dokonalé porozumění struktuře tkaniny a zároveň zjištění uspořádání tkalcovského stavu. Pro zhotovení jednotlivých částí tkaniny byly využívány rozdílně fungující systémy pracující s osnovními nitěmi. Tkalcovský stav mohl být vybaven i několika systémy tkalcovských listů, z nichž některý vytvářel základní vazbu tkaniny a jiné jednotlivé vazebné efekty ve tkanině. U tkanin majících složitý dekor se setkáme s takzvaným tažným systémem, který mohl být propojen i se zvláštní soustavou listů. Tažný systém v soustavě tkalcovského stavu měl zásadní úkol. Jelikož nesl program zakotvený do systému tzv. žabek, tak pro každý předem nadefinovaný prohoz zvedal osnovní nitě, díky čemuž vznikl prošlup pro vzorující útek (útky). Obecně vzato byl tažný systém v tkalcovském stavu podstatou vzniku složitých a rozměrných vzorů. Opatřením jednotlivých složitých součástí tkalcovského stavu nebo nepozorností tkalce vznikají tkalcovské chyby. Jejich sledování nám může nalézt mnoho technicky pozoruhodných informací, které mohou být zajímavé, pokud porovnáváme identičnost u dvojice textilních fragmentů, které jsou v majetku rozdílných institucí. Tradiční podmínkou pro vytvoření technologického rozboru je materiální zázemí v podobě restaurátorské dílny, nebo ateliéru se speciálním vybavením zahrnujícím výkonné mikroskopy, fotoateliér a textilního znalce v pozici konzultanta. Kvůli finančnímu zázemí tohoto projektu a roztroušenosti sbírkových předmětů nebylo možné použít tradiční postupy, proto bylo přistoupeno k částečně improvizované metodice a ta pak nahrazuje jinak tradiční postupy uzpůsobené terénnímu výzkumu. Místo klasického mikroskopu bylo využito přenosného mikroskopu s pevně daným třicetinásobným zvětšením. Toto zvětšení je dostatečně detailní do té míry, že je patrný i zákrut jednotlivých nití, efektů tkaniny a porovnání jejich provázanosti. Nevýhodou této improvizace je nutná blízkost badatele u zkoumaného vzorku, která vede k dlouhodobé inhalaci nečistot z tkanin; šíře čočky badateli neumožňuje počítání dostavy a zároveň umělé přisvětlení posouvá škálu barev do žlutých odstínů.⁹⁷ Jelikož nebylo možné přemístit veškerý textilní materiál ke zkušenému textilnímu kurátorovi z důvodu

⁹⁷ Změna škály barev komplikuje pozorování metalických lamel

zhotovování jednotlivých rozborů, proto bylo nutné opět změnit již standardní postup zpracování technologických rozborů. V terénu byla provedena veškerá nezbytná měření, poznámky, nákresy a technologické rozborů s pomocí již zmíněného přenosného mikroskopu. Následně byla provedena podrobná fotodokumentace zahrnující i podrobné detailní makrofotografie, které se staly hlavním pilířem pro konzultaci jednotlivých efektů ve strukturách tkanin. Detailnost makrofotografie umožňuje badateli obdobnou práci se zkoumaným fragmentem tkaniny, jako kdyby použil k tomu určený mikroskop. U datování jednotlivých látek bylo přistoupeno k přejímání informací z katalogů nadace Abbe-Stiftung,⁹⁸ periodizace tkanin od Barbary Markowsky,⁹⁹ popřípadě datací zahraničních textilií spojených s konkrétní historickou osobností nebo archivními prameny. V problematice spojené s přiřazováním tkanin k významným textilním centrům je nezbytné postupovat obezřetně a kriticky reflektovat jednotlivé okruhy dekorů s uznávanou zahraniční literaturou.

10. Krátký historický přehled zkoumaných lokalit

Českobudějovická diecéze je geografická oblast, která je složena z mnoha farností. Propojení jednotlivých chrámových sbírek je většinou patrné jen přes historické okolnosti, které jsou s odstupem staletí jen stěží odhalitelné. Zkrácená historie jednotlivých náleзовých farností nám dnes může nastínit dějinná fakta ukazující širší kontext lokalit. Přestože v současnosti vnímáme obsah chrámových pokladnic jako celistvé sbírky, tak dějinné okolnosti vedly k jejich formování. Významnost sakrálních center, v jejichž vlastnictví se nacházejí, procházela v mnoha případech dramatickými proměnami. Dnes takřka zapomenuté chrámy byly součástí zeměpanské moci formující kulturní krajinu i s jejími obyvateli. Chrámové sbírky byly proto zrcadlem úspěchu jednotlivých míst. Dodnes dochované sbírkové předměty nesou pro svůj malý počet jen stín této minulosti.

⁹⁸ ACKERMANN 2000 et JOLLY 2002.

⁹⁹ MARKOWSKY 1976.

10.1. Bechyně

Za nejstarší písemně zmiňovanou zástavbu je považován zdejší hrad, který je připomínán již ve 12. století. V následujícím století zanikl a roku 1268 byl opětovně založen. Jeho umístění mělo bezpochyby svůj strategický význam, jelikož se zde hrad i s předhradím tyčil na ostrohu obtékaném řekou. Povýšení zdejší aglomerace na město došlo až roku 1323 díky králi Janu Lucemburskému. Bechyně též byla centrem jedné z nejstarších církevně-správních oblastí tzv. arcijáhenství. Později, mezi lety 1792–1952 je centrem samostatného vikariátu. V padesátých letech je tento správní celek přerozdělen a náleží do správy pod tábořský vikariát a po církevní stránce se jedná pouze o farnost.

Z historického hlediska má Bechyně 3 sakrální objekty: farní kostel sv. Matěje, bývalý klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie a filiální kostel sv. Michaela.

Bývalý františkánský klášter s chrámem Nanebevzetí Panny Marie byl založen pány ze Švamberku v průběhu 13. století. Za počátek jeho výstavby je považován rok 1281. O tři léta později jsou povoláni do Bechyně bratři františkáni, kteří se jej ujímají. V průběhu husitských válek je zdejší areál vypálen a k obnově je přistoupeno až roku 1491.¹⁰¹ Klášterní kostel je mimo jiné významný svým zaklenutím sklípkovou klenbou, jež byla budována v období před rokem 1500. Dne 29. dubna 1501 byl položen základní kámen konventní budovy. Roku 1569 zakoupil panství Vok z Rožmberka a následujícího roku nechává ke klášteru přistavit špitál. V roce 1619 bylo město obsazeno císařským vojskem a klášter v důsledku bojů poničen a vyloupen. Po porážce stavů byl klášter vybaven novým mobiliářem a po roce 1623 i opraven. Na rekonstrukce přispíval tehdejší majitel panství Adam ze Štemberka. Jan Norbert ze Štemberka roku 1673 nechává přistavět při řádovém kostele kapli Panny Marie Bolestné a při presbytáři nechal zřídit oratoř. Přestavbu kaple sv. Salvátora financovala císařovna Marie Terezie, později se k donaci přidala i hraběnka Paarová.¹⁰² Hlavní součástí chrámového vybavení v historii byla trojice milostných soch: dvojice gotických soch Piety a socha Panny Marie. Ke všem se váží protiprotestantské legendy a milostné zázraky.¹⁰³ Hlavní oltář byl zhotoven 1780 za spolupráce sochaře F. Fieta z Pelhřimova a řezbáře V. Modlera z Mladé

¹⁰⁰ POCHE 1977 42 sq

¹⁰¹ POCHE 1977 42 sq

¹⁰² VLČEK/ SOMMER/ FOLTÝN 1998 169 sq

¹⁰³ Černý 2006 22

Boleslavi. Do kompozice byly přijaty starší sochařské prvky. Pětice současných bočních oltářů byla zhotovena v druhé čtvrtině 18. století, kazatelna již v třetí čtvrtině 17. století a výzdoba presbytáře roku 1711. Na výzdobě chrámu se podílel mimo jiné i F. Prokyš.

Současný farní kostel sv. Matěje je síňovým dvouloďným chrámem s pětiobce zakončeným presbytářem. Nejstarší historické údaje spojované s tímto sakrálním centrem nejsou zcela známy. Zřejmě původně románský kostel byl v závěru 13. nebo ve 14. století zcela přestavěn, popřípadě budován, jako zcela nový. Stávající zaklenutí presbytáře pochází až z 16. století. Chrátová loď byla zaklenuta do nynější podoby až roku 1613 a v témže roce byla i vybudována věž pod vedením stavitele J. Schützema z Českých Budějovic. Zařízení chrámu bylo pořízeno jednotně v období kolem roku 1740.

104

Hřbitovní kostel sv. Michaela byl vybudován mimo hradby města mezi léty 1667–1670 za donace Jana Norberta ze Štemberka. Předpokládaným autorem chrámu je A. de Alfieri. Vybavení chrámu bylo zhotoveno v rozmezí let 1884–1885.¹⁰⁵

10.2. Borovany

Dnešní farní chrám, farní prostory, městská knihovna a městské muzeum se nacházejí v historických prostorech zrušeného kláštera. Ten byl založen pro řád řeholníků kanovníků sv. Augustina roku 1455 měšťanem Petrem z Lindy v místech, kde se již nacházel kostel, který je připomínán o století dříve. Zdejší augustiniánská komunita měla šest kanovníků v čele s proboštem. Zdejší řeholní společenství bylo osazeno z Třeboně. Do současnosti dochovaný kostel byl dokončen do roku 1466, kdy se začíná se stavbou kláštera pod patronací Rožmberků.¹⁰⁶ V 16. století dochází k všeobecnému úpadku kláštera, který vrcholí roku 1557, kdy zdejší řeholníci vymírají v důsledku morové nákazy. Zdejší konvent i s majetkem se dostává do držení Rožmberků. K obnovení kláštera dochází až v následujícím století, přesněji roku 1630 dochází k obnovení kanonie z rozkazu císaře Ferdinanda III., který se 13. března obrátil na probošta Bernarda I. Waitze z Klosterneuburgu. Ten poté poslal do Borovan dvojici konventuálů.

¹⁰⁴ POCHE 1977 42–46 sq

¹⁰⁵ POCHE 1977 47 sq

¹⁰⁶ Poche 1977, 106 sqq et VLČEK/ SOMMER/ FOLTÝN, 182

Obnovení kláštera bylo poměrně zdlouhavé, jelikož až na jaře roku 1651 byly obnoveny stávající budovy a až o sedm let později byl do čela konventu určen samostatný administrátor a první probošt byl zvolen až 18. listopadu 1662.¹⁰⁷ 18. století, tedy až na svůj závěr, by se dalo označit za období ekonomického rozkvětu zdejší komunity. Dochází ke stavebním úpravám areálu. Roku 1729 je přistavěna věž, později roku 1746 je vybudován nový presbytář, škapulířová kaple Panny Marie Karmelské a mezi léty 1660 – 1670 je budován nový trojkřídlý konvent, který je spíše podobný zeměpanskému sídlu. Zdejší rozkvět byl zastaven dekretem Josefa II., který 14. listopadu 1785 zdejší klášter ruší. V závěru 18. století dochází k rozdělení klášterního areálu na části: kostel se stal farním chrámem, řádová rezidence byla změněna na zeměpanské sídlo a konvent byl změněn pro účely fary.¹⁰⁸ Klášterní statky a budovu nového konventu zakoupil roku 1787 Jan kníže ze Schwarzenberga.¹⁰⁹ V průběhu 19. století byly budovy proměněny na úřednické a hospodářské objekty velkostatku, který zaniká až s vyvlastněním rodového majetku roku 1947.

Objekt obsahuje dvojici sakrálních prostor: bývalý klášterní kostel a škapulířovou kapli. Klenotem kostelního interiéru je hlavní oltář od A. Klaudia z Lince a truhláře J. Holla z roku 1679. Boční oltář sv. Máří Magdalény je z druhé poloviny 18. století. Významnou součástí zdejší sbírky je i socha Piety z období po polovině 15. století. Ve škapulířové kapli se nachází obraz od F. J. Prokyše z roku 1748. Z období kole vzniku tohoto obrazu pochází i místní sochařská i oltářní výzdoba.¹¹⁰

10.3. Brloh

Původně gotický kostel sv. Magdalény, který byl postaven Petrem I. z Rožmberka mezi léty 1310–1347. V rozmezí let 1697–1704 přestavěn a zasvěcen sv. Šimonovi a Judovi. V průběhu 19. století dochází k opětovným opravám. V rozmezí let 1890–1894 bylo přistoupeno k rozsáhlejším rekonstrukcím. Ústředním bodem vybavení chrámu je hlavní oltář, jehož původní části jsou z období kolem roku 1702. K jeho rekonstrukcím a doplněním dochází již roku 1734, v rozmezí let 1754–1759 a 1811.

¹⁰⁷ Poche 1977, 106 sqq et VLČEK/ SOMMER/ FOLTÝN 1998, 182

¹⁰⁸ BRANIŠ 1900, 10

¹⁰⁹ ČERNÝ 2004, 53 et VLČEK/ SOMMER/ FOLTÝN 1998, 182

¹¹⁰ Poche 1977, 108 sqq

Dvojice protějškových bočních oltářů byla zbudována roku 1727. Chrám náležel podle patronátního práva klášteru Zlatá Koruna až po jeho zrušení, kdy toto právo přechází na rod Schwarzenbergů.¹¹¹

10.4. Březnice u Příbrami

Nejstarší zmínka o původně vladyckém sídle pochází z roku 1238, v tehdejší době zde bylo osídlení s vladyckým sídlem, později je zde doložen hrad. Ten v polovině 13. století zaniká a v polovině 15. století na jeho místě vzniká současný dvoupatrový zámek. K přestavbě zámku bylo přistoupeno v první polovině 17. století. Roku 1548 byla Březnice odkoupena říšským kancléřem Jiříkem z Lokšan, jehož syn Ferdinand místní osídlení povyšuje na město.

Ve zdejší farnosti se nachází trojice sakrálních objektů: bývalá jezuitská kolej, kostel sv. Rocha a zámecká kaple.

Zrušený jezuitský klášter je dnes rozdělen a pro farní účely slouží pouze část historické koleje a bývalý kolejní kostel sv. Ignáce z Loyoly a Fantiška Xaverského. Do Březnice přicházejí jezuité díky invenci svobodného pána Adauka Jeniška z Újezdu, který je se svou chotí pozval roku 1637. Tento světově významný řád si rovněž také osobně vybral místo, jež bude vhodné k budování nezbytných budov rezidence, kostela a gymnázia. Fundační listina kláštera byla vydána až 22. dubna 1650. K potvrzení nadace vztahené k působení řádu císařem je přistoupeno v období, kdy již byl postaven chrám a částečně i rezidence a to 22. ledna 1677. Klášterní kostel byl i s interiérem hotov již od roku 1673 a jeho výstavba stála 44 700 zlatých rýnských. Návrh plánů a vedení výstavby je připisováno Carlu Luragovi. Darem zdejší komunitě byl jeden uliční blok měšťanských domů, který byl zprvu využíván pro interní zázemí řádu, než byla roku 1650 dostavěna rezidence. V následujícím roce byla poté povýšena na samostatnou kolej. Až s příchodem roku 1720 dochází k další významné stavební činnosti v rámci kolejí.¹¹² Postupem času připadala členům zdejší řeholní komunity Březnice méně atraktivním místem, poněvadž ji považovali za odlehlé místo. Tato okolnost je doplněna i o neshody s místní vrchností. Záhy započala etapa hledání jiného řádu, který by byl ochoten místní komplex budov vyměnit za jiný klášter. Později

¹¹¹ POCHE 1977, 121 sqq

¹¹² MADETSCHLÄGER 1885, 168 et VLČEK/ SOMMER/ FOLTÝN 1998, 190

tyto snahy usínají, ale opětovně se probouzejí v letech 1764–1765, v období před zrušením řádu. Po zrušení řádu se stal březnický areál pouze filiálním kostelem bubovické farnosti. Ke změně dochází až 13. prosince 1786, kdy byl vydán dekret, že Březnice se stává samostatnou farností. K tomuto naplnění dochází až o dva roky později. Do budov bývalé koleje se postupně nastěhoval okresní soud, berní úřad a část areálu byla stále jako měšťanská škola.¹¹³ Podíváme-li se na vybavení chrámu, tak jeho základem jsou součásti pocházející z druhé poloviny 17. století. Hlavní oltář pochází z období kolem roku 1740, navíc je doplněn o obraz od I. Raaba. Raně barokní kazatelna z poloviny 17. století. Osm mělkých kaplí vybavených identickým počtem bočních oltářů byla datovaná od poloviny 17. století až po 18. století. K jejich opravám bylo přistoupeno až roku 1914.

Hřbitovní kostel sv. Rocha byl též budován Carlem Luragem mezi léty 1643–1649. Tato raně barokní stavba je dekorována hlavním oltářem z roku 1651 a bočními oltáři z 18. století.

10.5. Český Krumlov

Založení osídlení souvisí s hradem rodu Vítkovců, k němuž je připojeno podhradí, které je v druhé polovině 13. století transformováno na poddanské městečko. Umístění na kopcovitém ostrohu v ohybu řeky Vltavy. Vnitřní město je záhy doplněno o předměstí zvané laterán a před rokem 1375 i o Nové město. Dvojice relativně nových městských částí jsou společně obehnané hradbami a propojeny mosty. Hospodářský rozkvět je zde patrný i za držení rodem pánů z Růže, kteří krumlovské panství za Petra Voka z Rožmberka (roku 1601) prodávají císaři Rudolfovi II. Útrapy třicetileté války poznamenaly místní obyvatelstvo, jelikož mezi roky 1618–1622 bylo město obsazeno císařským vojskem. Roku 1622 dostávají krumlovské panství Eggenbergové jako dar od císaře Ferdinanda II. Tento významný rod se při stavební obnově v druhé polovině 17. století soustředí i na sakrální stavby. V důsledku vymření tohoto rodu přechází veškerý majetek Eggenbergů na příbuzensky zpřísněnou rodovou větev rodu

¹¹³ VLČEK/SOMMER/FOLTÝN 1998 p. 190 sqq

Schwarzenbergů a ti jej drží ve svém majetku až do období po druhé světové válce, kdy jim byl veškerý rodový majetek na území našeho státu odebrán.¹¹⁴

Na území dnešního města se historicky nacházelo nemálo sakrálních staveb: farní chrám sv. Víta s prelaturou, zámecká kaple sv. Jiří, jezuitská kolej, minoritský klášter sv. Františka, ženský klášter sv. Kláry, Kaple Panny Marie Bolestné na vrchu Kalvárii a hřbitovní kostelík sv. Martina.

Farní chrám sv. Víta byl založen již roku 1309 a tedy stavěn v první polovině 14. století za donace Petra z Rožmberka. Kostel je opětovně budován v období 1407–1439 mistrem Janem. Zaklenutí kopíruje parlérovské klenební schéma. V období před rokem 1500 je rožmberskou stavební hutí zhotovena kruchta. K rozšiřování kostela dochází v historických etapách kolem roku 1638, 1725–1726 a v druhé polovině 18. století. V průběhu 19. a 20. století dochází k historizujícím úpravám pod vedením schwarzenberské projekční kanceláře. Síňové trojlodí je dekorováno raně barokním hlavním oltářem z let 1673 – 1683 od J. Woratha. Ostatní části vybavení jsou převážně barokní, přičemž docházelo k doplňování pseudoslohovými součástmi v průběhu 19. století.¹¹⁵

Kaple sv. Jiří je nedílnou součástí současného zámku. Původní interiér pochází ze 14. století a k jehož stavebním úpravám dochází roku 1576 a v rozmezí let 1750–1755. Hlavní oltář je zhotoven podle modelu J. A. Zimmera (kolem roku 1750). Jedná se o nástěnnou architekturu ve spojení s plastikou sv. Jiří. Dále se na výzdobě kaple podílel M. Andréa (kolem roku 1750) a C. Philipporta (kolem roku 1839–1851).¹¹⁶

Jezuitská kolej se před svým zrušením nacházela v budově, která byla budována B. Maggim z Arogna z rozmezí let 1686–1688 a to podle projektu řádového bratra P. Alexandera. Budova byla roku 1670 opravována a v roce 1773 přestavěna na kasárny. V závěru 19. století dochází ke změně využití budovy a s tím dochází k rozsáhlejším přestavbám na hotel.¹¹⁷

Zrušený minoritský klášter sv. Františka a ženský klášter sv. Kláry je nezvyklou kombinací dvojice sakrálních komplexů majících společný kostel. K založení dvojice klášterů dochází v první polovině 14. století Petrem z Rožmberka. V závěru 15. století

¹¹⁴ POCHE 1977, 213 sqq

¹¹⁵ POCHE 1977, 225

¹¹⁶ POCHE 1977, 216 sq

¹¹⁷ POCHE 1977, 220

dochází k nákladné přestavbě areálu, tehdy byla vybudována trojice konventních budov s vlastními ambity.

10.6. Čížová

V obci se nachází kostel sv. Jakuba Většího. Z původního raně gotického chrámu ze 13. století se dochovala pouze dvojice keramických desek. V období přelomu 15. a 16. století dochází k současnému zaklenutí presbytáře. K přestavbě chrámu do současné podoby dochází až v druhé polovině 16. století. Hlavní oltář pochází z období po roce 1700 a je kompozičně doplněn mladšími součástmi.¹¹⁸

10.7. Horní Planá

Původní ves byla založena cisterciáky z kláštera ve Zlaté Koruně. S první zmínkou o místním osídlení se setkáváme již roku 1332. Povýšení na městečko se Horní Planá dočkala již roku 1349. Do historického vývoje města negativně zasáhla řada požárů v letech 1580, 1744, 1817, 1828 a 1830. V Současné obci se nachází dvojice sakrálních objektů: farní kostel sv. Markéty a poutní kaple Panny Marie Bolestné.¹¹⁹

Z původně raně gotického chrámu z druhé poloviny 13. století se zachovala pouze kruchta a spodní část věže. Vyšší patra věže pocházejí z druhé poloviny 15. století. K rozšiřování kostela dochází ve dvou nezávislých etapách v rozmezí let 1694–1696, 1708–1710 a 1744. Chrám je vybaven převážně barokním mobiliářem. Hlavní oltář pochází z druhé poloviny 18. století, přičemž je dekorován gotickou plastikou Madony s dítětem z třetí čtvrtiny 15. století, s tabernáklem a sochařskou výzdobou z počátku 20. století.¹²⁰

Kaple Panny Marie Bolestné je situována nad městem v oblasti nazývané Dobrá Voda. První zmínka o zdejším sakrálním místě pochází z roku 1384. Současná stavba kaple byla budována v rozmezí let 1777–1779, a tak nahradila původní dřevěný chrám. Mezi lety 1787–1801 obklopil kapli hřbitov. Mobiliář kaple pochází z poslední čtvrtiny

¹¹⁸ POCHE 1977, 237

¹¹⁹ POCHE 1977, 412

¹²⁰ POCHE 1977, 412 sqq

18. století, pouze socha Panny Marie Bolestné byla zhotovena na přelomu 16. a 17. století.

121

10.8. Chlum u Třeboně

Dominantou dnešní obce je zámek, který byl postaven roku 1710 na místě původní tvrze. K navýšení trojtraktové dispozice o druhé patro dochází v rozmezí let 1902–1904.¹²²

Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie byl založen roku 1745. Jeho dispozice původního řeckého kříže byla doplněna o západní trojlodí a sakristii roku 1805. Zařízení poutního chrámu pochází z 18. století a je doplněno detaily z 19. století. Zajímavostí interiéru je freska nacházející se v interiérové části kupole, jež zobrazuje legendu o zázračném zachránění a zakladatelku kostela P. Merii Cellskou. Posledními z patronů kostela byl rod Habsburků, kterým náleželo místní panství. Tato souvstažnost s vládnoucím rodem Rakousko – Uherské monarchie ukazuje možné vysvětlení tak rozsáhlé textilní sbírky, jejíž základ dozajista nebyl pořizován pro zdejší poutní chrám.¹²³

10.9. Chvalšiny

Původní osada byla založena klášteřem cisterciáků ze Zlaté Koruny v období třetí čtvrtiny 13. století. Již roku 1293 byla povýšena na městečko a svůj stavební rozkvět zažívá v závěru 15. století. Četné požáry však rozmělnily středověký ráz obce, a tak je jedinou ucelenější připomínkou nejstaršího období pouze kostel.¹²⁴

Chrám sv. Máří Magdalény pochází z období 1487–1507. Z této výstavby se v interiéru dochovalo několik datujících nápisů. Svou impozantní síťovou přečnělkovou klenbu chrám získává roku 1507. Přístavba kaple Panny Marie je z roku 1761 a k jejím úpravám dochází o století později vestavbou kruchty, roku 1846 je zvýšena o patro. Roku 1761 je přistoupeno k přístavbě kaple Panny Marie, která souvisí s drobnými stavebními úpravami interiéru chrámu v polovině 18. století. Drobnými

¹²¹ POCHE 1977, 412 sqq

¹²² POCHE 1977, 503

¹²³ POCHE 1977, 503

¹²⁴ POCHE 1977, 553

stavebními úpravami prochází chrám v 19. a 20. století, ale přesto si zachovává svou autenticitu. Základem vybavení chrámu je hlavní oltář z roku 1688 a boční oltář Nanebevzetí Panny Marie 1650, dvojice oltářů sv. Šebestiána a sv. Rocha z druhé poloviny 18. století.¹²⁵ V průběhu 19. století dochází k úpravám architektury chrámu pod vedením Ústřední schwarzenberské kanceláře.

10.10. Jindřichův Hradec

Město je poprvé zmiňováno již roku 1293 ve spojitosti s místním hradem, který je zmiňován jako vodní hrádek již roku 1220. Ve třináctém století bylo sídlem řádu německých rytířů. Pozice hradu je mezi léty 1250–1260 přesunuta na severovýchod. Ve 14. století dostává hrad podobu dnešních proporcí. Němečtí rytíři odcházejí z města již roku 1450. Od 15. století se stává významným panským městem a dochází k rozšíření panského hradního paláce. Nejstarším místní kostel byl zasvěcen sv. Máří Magdaléně.¹²⁶ Město prošlo mnoha požáry, které byly mnohdy naprosto zničující.

Proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie byl založen po polovině 14. století. Podle předpokladů je výstavba řazena do 60.–70. let tohoto století. K dokončení výstavby dochází až počátkem dalšího století. Již v závěru 15. století je přistoupeno k rekonstrukcím a postupné přístavbě kruchty a škapulířské kaple. Roku 1599 je přistavěna dolní sakristie, 1653 prodloužena kruchta a 1696 rozšířena stará sakristie. Na přelomu 19. století roku 1801 vyhořel chrám a k jeho opravám dochází až v rozmezí let 1808–1828. Roku 1873 dochází k odstranění umělecky mladých zásahů do stavby, k takzvanému dobovému restaurování. Základem zařízení chrámu je hlavní oltář z roku 1861 podle návrhu J. Niklase a z dílny V. Rachače, obraz od V. Kandlera a do oltáře byla uskládněna trojice soch z pozdně gotického výjevu z bdění v getsemanské zahradě. Boční oltář sv. Kříže od Neubauera pochází z roku 1872, oltář sv. Kateřiny od J. Novotného z roku 1852, oltář sv. Anny z roku 1859 a sv. Jana Nepomuckého od Kuppelweisera z roku 1872, oltář sv. Josefa od J. Kocába a M. Neubauera z roku 1868. V důsledku ničivého požáru z roku 1801 dochází k pořizování vybavení chrámu v průběhu celého 19. století, a tak dochází k začleňování

¹²⁵ POCHE 1977, 555

¹²⁶ POCHE 1977, 604

historických pozůstatků z bývalého vybavení chrámu, jako je například trojice plastik s námětem ukřižování z 16. a 17. století.

Bývalý klášter minoritů s kostelem sv. Jana Křtitele byl založen již ve 13. století. Nejstarší zmínky spojené s tímto řádem pocházejí z let 1335 a 1342 ve spojitosti s papežským inkvizitorem Havlem z Hradce. V roce 1380 dochází ke značnému uznání místních soukeníků ze strany provinciála Tomislava, v důsledku čehož vzniká v kapitulní kapli soukenická kaple. Klášterní chrám byl založen ve třetí čtvrtině 13. století. Jeho budování trvalo i v průběhu první poloviny 14. století. V důsledku husitských válek dochází k jeho poškození roku 1434, který je opraven až donací Jindřicha z Hradce v letech 1480 – 1484. V 16. století zdejší komunita postupně upadala, ale již v roce 1560 dochází k dohodě, v důsledku které řád odchází trvale z Jindřichova Hradce do Jihlavy a jejich klášter bude sloužit jako špitál u sv. Jana. K jeho provozu byla roku 1564 vydána Jáchymem z Hradce nadační listina. K požáru areálu dochází 1607 a následujícího roku dochází k jeho obnově stavitelem z Českých Budějovic. Téhož roku se dostává chrám opět do držení řádu, tehdy se jej ujali jezuité. Po zrušení řádu dochází k úpravám v letech 1787 a 1891–1895. Druhý ze stavebních zásahů rozsáhle mění některé jeho dispoziční řešení.¹²⁷

Bývalý klášter františkánů s kostelem sv. Kateřiny byl založen za Oldřicha V. z Hradce (1449–1452), kdy podle legendy do města zavítali dva známí mužové Aeneáš Sylvius Piccolomini (známý později jako papeš Pyus II.) a kazatel Jan Kapistrán. Údajně zásluhou druhého z kleriků přišel řád františkánů do Jindřichova Hradce. První bratři sem byli vysláni roku 1457 ze slezského Hlohova. Původním záměrem bylo vyjednat obsazení minoritského konventu. Po krátkém pobytu v městském domě a využívání kostela sv. Václava získávají darem pozemky na nově vznikající městské části. Jindřich z Hradce jim vydal donační listinu, která vstupuje v platnost následujícího roku. Proto mohlo roku 1478 dojít k zahájení výstavby klášterního chrámu. Zásluhou donace kněžny Anny z Münsterberku v letech 1534 a 1541 byl založen řádový dům bekyň a další prospěšné aktivity, jež finančně udržely řád po celé 16. století. 19. listopadu 1619 dochází ke krátkému odchodu řádu v důsledku stavovského povstání. Návrat byl až na pozvání majitele panství Jana Slavaty z Chlumu a Košumberka roku 1622. I přes stížnosti komunity na nedostatek darů ze strany měšťanů je areál postupně rozšiřován: roku 1625 o kapli sv. Barbory, roku 1644 byla dokončena obnova kláštera a započata stavba nové

¹²⁷ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 273 sq et POCHE 1977, 614 sqq

sakristie a roku 1662 přestavena kaple sv. Antonína. Pohroma z roku 1669 v podobě požáru, který se nevyhnul klášteru, si vynutila další rozsáhlé investice na opravy. K nim bylo přistoupeno až v následujícím desetiletí roku 1674 pod donací Adama Pavla a Janan Jáchýma Slavaty, kteří na tento úkol povolali Francesku Carattiho. Ke zrušení kláštera dochází až v důsledku císařského dekretu z 25 února 1785 a členové komunity zde měli zůstat na dožití. Zchudlý zrušený klášter si již nemohl dovolit než skromné úpravy areálu. Zařízení kostela je převážně pseudoslohové z 19. století. Hlavní oltář je z roku 1804 je doplněn obraz od J. Herzoga z roku 1869. Z období fungování kláštera zde zůstává jen oltář Jana Nepomuckého s kazatelnou, které pocházejí z rozmezí let 1760–1770, ale do těchto prostor byly přemístěny z jiného zrušeného kostela v Pasově.¹²⁸

Bývalá jezuitská kolej s kostelem sv. Máří Magdalény. Již roku 1566 byl vznesen požadavek na oslovení jezuitského. K uskutečnění tohoto plánu bylo přistoupeno až z popudu donační listiny Adama II. z Hradce, která byla potvrzena císařem Rudolfem II. 5. září 1596. Na rozvalinách špitálu minoritského kláštera byla budována nově vznikající kolej řádu. K jejímu dokončení dochází až roku 1599. K další etapě výstavby dochází v rozmezí let 1601–1604. Kostel sv. Máří Magdalény byl 21. května 1618 postižen ničivým požárem, řád byl nucen opustit město kvůli stavovskému povstání. K jeho opětovnému vybudování je přistoupeno až mezi lety 1628–1632. Náklady spojené s jeho výstavbou byl 12 000 zlatých, které byly získány z majetku zabaveném protestantským měšťanům. V letech 1630–1642 probíhaly úpravy kolejí. Po zrušení řádu roku 1773 byl převeden kostel sv. Magdalény vojsku a roku 1779 připadly armádě i kolejní budovy. Ještě před závěrem století byl chrámový mobiliář rozchvácen a kostel roku 1788 uzavřen. Majetek řádu byl předán do studijního fondu piaristického řádu. Roku 1801 shořela střecha a brzy byla opravena. Věž byla snesena. Po nedlouhé době se z kostela stal solný sklad a později zde byl umístěn sklad vojska.¹²⁹

Hřbitovní kostel sv. Václava je původně gotickou stavbou, která je připomínána již roku 1399. K jeho přestavbě dochází roku 1606, avšak již roku 1618 je poškozen. K následné opravě je přistoupeno do roku 1621. Stejně jako město zasáhl kostel požár roku 1801. K opravě této pohromy bylo přistoupeno roku 1816. Základem mobiliáře je hlavní oltář v pseudogotickém slohu od M. Neubauera se sochami od téhož mistra z roku 1878. Boční oltáře jsou z let 1847, 1720 a 1866.

¹²⁸ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 27 sq et POCHE 1977, 617 sq.

¹²⁹ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 277 sqq

Kostel sv. Jakuba je poprvé připomínán roku 1518. K jeho obnově dochází roku 1605, k jeho zrušení roku 1793 a stržení roku 1859. Sklep této stavby byl upraven na Černínskou hrobku a chrám byl opětovně postaven v neogotickém slohu.

Bývalý špitální kostel sv. Alžběty je původně gotickou stavbou, která je připomínána již roku 1399 společně se špitálem. Roku 1415 dochází k jeho vysvěcení. Roku 1618 dochází k vypálení chrámu a k následnému požáru ještě roku 1773. Již roku 1788 byl zrušen a o čtyřicet let později přeměněn na kovárnu.

10.11. Kájov

O založení a nejstarších dějinách dnešního poutního místa se nedochovaly jen velice kusé záznamy. Zřejmě dřevěný kostel, který spadal podle církevní správy pod farnost Boletice, byl poprvé připomínán k roku 1255 v zápisech vedených k roku 1660. První historicky doložený pramen vytažený se ke Kájovu je až z roku 1263, kdy jsou místní pozemky vedené ve vlastnictví kláštera Zlatá Koruna. Roku 1422 prošel tehdejší poutní areál rekonstrukcí, která byla nutná, jelikož v průběhu husitských válek bylo zdejší sakrální centrum vypleněno. Následující rekonstrukce podmíněné boji byly zahájeny již roku 1471. V období rekatolizace v průběhu 17. století dochází k výraznému nárůstu obliby zdejšího poutnického areálu. V důsledku čehož dochází k přestavbám a budování nových budov. 1. srpna 1930 přichází na pozvání knížete Schwarzenberga do Kájova obláti. V rámci areálu se nachází trojice sakrálních budov: kostel Panny Marie, kaple zesnutí Panny Marie a kaple sv. Jana Nepomuckého. Mobiliář kostela Panny Marie je barokní, doplněný o gotické a neogotické součásti. Hlavní oltář pochází z 18. století z rozmezí let 1762–1764, k jeho obnovení docházelo v roce 1861 a 1909. Středobodem oltáře je socha trůnící Madony z období před rokem 1502. Dvojice protějškových oltářů pochází z let 1881 a 1883, jejichž součástmi jsou původní gotické menzy. Hlavní součástí klášterního kaple zesnutí Panny Marie je hlavní oltář z roku 1708 s pozdně gotickými řezbami, jejichž centrem je reliéfní polychromovaná dřevořezba z období kolem roku 1490. Kaple sv. Jana Nepomuckého pochází z roku 1699. Doménou prostoru je dnes restaurovaný oltář zasvěcený Janu Nepomuckému od krumlovského řezbáře J. Hofmannapodle návrhu K. Dittmana.¹³⁰

¹³⁰ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 287 sq et POCHE 1978, 20 sqq

10.12. Lnáře

Dnes již zrušený klášter bosých augustiniánů má své počátky v 17. století. U zrodu zdejší komunity stál hrabě Černín z Chudenic, který respektoval přání svého otce Jana a pozval první řeholníky. Základem komunity se stal takřka nový kostel Nejsvětější Trojice, který byl stavěn zřejmě Carlem Luragem v období kolem roku 1666. První řeholníci přišli z konventu sv. Václava na Zderaze (v Praze) již 20. května 1684. Jejich prvním komunitním útočištěm se stala část zámku a později byl pro potřeby řádu upraven malý domek. K založení konventu dochází až 4. prosince 1685 a ve zřizovací listině je určeno, že komunita bude mít 12 bratrů. Roku 1688 kníže Černín povolává svého architekta Giovaniho Battistu Madernu, aby se ujmul výstavby areálu sloužícího zdejší řeholní komunitě. O rychlosti výstavby vypovídá, že první bratři se již mohli nastěhovat již roku 1690. Následujícího roku byla stržena stará rezidence a k dokončení stavby dochází už roku 1693. Na počátku dalšího století roku 1706 je zahájena přestavba zřejmě již nevyhovujícího klášterního kostela. K dokončení stavby dochází až 13. prosince 1712, kdy dochází k vysvěcení sakrálního prostoru. V období josefínských reforem nedochází ke zrušení zdejší řeholní komunity, poněvadž má svůj nepopiratelný význam v lokální duchovní správě. Snad proto vzniká 13. září 1786 fara, která je součástí klášterního areálu. K zrušení kláštera dochází až roku 1950 za komunistických represí proti církvi. Klášterní kostel je vybaven mobiliářem pocházejícím z druhé poloviny 17. a počátku 18. století. Hlavní oltář byl zhotoven roku 1710. K jednomu z bočních oltářů náleží slavný deskový obraz Panny Marie, který byl upaven do oválného tvaru a dnes je zapůjčen do expozice Národní galerie.¹³¹

Hřbitovní kostel sv. Mikuláše byl vybudován roku 1735 v oblasti staršího objektu připomínaného již roku 1356. Roku 1776 byla k sakrální stavbě vybudována zvonice. Zařízení chrámu pochází z 2. poloviny 17. století.¹³²

¹³¹ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 287 sq et POCHE 1978, 301 sqq

¹³² POCHE 1978, 303

10.13. Nepomuk

Počátky místního osídlení jsou spjaty se vsí Pomuk, která byla založena souvztažně s místním klášteřem mezi léty 1142–1153. Kolem roku 1340 se zde narodil budoucí kanovník vyšehradské a svatovítské kapituly sv. Jan Nepomucký, jehož kultem žije zdejší katolická komunita dodnes. Po spojení Přesanic s Pomukem roku 1384 vzniká nový celek nazývaný Nepomuk, který byl až roku 1413 povýšen na městečko. Od druhé poloviny 15. století dochází k připojení zdejšího osídlení pod državy pánů ze Štemberka, které se mění až v 18. století, kdy připadá Martinicům. Zdejší osídlení bylo povýšeno na město až roku 1730.¹³³

Budova kostela sv. Jakuba pravděpodobně pochází z období založení Nepomuckého kláštera (1142–1153). V polovině 13. století dochází k jeho převězení a v závěru století je zde vybudován nový presbytář. Mezi léty 1360–1370 dochází k vybudování dodnes dochovaného trojlodí. Zajímavostí je, že v ose presbytáře byla samostatně vybudována roku 1788 věž. Roku 1786 bylo přistoupeno ke zrušení kostela a objekt je až do roku 1857 používán jako sýpka. Mezi léty 1859–1860 je obzvláště exteriér kostela regotizován a opětovně až do současnosti využíván pro sakrální účely, z tohoto období pochází i vybavení chrámu.¹³⁴

Budova arciděkanství byla založena roku 1678 a již roku 1746 vyhořela. Architektonický koncept s nejvyšší pravděpodobností navrhl Kilián Ignác Dienzenhofer. Roku 1800 dochází k opětovnému vyhoření. K zásadním opravám je přistoupeno roku 1948 a 2013.¹³⁵ Dnes je zde vybudováno Svatojánské muzeum, které svými sbírkami navazuje na muzeum, které postupně vznikalo v období 1920–1960.

Kostel sv. Jana Nepomuckého byl založen roku 1636 a vystavěn roku 1654. Dle legendy se nachází v místech, kde se býval původní dům, ve kterém se narodil a vyrůstal sv. Jan Nepomucký. Roku 1654 tento chrám vyhořel v důsledku požáru města a k jeho obnově dochází roku 1688 za přispění pánů ze Štemberka. Současná podoba kostela je však z přestavby z let 1734–1738, jež byla financována Martinici. Je otázkou, zda projekt nepocházel z ruky Kiliána Ignáce Dienzenhofera. Zvláštností interiéru je dnes částečně demontovaný oltář kolébky sv. Jana Nepomuckého, který se nacházel

¹³³ POCHE 1978, 350 sq

¹³⁴ POCHE 1978, 463

¹³⁵ POCHE 1978, 463

hlavním bodu centrálního půdorysu připomínajícího řecký kříž. Hlavní oltář je neorenesanční z roku 1849. Z období 19. století pochází i většina mobiliáře chrámu.¹³⁶

10.14. Netolice

První zmínky o místním osídlení jsou z Kosmovy kroniky, kde je vzpomínáno hradiště Netoliců k roku 981. V 3. čtvrtině 13. století dochází k povýšení zdejšího osídlení na město, které bylo dáno králem Přemyslem Otakarem II. klášteru Zlatá Koruna. Mezi léty 1420–1469 se dostává do držení pánů z Rožmberku a následně až do roku 1477 Jindřicha Roubíka z Hlavatec, který nedaleko města vlastnil hrad. Následně přichází do opětovného držení Rožmberků, kteří jej až roku 1601 prodávají císaři Rudolfu II. V důsledku pobělohorských vyrovnání s katolickou šlechtou přichází Netolice do držení Eggenberků a v důsledku vymření rodu přecházejí roku 1719 do držení Schwarzenberků, v jejichž držení zůstali do poloviny 19. století. Tehdy v důsledku zrušení poddanství se stávají samostatným městem, ale zdejší kostely Nanebevzetí Páně a sv. Václava zůstávají až do roku 1946 v patronátu tohoto významného knížecího rodu.¹³⁷

Kostel Nanebevzetí Panny Marie je původně raně gotickou sakrální stavbou, která byla svěcena roku 1284. Po dlouhé historické odmlce je k roku 1619 označován jako pustý. V letech 1625, 1648 a 1770 je přistoupeno k jeho opravám spojeným s částečnou transformací do barokního slohu. Z období třetí čtvrtiny 18. století pochází i chrámový mobiliář. Hlavní oltář je osazen olejomalbou od významného Schwarzenberského malíře F. J. Prokyše.¹³⁸

Kostel sv. Václava je raně gotickou stavbou, z období před rokem 1300, který byl vybudován v prostoru starší sakrální stavby. Roku 1475 byl zdevastován požárem a roku 1597 byl postoupen na přechodnou dobu českým bratřím. Roku 1719 dochází k posledním větším stavebním úpravám chrámu. Hlavní oltář byl Eggenberskou donací z roku 1732 od řezbáře F. Rapotze.¹³⁹

¹³⁶ POCHE 1978, 464

¹³⁷ POCHE 1978, 469

¹³⁸ POCHE 1978, 469

¹³⁹ POCHE 1978, 469

10.15. Neustupov

Středověké osídlení, které náleželo do majetku Rožmberků. Roku 1285 dochází k prodeji této obce pražskému zderazskému klášteru. Místní chrám sv. Havla je poprvé zmiňován ve 14. století. V druhé polovině 17. století je přistoupeno k jeho částečné přestavbě do barokního slohu. K celkové rekonstrukci stavby došlo roku 1900. Hlavní oltář pochází z roku 1671. V chrámovém mobiliáři jsou zastoupeny historické předměty, jako je křtitelnice z druhé poloviny 18. století, ale také zcela moderní a postmoderní oltáře a části vybavení.¹⁴⁰

10.16. Nová Bystřice

Místní město je poprvé zmiňováno k roku 1341. Zdejší osídlení bylo roku 1420 vypáleno husitskými vojsky, následně opraveno a opevněno. Další požáry následovaly v letech 1607, 1651, 1691 a 1774. V obci se nachází dvojice sakrálních objektů.¹⁴¹

Kostel sv. Petra a Pavla je původně gotickou sakrální stavbou z poloviny 14. století. V sedmdesátých letech téhož století byla přistavěna kaple sv. Barbory. Po požáru města roku 1651 byla poškozena loď, k jejíž obnovení dochází společně s výstavbou věže a ostatními poškozenými částmi kostela. Další požár města roku 1691 si vynutil celkovou rekonstrukci chrámu, díky kterému byl chrám barokizován. Štuková výzdoba kostela pochází od I. Comety. Barokní zařízení chrámu pochází z pozdně barokního období třetí čtvrtiny 18. století.¹⁴²

Hřbitovní kostel sv. Kateřiny pochází z období kolem roku 1585. K barokním úpravám architektury bylo přistoupeno roku 1686. Další úpravy chrámu byly v letech: 1771 budována sakristie, 1842 vystavěna kruchta a roku 1888 byl chrám restaurován. V současné době je mobiliář chrámu v torsálním stavu.¹⁴³

¹⁴⁰ POCHE 1978, 472 sq

¹⁴¹ POCHE 1978, 479

¹⁴² POCHE 1978, 479

¹⁴³ POCHE 1978, 478

10.17. Nová Cerekev

Kostel sv. Tomáše je poprvé připomínán roku 1384. Z této stavební fáze se zachovala pouze věž. Barokní přestavba chrámu probíhala v rozmezí let 1750 – 1760. Vybavení chrámu pochází z druhé poloviny 18. století.

10.18. Opařany

Historické dvě vsi Opařany a Opařanky byly sjednoceny. Původním vlastnictvím osídlení spadalo pod statek arcibiskupství a vyšehradského kostela. Po roce 1589 je zde vybudována tvrz. Statek byl odprodán do majetku jezuitské koleje v Jindřichově Hradci 15. února 1669, odkud přechází do majetku pražských jezuitů, díky nimž vzniká historický klášterní komplex.

Kostel sv. Františka Xaverského, který byl stavěn v letech 1732 – 1735 K. I. Dienzenhoferem na pozůstatcích kaple z poloviny 17. století. Krátce před budováním kostela nechal řád budovat i zdejší rezidenci, která je datována do roku 1727. Po zrušení řádu byl jezuitský majetek dán do Studijního fondu, z kterého byl prodán v aukci 28. března 1826 knížeti Karlovi z Paarovi. Rezidence se tak stává zeměpanským sídlem, ale záhy je opuštěna. Od roku 1854 je zde blázinec, v roce 1868 dochází k využití v podobě trestnice a od roku 1887 opětovně jako ústav pro duševně choré. K tomuto účelu slouží dodnes. Stylově jednotné vybavení chrámu s původně bohatou uměleckou výzdobou. Umělecká řezba byla pro interiér zhotovena v období kolem roku 1735 v Praze.¹⁴⁴

10.19. Pacov

Nejstarší zmínky o místním osídlení souvisejí s hradem z 12. století, pod kterým je koncem 13. století založeno město. To přechází za vlády Jana Lucemburského z královského majetku na rodu Malovců. Za jejich vlastnictví prochází místní hrad přestavbami. K dalším stavebním úpravám dochází až v 16. století za vlastnictví Rombhapů ze Suché. Později přechází do držení Španovských z Lisova. V 17. století přechází do držení Jana Zikmunda Myslíka z Hyršova, který toto panství odkázal

¹⁴⁴ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 287 sq et POCHE 1978, 535 sqq

malostranským karmelitánům, kteří jej tak dostávají 15. listopadu 1666. Ničivý požár ničí město roku 1727, díky čemuž je opětovně budováno na upraveném půdorysu.

Bývalý karmel bosých karmelitánů u kostela sv. Václava byl vybudován na místě, kde dříve stával hrad získaný dědictvím. Podmínkou tohoto daru bylo, že zde může dožít manželka Barbora od Zikmunda Myslíka z Hyršova. Proto se plně s přestavbami hradu na konvent přistupuje až roku 1708. O 10 let později dochází k dalšímu rozšíření karmelu. Je pravděpodobné, že klášterní chrám byl opětovně vybudován. K částečnému zakončení klášterních budov dochází už roku 1721. Ničivý požár města z roku 1727 zasáhl i klášter a takřka zničil kostel. K počátku znovuvybudování chrámu dochází již 28. září téhož roku. Dokončení areálu je datováno k roku 1732. Na konci tohoto desetiletí začíná nová stavební etapa, kdy dochází ke stržení posledních částí hradu a rozšíření konventu. Za konec této etapy je považován až rok 1749. Po zrušení komunity roku 1787 byl kostel přeměněn na kolnu a klášter na šlechtické sídlo, které náleželo pod Biskupství českobudějovické, které jej prodává Maxmiliánovi Vilému z Vorst-Gudenu. Roku 1884 je přistoupeno k demolici jednoho z křídel karmelu. K historickým opravám interiéru chrámu dochází roku 1997, 1936 a 1945. Po roce 1947 dostávají do užívání kostel sv. Václava církve československá husitská. Většina mobiliáře pochází z 18. století

145

Kostel sv. Archanděla Michaela byl založen ve 13. století. Z původního chrámu je patrný jen půdorys a věž. Částečně do současné podoby byl budován od 50. do 80. let 14. století. V závěru 15. století dochází k další přestavbě, která snižuje výšku klenebních polí, čímž jsou snížena i chrámová okna. V polovině 16. století se uskutečnila vestavba unikátní trojramenné kruchty. Kolem roku 1700 je přistavěna sakristie s pokladnicí. V letech 1727 a 1744 prochází celý sakrální objekt dvojicí ničivých požárů. Roku 1908 prochází chrám generální opravou. Většina mobiliáře pochází z 18. století, přičemž se jedná o kvalitní umělecké práce.¹⁴⁶

Hřbitovní kostel sv. Barbory byl původně centrální osmibokou kaplí z roku 1681, možná i starší. V rozmezí let 1681 – 82 byla přistavěna k této drobné sakrální stavbě loď a sakristie. Následně roku 1831 byla vybudována kruchta. Vybavení této sakrální stavby pochází z období kolem roku 1681, které bylo doplněno v průběhu 19. století převážně o nová oltářní plátna.¹⁴⁷

¹⁴⁵ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 408 sqq et POCHE 1980, 9 sqq

¹⁴⁶ POCHE 1980, 10 sq

¹⁴⁷ POCHE 1980, 11 sq

10.20. Pelhřimov

Již ve 13. století je Pelhřimov zmíněn jako osada. Zdejší osídlení ulicového typu s faním kostelem sv. Víta. Do roku 1416, kdy je již městem, je v držení pražských arcibiskupů. Později v letech 1554, 1561, 1646 a 1682 prochází osídlení požárem. Roku 1596 se stává město královským.¹⁴⁸

Děkanský kostel sv. Bartoloměje byl založen společně s novým městem roku 1289. Původní zasvěcení chrámu je Nanebevzetí Panny Marie. Dokončení rané části stavby bylo počátkem 14. století. Počátkem 15. století dochází k částečné přestavbě chrámu, kdy je kostel rozšířen, přistavěna sakristie a znovu zaklenuty některá klenební pole. K dalšímu rozšíření je přistoupeno již roku 1553. Avšak roku 1561 dochází k požáru této sakrální stavby. Opětovnou přestavbou chrám prochází v rozmezí let 1575–1589. Roku 1575 je zřízena jižní tribuna a o rok později i severní. Roku 1646 postihne kostel opětovný požár. Snad nedostatek prostoru si vynucuje další přestavbu, kdy je prodloužena a nově zaklenuta hlavní loď. Roku 1766 je kostel zdevastován požárem. Posledními úpravami chrám prochází až roku 1883. Zařízení převážně pochází z období po požáru z roku 1776. Výjimku tvoří hlavní oltář, který pochází z 19. století z roku 1832.¹⁴⁹

Kostel sv. Víta byl původně farním chrámem, který byl založen kolem poloviny 13. století. Po založení nového města od 16. století až po rok 1787 se stává filiální hřbitovní sakrální stavbou na předměstí. Kostel prošel řadou přestaveb. První z nich probíhá v období kolem roku 1575. K následným opravám dochází roku 1614. V důsledku požáru města z roku 1646 je opětovně upravován. K dalším stavebním úpravám dochází již v letech 1739 – 1740, 70. letech 18. století a roku 1835. Do roku 1875 je z chrámu gymnasiální kostel, k jehož opravám dochází ještě roku 1939 a 1945. Mobilii chrámu je převážně z období kolem roku 1687. Výjimku tvoří boční oltáře ze 40. let 18. století.¹⁵⁰

¹⁴⁸ POCHE 1980, 33 sq

¹⁴⁹ POCHE 1980, 36 sq

¹⁵⁰ POCHE 1980, 37 sq

10.21. Planá nad Lužnicí

Kostel sv. Václava je poprvé připomínán roku 1357. Tento farní chrám byl obnovován roku 1666 a k jeho přestavbě dochází již roku 1796. Vybavení chrámu je z období 19. století v novobarokním stylu.¹⁵¹

10.22. Pošná

Kostel sv. Bartoloměje je původně raně gotickou stavbou pocházející z druhé poloviny 13. století. Roku 1667 byla k této sakrální stavbě přistavěna předsíň. Roku 1680 prochází objekt barokizující přestavbou. Zařízení chrámu je pseudogotické z druhé poloviny 19. století. Avšak výjimku tvoří socha trůnicí Madony z poslední čtvrtiny 14. století a sochařská výzdoba z období závěru 17. století.¹⁵²

10.23. Slivice

Toto osídlení se nachází v části obce Milín, která je osamocena na návrší s kostelem sv. Petra a Pavla. První připomínka chrámu pochází z roku 1352. Jeho obnovení spadá až k roku 1696. K přestavbě presbytáře dochází až roku 1691. Zařízení kostela je novodobé. Farnost náležela do Českobudějovické diecéze pouze v rozmezí let 1991–2013.¹⁵³

10.24. Starý Rožmitál

Farní ves u Rožmitálu, která byla historicky nazývaná Staré Město, byla založena v první polovině 13. století. Kostel Povýšení sv. Kříže pochází z období před polovinou 13. století. K barokizaci chrámu dochází v rozmezí let 1729–1731, kdy byla přistavěna věž. Zařízení chrámu pochází z období 18. století. Hlavní oltář je z poloviny století,

¹⁵¹ POCHE 1980, 60 sq

¹⁵² POCHE 1980, 142 sq

¹⁵³ POCHE 1979, 391 sq

přičemž ještě roku 1794 došlo k jeho obnově. V kostele se nachází i dvojice bočních oltářů pochází sv. Anny (po roce 1700) a sv. Václava (z téhož období jako hlavní oltář).¹⁵⁴

10.25. Strakonice

Za první osídlení zdejší oblasti je považována malá osada, vedle níž započal vznikat hrad, který převzal její jméno a náležel do majetku Bavorů. Jeho založení je předpokládáno v rozmezí let 1220–1235. V období držení tohoto centra Bavorem III. (roku 1318) byla osada povýšena na město, které se dělilo na dvě části horní a dolní město. Část hradu je darována již Bavorem I. do majetku řádu johanitů roku 1243. Listina potvrzující držení tohoto majetku je spíše vydána zpětně, aby legitimizovala místní majetek řádu. Zároveň dochází k potvrzení tohoto písemného dokladu králem Václavem I. Až na počátku 15. století (roku 1402) je darován zcela. Po nedlouhé době se stává zdejší hrad sídlem velkopřevora řádu. V průběhu husitských válek je hrad obléhán, ale nikoliv dobyt. Tudíž může v nadcházející době dojít k jeho rozkvětu města. Ke zničení hradu dochází až v důsledku bojů třicetileté války. Až roku 1666 dochází k rekonstrukci hradu a záhy 1694 dochází k přesunu sídla velkopřevorů do Prahy na Malou Stranu k chrámu Panny Marie pod řetězem. K plnému opuštění strakonického hradu řádem a jeho částečnému převodu pod Římskokatolickou farnost Strakonice dochází roku 1925.¹⁵⁵

V rámci Římskokatolické farnosti Strakonice se nachází trojice chrámů a to děkanský kostel sv. Prokopa a dvojici filiálních sv. Markéty a sv. Václava.

Chrám sv. Prokopa je součástí strakonického hradního komplexu a jeho nejstarší části jsou dokladem původní stavby z rozmezí let 1220–1235. Již v závěru 13. století dochází k prvním přestavbám chrámu. Na přelomu 15. a 16. století je přistoupeno k novému zaklnutí prostoru. Kolem let 1700 a 1714–1722 dochází k dalším stavebním úpravám. V jádru gotický chrám je vybaven převážně stylově identicky laděným mobiliářem z rozmezí let 1720–1730. Hlavní oltář byl doplněn o rokokové aplikace roku 1788 a historicky staršími sochami a obrazy ze závěru 17. století. S obdobnou situací se lze setkat i u bočních oltářů.¹⁵⁶

¹⁵⁴ POCHE 1980, 423 sq

¹⁵⁵ POCHE 1980, 431 sq et DURDÍK 2005 271, sq et VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 644 sq

¹⁵⁶ POCHE 1980, 433 sq

Založení chrámu sv. Markéty bylo odvislé od špitálu pojmenovaného po témže světici. Kostel byl přestavován ve 14. století. Město na své náklady nechalo zbudovat na stávajícím místě kostel nový, který byl vybudován mezi léty 1580–1583. K dalším stavebním úpravám dochází až roku 1777 a 1874. Hlavní oltář sv. Václava pochází z roku 1894, ale nachází se zde ještě starší umělecké předměty.¹⁵⁷

Hřbitovní chrám sv. Václava je původně gotickou stavbou založenou v závěru 13. století Bavorem III. ze Strakonice. Svou polohou byl však farním kostelem pro osadu Lomu. K barokizaci budovy dochází v rozmezí let 1720 – 1730. Hlavní oltář pochází z první třetiny 18. století. Dvojice bočních oltářů pochází ze 60. let 17. století.¹⁵⁸

10.26. Strakonice Podsrp

Současné poutní místo zasvěcené Panně Marii se nachází na předměstí města Strakonice. Původní pozdně barokní kaple byla vybudována již roku 1749, ale velice záhy mezi léty 1771 – 1774 bylo přistoupeno k jejímu stržení a vystavění současného kostela. Chrám náležel od svého vzniku do patronátního držení johanitského řádu až do roku 1925, kdy dochází k jeho předání Římskokatolické farnosti Strakonice. Interiér chrámu je vybaven v duchu rokoka. Součástí hlavního oltáře je milostná socha Panny Marie Podsrpenské.¹⁵⁹

10.27. Sušice

Původně rýžovnická osada, která náležela rodu Bogenů až do druhé poloviny 13. století, kdy ji získává do svého majetku král Přemysl Otakar II. Krátce po roce 1273 dochází k povýšení osady na město. K rozkvětu zdejší aglomerace dochází až počátkem 16. století, kdy hlavní příčinou byla výhodná poloha na Zlaté stezce. Město v historii doprovázela i série ničivých požárů v letech 1464, 1544, 1591, 1641, 1648 a 1707. Jejich

¹⁵⁷ POCHE 1980, 435 sq

¹⁵⁸ POCHE 1980, 436

¹⁵⁹ POCHE 1980, 437

účinky prošlo město mnoha stavebními etapami. V městě se nacházejí tři sakrální objekty: kostel sv. Václava, hřbitovní chrám Panny Marie a klášter kapucínů.¹⁶⁰

Chrám sv. Václava má svou nejstarší stavební etapu spjatou s johanitskou stavební hutí. Počátek stavby chrámu je datován do rozmezí let 1260 – 1273 a k jeho dokončení dochází až v první čtvrtině 14. století. Dnes známá barokní přestavba z období po roce 1707 transformovala gotické baziliky do trojlodí s bazilikálním uspořádáním lodí. K regotizaci interiéru dochází v rozmezí let 1884–1885. Posledními velkými zásahy do kostela sv. Václava byly obě jeho opravy v roce 1927 a 1955. Zařízení chrámu pochází převážně z druhé poloviny 18. století. K doplnění chrámového vybavení docházelo i v dalším století.¹⁶¹

Hřbitovní kostel Panny Marie se dnes nachází na již zrušeném hřbitově. Pravděpodobné určení této stavby bylo spjato se špitálem. Donátorem jeho výstavby byl roku 1352 řád křížovníků s červenou hvězdou. Kostel byl přestavěn kolem roku 1591 do renesančního slohu. O sto let později byl rozšířen. Roku 1944 se dočkal kostel svého obnovení. Zařízení chrámu pochází z 18. století.¹⁶²

Obnovený klášter kapucínů s kostelem sv. Felixe se nachází v místech původně augustiliánského kláštera z roku 1352, který zanikl na počátku 15. století. Současný chrám byl založen 17. září 1651 a k svěcení dochází již roku 1655.¹⁶³ ve třetí čtvrtině 17. století dochází k rozšíření kláštera. Průčelí klášterního chrámu bylo v průběhu 19. století upravováno.¹⁶⁴ Klášter byl zrušen až v důsledku komunistických represí vůči církvi v padesátých letech 20. století a k jeho obnovení dochází teprve na počátku devadesátých let téhož století.

10.28. Svojšice

Nejstarší zmínky o osídlení jsou spojeny se zdejší tvrzí, která je zmiňována roku 1366. Kostel sv. Jana Křtitele je považován za původně raně gotický chrám z období třetí čtvrtiny 13. století. Současný vzhled chrámu pochází až z období první poloviny 18.

¹⁶⁰ POCHE 1980, 466

¹⁶¹ POCHE 1980, 467 sq

¹⁶² POCHE 1980, 468

¹⁶³ POCHE 1980, 468 sq

¹⁶⁴ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN, 652

století, kdy byl doplněn o přístavby a v závěru téhož století, kolem roku 1787, bylo přistoupeno k jeho zásadním opravám. Zařízení chrámu je převážně z 18. století.¹⁶⁵

10.29. Štěkeň

První písemná zmínka spojená s městským osídlením a hradem pochází z roku 1318. Kostel sv. Mikuláše byl budován ve dvou historických etapách. První zmínky po již neexistujícím gotickém chrámu jsou až z roku 1457, avšak jeho stavební části v současnosti nejsou patrné. Chrám byl opětovně budován roku 1670 a již roku 1749 opětovně přestavěn. Soudobé vybavení chrámu pochází z 19. století. Výjimku tvoří kamenná gotická křtitelnice, soubor obrazů 14 pomocníků ze 17. století, socha madony ze 17. století a série historických náhrobníků.¹⁶⁶

10.30. Tábor

Původní osada byla založena před rokem 1232 Vítkem z Klokot. Již roku 1268 dochází k odebrání osídlení rodu Vítkovců a následnému přiřazení do majetku královské koruny. Po polovině 14. století vzniká místní hrad za donace pánů z Hradce. Kolem roku 1420 je následně rozšířen i o město, při němž vzniká opevněné sídliště husitského vojska, pojmenované Tábor. V závěru husitských válek dochází k jednání zástupců města s císařem Zikmundem a přiznání městu statut královského města se všemi výhodami. Vzápětí bylo město mohutně opevněno a kolem roku 1440 byla založena i radnice. V průběhu 16. století prošlo město dvojicí ničivých požárů roku 1532 a 1559, ale nejdestruktivnějším historickým obdobím města bylo období třicetileté války, kdy bylo několikrát obléháno a následně pustošeno. V důsledku čehož dochází roku 1639 k budování nových městských hradeb. O počátku 19. století dochází k demolici městského opevnění a přesouvání přirozeného centra města směrem k současnému vlakovému nádraží, čímž započal úpadek historického centra města. Ve městě Tábor se nachází více sakrálních objektů: zrušený augustiliánský klášter,

¹⁶⁵ POCHE 1980, 490

¹⁶⁶ POCHE 1980, 506

děkanský kostel Proměnění Páně na hoře Tábor, hřbitovní kostel sv. Jakuba a špitální kostelík sv. Alžběty.¹⁶⁷

Děkanský kostel Proměnění Páně na hoře Tábor byl původně pozdně gotickou stavbou, jejíž první etapa výstavby byla budována kolem roku 1440, kdy byl budován presbytář a obvodová zdi lodí. Až roku 1512 dochází k zaklenutí chrámového trojlodí pod vedením mistra Staňka. Již roku 1532 kostel vyhořel. Roku 1559 dochází k dalšímu k výstavbě dvojic hlavních a trojice bočních štítů, kterými je ojedinělý exteriér chrámu. V rozmezí let 1896 – 97 prochází kostel úpravami od J. Mockera a J. Krejčíka. K celkovému restaurování interiéru bylo přistoupeno roku 1940 a v roce 2016. Současný hlavní oltář je ve slohu neogotiky od J. Krejčíka, který nahradil původní oltář z roku 1795. Zdejší boční oltáře sem byly přeneseny z augustiniánského kláštera. Cínová křtitelnice pochází z roku 1482.¹⁶⁸

Bývalý konvent bosých augustiliánů u kostela Narození Panny Marie byl založen v městě Tábor v důsledku potřeb na rekatolizaci a intelektuální povznesení. Město bylo v období po třicetileté válce zcela vyčerpané. V důsledku nedostatku prostředků ze strany obyvatel města odřekl své pozvání řád kapucínů a řád premonstrátů, který zde krátce působil a odešel. Příchod pražského augustiliánského podpřevora roku 1639, který zde nakupoval levné potraviny. „Již následujícího roku bylo určeno místo výstavby budoucího kláštera. Počátek výstavby chrámu je datován 8. září 1642. O deset let později byl dostavěn presbytář a rozestavěn konvent, k jehož dokončení dochází až roku 1666. Ke zrušení zdejší komunity dochází v důsledku výnosu císaře Františka I. 16. července 1816, který souvisel s druhou vlnou sekularizace klášterů. Budovy konventu byly záhy odkoupeny od Náboženské matice, ale díky průtahům byla budova až do poloviny 19. století nevyužita. Dnes je bývalý konvent využit jako budova muzea.¹⁶⁹ Vybavení klášterního chrámu bylo vybaveno kvalitním barokním inventářem pocházející patrně z místní dílny.¹⁷⁰

O hřbitovním kostele sv. Jakuba máme záznamy již z roku 1388. K jeho přestavbě dochází v 15. století. Roku 1744 byl vypálen a v důsledku toho byl o dva roky později znovu vybudován, ale již v duchu barokní architektury. Zařízení chrámu je v jednotném duchu, poněvadž bylo zhotoveno kolem roku 1700.¹⁷¹

¹⁶⁷ POCHE 1982, 9 sqq

¹⁶⁸ POCHE 1982, 16 sqq

¹⁶⁹ VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 656 sq

¹⁷⁰ POCHE 1982 p. 18

¹⁷¹ POCHE 1982 p. 18

Špitální kostel sv. Alžběty je v současné době kaplí pravoslavné církve. K budování kostelíka dochází roku 1690 a velice záhy k jeho přestavbám roku 1718 a rozsáhlým opravám v kritické době roku 1946.¹⁷²

10.31. Trhové Sviny

Město bylo založeno po roce 1260 Ojřem synem Vítka z Klokot. V následujícím století roku 1359 zdejší osídlení získávají Rožmberkové.¹⁷³ Na počátku 17. století patří do majetku císařské koruny. V období po bitvě na Bílé hoře přechází město do držení rodu Buquoyů, kteří drželi patronát nad místními kostely až do roku 1945. V současném městě se nachází dvojice sakrálních staveb: kostel Nanebevzetí Panny Marie a Poutní místo Nejsvětější Trojice.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie je druhou sakrální stavbou téhož jména. O založeního původního chrámu máme dnes jen domněnky. Je zřejmé jen to, že byl nahrazen v rámci své přestavby v 15. století. Současný kostel obsahuje zakomponované části stavby z předcházejících stavebních etap.¹⁷⁴ Ojedinelým místním architektonickým prvkem je původní obranná část kostela, která je dodnes patrná v exteriéru západní části stavby. Vzájemné prolínání stavebních etap poukazuje na čilou stavební historii, která ponechala svůj otisk pouze v jednotlivostech současné sakrální budovy. Chrám vyhořel roku 1864. Po tomto datu musel být interiér opravován. Hlavním bodem výzdoby kostela je hlavní oltář z období kolem roku 1730. Jeho doménou je socha trůnící Madony z roku 1520. K této soše náležela dvojice deskových obrazů, které jsou v současné době zapůjčeny v Alšově jihočeské galerii. Dvojice bočních oltářů a kazatelna pocházejí z druhé poloviny 18. století.¹⁷⁵

Poutní kostel Nejsvětější Trojice byl vybudován v rozmezí let 1705–1709 v osadě stejného jména, která se rozkládá ve svahu nad městem. Zajímavostí zdejší architektury je centrální půdorys kostela, který je zcela obejmut věncem ambitů s otevřenými arkádami. Přestože v dostupné literatuře je vepsán výčet uměleckých děl, která tento jihočeský skvost zdobí, tak v současné době je chrám téměř prázdný jen s torzy

¹⁷² POCHE 1982, 18

¹⁷³ POCHE 1982, 74 sqq

¹⁷⁴ POCHE 1982, 74 sqq

¹⁷⁵ POCHE 1982, 74 sqq

architektury. Poutní areál byl mnohokrát vykraden v závěru 20. století a tak jsou zbývající součásti mobiliáře pečlivě uschovány. Původní výzdoba hlavního i bočních oltářů pochází z M. V. Jäckela z roku 1718.¹⁷⁶

10.32. Třeboň

První zmínky spojené s osídlením jsou spojeny s původně trhovou osadou, která je datována do 12. století a náležela do majetku rodu Vítkovců. Ve 13. století se stává z osídlení město a již roku 1366 bylo prodáno do majetku rodu Rožmberků, který jej vlastnil až do svého vymření roku 1611. Formou dědictví přechází město do držav rodu Švamberků a po krátké době již roku 1620 je zkonfiskováno a až do roku 1660 spadá přímo pod císařskou korunu, kdy je opět prodáno posledním z výčtu rodů a to knížatům ze Schwarzenbergu, kteří se na počátku 19. století dělí na dvě rodové větve. Tehdy bylo rozhodnuto, že město bude v držení tzv. primogenitury rodu, kde zůstalo až do státní konfiskace rodového majetku roku 1946. Třeboň vždy náležela k významným jihočeským rodům.¹⁷⁷

Chrám sv. Jiljí byl původně klášterním kostelem řádu augustiniánů, který je písemně doložen již roku 1280 a později zmiňován se svou opětovnou výstavbou po roce 1367. Na přestavbě chrámu se podílel roku 1607 D. Cometta, jehož dílo bylo částečně zničeno v důsledku dvojice ničivých požárů roku 1637 a 1781. Současný stav chrámu byl navržen ve Schwarzenberské projekční kanceláři pod vedením F. D. Deworetzkého a byl realizován v závěru 19. století.¹⁷⁸ Ke zrušení kláštera dochází v důsledku reformy císaře Josefa II. Klášterní areál je rozdělen do několika částí. Z jedné z nich se stávají prostory farnosti a ostatní byly postoupeny potřebám donátorského rodu. Dnes se zde nachází Ústřední oblastní archiv, který navazuje na dlouholetou tradici Schwarzenberského rodového archivu. Vybavení chrámu je převážně z 18. století. Čtveřice barokních oltářů z rozmezí let 1709–1715 od J. Andréa.¹⁷⁹

¹⁷⁶ POCHE 1982, 74 sqq

¹⁷⁷ POCHE 1982, 93

¹⁷⁸ POCHE 1982, 93–104

¹⁷⁹ POCHE 1982, 98 sq

10.33. Záhoří u Písku

Historicky součást dnešní obce Dolní Novosedly. Podle historických záznamů z roku 1307 zde panský dvůr. Téhož roku přešlo Záhoří do rukou rodu Rožmberků. V době husitské zdejší krajina trpěla, protože tudy často přecházela vojska husitská i císařská. V roce 1472 byl hrad Zvíkov postoupen Bohuslavu ze Švamberka a s ním i Záhoří. Švamberkové, povětšinou nepřátelé husitů, zde panovali celých 150 let.¹⁸⁰

Kostel sv. Michaela Byl císařem Karlem IV. věnován řádu křížovníků s Červenou hvězdou, v jejichž rukou zůstal až do 20. století. Hlavní oltář pochází z 18. století. Další místní ojedinělou součástí mobiliáře je cínová křtitelnice datovaná k roku 1755.¹⁸¹

10.34. Zlatá Koruna

Bývalý konvent cisterciáků ve Zlaté Koruně byl založen králem Přemyslem Otakarem II., který tím splnil svůj slib, jež dal před bitvou u Kressenbrunu. Jméno kláštera bylo odvozeno od relikvie, která sem byla králem uložena a to trnu z koruny Ježíše Krista. Tu získal Přemysl Otakar II. darem od francouzského krále Ludvíka IX. Svatého. Zakládající listina kláštera je datována ke 12. září 1263. K tomuto datu přišli bratři se svým novým představeným z mateřského kláštera Heiligenkreuz. Roku 1276 byl klášter zničen a po inspekci roku 1281 byl znovu založen a finančně podřízen klášteru v Plasech. Zdejší komunita se rozvíjela až do roku 1420, kdy byl dvakrát dobyt husitskými vojsky a část majetkového vlastnictví zabral Jan Smil z Křemže a o další části majetku usiloval Oldřich z Rožmberka. Tato krádež majetku měla za důsledek, že se nedařilo klášter stále opravit. Roku 1494 se koruna zříká nároku na klášter. Na počátku 16. století dochází k částečné přestavbě klášterního areálu. Ale dar ze strany Rožmberků byl následovaný dalším zcizením majetku a navíc se počet zdejších řeholníků snížil na jediného. Reakcí na tuto situaci bylo roku 1554 vyslání bratra Matěje z plaského kláštera, který se zde stal představeným. V rozmezí let 1585 – 1589 dochází k renovaci

¹⁸⁰ POCHE 1982, 98 sq

¹⁸¹ SOUKUP 1910, 364 sq

konventních budov. Roku 1601 odkoupil císař Rudolf II. krumlovské panství i s klášteřem Zlatá Koruna od Rožmberků. Roku 1608 byl zvolen nový opat Valentin Schönbeck, který se mohl pustit do zvelebování klášteřa. Roku 1620 byl klášteř opětovně vyrabován. O dva roky později byl klášteř věnován rodu Eggenberků a pře o zabraný majetek ze 14. století trval dále. Od šedesátých let 17. století až do jeho konce dochází ke kontinuálnímu stavebnímu zlepšování celého klášteřního areálu. K dalším stavebnímu úsilí dochází teprve ve druhé čtvrtině 18. století. Klášteř byl i přes svou dlouhou tradici uzavřen 10. listopadu 1785 z výnosu císaře Josefa II. Zdejší kněží se mnohdy rozešli po okolí a přijali tak duchovní vedení nad okolními farnostmi, a tak se část klášteřní knihovny dostala do majetku venkovských far. Klášteřní chrám Nanebevzetí Panny Marie se stal farním kostelem. Majetek klášteřa byl odkoupen knížetem Janem ze Schwarzenbergu. V klášteřním areálu se tak nacházely manufakturní provozy.¹⁸² Vybavení chrámu bylo z velké části rozprodáno, stejně jako tomu bylo s majetkem klášteřa. Barokní stála se stala součástí vybavení katedrály sv. Mikuláše v Českých Budějovicích a až v devadesátých letech 20. století byla vrácena na své původní určení. Hlavní oltář pochází z roku 1772 a je osazen sochami od J. Eberla, k němuž se zachoval model, který náleží do majetku Římskokatolické farnosti Chýnov a je vystaven ve stálé expozici Národní galerie v Praze. Vzácnou součástí mobiliáře je pozdně gotický deskový obraz Madony z roku 1410. Od již zmíněného sochařského mistra je v presbytáři vyvedena dvojice reliéfních sousoší s náměty klanění Krista a epitaf Přemysla Otakara II. Boční oltáře jsou z období závěru 19. století.¹⁸³

10.35. Volyně

První historické zmínky o místním osídlení po obou březích řeky Volyňky, které se nacházelo na důležité obchodní stezce, nacházíme z let 1271 a 1299. Tehdy zdejší osídlení náleželo do majetku pražské kapituly. V následujícím století tady byl založen malý hrádek. Mezi roky 1330–1336 zde bylo založeno město, sloužící za kolonizační středisko volyňského okresu. V průběhu 16. století byla zdejší tvrz stržena a vybudována místo ní budova, která později sloužila jako sýpka.¹⁸⁴

¹⁸² VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998, 696

¹⁸³ POCHE 1982, 364

¹⁸⁴ POCHE 1982, 262

Farní děkanský chrám Všech svatých byl založen po roce 1300 a byl původně zasvěcen sv. Václavovi. Tato dozajista dřevěná stavba byla přestavěna v rozmezí let 1460–1470 na již kamenný chrám, který byl v letech 1509, 1668 a 1817 postupně rozšiřován. Zařízení chrámu pochází z druhé poloviny 19. století. Jednotlivé prvky byly vyvedeny ve stylu neobaroka a neogotiky. Výjimku tvoří obraz Všech svatých z hlavního oltáře, který pochází z první poloviny 17. století. Dalším starším mobiliárním předmětem je křtitelnice z roku 1755.¹⁸⁵

Hřbitovní kostel Proměnění Páně je původně renesančním chrámem, který byl budován mezi léty 1580–1618. V následujícím století 1764 zde byla přistavěna sakristie a o nedlouho později roku 1782 byl v důsledku josefínských reforem zrušen a následně využíván jako skladiště. V následujícím století roku 1877 byl opraven, doplněn o věž a opětovně začat využíván k sakrálním účelům. Zařízení chrámu pochází z poloviny 18. století.¹⁸⁶

10.36. Vyskytná nad Jihlavou

První historické zmínky o osídlení jsou spojeny s původně gotickým kostelem sv. Vavřince a to k roku 1303. K přestavbám chrámu dochází již v období kolem roku 1400. K barokním úpravám chrámu dochází teprve po roce 1709 a současné vybavení chrámu pochází až z roku 1777.¹⁸⁷

11. Přehled sbírek barokních parament

11.1. Římskokatolická farnost Bechyně

¹⁸⁵ POCHE 1982, 262 sq

¹⁸⁶ POCHE 1982, 263

¹⁸⁷ POCHE 1982, 292

11.1.1. Fialovolososový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 3.15. [46], 3.27. [58] a kat. č. 7.9. [153]. Klasický střih (v. 95 cm, š. 101 cm) kombinuje rozměrné a drobné díly sestavené do jednotlivých dílců střihu. Střih využívá koncepcí stipesů, v kterých jsou odlišeny parury. Ty a celé rukávy jsou z textilie kat. č. 3.27. [58]. V rámci jedné dalmatiky se v oblasti parur nachází látka kat. č. 3.15. [46]. Ostatní lícové části jsou zhotoveny z látky kat. č. 7.9. [153]. To je ve většině svých dílců složena z menších částí. Stav soupravy je vynikající.

11.1.2. Karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a manipul.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 3.6. [37]. Německý střih (v. 96 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením. K členění na stipesy dochází jen pomocí ozdobných bordur. Stav předmětu je velice dobrý.

Manipul: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.6. [37]. Klasický střih (d. 39,5 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štolý a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Stávající stav je velice dobrý.

11.1.3. Zelenožlutý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.19. [50] a vyšíváná textilie, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 100 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením. Oblasti ramenou, pektorální a dorsální stipes jsou tvořeny vyšívaným hedvábným taftem s aplikovanou výšivkou z 18. století. Postranní části lemující oba stipesy jsou tkaninou kat. č. 3.19. [50]. Stav předmětu poškozen výměnou podšívky a podkladové tkaniny výšivky. Zkoumaná textilie, je silně degradovaná nečistotami.

11.1.4. Karmínově žlutý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice kasulí a dalmatika. Dvojice kasulí může naznačovat, že původní soubor obsahoval škálu liturgických oděvů typickou pro klášterní prostředí.

Dvojice kasulí: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 3.22. [53], kat. č. 4.3. [61]. a vyšíváná textilie, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 98 cm, š. 69 cm) s klasickým rozložením. Oblasti ramenou, pektorální a dorsální stipes jsou tvořeny látkou kat. č. 4.3. Druhá kasule je v těchto oblastech doplněna vyšívaným hedvábným taftem s aplikovanou výšivkou z 18. století, který napodobuje původní tkaninu. Ostatní lícové části střihu jsou zhotoveny z tkaniny kat. č. 3.22. [53]. Stav kasulí je vynikající.

Dalmatika: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 3.22. [53] a kat. č. 4.3. [61]. Klasický střih (v. 85 cm, š. 110 cm) kombinuje rozměrné a drobné díly sestavené do jednotlivých dílců střihu. Některé ústřižky naznačují části jiného střihu. Je možné, že se tedy jedná o znovupoužité textilie. Střih využívá koncepce stipesů, v kterých jsou odlišeny parury. Ty a rukávové pruhy jsou z látky kat. č. 4.3. [61]. Ostatní lícové části jsou zhotoveny z látky kat. č. 3.22. [53] Stav předmětu je vynikající.

11.1.5. Bíle zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 3.25. [56], 6.15. [110] a látka ze závěru 19. století, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 102 cm, š. 68,5 cm) s klasickým rozložením. Pektorální stipes je zhotoven z látky kat. č. 6.15. [110]. Pektorální stipes a ozdobné pruhy v ramenou jsou vyrobeny z textilie, která není součástí katalogu. Ostatní lícové části kasule jsou zhotoveny z látky kat. č. 3.25. [56]. Stav předmětu je velice tristní, jelikož jsou zde některé tkaniny zcela odřeny a enormně zašpiněny.

11.1.6. Modrý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 4.7. [65]. Německý střih (v. 104 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením. K členění na stipesy dochází jen pomocí ozdobných bordur. Pro stipesy byly vybrány části textilie ze střední třetiny dekoru tak, že vynikne symetrie střední figury zašpičatělého oválu. Postranní části lemující oba stipesy jsou zhotoveny z diagonálně vsazených dílů, jejichž vzájemné navázání vytváří iluzi, že tkanina není koncepčně z řádu zašpičatělých dekorů, ale naturalistických tkanin. Mistrné zpracování poukazuje na neobvykle mistrovské zacházení s textilií. Stav předmětu je velice dobrý.

11.1.7. Hnědý sametový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 9.3. [161]. Německý střih (v. 100 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením. K členění na stipesy dochází jen pomocí ozdobných bordur. Stav předmětu je velice dobrý.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 9.3. [161]. Klasický střih (v. 98 cm, š. 115 cm) kombinuje jen rozměrné díly. Střih využívá koncepce stipesů s parurami. K tomuto členění dochází jen pomocí ozdobných bordur. Stav soupravy je vynikající i přes to, že jsou na ní použity vzorované samety, které jsou velice náchylné na opotřebení.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 9.3. [161]. Klasický střih (d. 2x 100 cm, š. 19 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu štol bylo využito odstrižků, vznikajících při plném využití textilní role pro střih. Stávající stav je velice dobrý.

11.2. Římskokatolická farnost Borovany

11.2.1. Fialově lososový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 2.6. [12] a vyšívaný satin z 18. století. Německý střih (v. 102 cm, š. 68 cm) klasickým rozložením. Dvojice stipesů je zhotovena z látky, která není součástí katalogu. Části střihu lemující dvojici stipesů jsou tvořeny látkou kat. č. 2.6. [12]. Stav předmětu je velice dobrý.

11.2.2. Bíle růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik : V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.15a.[21], kat. č. 2.15b. [22]. Klasický střih (v. 96 cm, š. 108 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Členění střihu

na pektorální a dorsální columnu je vymezeno pouze pomocí ozdobných bordur. Oblast celých rukávů a parury jsou zhotovány z textilie kat. č. 2.15a. [21]. Pro ostatní části střihu je využita látka kat. č. 2.15b. [22]. Stávající stav je velice špatný, jelikož mnoho švů je popáráno a tkaniny jsou poškozeny dlouhým osvitem.

11.3. Římskokatolická farnost Brloh

11.3.1. Růžově modrý soubor

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.5. [100] a textilie z počátku 20. století, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 98 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením rozměrných dílů. Dvojice stipesů je zhotovena z látky, která není součástí katalogu. Části střihu lemující dvojici stipesů jsou zhotoveny látkou kat. č. 6.5. [100]. Stav předmětu je velice dobrý.

11.3.2. Karmínově bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.6. [101] a textilie, která není součástí katalogu. Téměř čtvercový střih (v. 50,5 cm, š. 51,5 cm) je složen z trojice podélných paralelně jdoucích dílů. Dvojice okrajových částí je zhotovena z látky kat. č. 6.6., přičemž úzký vsazený pás je vytvořen z tkaniny, která není součástí katalogu. Ojedinelé řešení, kdy jako opravný klín je zvolen pruh tkaniny zcela odlišné barvy, je zcela originální a svědčí o tom, že se jedná o úsporné opatření.

11.4. Římskokatolická farnost Březnice u Příbrami

11.4.1. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 1.5. [5] a kat. č. 3.7. [38] Německý střih (v. 100 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením. Dvojice stipesů

je zhotovena z látky kat. č. 3.7. [38], kdy dorsální díl je zhotoven ze dvou částí komponovaných nad sebou, přičemž pektorální díl z dvojice výrazně podélných obdélných dílců, které jsou komponovány vedle sebe. Části střihu lemující dvojici stipesů, jsou tvořeny látkou kat. č. 1.5. [5] Stav kasule je především na pektorální straně v oblasti hrudi velice tristní, poněvadž tkanina je zde lokálně prodřena.

11.4.2. Modře fialový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice kasulí, kalichové velum, bursa, dvojice manipulů a štola.

Dvojice kasulí: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 1.6. [6], kat. č. 2.21 [28]. Německý střih (v. 99 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením. Do horní části pektorálního stipesu je vložena textilie kat. č. 1.6. [6]. Zbývající část tohoto dílu i dorsálního stipesu je utvořena modrou látkou, která není součástí katalogu. Části střihu lemující dvojici stipesů, jsou tvořeny tkaninou kat. č. 2.21. [28]. Stav kasule je především na pektorální straně v oblasti hrudi velice tristní, poněvadž tkanina je zde lokálně prodřena.

Kalichové velum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.21. [28]. Téměř čtvercový střih (v. 49,5 cm, š. 53 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami z drátěné krajky jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení. Zajímavostí je skutečnost, že v rámci lícové strany střihu nebyl vyznačen drobný křížek.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.21. [28]. Čtvercový střih (v. 20 cm, š. 20 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Dvojice manipulů: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 2.21. [28] a kat. č. 5.15. [94]. Klasický střih (d. 41 cm, š. 18,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu textilií kat. č. 5.15. [94] a na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou je použito látky kat. č. 2.21. [28]. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých dílů. Stávající stav je velice špatný a vyznačuje se velice odřenými místy.

Štola: V rámci střihu svého použita pouze tkanina kat. č. 2.21. [28]. Klasický střih (d. 2x 105 cm, š. 18,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné

zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu štol bylo využito odstřížků, vznikajících při plném využití textilní role pro střih. Stávající stav je velice špatný se značně odřenými místy.

11.4.3. Růžově hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice kasulí, bursa, manipul, dvojice štol. Počet štol poukazuje na skutečnost, že původní rozsah souboru obsahoval početný výčet liturgických oděvů obsahující dalmatiky i pluvíál.

Dvojice kasulí: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 2.16. [23], kat. č. 2.17. [24] a látka z 20. století, která není součástí katalogu. 1. kasule má německý střih (v. 103 cm, š. 66 cm) s klasickým rozložením. Pektorální a dorsální stipes a ozdobné pruhy v oblasti ramen jsou zhotoveny z látky, která není součástí katalogu. 2. kasule má německý střih (v. 94 cm, š. 66,5 cm) s klasickým rozložením. Pektorální a dorsální stipes a ozdobné pruhy v oblasti ramen jsou zhotoveny z látky kat. č. 2.16. [23]. Ostatní lícové plochy dvojice kasulí jsou zhotoveny z textilie kat. č. 2.17. [24]. Oba střihy využívají rozměrných dílů, které kopírují potřeby dílů, z nichž jsou složeny. Stav je velice dobrý.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.16. [23]. Téměř čtvercový střih (v. 18 cm, š. 18,5 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Tkanina je značně zašpiněna, do té míry, že je nevratně poškozena její barevnost.

Manipul: V rámci střihu je použita tkanina kat. 2.16. [23]. Klasický střih (d. 48 cm, š. 19 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých dílů. Stávající stav je velice špatný s velice odřenými místy.

Dvojice štol: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 2.16. [23] a kat. č. 2.17. [24]. Klasický střih (d. 2x 108 cm, š. 18,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štol, na něž je použita textilie kat. č. 2.17. [24]. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou byla vybrána látka kat. č. 2.16. [23]. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

11.4.4. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichové vélum, bursa, manipul, čtveřice štol. Počet štol poukazuje na skutečnost, že původní rozsah souboru obsahoval početný výčet liturgických oděvů obsahující dalmatiky i pluvíál.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 2.20. [27]. Německý střih (v. 107 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením. Jednotlivé díly střihu nejsou složeny z více částí. Stav je velice dobrý.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.21. [28]. Téměř čtvercový střih (v. 48,5 cm, š. 55,5 cm) je výhradně z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami z drátěné krajky jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný a jen s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.20. [27]. Téměř čtvercový střih (v. 20 cm, š. 20,5 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Tkanina je značně zašpiněna, do té míry, že je trvale poškozena její barevnost.

Manipul: V rámci střihu je použita tkanina kat. 2.20. [27]. Klasický střih (d. 45 cm, š. 19 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých dílů. Stávající stav je velice dobrý.

Trojice štol: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 2.20. [27] a kat. č. 4.2. [60]. Štola č. 1 a 2 je klasického střihu (d. 2x 101 cm, š. 18,5 cm) na veškeré jejich lícové plochy je využito textilie kat. č. 2.20. [27]. Štola č. 3 je klasického střihu (d. 2x 100 cm, š. 18,5 cm) využívajícího u výrazně užšího podélného těla látku kat. č. 2.20. [27]. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou byla vybrána látka kat. č. 4.2. [60]. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

11.4.5. Zeleně lososový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 3.2. [33] a 3.8. [39]. Německý střih (v. 102,5 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením. Pektorální a dorsální stipes je tvořen textilií kat. č. 3.2. [33], kdy pektorální část je tvořena dvojicí paralelně vedle sebe jdoucích obdélných dílů. Dorsální část je celistvá. Ostatní lícové části střihu jsou

tvořeny látkou kat. č. 3.8. [39]. Jednotlivé díly střihu nejsou složeny z více částí. Stav je velice dobrý.

11.4.6. Žlutý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice kasulí, dvojice dalmatik, dvojice štol, dvojice kalichových vél, dvojice burs a manipul.

Dvojice kasulí: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 4.1. [59]. Německý střih (v. 101 cm, š. 66 cm) s klasickým rozložením. Jednotlivé díly střihu nejsou složeny z více částí. Stav je velice dobrý.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.1. [59]. a kat. č. 4.2. [60]. Klasický střih (v. 98 cm, š. 116 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Členění střihu na columnu a rukávy zhotovenými z textilie kat. č. 4.1. [59]. Na podélně vsazené klíny a na oblast ramen je použita látka kat. č. 4.2. [60]. Stávající stav je velice slušný. Pouze drobné degradace barevnosti a zašpiněním tkanin, které jsou způsobeny nevhodným uložením.

Dvojice štol: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 4.1. [59]. Klasický střih (d. 2x 106 cm, š. 19 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štol a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

Dvojice kalichových vél: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.1. [59]. Téměř čtvercový střih (v. 45,5 cm, š. 53,5 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami z drátěné krajky jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný. S drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin se zde setkáváme v důsledku nevhodného uložení. Zajímavostí je skutečnost, že v rámci lícové strany střihu nebyl vyznačen drobný křížek.

Dvojice burs: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.1. [59]. Téměř čtvercový střih (v. 16 cm, š. 17 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Stav je velice dobrý.

Manipul: V rámci střihu je použita tkanina kat. 4.1. [59]. Klasický střih (d. 39,5 cm, š. 20 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých dílů. Stávající stav je velice dobrý.

11.4.7. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice pouze štola. Ve sbírkách Národního památkového ústavu v depozitáři Státního zámku Březnice je uložen pluvíál z této soupravy a místní městské muzeum vlastní dvojici dalmatik.

Štola: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 4.13. [72]. Klasický střih (d. 2x 105,5 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

11.4.8. Bíle stříbrný soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice pouze kasule.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 5.3. [80] a textilie, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 102 cm, š. 64 cm) s klasickým rozložením. Ozdobné pruhy lemující výstřih, dorsální a pektorální stipes jsou tvořeny látkou kat. č. 5.3. [80]. Na ostatní části střihu je použita tkanina, která není součástí katalogu. Jednotlivé díly střihu nejsou složeny z více částí. Stav je velice špatný v důsledku oděru a zašpinění.

11.4.9. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice pouze torzo kasule.

Torzo kasule: Dvojice dorsálních dílů tkaniny kat. č. 5.15. [94] (v. 104 cm, š 22 cm a v. 108 cm, š 23 cm), které původně lemovaly stipes a přecházely přes ramena až do oblasti hrudi, kde se napojovaly na pektorální díly. Stav tkanin je velice slušný.

11.4.10. Růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Dvojice kalichových vél: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.31. [126]. Téměř čtvercový střih (v. 46,5 cm, š. 51 cm) je složen z dvojice dílů, jelikož se jedná o využití odstřížků vzniklých při zhotovování jiných součástí soupravy liturgických rouch, ale přesto oba díly na sebe navazují svým vzorem. Stávající stav je velice slušný, výjimku tvoří drátěná krajka, která se dochovala je v torzu.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.40. [135]. a látka jejíž datace by byla zařaditelná do přelomu 18. a 19. století. Klasický střih (v. 91 cm, š. 115 cm)

kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální columna jsou zhotoveny z textilie kat. č. 6.40. [135]. Podélně vsazené klíny a celé rukávy jsou vytvořeny z textilie, která není součástí katalogu. Stávající stav je velice špatný v důsledku degradace barevnosti, odření a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.5. Římskokatolická farnost Český Krumlov

11.5.1. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.1. [7]. Čtvercový střih (v. 51 cm, š. 51 cm) je složen z dvojice dílů, jelikož se jedná o využití odštířků vzniklých při zhotovování jiných součástí soupravy liturgických rouch, ale přesto oba díly na sebe navazují svým vzorem. Stávající stav je velice slušný.

11.5.2. Krémový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichové vélum, dvojice manipulů a bursa.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina pouze kat. č. 2.3. [10]. Německý střih (v. 97 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením. Střih se skládá z rozměrných dílů podle potřeb typu. Výjimkou je pektorální parura, která je opravovaná menšími díly téže látky. Dle mého názoru se jedná o části textilií z nedochovaných součástí souboru. Historicitu kasule narušuje pouze nová podšívka. Stav předmětu je jinak vynikající.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.3. [10]. Čtvercový střih (v. 51 cm, š. 51 cm) je složen z dvojice dílů, jelikož se jedná o využití odštířků vzniklých při zhotovování jiných součástí soupravy liturgických rouch. Proto je zde k sobě sesazena dvojice obdélných dílů. Stávající stav je velice slušný.

Dvojice manipulů: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 2.3. [10]. Klasický střih (d. 37,5 cm, š. 18,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých dílů. Stávající stav je velice dobrý.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.3. [10]. Téměř čtvercový střih (v. 19,5 cm, š. 20 cm) je výhradně z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Stav je velice dobrý.

11.5.3. Cihlově červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.24. [31]. Téměř čtvercový střih (v. 52 cm, š. 52 cm) je složen z trojice dílů, jelikož se jedná o využití odstřížků vzniklých při zhotovování jiných součástí soupravy liturgických rouch. Stávající stav je velice tristní v důsledku degradace barevnosti a zašpinění.

11.5.4. Krémový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a kalichové vélum.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina pouze kat. č. 3.23. [54]. Německý střih (v. 100 cm, š. 69 cm) s klasickým rozložením. Střih se skládá z rozměrných dílů podle potřeb typu. Dorsální strana je sestavena z trojice výrazně podélných dílů. Prostřední díl je zhotoven z prostřední symetrické části tkaniny. Dvojice dílů, která jej lemují částečně svým dekorem, opakuje to, co je na středním dílu. Proto jejich vsazení je záměrně komponováno opačně, tudíž pevným okrajem ke stipesu. Důvodem je vytvoření efektu symetrické tkaniny, která se svou šíří blíží k 70 cm. Pektorální parura, která je opravovaná menšími díly téže látky, dle mého názoru se jedná o části textilií z nedochovaných součástí souboru. Stav předmětu je jinak vinikající.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.23. [54]. Čtvercový střih (v. 51 cm, š. 51 cm) je z jediného dílu. Stávající stav je velice slušný.

11.5.5. Zeleně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dalmatika, 2 manipuly, 3 štoly.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 5.14. [93]. a textilie, která není součástí katalogu, jelikož pochází ze závěru 19. století. Německý střih (v. 100 cm, š. 72 cm) s klasickým rozložením. Na pektorální a dorsální stipes je použita textilie, která není zahrnuta do katalogu. Ostatní části střihu, jsou tvořeny látkou kat. č. 5.14. [93]. Stav předmětu je poškozen degradací barevnosti v důsledku světelného osvětlení a zašpiněním.

Dalmatika: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 5.14. [93]. a textilie, která není součástí katalogu, jelikož pochází ze závěru 19. století. Klasický střih (v. 95 cm, š. 112 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální columna je vyznačena pouze ozdobnými bordurami. V nich se nacházejí parury. Jsou zhotoveny z textilie, která není zahrnuta do katalogu. Na ostatní části střihu je využita textilie kat. č. 5.14. [93]. Stav předmětu je poškozen degradací barevnosti v důsledku světelného osvětlení a zašpiněním.

Dvojice manipulů: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 5.14. [93] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož pochází ze závěru 19. století. Klasický střih (d. 38,5 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu, jež je zhotovené z textilie kat. č. 5.14. [93]. Rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou z látky, která není zahrnuta do katalogu. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

Trojice štol: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 5.14. [93] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož pochází ze závěru 19. století. Klasický střih (d. 2x 101,5 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štol je zhotovené z textilie kat. č. 5.14. [93]. Rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou z látky, která není zahrnuta do katalogu. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

11.5.6. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichové vérum, štola a bursa.

Kasule: V rámci střihů je použita pouze tkanina kat. č. 6.7. [102]. Německý střih (v. 102 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením. Jednotlivé díly jsou zhotoveny podle potřeb střihu, přičemž jejich švy jsou kryty ozdobnými bordurami. Ty oddělují na kasuli pektorální a dorsální stipes. Stav předmětu je vynikající.

Kalichové vérum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.7. [102]. Čtvercový střih (v. 50 cm, š. 50 cm) je z jediného dílu. Stávající stav je velice slušný.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.7. [102]. Klasický střih (d. 2x 102 cm, š. 18,5 cm) využívá výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých dílců. Stávající stav je velice dobrý.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.7. [102]. Téměř čtvercový střih (v. 19 cm, š. 20,5 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Stav je velice dobrý.

11.5.7. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo kalichové vélum a kalichová pala.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.24. [119]. Čtvercový střih (v. 50 cm, š. 50 cm) je z jediného dílu. Stávající stav je velice slušný.

Kalichová pala: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.24. [119]. Čtvercový střih (v. 15 cm, š. 15 cm) je výhradně z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Stav je velice dobrý.

11.5.8. Růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a kalichové vélum.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 6.27. [122] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož pochází z počátku 20. století. Německý střih (v. 102 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením. Na pektorální a dorsální stipes je použita textilie, která není zahrnuta do katalogu. Ostatní části střihu jsou tvořeny látkou kat. č. 6.27. [122]. Stav předmětu je velice dobrý, přesto že došlo ke ztrátě autentičnosti v důsledku obněn dvojice stipesů.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.27. [122]. Téměř čtvercový střih (v. 48 cm, š. 52 cm) je z jediného dílu. Stávající stav je velice slušný.

11.5.9. Karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, štola a manipul.

Kasule: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 9.1. [159] a dvojice textilií, které nejsou součástí katalogu. Německý střih (v. 103 cm, š. 73 cm) s netradičním rozložením. Na pektorální stranu jsou použity pouze dva díly tkaniny kat. č. 9.1. [159], které jsou spojeny v ose jazyka. Tudíž pektorální stipes je podélně rozdělen bordurou. Dorsální strana je koncipována klasickým způsobem. Na stipes je použita textilie, která není součástí katalogu. Na ni je aplikována výšivka z počátku 17. století, v níž je využita druhá vynechaná tkanina. Části střihu lemující dorsální stipes jsou zhotoveny

textilií kat. č. 9. 1. Stav předmětu je lokálně velice tristní z důvodu oděru a rozpadu tkaniny, především v oblasti obou stipesů.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 9.1. [159]. Klasický střih (d. 2x 110 cm, š. 21 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých částí. Stávající stav je velice dobrý.

Manipul: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 9.1. [159]. Klasický střih (d. 39 cm, š. 21 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z celistvých částí. Stávající stav je velice dobrý.

11.6. Římskokatolická farnost Čížová

11.6.1. Zeleně lososový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, bursa a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.9. [40] a kat. č. 4.16. [75]. Německý střih (v. 98 cm, š. 68 cm) s tradičním rozložením. Na pruhy vsazené do ramenou, pektorální a dorsální stipes je použita textilie kat. č. 3.9. [40]. V rámci přední strany je složena z dvojice podélných paralelně jdoucích dílů. Ostatní části jsou zhotoveny z dílů odpovídajícím potřebám střihu. Ostatní pohledové části kasule jsou zhotoveny z látky kat. č. 4.16. [75]. Zajímavostí je, že symetrický vzor této tkaniny má zcela upozaděný ústřední motiv, jelikož pro potřeby kasule byl záměrně vynecháván. Stav předmětu je dobrý.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.9. [40]. Téměř čtvercový střih (v. 19 cm, š. 21 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy jako výztuha byl zvolen karton. Stav je velice dobrý.

Štola: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 3.9. [40], kat. č. 4.16. Klasický střih (d. 2x 99 cm, š. 21 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štoly, na které je použita textilie kat. č. 4.16. [75] Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou byla vybrána látka kat. č. 3.9. [40]. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

11.6.2. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval pouze pluvíál

Pluvíál: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 5.8. [85]. Klasický střih pluvíálu (v. 142,5 cm, š. 215 cm) se závěsem štítu na šesti očkách na úrovni spodní hrany columny. V oblasti těla pluvíálu je textilie uspořádána do šesti podélných pruhů. Columna je složena z více větších částí, přičemž jeden z dílů nese znaky znovupoužití látky. Nese stopy výstřihu pro límec dámských šatů. Tkanina je silně poškozena světelnou degenerací v celé ploše a značně strukturálně rozpadlá v oblasti spony.

11.6.3. Stříbrně bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice dalmatik, pluvíál a štola.

Dvojice dalmatik: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 6.1. [96] a kat. č. 6.2. [97]. Klasický střih (v. 98 cm, š. 118 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální columna je vyznašena pouze ozdobnými bordurami. V columnách se nacházejí parury, které jsou zhotoveny ze stejné textilie jako krátké rukávy kat. č. 6.1. [96]. Na ostatní části střihu je využita textilie kat. č. 6.2. Stav předmětu je velice dobrý.

Pluvíál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.1. [96] a kat. č. 6.2. [97]. Klasický střih pluvíálu (v. 150,5 cm, š. 250 cm) se zavěšením štítu u úrovni spodní hrany columny, která je zhotovena z textilie, kat. č. 6.1. [96]. Tělo pluvíálu připomínající obrácené písmeno D a skládá se z 6 podélných pruhů, které jsou zhotoveny z látky kat. 6.2. [97]. Předmět je ve vynikajícím stavu, přestože štít chybí.

Štola: V rámci střihů je použita tkanina kat. č. 6.1. [96]. Klasický střih (d. 2x 102 cm, š. 21 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štolky a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílců. Stávající stav je velice dobrý.

11.6.4. Červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 6.14. [109]. Německý střih (v. 104 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením. Dorsální strana využívá trojice podélných k sobě sesazených pruhů širokých jen 23 cm, přičemž jejich švy jsou kryty ozdobnými bordurami. Vzniká tak efekt tkaniny se vzorovým raporte kolem 70 cm, neboť se zde objeví dvě osy symetrie. Stav předmětu je především na pektorální straně tristní, poněvadž tkanina je zde velice odřená.

11.6.2. Růžově tyrkysový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 7.5. [149] a 7.9. [153]. Klasický střih (v. 95 cm, š. 101 cm) kombinuje rozměrné a drobné díly sestavené do jednotlivých dílců střihu. Střih využívá koncepce stipesů, v kterých jsou odlišeny parury. Ty a celé rukávy jsou z textilie kat. č. 7.5. [149]. Ostatní lícové části jsou zhotoveny z látky kat. č. 7.9. [153]. Ta je ve většině svých dílců složena z menších částí. Stav soupravy je vynikající.

11.7. Římskokatolická farnost Horní Planá

11.7.1. Karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.47. [142]. Klasický střih (v. 92 cm, š. 115 cm) kombinuje rozměrné a drobné díly sestavené do jednotlivých dílců střihu. Střih využívá koncepce stipesů, v kterých jsou odlišeny parury. Členění částí dalmatik je řešeno pouze ozdobnými bordurami. Stav soupravy je vynikající.

11.8. Římskokatolická farnost Chlum u Třeboně

11.8.1. Modře stříbrný soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval pouze dvoudílný baldachýn.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.8. [14]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 77 cm, š. 67 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice dobrý s minimálními úbytky barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

11.8.2. Modře stříbrný soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dalmatika.

Dalmatika: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.24. [55]. Klasický střih (v. 95 cm, š. 115 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepce pektorálního a dorsálního stipesu. Toto členění je vytvořeno ozdobnými bordurami kryjícími švy ve tkanině. Textilie je dekorem zařaditelná do zašpičatělých oválů. Její kreativní využití v rámci střihu vytváří efekt použití dvojice podobajících se látek. Stav sbírkového předmětu je v rozměrných segmentech poškozen masivním úbytkem barevnosti.

11.8.3. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum a baldachýn.

Kalichové vélum: V rámci svého střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.8. [66]. Téměř čtvercový střih (v. 55 cm, š. 51 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje látky. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.8. [66]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 78 cm, š. 68 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice špatný s masivním úbytkem barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

11.8.4. Bílý soubor s drobnými květy

Z původní paramentní soupravy se dochovaly pouze šatečky na sošku Jezulátka. Je jisté, že náležely do souboru, v kterém se nacházely šatečky na sochu Panny Marie a antependia. Zda sbírka obsahovala i liturgická roucha není patrné.

Šaty na sochu Jesulátka: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 5.11. [89], Klasický lichoběžníkový střih (v. 23 cm, š. 17,5 cm) je kombinován se zlatou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

11.8.5. Bílý soubor s malou jabloní

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a antependium. Je tedy možné, že se původně jednalo o veliký soubor obsahující veškeré části.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.10. [105]. Německý střih (v. 102 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením jednotlivých rozměrných dílů. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Antependium: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.10. [105]. netradiční střih kombinující pět krát se za sebou opakujícím lalokem (v. 7 cm, š. 83 cm), který je složen z více částí látky z různě velikých dílů. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.8.6. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval dvoudílný baldachýn a antependium. Je tedy možné, že se původně jednalo o soubor skládající se z antependií na hlavní oltář.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.20. [115]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 85 cm, š. 68 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice špatný s masivním úbytkem barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

Antependium: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.20. [115]. netradiční střih kombinující pět krát se za sebou opakujícím lalokem (v. 12 cm, š. 84 cm), který je složen z více částí látky z různě velikých dílů. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.8.7. Bílý soubor s keřem růží

Z původní paramentní soupravy se dochoval dvoudílný baldachýn a antependium. Je tedy možné, že se původně jednalo o soubor skládající se z antependií na hlavní oltář.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.22. [117]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 77 cm, š. 67 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice špatný s masivním úbytkem barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

Antependium: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.22. [117]. Netradiční střih kombinojící pět krát se za sebou opakujícím lalokem (v. 8 cm, š. 84 cm), který je složen z více částí látky z různě velikých dílů. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.8.8. Oranžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo jen kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci svého střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.33. [128]. Vzácně čtvercový střih (v. 51 cm, š. 51 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje látky. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.8.9. Modře bílý soubor 1

Z původní paramentní soupravy se dochoval dvoudílný baldachýn.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 7.2. [146]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 82 cm, š. 73 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice špatný s masivním úbytkem barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

11.8.10. Modře bílý soubor 2

Z původní paramentní soupravy se dochoval dvoudílný baldachýn a antependium. Je tedy možné, že se původně jednalo o soubor skládající se z antependií na hlavní oltář.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 7.3. [147]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 73 cm, š. 62 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice špatný s masivním úbytkem barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

11.8.11. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovaly pouze šatečky na sošku Jezulátka. Je jisté, že náležely do souboru, v kterém se nacházely šatečky na sochu Panny Marie a antependia. Zda sbírka obsahovala i liturgická roucha není patrné.

Šaty na sochu Jezulátka: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 7.4. [148]. Klasický lichoběžníkový střih (v. 25 cm, š. 20 cm) je kombinován se zlatou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

11.8.12. Krémový sametový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval dvoudílný baldachýn a antependium. Je tedy možné, že se původně jednalo o soubor skládající se z antependií na hlavní oltář.

Dvoudílný baldachýn: V rámci svého lichoběžníkového střihu je použita pouze tkanina kat. č. 9.4. [162]. Dvojice zrcadlově komponovaných dílů (v. 83 cm, š. 81 cm) je složena z více částí téže textilie. Stávající stav je velice špatný s masivním úbytkem barevnosti v důsledku nevhodného uložení.

11.9. Římskokatolická farnost Chvalšiny

11.9.1. Modrý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, štola a manipul.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 7.7. [151]. Německý střih (v. 104 cm, š. 68,5 cm) s klasickým rozložením jednotlivých rozměrných dílů. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Štola: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 7.7. [151]. Klasický střih (d. 2x 99 cm, š. 22 cm) využívá na výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Manipul: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 7.7. [151]. Klasický střih (d. 36 cm, š. 22 cm) využívá na výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.10. Římskokatolická farnost Jindřichův Hradec

11.10.1. Lososově hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik a pluvíál.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.9. [15] a kat. č. 5.2. [79]. Německý střih (v. 99 cm, š. 67 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast ozdobných pruhů v ramenou, pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 2.9. [15]. Pektorální stipes je doplněn o příčné břevno a skládá se z dvojice na sebe vzorem navazujících dílů. Ostatní použité části této tkaniny, odpovídají svými rozměry potřebám střihu. Domnívám se tedy, že složení pektorálního stipesu je důsledkem opravy na poškozeném místě. Tkanina kat. č. 5.2. [79] je využita na ostatní pohledové plochy kasule. Stávající stav je velice dobrý.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 2.9. [15] a kat. č. 5.2. [79]. Klasický střih (v. 95 cm, š. 115 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, ale i místa, která jsou složena z drobných ústřížků. Střih využívá koncepci stipesů s parurami. Ty jsou společně s ozdobnými rukávovými pruhy zhotoveny z textilie kat. č. 2.9. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie kat. č. 5.2. [79]. Soubor je ve velmi dobrém stavu.

Pluvíál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.9. [15] a kat. č. 5.2. [79]. Klasický střih pluvíálu (v. 150,5 cm, š. 255 cm) se zavěšením štítu na šesti ozdobných olivkách na úrovni spodní hrany columny. Ta je zhotovena z textilie kat. č. 2.9. [15]. Columna je složena pouze z dvojice rozměrných dílů. Tělo pluvíálu připomínající obrácené písmeno D se skládá z 6 podélných pruhů, které jsou zhotoveny z látky kat. č. 5.2. [79]. Předmět je značně poškozen světelnou degradací barevnosti tkanin a zároveň chybí štít.

11.10.2. Bíle zlatý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik, pluvíál a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.10. [16] a textilie z 20. století, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 104 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením

svých součástí. Na oblast pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 2.10. [16]. Dorsální stipes je doplněn ve své spodní části o alianční erb. Tkanina, která není součástí katalogu, je využita na ostatní pohledové plochy kasule. Stávající stav je velice dobrý, ale autenticita předmětu je zničena.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.10. [16] a textilie z 20. století, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 95 cm, š. 115 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů, které jsou společně s ozdobnými rukávovými pruhy zhotoveny z textilie kat. č. 2.10. [16]. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie, která není součástí katalogu. Stávající stav je velice dobrý, ale autenticita předmětu je zničena.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.10. [16] a textilie z 20. století, která není součástí katalogu. Klasický střih pluviálu (v. 140,5 cm, š. 248 cm) se zavěšením štítu na šesti ozdobných olivkách na úrovni spodní hrany columny. Ta je zhotovena, stejně jako štít, z textilie kat. č. 2.10. [16]. Columna i štít jsou složeny pouze z rozměrných dílů. Na tělo pluviálu připomínající obrácené písmeno D je využita látka, která není součástí katalogu. Stávající stav je velice dobrý, ale autenticita předmětu je zničena.

Štola: V rámci střihu použita pouze tkanina kat. č. 2.10. [16] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož je z první poloviny 20. století. Klasický střih (d. 2x 99 cm, š. 22 cm) využívající na výrazně užší podélné tělo štoly látku, která není součástí katalogu. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou textilií kat. č. 2.10. [16]. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílů. Stávající stav je velice dobrý, ale autenticita předmětu je zničena.

11.10.3. Bíle hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a dvojice dalmatik.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 5.10. [88] a kat. č. 6.34. [129] Německý střih (v. 102 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast ozdobných pruhů v ramenou, pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 6.34. [129] Tkanina kat. č. 5.10. [88] je využita na ostatní pohledové plochy kasule. Jednotlivé díly textilií jsou o rozměrech odpovídající potřebám střihu. Stávající stav kasule je velice dobrý.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 5.10. [88] a kat. č. 6.34. [129]. Klasický střih (v. 98 cm, š. 120 cm) kombinuje pouze rozměrné díly

tkanin. Střih využívá koncepci stipesů s parurami. Ty jsou společně s ozdobnými rukávovými pruhy zhotoveny z textilie kat. č. 6.34. [129]. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie kat. č. 5.10. [88]. Soubor je ve velmi dobrém stavu.

11.10.4. Modrý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik a pluviál.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.8. [103] a kat. č. 6.30. [125]. Německý střih (v. 101 cm, š. 71 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast ozdobných pruhů v ramenou, pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 6.30. [125]. Ostatní použité části této tkaniny, odpovídají svými rozměry potřebám střihu. Tkanina kat. č. 6.8. [103] je využita na ostatní pohledové plochy kasule. Kasule je značně poškozena oděrem a degradací barevnosti.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 6.8. [103] a kat. č. 6.30. [125]. Klasický střih (v. 95 cm, š. 115 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů s parurami. Ty jsou společně s ozdobnými rukávovými pruhy zhotoveny z textilie kat. č. 6.30. [125]. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie kat. č. 6.8. [103]. Soubor je ve velmi dobrém stavu.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.8. [103] a kat. č. 6.30. [125]. Klasický střih pluvialu (v. 155,5 cm, š. 250 cm) se zavěšením štítu na šesti ozdobných olivkách na úrovni spodní hrany columny. Ta je zhotovena z textilie kat. č. 6.8. [103]. Columna je složena pouze z dvojice rozměrných dílů. Tělo pluvialu připomínající obrácené písmeno D se skládá z 6 podélných pruhů, které jsou zhotoveny z látky kat. č. 6.30. [125]. Předmět je značně poškozen světelnou degradací barevnosti tkanin a zároveň chybí štít.

11.10.5. Bíle zlatý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval pouze pluviál.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.10. [105] a textilie z 20. století, která není součástí katalogu. Klasický střih pluvialu (v. 140,5 cm, š. 248 cm) se zavěšením štítu na pěti ozdobných olivkách na úrovni spodní hrany columny. Ta je zhotovena, stejně jako štít, z textilie, která není součástí katalogu. Na tělo pluvialu připomínající obrácené písmeno D je využita látka kat. č. 6.10. [105]. Stávající stav je velice dobrý, ale autenticita předmětu je zničena.

11.10.6. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 7.6. [150] a kat. č. 7.10. [154]. Německý střih (v. 98 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 7.6. [150]. Použité části této tkaniny, odpovídají svými rozměry potřebám střihu. Tkanina kat. č. 7.10. [154] je využita na ostatní pohledové plochy kasule. Kasule je ve vynikajícím stavu.

11.11. Římskokatolická farnost Kájov

11.11.1. Karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.11. [17] a textilie, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 98 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast ozdobných pruhů v oblasti ramen, pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 2.11. [17]. Použité části této tkaniny, odpovídají svými rozměry potřebám střihu. Tkanina, která není součástí katalogu, je využita na ostatní pohledové plochy kasule. Kasule je ve vynikajícím stavu.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.11. [17] a textilie, která není součástí katalogu. Klasický střih (d. 2x 104,5 cm, š. 22,5 cm) využívající na výrazně užší podélné tělo štoly látku, která není součástí katalogu. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou je použita textilie kat. č. 2.11. [17]. Jednotlivé díly střihu jsou z rozměrných dílů. Soubor je ve vynikajícím stavu.

11.11.2. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.23. [29]. Německý střih (v. 101 cm, š. 71 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na vyčlenění pektorálního a dorsálního stipesu jsou použity ozdobné bordury. Kasule je ve vynikajícím stavu.

11.11.3. Zeleně bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 4.11. [70] a textilie, která není součástí katalogu, protože pochází z 20. století. Německý střih (v. 101 cm, š. 69 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka, která není součástí katalogu. Tkanina kat. č. 4.11. [70] je využita na ostatní pohledové části kasule. Předmět je ve vynikajícím stavu, ale jeho historická celistvost je ztracena.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.11. [70]. Klasický střih (d. 2x 100,5 cm, š. 21,5 cm) využívající na výrazně užší podélné tělo štolý i na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou textilie kat. č. 4.11. [70] Jednotlivé díly střihu jsou z rozměrných dílů. Soubor je ve vynikajícím stavu.

11.11.4. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice dalmatik a kalichové vélum.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 5.13. [92]. Klasický střih (v. 98 cm, š. 120 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů s parurami, které jsou ve tkanině kat. č. 5.13. [92] vyčleny ozdobnými bordurami. Soubor je špatný v důsledku odření.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita výhradně pouze tkanina kat. č. 5.13. [92]. Vzácně čtvercový střih (v. 51,5 cm, š. 51,5 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje látky. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.11.5. Růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita výhradně tkanina kat. č. 6.29. [124]. Téměř čtvercový střih (v. 49,5 cm, š. 51,5 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje látky. Stávající stav je velice špatný se zásadními degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.12. Římskokatolická farnost Lnáře

11.12.1. Bíle karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 6.23. [118] a textilie, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 98 cm, š. 120 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů bez parur. Ty jsou zhotoveny z látky kat. č. 6.23. [118]. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie, která není součástí katalogu. Soubor je ve velmi dobrém stavu.

11.13. Římskokatolická farnost Nepomuk

11.13.1. Modře růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a pluviál.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.2. [8] a kat. č. 3.18. [49]. Německý střih (v. 98 cm, š. 71 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka kat. č. 2.2. [8]. Tkanina kat. č. 3.18. [49] je využita na ostatní pohledové části kasule. Předmět je poškozen degradací barevnosti tkanin.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.2. [8] a textilie, která není součástí katalogu. Klasický střih pluviálu (v. 145,5 cm, š. 254 cm) se zavěšením štítu je pevně všit do švu spodní hrany columny. Ta i štít jsou zhotoveny z textilie, která není součástí katalogu. Na tělo pluviálu připomínající obrácené písmeno D je využita látka kat. č. 2.2. [8]. Stávající stav je velice dobrý, ale autenticita předmětu je zničena.

11.13.2. Modře stříbrný soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci svého střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.7. [13]. Obdélný střih (v. 45,5 cm, š. 54 cm) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje látky. Stávající stav je obstojný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.13.3. Modře zlatý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a dvojice dalmatik.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.14. [18] a textilie, která není součástí katalogu, protože je z 20. století. Německý střih (v. 104 cm, š. 67,5 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Na oblast pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka, která není součástí katalogu. Tkanina kat. č. 2.14. [18] je využita na ostatní pohledové části kasule. Kasule je ve velmi dobrém stavu, ale její historická autentičnost je zcela ztracena.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 2.14. [18] a textilie, která není součástí katalogu, protože je z 20. století. Klasický střih (v. 93 cm, š. 111 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů s parurami. Ty jsou zhotoveny z látky, která není součástí katalogu. Ze stejné látky jsou zhotoveny i úzké pruhy spojující okraje parur, přičemž přechází přes ramena. Dále je tato tkanina použita na ozdobné lemování rukávů. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie kat. č. 2.14. [18]. Soubor je ve velmi dobrém stavu, ale jeho historická autentičnost je zcela ztracena.

11.13.4. Zeleně bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule, kalichová pala a manipul.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.1. [32]. Německý střih (v. 102 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Oblast pektorálního i dorsálního stipesu je vyznačena pouze za pomoci ozdobných bordur. Textilie kat. č. 3.1. [32] je použita v návaznosti na svůj dekor velice neobratně. Dekor zašpičatělého oválu využívá jen ve střední souměrné oblasti. Kasule je ve velmi dobrém stavu.

Kalichová pala: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 3.1. [32]. Čtvercový střih (v. 20 cm, š. 20 cm) je zhotoven pouze z jediného dílu tkaniny. Stav předmětu je dobrý.

Manipul: V rámci střihu svého použita pouze tkanina kat. č. 3.1. [32]. Klasický střih (d. 2x 104 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.13.5. Karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.6. [37]. Německý střih (v. 104 cm, š. 67,5 cm) s klasickým rozložením svých součástí. Oblast pektorálního i dorsálního stipesu je vyznačena pouze za pomoci ozdobných bordur. Textilie kat. č. 3.6. [37] je mistrně použita v návaznosti na svůj dekor. Rozdělení zašpičatělého oválu je tak mistrné, že evokuje tkaninu mající šíři vzorového raportu kolem 70 cm. Kasule je ve velmi dobrém stavu.

11.14. Římskokatolická farnost Netolice

11.14.1. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichové vélum a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. 2.18. [24] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož je z první poloviny 20. století. Německý střih (v. 104 cm, š. 70 cm) klasickým rozložením svých součástí. Na oblast pektorálního i dorsálního stipesu je použita látka, která není součástí katalogu. Tkanina kat. č. 2.18. [24] je využita na oblasti vytvářející ostatní pohledové části střihu. Pektorální strana je složena ze šesti symetricky koncipovaných dílů. Na dorsální straně je využita pouze dvojice rozměrných částí této textilie, a proto je bolast ramen vždy složena ze dvou částí. Tyto rozměrné díly tkanin jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Podšívka je měněná. Stávající stav je dobrý, přestože kasule byla v historii neodborně opravena.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 2.18. [24]. Téměř čtvercový střih (v. 49,5 cm, š. 51 cm) je zhotoven pouze z jediného dílu tkaniny. Stav předmětu je dobrý.

Štola: V rámci střihu byla použita pouze tkanina kat. č. 2.18. [24] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož je z první poloviny 20. století. Klasický střih (d. 2x 101,5 cm, š. 21 cm) využívá na výrazně užší podélné tělo štoly látku, která není součástí katalogu. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou textilií kat. č. 2.18. [24]. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více

menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu bylo využito odstřížků, které vznikají při plném využití textilní role pro střih. Soubor je ve vynikajícím stavu.

11.14.2. Zlatý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum, pluvíál a manipul.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 6.37. [132]. Téměř čtvercový střih (v. 48,5 cm, š. 53 cm) je zhotoven výhradně z jediného dílu tkaniny. Stav předmětu je dobrý.

Pluvíál: V rámci střihu je použita tkanina kat. 6.37. [132] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož je z první poloviny 20. století. Klasický střih pluvíálu (v. 145,5 cm, š. 250 cm) se zavěšením štítu u úrovní spodní hrany columny. Ta je zhotovena z textilie, která není součástí katalogu. Tělo pluvíálu připomínající obrácené písmeno D se skládá z 6 podélných pruhů, které jsou zhotoveny z látky kat. 6.37. [132] Předmět je ve vynikajícím stavu.

Manipul: V rámci střihu byla použita pouze tkanina kat. č. 6.37. [132] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož je z první poloviny 20. století. Klasický střih (d. 40,5 cm, š. 21 cm) využívá na výrazně užší podélné tělo štolu látku, která není součástí katalogu. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou je použita textilie kat. č. 6.37. [132]. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu bylo využito odstřížků vznikajících při plném využití textilní role pro střih. Soubor je ve vynikajícím stavu.

11.15. Římskokatolická farnost Neustupov

11.15.1. Zeleně bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 7.11. [155] a textilie, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 105 cm, š. 71,5 cm) s klasickým rozložením využívajícím na oblast ramenou, pektorální a dorsální stipes látku kat. č. 7. 11. [155]. Na ostatní části střihu je použita látka, která není součástí katalogu. Stav předmětu je značně špatný, jelikož jsou poškozeny jednotlivé tkaniny světelnou degradací a oděrem.

11.16. Římskokatolická farnost Nová Bystřice

11.16.1. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 6.28. [123]. Téměř čtvercový střih (v. 50,5 cm, š. 52 cm) je zhotoven pouze z jediného dílu tkaniny. Stav předmětu je dobrý.

11.17. Římskokatolická farnost Nová Cerekev

11.17.1. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dalmatika a pluvíál.

Dalmatika: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.13. [19]. Klasický střih (v. 96 cm, š. 115 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů s parurami a ozdobné členění rukávů. Ty jsou vyznačeny pouze ozdobnými bordurami. Soubor je ve velmi dobrém stavu.

Pluvíál: V rámci střihu je použita tkanina kat. 2.13. [19] a textilie, která není součástí katalogu, jelikož je z první poloviny 20. století. Klasický střih pluvíálu (v. 150,5 cm, š. 268 cm) se zavěšením štítu u úrovní spodní hrany columny. Ta je zhotovena z textilie, která není součástí katalogu. Tělo pluvíálu připomínající obrácené písmeno D se skládá z 6 podélných pruhů, které jsou zhotoveny z látky kat. 2.13. [19]. Zvláštností je, že zkoumaná tkanina byla v rámci střihu obarvena na modro, ale nabarvením bez páráni pluvíálu, nikoliv mořením. Jednotlivé metalické části vzorového raportu byly natřeny barvou imitující zlato. Předmět je v zoufalém stavu.

11.17.2. Krémový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 5.6. [83] a kat. č. 6.21. [116] Německý střih (v. 103 cm, š. 71 cm) s klasickým rozložením využívajícím na oblast

ramenou, pektorálního a dorsálního stipesu látku kat. 6.21. [116]. Na ostatní části střihu je použita látka 5.6. [83]. Pektorální stipes je složen z dvojice k sobě sesazených podélných částí. Dvojice dílů, které lemují dorsální stipes jsou sestaveny z ústřížků textilie, jejíž díly vždy používají jen jednu figuru vzorového raportu na jedné straně a na druhé straně se vždy objevuje jen otočená figura. Švy mezi jednotlivými ústřížky jsou zakryty stříbrnou výšivkou. Dochází tak k iluzi osově souměrné textilie, která byla ve své ose rozstřížena a do jejího středu byl vložen stipes. Stav předmětu je značně špatný, jelikož jsou poškozeny jednotlivé tkaniny světelnou degradací a oděrem.

11.18. Římskokatolická farnost Opařany

11.18.1. Karmínovo krémový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule, dvojice dalmatik, štola, trojice manipuly a dvojice burs.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 2.19. [25] a kat. č. 3.11. [42]. Německý střih (v. 103 cm, š. 71 cm) s klasickým rozložením, které využívá na oblast ramenou, pektorálního a dorsálního stipesu látku kat. 2.19. [25]. Na ostatní části střihu je použita látka 3.11. [42]. Veškeré díly tkanin jsou rozměry podle potřeb střihu. Stav kasule je vynikající.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.19. [25] a kat. č. 3.11. [42]. Klasický střih (v. 94 cm, š. 117 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepci stipesů s parurami, ty jsou zhotoveny z látky kat. č. 2.19. [25]. Ostatní pohledové plochy střihu jsou zhotoveny z textilie kat. č. 3.11. [42]. Stav dalmatik je vynikající.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.11. [42]. Klasický střih (d. 2x 103,5 cm, š. 22,5 cm) využívá výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Stav štoly je vynikající.

Trojice manipulů: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.11. [42]. Klasický střih (v. 37 cm, š. 22,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Stav manipulů je vynikající.

Dvojice burs: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.11. [42]. Čtvercový střih (v. 22 cm, š. 22 cm) skládající se z jediného dílu tkaniny a ozdobných bort. Bursy jsou ve vynikajícím stavu.

11.19. Římskokatolická farnost Pacov

1.1. Býlý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a dvojice dalmatik. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat o luxusní sbírku, která náležela místnímu karmelitánskému klášteru. Sem mohli být odloženy z pražského kláštera u Panny Marie Vítězné.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 4.5. [63]. Německý střih (v. 95 cm, š. 64 cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů, které jsou koncipovány do rozměrných dílů. Nová nešetrně změněná podšívka narušuje jinak autentickou kasuly. Tento sbírkový předmět byl nevhodně podélně uložen tak, že na něm vznikl ohyb, v kterém započala praskat tkanina.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 4.5. [63] a 4.6. [64]. Klasický střih (v. 97 cm, š. 127 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, ale i místa, která jsou složena z drobných ústřížků. Střih nevyužívá koncepce stipesů s parurami a ozdobných pruhů na rukávech. Na ty je použita látka kat. č. 4.5. [63]. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie kat. č. 4.6. [64]. Soubor je v dobrém stavu.

11.20. Římskokatolická farnost Pelhřimov

11.20.1. Bíle zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 5.5. [82] a textilie, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 96 cm, š. 130 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, ale i místa, která jsou složena z drobných ústřížků. Střih nevyužívá koncepce stipesů a celistvých rukávů, na které je použita tkanina, která není součástí katalogu. Na ostatních lícových částech střihu se nachází textilie kat. č. 5.6. [82]. Soubor je v dobrém stavu.

11.20.2. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 6.11. [106]. Německý střih (v. 101 cm, š. 72 cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů, které jsou koncipovány do rozměrných dílů. Jednotlivé lícové části kasule jsou členěny ozdobnými bordurami. Stav kasule je vynikající.

11.21. Římskokatolická farnost Planá nad Lužnicí

11.21.1. Bíle karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jsou použity tkaniny kat. č. 6.12. [107] a kat. č. 6.26. [121]. Klasický střih (v. 94 cm, š. 111 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin. Střih využívá koncepce stipesů s parurami. Ty společně s ozdobným lemováním rukávů jsou zhotoveny z textilie kat. č. 6.26. [121]. Na ostatních lícových částech střihu se nachází látka kat. č. 6.12. [107]. Soubor je v dobrém stavu.

11.22. Římskokatolická farnost Pošná

11.22.1. Zeleně bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik, kalichové vélum, dvojice štol a nanipul.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 4.5. [63] a kat. č. 6.43. [138]. Kasule německého střihu (v. 93 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů. Textilie kat. č. 4.5. [63] je použita v oblasti ramenou a na dorsální a pektorální stipes. V oblasti pektorálního stipesu je kvůli poškození opravovena a tudíž je tento díl složen z více částí. Látka kat. č. 6.43. [138] je vsazena do ostatních lícových dílů střihu. Kasule je poškozena historickou opravou.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu jedné dalmatiky jsou kombinovány jen tkaniny kat. č. 4.9a. [67] a kat. č. 6.42. [138]. U druhé přibývá látka kat. č. 4.9.b. [68]. Klasický střih (v. 99 cm, š. 105 cm) využívá u celého souboru textilií kat. č. 6.42. na ozdobné pruhy v rámci rukávů a na pektorální a dorsální parury. Tkanina kat. č. 4.9a. [67] je využita pro ostatní plochy střihu vyjma dvojice klínů lemujících na pektorální straně první dalmatiky stipes. Zde se nachází látka kat. č. 4.9b. [68]. Soubor je ve vynikajícím stavu.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.9a. [67]. Téměř čtvercový střih (v. 48,5 cm, š. 52 cm) je výhradně z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Dvojice štol: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.9a. [67]. Klasický střih (d. 2x 104 cm, š. 19 cm) využívá výrazně užší podélné tělo štol a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu štol bylo využito odstřížků, které vznikaly při plném využití textilní role pro střih. Soubor je ve vynikajícím stavu.

Manipul: V rámci střihu použita pouze tkanina kat. č. 4.9a. [67] a 6.43 [138]. Klasický střih (d. 39 cm, š. 19 cm) využívá na výrazně užší podélné tělo manipulu látku kat. č. 4.9a. [67] a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou textilií kat. č. 6.43. [138]. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu bylo využito odstřížků, které vznikaly při plném využití textilní role pro střih. Soubor je ve vynikajícím stavu.

11.22.2. Modrý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichové vélum a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.13. [108]. Německý střih (v. 104 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením jednotlivých rozměrných dílů. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.13. [108]. Téměř čtvercový střih (v. 50 cm, š. 52 cm) se skládá z jediného dílu tkaniny a ozdobných bort. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Štola: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.13. [108]. Klasický střih (d. 2x 104 cm, š. 19 cm) využívá výrazně užší podélné tělo štoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu štol bylo využito odstřížků, které vznikají při plném využití textilní role pro střih. Soubor je ve vynikajícím stavu.

11.22.3. Cihlově červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval jen pluviál.

Pluviál: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 6.32. [127]. Klasický střih pluviálu (v. 140,5 cm, š. 185 cm) se zavěšením štítu u úrovní spodní hrany columny. Jednotlivé její díly jsou z rozměrných částí. Tělo pluviálu připomínající obrácené písmeno D se skládá z 6 podélných pruhů. Předmět je značně poškozen výtlaky v oblasti ramen a degradací barevnosti.

11.24. Římskokatolická farnost Slivice

11.23.1. Karmínově bílý soubor rouch

Z původní paramentní soupravy se dochoval pluviál, 2 dalmatiky, štola. Neucelený, ale značně luxusně provedený soubor ukazuje, že se mohlo jednat o velkou soupravu určenou pro poutní místo, kam byla odložena z jiné bohatě podporované farnosti, jelikož soubor obsahující takovéto vzorované samety náležel mezi nejdražší skupinu tkanin, které bylo možno pořídit.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 9.2. [160], která je kombinována s bílým vyšivaným saténem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Klasický střih pluviálu (v. 136,5 cm, š. 192 cm) se zavěšením štítu u úrovní spodní

hrany columny. Ta je složena z tkaniny z 19. století. Ozdobný štít chybí, ale byl zavěšen na 4 ozdobných olivkách. Tkanina kat. č. 9.2. [160] je použita v 6 podélných pruzích. Stávající stav je slušný.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 9.2. [160], která je kombinována s karmínovým sametem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Klasický střih (v. 98 cm, š. 106,5 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Rozložení střihu využívá textílii kat. č. 9.2. [160] paruru a ozdobné pruhy v rámci rukávů. Střih dále vymezuje columnu se vsazenou již zmíněnou parurou a podélně vsazenými klíny. Toto řešení vzniká pouze použitím ozdobných bordur, které kryjí švy. Stávající stav je velice slušný.

Štola: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 9.2. [160], která je kombinována s karmínovým sametem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Klasický střih (d. 2x 116 cm, š. 23,5 cm) využívá výrazně užší podélné tělo štol, na které je použita tkanina z 19. století. Rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou, zhotovené z látky kat. č. 9.2. [160]. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílů dle potřeb typu. Stávající stav je velice slušný.

11.24. Římskokatolická farnost Starý Rožmitál

11.24.1. Cihlově červený soubor rouch

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, pluviál a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.13. [108]. Německý střih (v. 100 cm, š. 68 cm) s klasickým rozložením jednotlivých rozměrných dílů, které jsou členěny ozdobnými bordurami. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Pluviál: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 3.16. [108]. Klasický střih (v. 140 cm, š. 305 cm) se zavěšením štítu u úrovní spodní hrany columny, tělo pluviálu, které je členěno do 6 podélných pruhů látky. Stávající stav je velice slušný s lokálními masivními degradacemi barevnosti a výtlačky v oblasti ramenou.

Štola: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 3.16. [108]. Klasický střih (d. 2x 104 cm, š. 22,5 cm) využívá výrazně užší podélné tělo štol a rozšířené ozdobné

zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.25. Římskokatolická farnost Strakonice

11.25.1 Krémový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a Dvojice ozdobných zakončení štol, nebo manipulu. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat o více souprav zhotovených ze stejné tkaniny, ale s rozdílnou barevností.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 1.3. [3] a kat. č. 1.4. [4]. Německý střih (v. 102,5 cm, š. 68 cm) kombinuje dvojici tkanin do klasického konceptu. Textilie kat. č. 1.3. [3] je využita na oblast dorsálního a pektorálního stipesu. Na přední straně vytváří i příčné břevno v oblasti hrudi. Látka kat. č. 1.4. [4] je použita na ostatní lícové části střihu. Rozměrné díly střihu jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Stávající stav je vynikající.

Dvojice ozdobných zakončení štol, nebo manipulu: v rámci dochovaných segmentů se zachovala pouze tkanina kat. č. 1.3. [3] Značně poškozené části jsou důkazem odlišné barevnostní varianty tkaniny.

11.25.2. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 4.4. Německý střih (v. 98,5 cm, š. 64,5 cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů. Unikátní látka kat. č. 4.4. [62] s koncepcí vzoru tzv. bâtard je použita tak, že sesazení jednotlivých dílů v rámci střihu nemá připomínat původní rozložení vzorového raportu. Tkaniny jsou zpevněny pomocí řetízkového stehu a je zde použita nová podšívka. Tento zásadně špatný restaurátorský zásah poškozuje celistvost sbírkového předmětu, ale je reverzibilní.

11.25.3. Zlatě zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 5.9. [86]. Německý střih (v. 97 cm, š. 70 cm) s klasickým rozložením jednotlivých rozměrných dílů. Lícové textilie jsou v pektorální části značně odřené. Také je zde necitelně měněná nová podšívka.

11.25.4. Modro fialový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dalmatika.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.17. [112]. Klasický střih (v. 106 cm, š. 112,5 cm) kombinuje pektorální a dorsální stipes s parurami. Toto členění je utvořeno ozdobnými bordurami. Jednotlivé díly střihu jsou složeny z rozměrných dílů podle potřed typu dalmatiky. Stav předmětu je dobrý.

11.26. Římskokatolická farnost Strakonice Podsrp

11.26.1. Bílo - hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a kalichové vélum. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat pouze o malou soupravu určenou pouze pro jediného klerika.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 4.10. [69], kat. č. 4.17. [76], kat. č. 4.18. [77]. Německý střih (v. 102,5 cm, š. 65 cm) kombinuje trojici tkanin. Kat. č. 4.10. [69] je využita na oblast dorsálního a pektorálního stipesu. Kat. č. 4.17. [76] na části střihu lemující dorsální stipes. Kat. č. 4.18. [77] na části střihu lemující pektorální stipes. Tyto rozměrné díly tkanin jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Stávající stav je místy alarmující a to převážně v oblasti hrudi, kde část tkaniny v důsledku používání chybí. Na sbírkovém předmětu jsou i drobné degradace barevnosti a zašpinění tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 4.17. [76]. Téměř čtvercový střih (v. 48 cm, š. 52) je pouze z jediného dílu tkaniny, kdy pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.26.2. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo jen kalichové vélum. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat pouze o malou soupravu určenou pouze pro jediného klerika.

Kalichové vélum: V rámci stříhu je použita pouze tkanina kat. č. 4.14. [73]. Téměř čtvercový stříh (v. 49 cm, š. 49) je výhradně z jediného dílu tkaniny, kde pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.26.3. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, bursa, kalichová pala a trojice manipulů. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat pouze o malou soupravu určenou pouze pro jediného klerika.

Kasule: V rámci stříhu je použita pouze tkanina kat. č. 4.15. [74]. Německý stříh (v. 104 cm, š. 67 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Bursa: V rámci stříhu je použita pouze tkanina kat. č. 4.15. [74]. Klasický stříh (v. 20 cm, š. 19 cm) je kombinován se stříbrnou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

Kalichová pala: V rámci stříhu je použita pouze tkanina kat. č. 4.15. [74]. Klasický stříh (v. 14 cm, š. 13,5 cm) je kombinován se stříbrnou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

Trojice manipulů: V rámci stříhu je použita pouze tkanina kat. č. 4.15. [74]. Klasický stříh je zde použit ve dvou variantách jedenkrát (v. 38 cm, š. 12 cm) a dvakrát (v. 38 cm, š. 20 cm). Subtilní podélná část je zakončena dvojicí v bodech spojených ozdobných zakončení, která jsou rozšířena. Stav předmětů je dobrý.

11.26.4. Stříbrně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichová pala, šaty na sochu Panny Marie. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat o velkou soupravu určenou nejen pro kleriky, ale také formou antependií šateček na oltář.

Kasule: V rámci stříhu je použita tkanina kat. 5.16. [95], kat. 6.48. [143], kat. 6.49. [144]. Německý stříh (v. 102 cm, š. 68 cm) kombinuje trojici tkanin.

Kat. č. 6.48. [143] je využita na oblast dorsálního a pektorálního stipesu. Kat. č. 6.49. [144] na část pektorálního stipesu. Kat. č. 5.16 [95] na části střihu lemující pektorální a dorsální stipes. Tyto rozměrné díly tkanin jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Vyjimku tvoří pektorální stipes, který je sesazen z dvojice podélných pruhů sobě podobných textilií. Podšívka je měněná. Stávající stav je dobrý, přesto že kasule byla v historii neodborně opravena.

Kalichová pala: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 5.16. [95]. Klasický střih (v. 12,5 cm, š. 12,5 cm) je kombinován se stříbrnou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 5.16. [95], Klasický střih (v. 16 cm, š. 16 cm) je kombinován se stříbrnou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

Šaty na sochu Panny Marie: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. 6.49. [144]. Klasický lichoběžníkový střih (v. 125 cm, š. 100 cm) je kombinován se stříbrnou bordurou. Stav předmětu je dobrý.

11.26.5. Stříbrně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo jen kalichové vélum. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat pouze o malou soupravu určenou pouze pro jediného klerika.

Kalichové vélum: V rámci střihu svého použita pouze tkanina kat. č. 6.35. [130]. Téměř čtvercový střih (v. 44,5 cm, š. 53) je pouze z jediného dílu tkaniny, kde pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.26.6. Bíle žlutý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen dalmatika. Neucelený soubor ukazuje, že se jedná o soubor utvořený znovupoužitím starší tkaniny.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.39. [134], která je kombinována s bíle žlutým damaškem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Střih (v. 105 cm, š. 110,5 cm) kombinuje pektorální a dorsální stipes bez parury s ozdobnými rukávovými pruhy, na které je použita látka kat. č. 6.39. [134]. Na ostatní části střihu je použita moderní tkanina. Stávající stav je velice slušný

s drobnými degradacemi barevnosti, zašpiněním tkanin a odřenyými lokálními částmi v důsledku nevhodného uložení.

11.26.5. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.38. [133]. Německý střih (v. 100 cm, š. 69 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.26.6. Stříbrně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.44. [137], která je kombinována se sametem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Německý střih (v. 102cm, 71 š. cm) využívá textilií kat. č. 6.44. [137] na dorsální a pektorální stipes, úzké pruhy v oblasti ramenou. V části předního jazyka je látka značně poškozena a pro obdélný tvar sestavena z dvojice úzkých pruhů. Ostatní části střihu jsou zhotoveny z původně karmínového sametu, který zhnědl v důsledku oxidace barviva. Zvláštností střihu je, že celková koncepce stipesů s oblastí ramen připomíná škapulír, na který je v pektorální části naznačeno ozdobnými bordurami příčné břevno.

11.26.7. Stříbrně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen dalmatika. Neucelený soubor ukazuje, že se jedná o soubor utvořený znovupoužitím starší tkaniny.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.45. [150], která je kombinována s damaškem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Střih (v. 103 cm, š. 108,5 cm) kombinuje pektorální a dorsální stipes bez parur s ozdobnými rukávovými pruhy. Damašek z 19. století je použit téměř na veškeré plochy střihu, vyjma ozdobných rukávových pruhů, kde se nachází látka kat. č. 6.45. [150]. Stav předmětu je dobrý, ale je historicky špatně opraven, což poškozuje historicitu předmětu.

11.28. Římskokatolická farnost Sušice

11.28.1. Stříbrně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.16. [111], která je kombinována s taftem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Německý střih (v. 107 cm, 69 š. cm) využívá textilií kat. č. 6.16. [111] na plochy ramen a na části lemující dorsální a pektorální stipes. Pro stipes je využit taft z 19. století. Stav předmětu je vynikající i přes necitlivý restaurátorský zásah, který vyměnil i podšívku.

11.28. Římskokatolická farnost Svojšice

11.28.1. Stříbrně červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 1.2. [2], která je kombinována s vyšívaným taftem z 19. století (není součástí katalogu pro své nedostatečné stáří). Německý střih (v. 102 cm, 68 š. cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů. Pektorální a dorsální stipes je zhotoven z látky, která není součástí katalogu. Textilie kat. č. 1.2. [2] je použita na ostatní pohledové plochy kasule. Stav předmětu je lokálně poškozen značným oděrem.

11.28.1. Žlutě hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala dvojice dalmatik, kalichové vélum a dvojice štol.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.13. [44] a látka, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 96 cm, š. 116 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Columna je zhotovena z látky, která není součástí katalogu. Ostatní součásti střihu i parury jsou zhotoveny z tkaniny kat. č. 3.13. [44]. Stávající stav je tristní s drobnými

degradacemi barevnosti, zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení a rozpadajícími se švy.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.13. [44]. Téměř čtvercový střih (v. 49 cm, š. 52) je pouze z jediného dílu tkaniny, kde pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Dvojice stol: V rámci střihu je použita jen tkanina kat. č. 3.13. [44]. Klasický střih (d. 2x 100 cm, š. 22,5 cm) využívá výrazně užší podélné tělo stoly a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.29. Římskokatolická farnost Štěkeň

11.29.1. Zlatý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, kalichové vélum, stola a manipul.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.17. [48], která je kombinována s textilií, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 100 cm, 70 š. cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů. Pektorální a dorsální stipes je zhotoven z látky, která není součástí katalogu. Textilie kat. č. 3.17. [48] je použita na ostatní pohledové plochy kasule. Stav předmětu je velice dobrý.

Kalichové vélum: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 3.10. [41] a kat. č. 3.17. [48]. Téměř čtvercový střih (v. 48 cm, š. 53) je z více dílů dvojice látek. Nepravidelnost jejich ústřížků poukazuje, že se jedná o zbývající odstřížky po výrobě soupravy rouch. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Stola: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.10. [41]. Klasický střih (d. 2x 102 cm, š. 24,5 cm) využívá výrazně užší podélné tělo stoly, které je zhotoveno z látky kat. č. 3.10. [41]. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou byla využita tkanina, která není součástí katalogu. Předmět je ve vynikajícím stavu.

Manipul: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.10. [41]. Klasický střih (d. 40 cm, š. 24,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu, které je zhotoveno z látky kat. č. 3.10. [41]. Na rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou byla využita tkanina, která není součástí katalogu. Předmět je ve vynikajícím stavu.

11.29.2. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval pouze pluvíál.

Pluvíál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 4.12. [71]. Klasický střih (v. 150 cm, š. 275 cm) s všitým štítem v úrovni spodní hrany columny. Tyto součásti, jsou zhotoveny z látky, která není součástí katalogu. Tělo pluvíálu je členěno do 6 podélných pruhů látky, přičemž okrajové díly jsou diagonálně vystřiženy z textilní role. Stávající stav je velice slušný s lokálními masivními degradacemi barevnosti.

11.29.3. Bíle žlutý soubor 1

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dalmatika.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.36. [131] a kat. č. 6.46. [141]. Klasický střih (v. 94 cm, š. 112 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Parury a ozdobné lemování rukávů je zhotoveno z látky kat. č. 6.46. [141]. Ostatní součásti střihu i columny s klíny jsou zhotoveny z tkaniny kat. č. 6.36. [131]. Stávající stav je velice dobrý.

11.29.4. Bíle žlutý soubor 2

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dalmatika.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 6.41. [136] a kat. č. 6.46. [141]. Klasický střih (v. 97 cm, š. 118 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Parury a ozdobné lemování rukávů je zhotoveno z látky kat. č. 6.46. [141]. Ostatní součásti střihu i columny s klíny jsou zhotoveny z tkaniny kat. č. 6.41. [136]. Stávající stav je velice dobrý.

11.30. Římskokatolická farnost Tábor

11.30.4. Karmínový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 1.1. [1]. Klasický střih (v. 95 cm, š. 115 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Členění na columnný s parurami je tvořeno pouze ozdobnými bordurami. Zajímavostí je, že na jedné z dalmatik jsou některé díly vsazeny obráceně, neboli osnovní stranou do pohledové části střihu. Důvodem mohla být vzniklá úspoza materiálu, nikoliv nepozornost. Stávající stav je velice dobrý.

11.31. Římskokatolická farnost Trhové Sviny

11.31.1. Zeleně růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dalmatika: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.4. [35] a 3.5. [36] Klasický střih (v. 96 cm, š. 120 cm) kombinuje pouze rozměrné díly textilií, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Rukávy pektorální a dorsální stipes jsou zhotoveny z látky kat. č. 3.4. [35]. Ostatní části střihu jsou zhotoveny z textilie kat. č. 3.5. [36]. Stávající stav je velice dobrý.

11.31.2. Zeleně růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 6.4. [99]. Téměř čtvercový střih (v. 49,5 cm, š. 52) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice tristní. Konečná degradace materiálu v místě celé podélné osy přemětu vznikla dlouhodobým přeložením. Degradace barevnosti je též místy masivní v důsledku nevhodného uložení.

11.31.3. Hnědý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovalo pouze kalichové vélum.

Kalichové vélum: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 6.25. [120]. Téměř čtvercový střih (v. 47 cm, š. 54) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný.

11.31.4. Modře bílý soubor 1

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 7.1. [145], která je kombinována s dvojicí textilií, které nejsou součástí katalogu. Německý střih (v. 102 cm, 71 š. cm) s klasickým rozložením jednotlivých dílů. Pektorální a dorsální stipes a některé části, které jej lemují, jsou zhotoveny z látek, které nejsou součástí katalogu. Textilie kat. č. 7.1. [145] je použita na ostatní pohledové plochy kasule. Stav předmětu je velice tristní v důsledku masivního oděru.

11.31.5. Modře bílý soubor 2

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik, pluviál a manipul.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 7.8. [152] a kat. č. 8.1. [156]. Německý střih (v. 98 cm, š. 68 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes jsou zhotoveny z textilie kat. č. 8.1. [156]. Ostatní pohledové části střihu jsou vytvořeny z látky kat. č. 7.8. [152]. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 7.8. [152] a kat. č. 8.1. [156]. Klasický střih (v. 96 cm, š. 120 cm) kombinuje pouze rozměrné díly textilií, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální parura je zhotovena z látky kat. č. 8.1. [156]. Ostatní části střihu jsou vytvořeny z textilie kat. č. 7.8. [152]. Stávající stav je velice dobrý.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 7.8. [152] a kat. č. 8.1. [156]. Klasický střih (v. 160 cm, š. 270 cm) se zavěšeným štítem v úrovni spodní hrany columny, které jsou zhotoveny z látky kat. č. 8.1. [156]. Tělo pluviálu je členěno do 6 podélných pruhů látky, na jejichž výrobu byla využita textilie kat. č. 7.8. [152]. Stávající stav je velice slušný s lokálními masivními degradacemi barevnosti.

Manipul: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 7.8. [152] a kat. č. 8.1. [156]. Klasický střih (v. 38 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo manipulu, které je z textilie kat. č. 7.8. [156]. Rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou je vyrobeno z tkaniny kat. č. 7.9. [152]. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. Stávající stav je velice slušný.

11.31.6. Modrý soubor 1

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a bursa.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 8.2. [156] a látka, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 101 cm, š. 69,5 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes jsou zhotoveny z textilie, která není součástí katalogu. Ostatní pohledové části střihu jsou vytvořeny z látky kat. č. 8.2. [156]. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 8.2. [156]. Čtvercový střih (v. 21 cm, š. 21 cm) je zhotoven z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.31.7. Modrý soubor 2

Z původní paramentní soupravy se dochoval pluvíál.

Pluvíál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 8.3. [157] a textilie, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 145 cm, š. 265 cm) se zavěšeným štítem v úrovni spodní hrany columny, které jsou zhotoveny z látky, která není součástí katalogu. Tělo pluvíálu je členěno do 6 podélných pruhů látky, jejichž okrajové díly jsou složeny z více částí. Na jejich výrobu byla využita textilie kat. č. 8.3. [157]. Stávající stav je velice špatný s lokálními masivními degradacemi struktury látky.

11.32. Římskokatolická farnost Třeboň

11.32.1. Bíle červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule a štola.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 5.1. [78] a látka, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 98 cm, š. 69 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes jsou zhotoveny z textilie kat. č. 5.1. [78]. Ostatní pohledové části střihu jsou vytvořeny z látky, která není součástí katalogu. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Štola: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 5.1. [78] a látka, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 105 cm, š. 22,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štol, které je z textilie, která není součástí katalogu. Rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou je vyrobeno z tkaniny kat. č. 5.1. [78]. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. Stávající stav je velice slušný.

11.32.2. Růžový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.19. [114]. Německý střih (v. 102 cm, š. 72 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. K rozdělení kasule dochází za pomoci ozdobných bordur. Stávající stav je velice tristní se značnými degradacemi barevnosti a masivním odřením v důsledku nevhodného uložení.

11.33. Římskokatolická farnost Záhoří

11.33.1. Bílo krémový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala pouze dvojice dalmatik.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 5.12a. [90] a kat. č. 5.12b. [91]. Klasický střih (v. 93,5 cm, š. 113 cm) kombinuje pouze rozměrné díly textilií, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Celé rukávy, pektorální a dorsální parura jsou zhotoveny z látky kat. č. 5.12a. [90]. Ostatní části střihu jsou vytvořeny z textilie kat. č. 5.12b. [91] Stávající stav je velice dobrý.

11.34. Římskokatolická farnost Zlatá Koruna

11.34.1. Zeleně fialový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik, pluviál, dvojice štol a bursa.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.12. [18] a kat. č. 3.12. [43]. Německý střih (v. 104 cm, š. 70 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Ozdobné pruhy přecházející přes ramena, pektorální a dorsální stipes jsou zhotoveny z látky kat. č. 2.12. [18]. Ostatní pohledové části střihu jsou zhotoveny z textilie kat. č. 3.12. [43]. Stávající stav je velice dobrý.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.12. [18] a kat. č. 3.12. [43]. Klasický střih (v. 96,5 cm, š. 120 cm) kombinuje pouze rozměrné díly textilií, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Ozdobné lemování rukávů, pektorální a dorsální stipes jsou zhotoveny z látky kat. č. 2.12. [18]. Ostatní části střihu jsou vytvořeny z textilie kat. č. 3.12. [43]. Stávající stav je velice dobrý.

Pluviál: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.12. [18] a kat. č. 3.12. [43]. Klasický střih (v. 140 cm, š. 260 cm) se zavěšeným štítem v úrovni spodní hrany columny, které jsou zhotoveny z látky kat. č. 2.12. [18]. Tělo pluviálu je členěno do 6 podélných pruhů látky, jejichž okrajové díly jsou složeny z více částí. Na jejich výrobu byla využita textilie kat. č. 3.12. [43]. Stávající stav je velice špatný s lokálními masivními degradacemi struktury látky.

Dvojice štol: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.12. [18] a kat. č. 3.12. [43]. Klasický střih (v. 99,5 cm, š. 18,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štol, které je z textilie kat. č. 3.12. [43]. Rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou je vyrobeno z tkaniny kat. č. 2.12. [18]. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. Stávající stav je velice slušný.

Bursa: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.12. [43]. Čtvercový střih (v. 22,5 cm, š. 22,5 cm) je zhotoven z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.34. Římskokatolická farnost Volyně

11.34.1. Zeleně fialový soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, dvojice dalmatik, pluviál, kalichové velum, bursa a kalichová pala.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.14. [45]. Německý střih (v. 100 cm, š. 67 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Ozdobné pruhy přecházející přes ramena, pektorální a dorsální stipes jsou vyčleněny pouze za použití ozdobných bordur. Stávající stav je velice dobrý.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.14. [45]. Klasický střih (v. 94,5 cm, š. 115,5 cm) kombinuje pouze rozměrné díly textilií, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Členění na columnu se stipesem a další části střihu je vytvořeno pouze za pomoci ozdobných bordur. Stávající stav je velice dobrý.

Pluviál: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 3.14. [45]. Klasický střih (v. 145 cm, š. 268 cm) se zavěšeným štítem v úrovni spodní hrany columny tělem pluviálu členěným do 6 podélných pruhů látky. Stávající stav je velice dobrý.

Kalichové velum: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 3.14. [45]. Téměř čtvercový střih (v. 48 cm, š. 53,5) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný.

Bursa: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 3.14. [45]. Čtvercový střih (v. 25 cm, š. 25) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný.

Kalichová pala: V rámci střihu svého použita tkanina kat. č. 3.14. [45]. Čtvercový střih (v. 15 cm, š. 15) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný.

11.34.2. Cihlově červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.20. [51] a kat. č. 3.21. [52]. Německý střih (v. 97 cm, š. 73 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes

je zhotoven z látky kat. č. 3.20. [51]. Ostatní pohledové části střihu jsou vyrobeny z textilie kat. č. 3.21. [52]. Stávající stav je velice dobrý.

11.34.3. Žlutě bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.26. [57] a textilie, která není součástí katalogu. Německý střih (v. 104 cm, š. 74 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes je zhotoven z látky, která není součástí katalogu. Ostatní pohledové části střihu jsou vyrobeny z textilie kat. č. 3.26. [57]. Stávající stav je velice špatný v důsledku znečištění.

11.36. Římskokatolická farnost Vyskytná nad Jihlavou

11.36.1. Bílý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule a kalichové vélum. Neucelený soubor ukazuje, že se mohlo jednat pouze o malou soupravu určenou pouze pro jediného klerika.

Kasule: V rámci střihu svého použita pouze tkanina kat. č. 6.3. [98]. Německý střih (v. 101 cm, š. 64,5 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.3. [98]. Téměř čtvercový střih (v. 49 cm, š. 51) je pouze z jediného dílu tkaniny, kde pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.36.2. Zlatý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, 2 dalmatiky, kalichové vélum, 2 štolý. Tato takřka ucelená souprava mohla obsahovat i více pluvíálů,

5 dalmatik a 5 kasulí, ale to v případě, že by její historicky prvním majitelem byla Královská kanonie pražských premonstrátů v Praze.

Kasule: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.18. [108]. Německý střih (v. 101 cm, š. 70 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení. Efekt zlatých lamel v použité tkanině je převážně mechanicky odřen v důsledku opotřebení.

Dvojice dalmatik: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.18. [108]. Klasický střih (v. 98 cm, š. 113 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Členění střihu na columnu se vsazenou parurou a podélně vsazenými klíny vznikají pouze použitím ozdobných bordur, kryjícími švy. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Kalichové vélum: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.18. [108]. Téměř čtvercový střih (v. 48 cm, š. 52 cm) je výhradně z jediného dílu tkaniny, kde pod ozdobnými bordurami jsou překryty pevné okraje tkaniny. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

Dvojice štol: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 6.18. [108]. Klasický střih (d. 2x 104 cm, š. 18 cm) využívá výrazně užší podélné tělo štol a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. To ukazuje, že pro výrobu štol bylo využito odstřížků, které vznikaly při plném využití textilní role pro střih. Stávající stav je velice slušný s drobnými degradacemi barevnosti a zašpiněním tkanin v důsledku nevhodného uložení.

11.37. Prácheňské muzeum v Písku

11.37.1. Modrý soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala jen kasule

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.4. [10] a kat. č. 5.7. [84].

Německý střih (v. 95 cm, š. 68 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou

členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes je zhotoven z látky kat. č. 5.7. [84] Ostatní pohledové části střihu jsou vyrobeny z textilie kat. č. 2.4. [10]. Stávající stav je velice tristní, v důsledku rozpadu tkanin.

11.37.2. Cihlově červený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochovala kasule, bursa, kalichová pala a manipul.

Kasule: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.5. [11] a kat. č. 2.22. [28]. Německý střih (v. 102,5 cm, š. 72,5 cm) kombinuje pouze rozměrné díly tkanin, které jsou členěny podle potřeb základního konceptu tohoto typu. Pektorální a dorsální stipes je zhotoven z látky kat. č. 2.22. [28]. Ostatní pohledové části střihu jsou vyrobeny z textilie kat. č. 2.5. [11]. Stávající stav je velice tristní, v důsledku rozpadu tkanin.

Bursa: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 2.5. [11]. Čtvercový střih (v. 23 cm, š. 23) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný.

Kalichová pala: V rámci střihu je použita tkanina kat. č. 3.14. [28]. Čtvercový střih (v. 11 cm, š. 11) je z jediného dílu textilie. Stávající stav je velice slušný.

Manipul: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 2.5. [11]. Klasický střih (v. 41 cm, š. 19,5 cm) využívající výrazně užší podélné tělo štolý a rozšířené ozdobné zakončení lichoběžníkového tvaru se zaoblenou spodní hranou. Jednotlivé díly střihu jsou částečně složeny z více menších dílů. Stávající stav je velice tristní, v důsledku rozpadu tkanin.

11.38. Městské muzeum Horažďovice

11.38.1. Zelený soubor

Z původní paramentní soupravy se dochoval pouze pluvíál.

Pluvíál: V rámci střihu je použita pouze tkanina kat. č. 5.4. [81] a textilie, která není součástí katalogu. Klasický střih (v. 155 cm, š. 270 cm) se zavěšeným štítem v úrovni spodní hrany columny, která je zhotovena z látky, která není součástí katalogu.

Tělo pluvíálu je členěno do 6 podélných pruhů látky kat. č. 5.4. [81]. Stávající stav je velice dobrý, ale jsou zde poškození v důsledku dlouhého osvitů.

12. Katalog tkanin

12.1. Tkaniny 17. století

12.1.1. Kat. č. 1.1. Karmínový taft se zlatými květy mezi palmetami [1]

Datace: první třetina 17. století¹⁸⁸

Způsob použití: 2 dalmatiky; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Tábor.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, první třetina 17. století, Itálie, inv. č. D 719.¹⁸⁹

¹⁸⁸ Symetrický vzor.

¹⁸⁹ MARKOWSKY, kat. č. 238, 205.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Karmínový základ dekorovaný stylizovaným rostlinným zlatým dekorem. Vzor je koncipován do pomyslné šestiúhelníkové sítě, přičemž horní a dolní ohraničení dekoru je utvořeno dvojicí stylizovaných palmových listů. Boční ohraničení je vytvořeno jednoduchou palmetou. Ústředním motivem je jednoduchý pravidelný květ. Technický raport je v šíři tkaniny mnohokrát opakován s efektem zrcadlení podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 3. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Identickou vazbou je také vázán mimo svůj vzorující efekt na rubu tkaniny. Dostava réduction de chaîne: 90 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 10,2 cm, 3,5 š. cm) šíři tkaniny nelze rekonstruovat. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: zlatá lamela.

12. 1. 2. Kat. č. 1.2. Zelený lampas fond double-étoffe s kyticemi v ozdobných vázách [2]

Datace: kolem roku 1600¹⁹⁰

Způsob použití: Kasule; plochy lemující dorsální a pektorální stipes; ombinována s vyšívanou textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Svojšice.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: 1) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, kolem roku 1600, inv. č. D 655.¹⁹¹ 2) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, kolem roku 1600, inv. č. D 651.¹⁹² 3) Textilní sbírka Mönchenglabdach, kolem roku 1600, Itálie, kat. č. 18.¹⁹³

¹⁹⁰ Symetrický vzor

¹⁹¹ MARKOWSKY 1976, kat. č. 169, 180

¹⁹² MARKOWSKY 1976, kat. č. 169, 180

¹⁹³ BRÜES 1985, 2

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hráškově zelený základ překrytý fialovým rostlinným dekorem na způsob arabesky: Osy opakovaného symetrického vzoru jsou zároveň osami dvou symetrických fantaskních „stromků.“ První z nich nese ornamentálně pojaté větvení s různorodými listy, jahodami a žaludy. Druhý stromek je dekorován palmovými listy, ibiškovými květy a granátovými jablky. Dvojice stromků vyrůstá z nízkých váz, které jsou vzájemně posunuty o zhruba polovinu výšky raportu, a zvýrazňují diagonální mřížku, jako základní schéma vzoru. Motiv je v šíři tkaniny vícekrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond double-étoffe, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Liseré tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu v celé ploše tkaniny, čímž vzniká efekt druhé tkaniny. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 28 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek. Technický raport (v. 18 cm, š. 13 cm). Découpure: 2 osnovní nitě; 2 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; zelenavé jaspé; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; fialová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: vlna; sytý krémový odstín; velice výrazný zákrut ve směru Z.

12.1.3. Kat. č. 1.3. Bílo šedý příčný hrotový kepr s dekorem bodláku [3]

Datace: kolem roku 1600¹⁹⁴

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stipes, ozdobné pruhy v oblasti ramen; kombinována s textilií kat. č. 1.4. [4]. 2) Ozdobná zakončení štol/ manipulu pouze fragment.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Katedrála sv. Mikuláše ve Freiburgu kat. č. 91, datována závěr 17. století.¹⁹⁵

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílo-šedý základ příčně rozčleněný drobnými zlatými lamelami. Podstatou dekoru je pomyslná šestiúhelníková síť, v níž je použit ústřední motiv zjednodušeného osově souměrného květu bodláku obecného. Od základu květiny vyrůstá dvojice dlouhých listů vytvářející pomyslné dolní a boční ohraničení motivu, čímž je utvořeno i vizuální vymezení

¹⁹⁴ Symetrický vzor

¹⁹⁵ SCHÖPEER/ VONLANTHEN / OTAVSKÝ 1983, 194

pro opakování motivu a vzniká tak již popisovaný efekt rozložení opakování dekoru do šestiúhelníkové sítě. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát zrcadlen podél vertikální osy. V oblastech ozdobných zakončení štoly / manipulu je dochována dvoubarevná varianta dekoru, kdy je vzor vyveden modrými nitěmi základního útku.

Struktura tkaniny: Chevron sens chaîne, lancé. Základ: Příčná hrotová keprová vazba s dvojitým hrotem K 8/2 tvořená osnovou a základním útkem; v oblasti dekoru dochází k rozpadu základní vazby efektu par découpure. Efekty: Lancé tvoří s osnovou plátňovou vazbu. Dostava réduction de chaîne: 22 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancovaný útek. Technický raport (v. 27,5 cm, š. 17,5 cm). Découpure: 2 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: vlna; bílo-šedá; výrazný zákrut ve směru Z. Základní útek: vlna; cihlově červená (ve druhé variantě modrá); výrazný zákrut ve směru Z. Lancé útek: zlatá lamela.

12.1.4. Kat. č. 1.4. Bíle šedý damašek se stylizovaným florálním motivem [4]

Datace: kolem roku 1600¹⁹⁶

Způsob použití: Kasule; plochy lemující dorsální a pektorální stípes; kombinována s textilií kat. č. 1.3. [3]. Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, kolem roku 1600, Itálie, inv. č. D 750.¹⁹⁷

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílo-šedý základ nesoucí dekor, jehož podstatou je síť složená ze zašpičatělých oválů, nesoucí ve svých liniích vysoce stylizovaný rostlinný motiv, který je vždy v polovině stěny diagonálně překryt ozdobnou stuhou. V oblasti setkání stěn sítě je motiv doplněn o dvojici vertikálně se zrcadlící listů. Vnitřní plochy sítě jsou vyplněny párem motivů, které jsou též značně stylizovány a znázorňují osově souměrné rostlinné motivy koncipované

¹⁹⁶ Symetrický vzor

¹⁹⁷ MARKOWSKY 1976, kat. č. 225, 200

do pomyslného kosočtvercového tvaru. Technický raport je v šíři tkaniny minimálně jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Damas satin de 8, lancé, à liage repris. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem, která se v oblasti dekoru mění na A 1/7. Efekty: Lancé je vázán každou 2. nití osnovy efektem à liages repris. Dostava réduction de chaîne: 40 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 11 cm, š. 6,8 cm) šíři tkaniny nelze rekonstruovat. Decoupure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; světlá písková; bez znatelného zákrutu. Základní útek: zdvojená vlněná nit; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: zlatá lamela.

12.1.5. Kat. č. 1.5. Zelený lampas s kyticemi exotických květin [5]

Datace: první polovina 17. století¹⁹⁸

Způsob použití: Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; kombinována s textilií kat. č. 3.7. [38].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: 1) Königliches Kunstgewerbe Museum zu Dresden, Španělsko, polovina 16. století.¹⁹⁹ 2) Museo del Tessuto di Prato.²⁰⁰ 3) Museo del Tessuto di Prato.²⁰¹ 4) Museum für angewandte Kunst (MAK) Wien, inv. č. T 08511-01-04-1926.²⁰² 5) Dommuseum zu Salzburg, 1612–1619, inv. č. 1/16/4, 1/16/1.²⁰³ 6) Museum für Kunst und Gewerbe Hamburg; 2. polovina 16. století; inv. č. 1889.10.²⁰⁴

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ nesoucí dekor v barevném odstínu syté žluté. Dekor je složen z šestiúhelníkové sítě, jejíž diagonální stěny jsou utvořeny dvojicí provazů vzájemně provázaných dvojicí uzlů; vertikální strany sítě nesou dvojici jednoduchých rostlinných motivů, která je v horizontálních liniích sítě střídána; vnitřní plochy sítě obsahují dvojici vzájemně podobných motivů, znázorňujících osově souměrnou ozdobnou vázu s exotickými

¹⁹⁸ Symetrický vzor

¹⁹⁹ KUMSCH 1908, list 51, obr. 2

²⁰⁰ FANELLI 1975, kat. č. 10

²⁰¹ FANELLI 1975, kat. č. 34

²⁰² Fragment tkaniny je součástí nepublikovaných depozitárních sbírek

²⁰³ Fragment tkaniny je součástí nepublikovaných depozitárních sbírek

²⁰⁴ PREYSIG 1974, 24, 83

a evropskými květinami. Tyto motivy jsou také v horizontálních liniích sítě střídány. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lancé II tvoří s vaznou osnovou odvozenou keprovou vazbu K 3/2 Z, kdy jsou efektem zároveň vázány 2 útky (1x lancé I a 1x lancé II). Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 106 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I a lancé útek II. Technický raport (v. 42 cm, š. 15,6 cm) je vícekrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; zelené jaspé; výrazný zákrut ve směru S. Vazná osnova: hedvábí; sytá žlutá; mírný zákrut ve směru S. Základní útek: hedvábí; modře zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytá žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: zdvojený tenký stříbrný drátek kruhového průřezu.

12.1.6. Kat. č. 1.6. Šedomodrý damašek s dvojicí exotických rostlin [6]

Datace: 1700–1750²⁰⁵

Způsob použití: 1) 2 kasule; pektorální stipes pouze horní část; kombinována s textilií kat. č. 2.21. [28] a tkaninou, která není součástí katalogu. 2) Manipul; veškeré pohledové/ lícové části stříhu, vyjma ozdobných zakončení; kombinována s textilií kat. č. 2.21. [28] a tkaninou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: 1) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 2. čtvrtina 17. století, Itálie, inv. č. Z 763.²⁰⁶ 2) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 2. čtvrtina 17. století, Itálie, inv. č. Z 764.²⁰⁷ 3) Královská textilní sbírka Rosenborg, šaty krále Frederika III, 1640.²⁰⁸

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Šedo-modrý základ dekorovaný velice stylizovaně ztvárněným dekorem v barevném odstínu pískově žluté.

²⁰⁵ Asymetrický vzor

²⁰⁶ MARKOWSKY 1976, kat. č. 225, 249

²⁰⁷ MARKOWSKY 1976, kat. č. 225, 249

²⁰⁸ FLAMAND 1940, 47 sq, obr. b

Dvojice nad sebou koncipovaných a vůči sobě posunutých motivů vyobrazuje dvojici exotických rostlin s listy, květy a plody. Motiv je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. V oblasti dekoru dochází k převrácení vazby na A 1/4. Dostava réduction de chaîne: 102 nití/ cm. Útky v passée: základní útek. Technický raport (v. 25 cm, š. 20,5 cm) je pravděpodobně v šíři tkaniny 3 krát opakován. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; šedo-modrá; s mírným zákrutem ve směru S. Základní útek: hedvábí; pískově žlutá; bez znatelného zákrutu.

12.2. Bizarní vzor (1690–1720)

12.2.1. Kat. č. 2.1. Zelený damašek se stříbrnou exotickou rostlinou [7]

Datace: 1700–1705²⁰⁹

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Židovské muzeum, Praha, inv. č. 65.583.²¹⁰

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi. Zelený základ dekorovaný větvícím se keřem, jehož stříbrný stonek s dominantními květy je ve vertikálním směru zvlněn. Rozličné listoví vytváří damaškový základ tkaniny. Vzorový raport je nejspíše v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V oblasti vzorujícího efektu dochází k převrácení vazby na 4/1. Efekty: Broché I a broché II není ve svém

²⁰⁹ Okruh vrcholně bizarních vzorů s květy

²¹⁰ SLOMANN 1953, p. 21 et 212 sq

efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport v. 48 cm, š. 24 cm. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; zeleno-modrá; s mírným zákrutem S. Základní útek: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše oranžová se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu.

12.2.2. Kat. č. 2.2. Modrý lampas s bordurami a exotickými květy [8]

Datace: 1700–1705²¹¹

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stipes, ozdobné pruhy v oblasti ramen; kombinována s textilií kat. č. 3.18. [49]. 2) Pluviál; plochy stříhu lemující columnu; kombinována s vyšívanou textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Sběrka Abegg-Stiftung, Francie/Itálie 1690–1700, inv. č. 1648.²¹²

Dekor: Otočený vzor dessin retourné.

Modrý základ se složitě komponovaným dekorem, jehož ústředním motivem je ozdobná široká bordura mající lomenou podélně jdoucí linii připomínající v opakování dekoru zubořez. V rámci vzoru je použita i druhá podélně jdoucí bordura, která je zvlněna tak, aby při opakování dekoru pravidelně procházela první bordurou. Celý motiv je doplněn o smyšlené exotické rostliny s květy

a plody. Pozadí dekoru je ozdobeno rozličně pojatými mřížkami. Technický raport je v šíři tkaniny pouze jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 8, lancé, broché.

²¹¹ Okruh vrcholně bizarních vzorů s květy

²¹² ACKERMANN 2000, kat. č. 87, 175

Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Vazba se v oblasti dekoru mění na atlasovou vazbu A 1/7. Efekty: Broché I – broché IV tvoří s nitěmi vazné osnovy keprovou vazbu K 1/3 S. Lancé je přidán do efektu broché I–IV, tak že s vaznou osnovou paralelně vzniká keprová vazba K 2/2 S; tzv. trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 174 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 57 cm, š. 25,8 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě modrá; znatelný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílo-šedá; znatelný zákrut Z. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše krémová se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bíle šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu.

12.2.3. Kat. č. 2.3. Krémový damašek se vzájemně propletenými liniemi a květy [9]

Datace: 1700–1705²¹³

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Kalichové vélum; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) 2 manipuly; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 4) Bursa; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Sbíрка Deutsches Textilmuseum Krefeld, Francie kolem 1700–1705, inv. č. 00971.²¹⁴

²¹³ Okruh vrcholně bizarních vzorů s květy

²¹⁴ TIETZER/ GASTHAUS 1987, 22

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Krémový základ, který je dekorován dvojicí vzájemně se proplétajících linií, které jsou tvořeny ozdobnými pentlemi, z jejichž hmoty vyrůstají drobné větévky s exotickými květy a palmovými listy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. V oblasti vzorujícího efektu dochází k převrácení vazby na 4/1. Efekty: Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 130 nití/cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 40 cm, š. 27 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; krémová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; sytě modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná krémová duše se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.2.4. Kat. č. 2.4. modrý damašek s exotickou květenou [10]

Datace: 1700–1705²¹⁵

Způsob použití: Kasule; plochy stříhu lemující dorsální a pektorální stipes; kombinována s textilií kat č. 5.7. [84].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Prácheňského muzea v Písku.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Modrý základ dekorovaný smyšlenou exotickou vegetací kombinující rozměrné mřížky s palmovými listy a drobnou vegetací. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba

²¹⁵ Okruh vrcholně bizarních vzorů s květy

je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 70 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 34 cm, š. více než 17,5 cm) je pravděpodobně jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; blankytně modrá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; blankytně modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.2.3. Kat. č. 2.5. Cihlově červený damašek s exotickým keřem prorůstající krajkou [11]

Datace: 1700–1705²¹⁶

Způsob použití: 1) Kasule; plochy stříhu lemující dorsální a pekto- rální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 2.22. [29]. 2) Bursa; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Kalichová pala; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) Manipul; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Prácheňského muzea v Písku.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Původně cihlově červený základ dekorovaný větvcím se exotickým keřem s dominantními palmovými listy doplněnými o drobnou vegetaci, které prorůstají podélně stoupající krajkou. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, à liages repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 100 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 80 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

²¹⁶ Okruh vrcholně bizarních vzorů s květy

Materiál: Osnova: hedvábí; lososová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; lososová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.2.6. Kat. č. 2.6. Sytě zelený lampas s exotickou vegetací a fragmenty architektury [12]

Date: 1705–1711²¹⁷

Způsob použití: Kasule; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci stříhu kombinována s vyšivanou látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Borovany.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ dekorovaný na pohled chaoticky koncipovaným dekorem, kombinujícím části architektury (balustrádové zábradlí a prolamovaná mřížka) překryté bujnou exotickou vegetací složenou z květů a listů. Technický raport je v šíři tkaniny nejspíše jen jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin turc, broché, liseré, à liages repris. Základ: Čtyřvazná atlasová vazba A 3/1 décochement 3-2-1-0 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/3. Efekty: Lancé I s broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 Z, kde útek lancé II vytváří trame d'accompagnement. Lancé II s broché IV tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 Z, kde útek lancé II vytváří trame d'accompagnement. Broché I, broché II a broché V tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní ku 1 niti vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 90,8 cm, š. více než 22 cm) je nejspíše jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě zelená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; pískově žlutá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; pískově žlutá; mírný zákrut S. Lancé útek I: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; mírný zákrut S. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II:

²¹⁷ Okruh naturalizujících bizarních vzorů s architektonickými prvky

zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše krémová se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše okrová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z okrovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 5 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.7. Kat. č. 2.7. podélně pruhovaný lampas s rostlinným dekorem [13]

Datace: 1705–1711²¹⁸

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Barevnými podélnými pruhy členěný základ je dekorován dvojicí podélných linií. První vytváří jemný bílý motiv stylizovaně vykreslující hrotovitě komponovaný úponek s listy a drobnými plody. Druhá linie má za základ prohnutý stonek, na němž jsou složitě komponovány květy s listy. V pozadí motivu se nachází krajka. Technický raport není v šíři tkaniny opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátnová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s vaznou osnovou plátnovou vazbu. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek. Technický raport (v. 32 cm, š. 24 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (49 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; barvena v podélných pruzích tzv. rayé do 5 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši

²¹⁸ Okruh bizarních vzorů přecházejících k naturalistickému znázorňování

ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovíjí dvojici nití ve směru S.

12.2.8. Kat. č. 2.8. Modré gros de Tours s exotickými rostlinami [14]

Date: 1705–1711²¹⁹

Způsob použití: Dvoudílný baldachýn; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Dekor je rozdělen do dvojice rovin. První z nich vytváří stříbrnou květinu s ostnatým propnutým stonkem, listy a dominantním květem. Druhá rovina vzoru vytváří na pozadí dekoru opakující se motiv trojice bodů. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, lancé, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba gros de Tours tvořená základním útkem, liseré útkem a osnovou. Efekty: Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy K 1/3 S Z efektem à liage repris. Broché I – broché III tvoří s každou 5. nití osnovy K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 23 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí, blankytně modrá; mírný zákrut S. Liseré: hedvábí, blankytně modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé: hedvábí; sytě modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovíjí dvojici nití ve směru S.

12.2.9. Kat. č. 2.9. cihlově červený lampas s exotickou květenou [15]

Date: 1711–1720²²⁰

²¹⁹ Okruh bizarních vzorů přecházejících k naturalistickému znázorňování

²²⁰ Okruh naturalizujících bizarních vzorů s rokajemi

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stípes, ozdobné pruhy v oblasti ramen; kombinována s textilií kat. č. 5.2. [79]. 2) 2 dalmatiky; dorsální a pektorální parura, ozdobný pruh lemující okraje rukávů; kombinována s textilií kat. č. 5. 2. [79]. 3) Pluviál; columna; kombinována s textilií kat. č. 5.2. [79].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Dochovaná velikost fragmentů tkaniny poukazuje, že se jedná o jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi, nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ dekorovaný hojnou smyšlenou exotickou vegetací s rozličnými květy, plody a listy, skrze které prochází systém po sobě jdoucích mřížek připomínající krajku mezi květinami. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 8, broché. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I je přidán do efektu broché I, tak že s vaznou osnovou paralelně vzniká keprová vazba K 2/2 S; tzv. trame d'accompagnement. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Broché I - Broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 120 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 54 cm, š. více než 25,5 cm) je pravděpodobně jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; původně sytě růžová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná zlacená lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílošedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná pozlacená lamela ovijí dvojicí nití ve směru S. Bro- ché útek III: hedvábí, X útků 3 barevných odstínů.

12.2.10. Kat. č. 2.10. Bílý lampas s exotickou květenou [16].

Date: 1711–1720²²¹

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stipes; kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 2) 2 dalmatiky; dorsální a pektorální stipes, ozdobné pruhy lemující okraje rukávů kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 3) Pluviál; columnna, štít; kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 4) Štola; ozdobná zakončení; kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Postupný obrazový vzor; dessin suivi. Dekorem překrytý základ dekorovaný hojnou smyšlenou exotickou vegetací s rozličnými květy, plody a listy. Pod vegetací podchází široká stříbrná bordura s ozdobnými okraji, ta je jedenkrát diagonálně překřížena užší zlatou bordurou s opakujícím se motivem vinné révy a ozdobným okrajem. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas satin de 8, lancé, broché. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Lancé II je přidán do efektu broché I a broché II, tak že s vaznou osnovou paralelně vzniká keprová vazba K 2/2 S; tzv. trame d'accompagnement. Broché I - broché V tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Poměr osnov proportion des chaînes: 8 nití na hlavní 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 120 nití ku 1 cm. Útky v passée: základní útek, lancovaný útek I, lancovaný útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 66,5 cm, š. 25 cm) je nejspíše jedenkrát opakován v šíři tkaniny (pravděpodobně 51 cm). Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; růžová; velice mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; velice mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití

²²¹ Okruh naturalizujících bizarních vzorů s rokajemi

se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 2 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.11. Kat. č. 2.11. Lososový lampas s exotickým keřem [17].

Datace: 1711–1720²²²

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stipes, ozdobné pruhy v oblasti ramen; kombinována s karmínovým sametem z 19.–20. století, který není součástí katalogu. 2) Štola; ozdobná zakončení; kombinována s karmínovým sametem z 19.–20. století, který není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Kájov.

Dekor: Dochovaná velikost fragmentů tkaniny poukazuje, že se jedná o jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi, nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Základ cihlově červeného odstínu je téměř zcela překryt zdánlivě chaotickým rostlinným dekorem, který vyobrazuje smyšlený exotický keř s rozměrnými listy, rozličnými květy a plody. Hmotou keře vertikálně prochází zvlněná ozdobná krajka. Technický raport je nejspíše v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, liseré, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I je přidán do efektu broché II a broché III, tak že s vaznou osnovou paralelně vzniká keprová vazba K 2/2 S; tzv. trame d'accompagnement. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem. Broché I – broché IV tvoří s vaznou osnovou osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 110 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 45 cm, š. více než 25 cm) je nejspíše jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; původně cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; původně cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I:

²²² Okruh naturalizujících bizarních vzorů s rokajemi

zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojicí nití ve směru S. Broché útek IV: hedvábí, X útků 4 barevných odstínů.

12.2.12. Kat. č. 2.12. Původně cihlově červený lampas s exotickou rostlinou a krajkou [18].

Date: 1705–1720²²³

Způsob použití: 1) Kasule; ozdobné pruhy přecházející přes ramena, dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.12. [43]. 2) 2 dalmatiky; ozdobné pruhy lemující rukávy, dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.12. [43]. 3) Pluviál; column a kápě, tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.12. 4) [43]. 2 štoly; ozdobně zakončení střihu; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.14. [45]. Bursa; jedna ze stran; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.14. [45].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Zlatá Koruna.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Původně cihlově červený základ byl dekorován motivem kombinujícím stříbrné plochy dvou efektů doplněné o modré a zelené linie. Základem dekoru je podélně jdoucí stříbrná krajka s okrasně tvarovanými okraji. Vedle krajky vyrůstá exotická popínavá rostlina kombinující více druhů květů, plodů a listů. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

²²³ Okruh pozdně bizarních vzorů s vertikálními pruhy

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, broché, liseré, à liage repris. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Lancé III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 Z; do vazby je přidán broché útek I nebo broché útek III, zde lancé III plní funkci trame d'accompagnement. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z; do vazby je přidán lancé útek, kde plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 3 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 155 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, lancé útek III, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 35 cm, š. 25 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 7 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut Z. Vazná osnova: hedvábí; světle krémová; mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé I: hedvábí; kobaltově modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé II: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé III: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

Poznámka: Téměř veškeré fragmenty tkaniny jsou druhotně obarveny bez rozpárání svů do fialovokarmínového odstínu. Jediná autentická součást soupravy je bursa.

12.2.13. Kat. č. 2.13. Krémový damašek s exotickými rostlinami mezi pruhy [19].

Datace: 1705–1720²²⁴

Způsob použití: 1) Pluviál; plochy střihu lemující columnu; tkanina je v rámci střihu kombinována s textilií z 20. století, která není součástí katalogu. 2) Dalmatika; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V současné době v ma- jetku Římskokatolické farnosti Nová Cerekev.

²²⁴ Okruh pozdně bizarních vzorů s vertikálními pruhy

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi. Světle krémový základ je dekorován dvojicí vertikálně jdoucích krajek se stylizovaným rostlinným dekorem a okrasně členěnými okraji. Tento motiv je doplněn o exotickou popínavou rostlinu rostoucí vertikálně za krajkami s do popředí procházejícími úponky doplněnými o dominantní listy a květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5 lancé, broché, à liages repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé I tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 59,5 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; barvena ve dvou pruzích s výrazně širším bílým, střídáním subtilním zeleným pruhem tzv. rayé; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše krémová se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché II: stříbrná lamela. Broché III: hedvábí; X barevných útků 4 odstínů barev, bez znatelného zákrutu.

Poznámka: Fragmenty tkanin použité na pluvíálu byly v historii obarveny mořením do sytě modrého odstínu, přičemž pokovené nitě byly obarveny nátěrem do barevného odstínu připomínající zlato.

12.2.14. Kat. č. 2.14. Modrý lampas s krajkou a mřížkou [20].

Date: 1705–1720²²⁵

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; ozdobné pruhy lemující okraje rukávů a plochy střihu lemující dorsální a pektorální parury; tkanina je v rámci střihu kombinována s textilií z 20. století, která není součástí katalogu. 2) Kasule; plochy střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s textilií z 20. století, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk.

²²⁵ Okruh pozdně bizarních vzorů s vertikálními pruhy

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Sbíрка Abegg-Stiftung, 1711–1715, inv. č. 1536.²²⁶

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Sytě modrý základ dekorovaný podélně jdoucí krajkou kombinující zlaté ovály mající v pozadí stříbrné pruhy. Krajka je rozdělena na jednotlivé úseky střídající se dvojicí exotických rostlin. Paralelně podél krajky jde stylizovaný architektonický prvek střídající zlaté plochy a mřížky. V prostoru mezi dvojicí ústředních motivů se pone drobná kvetoucí rostlina. Technický raport je pravděpodobně v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem.

Efekty: Lancé I a broché I tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 Z, kde útek lancé I vytváří trame d'accompagnement. Lancé I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 Z, kde útek lancé I vytváří trame d'accompagnement. Lancé II a lancé III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Broché III a broché IV tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 5 nití hlavní 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 64 cm, š. více než 25,5 cm) je pravděpodobně jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; kobaltově modrá; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílokrémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; hedvábí; sytá zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek III: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše krémová se zákrutem Z; zlatá lamela je navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojicí nití ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit

²²⁶ ACKERMANN 2000, kat. č. 189, 347

ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.2.15. Kat. č. 2.15a. Cihlově červený damašek s exotickými rostlinami a krajkovými vějíři [21].

Date: 1711–1720²²⁷

Způsob použití: 2 dalmatiky; rukávy, pektorální a dorsální parura; tkanina je v rámci střihu kombi- nována s látkou kat. č. 2.15b. [22]

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Borovany.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nesoucí dekor, jehož základem je vertikálně jdoucí rostlinný motiv skládající se z rozměrných exotických listů a květů. Ty jsou kombinovány s dvojicí útvarů připomínající vějíře potažené krajkou. Technický raport je v šíři tkaniny jen jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy K 1/4 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 52,5 cm, š. více než 23 cm) je více než jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; okrová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; pravidelně se střídající 4 odstíny barev; bez znatelného zákrutu. Broché I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru Z. Broché II: hedvábí; X barevných útků 4 odstínů barev; bez znatelného zákrutu.

12.2.16. Kat. č. 2.15b. světle krémový damašek s exotickými rostlinami a krajkovými vějíři [22].

Date: 1711–1720²²⁸

²²⁷ Okruh pozdně bizarních květinových vzorů

²²⁸ Okruh pozdně bizarních květinových vzorů

Způsob použití: 2 dalmatiky; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální paruru; tkanina je v rámci stříhu kombinována s látkou kat. č. 2.15a. [21].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Borovany.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Světle krémový základ nesoucí dekor, jehož základem je vertikálně jdoucí rostlinný motiv skládající se z rozměrných exotických listů a květů. Ty jsou kombinovány s dvojicí útvarů připomínající vějíře potažené krajkou. Technický raport je v šíři tkaniny jen jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy K 1/4 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 52,5 cm, š. více než 45,5 cm) je nejspíše jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; pravidelně se střídající 4 odstíny barev; bez znatelného zákrutu. Broché I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše krémová se zákrutem S; zlatá lamela je navinutá na duši ve směru Z. Broché II: hedvábí; X barevných útků 4 odstínů barev; bez znatelného zákrutu.

12.2.17. Kat. č. 2.16. Karmínový lampas s exotickou rostlinou a ozdobnou bordurou [23].

Datace: 1711–1720²²⁹

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stipes s příčným břevnem, ozdobné pruhy v oblasti ramen; kombinována s textilií kat. č. 2.17. [24]. 2) Bursa; není kombinována s jinou komplexní tkaninou. 3) Manipul; není kombinována s jinou komplexní tkaninou. 4) Štola; není kombinována s jinou komplexní tkaninou. 5) 2 stoly; ozdobná zakončení; kombinována s textilií kat. č. 2.17. [24].

²²⁹ Okruh naturalizujících bizarních vzorů s rokajemi

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Dochovaná velikost fragmentů tkaniny poukazuje, že se jedná o jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi, nebo symetrický vzor podle vertikální osy à pointe. Růžovo-šedý základ vzorovaný rostlinným dekorem, jehož ústředním motivem jsou dvě protínající se zvlněné linie, které procházejí vertikálně dekorem. První linie je tvořena zlatou bordurou s prolamovaným dekorem a stříbrnou drátovou krajkou. Druhá linie je utvořena stonkem exotické rostliny s dominantními listy a množstvím rozličných květů. Technický raport je v šíři tkaniny nejspíše jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 8, broché. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V místech vzorujícího efektu damaškové vazby dochází k přeměně atlasové vazby na A 1/7. Efekty: Lancé I je přidán do efektu broché III a broché IV, tak že s vaznou osnovou paralelně vzniká keprová vazba K 2/2 S, tzv. trame d'accompagnement. Lancé II a lance III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché I - broché V tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 8 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 125 nití/cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, lancé útek III, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 52 cm, š. více než 19 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; růžová; velice mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; krémová; velice mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; oranžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek III: hedvábí; sytě modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; na kterou je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; na kterou je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 4 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.18. Kat. č. 2.17. Růžový damašek s exotickými květinami [24]

Datace: 1711–1720²³⁰

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující dorsální a pektorální stipes; kombinována s textilií kat. č. 2.16. [23] 2) 2 štolý; veškeré pohledové plochy střihu vyjma ozdobných zakončení; kombinována s textilií kat. č. 2.16. [23]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Sběrka Abegg-Stiftung, 1712–1715, Inv. č. 1122.²³¹

Dekor: Dochovaná velikost fragmentů tkaniny poukazuje, že se jedná o jednoduchý postupný obrazový vzor dessin direct, nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Růžový základ dekorovaný rostlinným vzorem, jehož základem jsou dvě rostlinné protínající se zvlněné linie jdoucí vertikálně dekorem. První z nich je stříbrný stonek s velikými exotickými listy, v jejichž ploše je vykreslena drobná květena. Druhá linie je utvořena větvíciemi se stonky popínavé květiny s drobnými květy rozdílných barev. Pozadí motivu je zhotoveno damaškovým efektem, čímž vzniká dvojice vertikálních pruhů s listy, které ohraničují ústřední motiv. Dekor je v šíři tkaniny nejspíše jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris.

Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. V místech vzorujícího efektu damaškové vazby dochází k převrácení atlasové vazby na A 1/4. Efekty: Lancé I a lancé II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé I, lancé II, lancé III, broché I, broché II. Technický raport (v. 57 cm, š. více než 21 cm) je pravděpodobně jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; růžová; velice mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; bílo-krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela

²³⁰ Okruh naturalizujících bizarních vzorů s rokajemi

²³¹ Ackermann 2000, kat. č. 152, 279

navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 4 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

2.12.19. Kat. č. 2.18. Karmínový lampas s popínavou rostlinou prorůstající krajkou [25]

Datace: 1715–1720²³²

Způsob použití: 1) Kasule; plochy lemující dorsální a pektorální stipes; kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 2) Kalichové vélum; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Štola; ozdobná zakončení; kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Netolice.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Sběrka Abegg-Stiftung, 1715–1720, inv. č. 4949.²³³ 2) Sběrka Deutsches Textilmuseum Krefeld, Francie kolem 1700–1705, inv. č. 03278.²³⁴

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi. Karmínový základ je částečně překryt zvlněnou ozdobnou linií, jejíž plocha se skládá z plně zlaté výplně, mřížky složené z květů a listů. Do části dekoru mezi opakováním linií vyrůstají drobné barevné květiny. Pozadí vzoru je vytvářeno efektem damaškové vazby, která vykresluje rozličné exotické listy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 5, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V místech vzorujícího efektu damaškové vazby dochází k převrácení atlasové vazby na A 1/4. Efekty: Broché I - broché V tvoří s každou 8. nití vazné osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 57 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54 cm). Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; karmínová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše krémová se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S.

²³² Okruh krajkových bizarních vzorů

²³³ ACKERMANN, kat. č. 215, 390

²³⁴ TIETZER/ GASTHAUS 1987, 45

Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovíjí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovíjí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.20. Kat. č. 2.19. Zlatý lampas s exotickým keřem [26]

Datace: 1715–1720²³⁵

Způsob použití: 1) Kasule; dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.11. 2) 2 dalmatiky; dorsální a pektorální parura; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.11. 3) Manipul; ozdobná zakončení střihu; kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Opařany.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi. Základní vazba tkaniny je z velké části překryta efekty zlacených útků, které vytvářejí půdu vzoru. Základní kostru dekoru vytvářejí zvlněné stonky s úponky exotického keře, jehož jednotlivé části připomínají úzké krajkové bordury vykreslující listoví se stonky. Koncept je doplněn dominantními segmenty krajkových mřížek. Motiv keře je doplněn barevně vyvedenými smyšlenými květy a plody rozličných velikostí. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I nebo broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Broché III a broché IV tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov

²³⁵ Okruh krajkových bizarních vzorů

proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 110 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 54,5 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytá krémová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; světlá krémová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; sytá krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé I: hedvábí; světlá krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé II: hedvábí; sytá zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše krémová se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 2 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.21. Kat. č. 2.20. Zelený damašek s krajkou a exotickými květinami [27]

Date: 1711–1720²³⁶

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Kalichové vélum; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Bursa; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) Manipul; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 5) Štola; pohledové části střihu vyjma ozdobných zakončení; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 4.2. [60].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

²³⁶ Okruh pozdně bizarních krajkových vzorů

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor; dessin suivi. Zelený základ dekorovaný vertikálně jdoucí krajkou s opakovaně konkávně probíranými okraji a jejíž plocha je zdobena šachovnicově pojatou mřížkou, která kombinuje prázdné pole

s polem majícím jednoduchý sdužený listový motiv. Z okrajů krajky dále vyrůstají rozličné exotické listy a květy mnoha velikostí. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liages repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 54 cm, š. 52,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53,5 cm). Découpure: 10 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; sytá zelená; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; sytá zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: hedvábí; bílá; mírný zákrut Z. Broché útek II: nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S.

12.2.22. Kat. č. 2.21. Fialový damašek s palmovými ratolestmi a květy [28]

Datace: 1711–1720²³⁷

Způsob použití: 1) 2 kasule; plochy stříhu lemující pektorální i dorsální stipes; tkanina je v rámci stříhu kombinována s látkou kat. č. 1.6. [6]. a tkaninou, která není součástí katalogu. 2) Kalichové vélum; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Bursa; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) 2 manipuly; ozdobná zakončení; tkanina je v rámci stříhu kombinována s látkou kat. č. 5.15. [94]. 5) Štola; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

²³⁷ Okruh pozdně bizarních květinových vzorů

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Fialový základ nesoucí dekor, jehož základem je vertikálně jdoucí dvojnásobně zvlněná linie složená z bílých palmových listů. Z ústředního motivu vyrůstají úponky dekorované drobnými vždy dvoubarevnými květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek. Technický raport (v. 41 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54,5 cm). Découpure: 10 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; fialová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; fialová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.23. Kat. č. 2.22. Cihlově červený damašek s exotickou květenou [29]

Datace: 1705–1720²³⁸

Způsob použití: Kasule; dorsální a pektorální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 2.5. [11].

Původní a současná lokace: Původní umístění je neznámé, v současné době součást sbírky Prácheňského muzea v Písku.

Dekor: Není možné určit, zda je vzor jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Původně cihlově červený základ nese dekor, který je pomyslně rozčleněn do dvojice rovin. První motiv barevně vyobrazuje dominantní rostlinu se zvlněným krátkým stonkem, velkým květem doplněným plodem a popínavou rostlinou vyplňující zbývající plochy vzoru. Druhá část dekoru dokresluje za pomoci efektu damaškové vazby již popisovanou dvojici exotických rostlin. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená osnovou a základním útkem. V úsecích vzorujícího efektu damaškové vazby se základní vazba mění na atlasovou

²³⁸ Okruh pozdně bizarních vzorů

vazbu A 1/4. Efekty: Lancé: tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 S efektem à liage repris. Broché I a broché II: tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 S efektem à liage repris.

Dostava réduction de chaîne: 84 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek II, broché útek I. Technický raport (v. 34 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; passée 1.

Materiál: Osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut ve směru Z. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; v pruzích je střídána trojice barev zelená, žlutá a bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná žlutá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků dvou, nebo více barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.2.24. Kat. č. 2.23. Zelený satin s naturalisticky koncipovanými květy [30]

Datace: 1705–1720²³⁹

Způsob použití: Kasule; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: Římskokatolická farnost Kájov.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Sběrka Deutsches Textilmuseum Krefeld, Francie kolem 1730, inv. č. 00952.²⁴⁰

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin reversé. Zelený základ je dekorován vzorujícími útky a efektem damašku. V centrální části dekoru se nachází ústřední motiv, který je symetrický podél vertikální osy, znázorňující stylizovanou exotickou květinu. Symetricky po obou stranách centrálního motivu jsou umístěny exotické květiny s odklánějícími se květy a drobnými plody. Podél obou pevných okrajů tkaniny je umístěna polovina motivu vázy s exotickými rostlinami. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé I tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction

²³⁹ Okruh pozdně bizarních vzorů

²⁴⁰ TIETZEL/ GASTHAUS 1987, 87, kat. č. 73

de chaîne: 82 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 35 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; sytě modro-zelená; velice mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; sytě modro-zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; v pruzích se střídáním odstínu cihlové a bílé barvy; více pramenů se zákrutem Z. Broché útek I: pokovená nit ondé; dvojice hedvábných duší krémové a žluté barvy jsou stočeny ve směru Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; bílá; více pramenů se zákrutem Z.

12.2.25. Kat. č. 2.24. Původně cihlově červený damašek s dekorem exotické květeny [31]

Datace: 1700–1705²⁴¹

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Původně cihlově červený základ, nesoucí rostlinný dekor, který je složen z drobných vzájemně se doplňujících kvetoucích větévek. Ústředním motivem vzoru je stříbrná květina s esovitě zvlněným stonkem a dominantním květem, který se mírně sklání. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená osnovou a základním útkem. V oblasti vzorujícího efektu dochází k převrácení vazby na 1/4. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 S efektem à liage repris. Broché I tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 125 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek. Technický raport (v. 27,5 cm, š. více než 25 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; krémová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; měnící se 3 barevné odstíny sytě modrá, bílá a sytě zelená; bez znatelného zákrutu, tzv. latté. Broché útek:

²⁴¹ Okruh pozdně bizarních vzorů

zdvojená pokovená nit filé riant; vlněná bílá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela je navinutá na duši ve směru S.

12.3. Zašpičatělý oválný vzor (1700–1730)

12.3.1. Kat. č. 3.1. Zelený taft s bohatým bílým rostlinným vzorem [32]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Manipul; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Kalichová pala; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ nese bílý dekor převážně podélného tvaru, kombinující kvetoucí exotické květiny s výsečemi krajek. Technický raport je v šíři tkaniny 4 krát použit v šíři tkaniny.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava: réduction de chaîne: 52 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 58 cm, š. 12 cm) je 4 krát zrcadlen v šíři tkaniny (49 cm). Découpure: 3 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.3.1. Kat. č. 3.2. Zelený lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem [33]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.8. [39].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy; dessin à pointe.

Svěže zelený základ nese bílo-stříbrný dekor kombinující exotické vegetabilní prvky listoví a rozličných květů, které jsou doplňovány motivy krajky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 5, lancé. Základ: Pětivazná atlasová vazba 4/1 décochement 2 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé I tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I, nebo broché útek II; lancé útek I plní funkci trame d'accompagnement. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, kde plní funkci trame d'accompagnement. Broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov; proportion des chaînes: 3 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 78 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 54 cm, š. více než 20 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; hráškově zelená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bíle krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bíle krémová hedvábnou

12.3.3. Kat. č. 3.3. Fialový lampas s krajkami a členěním exotickou květenou [34]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 2 dalmatiky; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes, ozdobné lemování zakončení rukávů; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.15. [39]. a kat č. 3.27.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Fialový základ nesoucí bílý dekor, jehož základní myšlenkou je do linie stylizovaný kmen, který se rozděluje do dvojice větví. Přičemž z kmene vyrůstají smyšlené exotické rostliny s rozličnými květy a plody. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou

a základním útkem. Efekty: Lancé: tvoří s vaznou osnovou čtyřvaznou keprovou vazbu K 1/3 S. Vazná osnova: tvoří s vaznou osnovou pětivaznou atlasovou vazbu 4/1 décochement 3. Poměr osnov; proportion des chaînes: 1 nit hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 120 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 52 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; fialová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; fialová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.3.4. Kat. č. 3.4. zelený lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem [35]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 2 dalmatiky; rukávy, pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci stříhu kombinována s látkou kat. č. 3.5. [36].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy; dessin à pointe. Zelený základ nese bílo-šedý dekor, jehož ústředním motivem je smyšlený exotický květ kombinující exotické vegetabilní prvky, které mnohdy přejímají stylizační prvky připomínající krajky. Čtvrtoválné výseče tkaniny podél pevných okrajů jsou vyplněny polovičním exotickým květem připomínající svou stavbou ústřední motiv. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s hlavní osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Osnova vytváří dvojici efektů: 1) flotuje dle potřeb dekoru, přičemž je přidržována efektem lancé útku. 2) tvoří se základním útkem atlasovou vazbu A 4/1 décochement 2. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 62 cm, š. 28 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (57 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Vzorující osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.3.5. Kat. č. 3.5. Růžový lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem [36].

Date: 1700–1730

Způsob použití: 2 dalmatiky; rukávy a plochy stříhu lemující dorsální a pektorální parury; tkanina je v rámci stříhu kombinována s látkou kat. č. 3.4. [35].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Museo d'Arte Padre Augusto Mozzetti di Oleggio; první čtvrtina 18. století, Francie / Itálie.²⁴²

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Růžový základ nese bílo-šedý dekor, jehož ústředním motivem je smyšlený exotický květ kombinující exotické vegetabilní prvky. Linie dekoru jsou vykresleny krajkou obepnutou popínavou rostlinou s drobnými květy. Čtvrtoválné výseče tkaniny podél pevných okrajů jsou vyplněny polovičním exotickým květem připomínající svou stavbou ústřední motiv. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s hlavní osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Vzorující osnova vytváří dvojici efektů: 1) flotuje dle potřeb dekoru, přičemž je přidržována efektem lancé útku. 2) tvoří se základním útkem atlasovou vazbu A 4/1 décochement 2. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 55 cm, š. 28 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (56 cm). Découpure: 4 osnovních nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Vzorující osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.3.6. Kat. č. 3.6. Karmínový lampas s rostlinným exotickým vzorem [37]

Date: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Manipul; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk.

²⁴² FIORI 2013, 106.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Karmínový základ nesoucí bílý dekor, vykreslující exotické rostliny s plody, květy a poupaty, které jsou místy doplněny drobnými částmi krajek a pentlí. Základním konceptem vzoru je kosočtvercová síť, jejíž hlavní motiv je umístěn v ose tkaniny a druhý z dvojice motivů jej doplňuje v polovičních kosočtvercových výsečích ve zbývajícím prostoru tkaniny. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 35 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; karmínová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.3.7. Kat. č. 3.7. Zelený lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem s barevnými květy [38].

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kasule; pectorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 1.5. [5].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ nese bílo-šedý dekor s barevně propracovanými květy. Podél osy symetrie vzoru jsou nad sebou umístěny střídající se motivy skládající se z exotických kvetoucích květin kombinující vegetabilní prvky, které mnohdy přejímají prvky připomínající krajků. Podél pevných okrajů tkaniny je rozvinuta druhá dvojice motivů, která je zde vyobrazena pouze z poloviny. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, broché, efektem à liage repris. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 décochement 2 tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Základní útek tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Broché tvoří s hlavní

osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 70 nití/cm. Útky v passée: základní útek, broché útek. Technický raport (v. 80 cm, š. více než 23 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě zelená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 4 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.8. Kat. č. 3.8. Cihlově červený lampas s bohatým rostlinným vzorem [39]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kasule; části střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 3.2. [33].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nesoucí osově souměrný dekor vykreslující exotickou květenu za pomoci téměř abstraktních forem, kde můžeme rozpoznat rozličné palmové listy, kapradiny, plody a stoupající stonky. Dekor je složen podle metodiky příznačné pro zašpičatělý vzor, s tradičním umístěním hlavního motivu v ose tkaniny a druhotného motivu při pevném okraji textilie. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 5, lancé, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Lancé II tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I a broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Broché I - broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 160 nití/cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 56 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé

couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílokrémová hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: hedvábí; zeleně modra; bez znatelného zákrutu.

12.3.9. Kat. č. 3.9. stříbrný taft s dominantní dvojicí exotických květů [40]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.16. [75]. 2) Štola; ozdobná zakončení střihu; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.16. [75].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy; dessin à pointe. Bíle krémový základ je téměř zcela překryt vzorem, který propojuje dvojici ústředních motivů vyobrazujících složené smyšlené exotické květy, které jsou vzájemně propojeny krátkým stonkem. První květ je umístěn podél osy symetrie vzorového raportu a druhý je vyveden pouze z poloviny při pevných okrajích tkaniny. Dvojice motivů je vzájemně vertikálně posunuta a oddělena stylizovanou krajkou doplněnou o vegetabilní motivy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená základním útkem a osnovou. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 76 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. více než 50 cm, š. více než 20,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílo-šedá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.3.10. Kat. č. 3.10. Zlatý lampas s cihlově červeným květem [41]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 3.17.

[48].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nese ústřední motiv vyobrazený podél osy vzorového raportu, kde je znázorněn dominantní exotický květ složený z více částí. Druhý motiv bude nejspíše vyobrazovat polovinu obdobného květu umístěného při pevném okraji tkaniny, kde je o polovinu výše raportu posunut vůči prvnímu motivu. Dvojice květů je vzájemně oddělena motivem krajky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I a broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 174 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 39 cm, š. více než 21,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bíle šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílošedou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovíjí dvojici nití ve směru S.

12. 3.11. Kat. č. 3.11. Karmínový lampas s exotickou květinou mezi krajkovými stuhami [42]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.19. 2) 2 dalmatiky; rukávy a plochy střihu lemující dorsální a pektorální parury; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.19. 3) Štola; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) 3 manipuly; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 5) 2 bursy; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Opařany.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Karmínový základ nese ústřední motiv vyobrazený podél osy vzorového raportu, který znázorňuje dominantní exotickou květinu složenou z více rostlin. Ústřední motiv je po stranách ohraničen dvojicí esovitě zvlněných linií, které připomínají okrasné krajkové stuchy doplněné o rostlinné variace. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen. Vzor byl dovyšit v oblastech barevných kontur.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I a broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 3 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 185 nití/ cm. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 60 cm, š. více než 23,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; karmínově červené; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; karmínově červené; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé;

duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bíle šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.3.12. Kat. č. 3.12. Světle zelený lampas s dominantní dvojicí exotických rostlin [43]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; části střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.12. [18]. 2) 2 dalmatiky; rukávy a části střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.12. [18]. 3) Pluviál; části střihu lemující columbu, tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.12. [18]. 4) 2 štoly; části střihu vyjma ozdobných zakončení střihu; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.12. [18]. 5) Bursa; jedna z dvojice stran; tkanina je v rámci střihu kombinována s látkou kat. č. 2.12. [18].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Zlatá Koruna.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Světle zelený základ nese stříbrný dekor, složený z dvojice rozměrných exotických smyšlených květů. První je umístěn podél osy symetrie vzorového raportu. Druhý květ je vyobrazen vždy z poloviny podél pevných okrajů tkaniny. Dvojice motivů je podložena i pomyslně oddělena krajkou skládající se ze stylizovaných rostlinných motivů a mřížek. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I a broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 167 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 63 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpage: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; světle zelená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bíle šedá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; světle zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bíle šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bíle šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.3.13. Kat. č. 3.13. žlutý lampas s bílou krajkou a kyticemi exotických květin [44]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; pektorální a dorsální stipes, klíny a rukávy; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 2) Kalichové vélum; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) 2 štolý; pektorální a dorsální stipes, klíny a rukávy; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Svojsice.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Sytě žlutý základ nesoucí dekor, který je členěn do kosočtvercové sítě bílou krajkou se stříbrnými květy doplněnými o drobné barevné květy propojené úponky s lístky. Vepsaným motivem jednotlivých čtvercových polí je kvetoucí exotická rostlina. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 42 cm, š. více než 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě žlutá; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; sytě žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 4 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.14. Kat. č. 3.14. karmínový lampas s květy a krajkou [45]

Date: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) 2 dalmatiky; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Pluviál; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 4) Kalichové vérum; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 5) Bursa; jedna ze stran; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 6) Kalichová pala; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Volyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Sytě karmínový základ nesoucí dekor, který je členěn dvojicí vzájemně opačně esovitě zvlněných linií, které jsou tvořeny ozdobnou pentlí dělenou květy. Prostor mezi dvojicí linií je členěn festony do kosočtvercové sítě doplněné květy. Prostor mezi dvojicí zvlněných linií a okraji vzoru je vyplněn dvojicí květinových nad sebou komponovaných květinových kompozic. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 5, lancé. Základ: Pětivazná atlasová vazba 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I a broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Broché I - broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 163 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 36 cm, š. více než 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (50 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bíle šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo- krémová hedvábnou nití se

zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 3 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.15. Kat. č. 3.15. cihlově červený lampas s exotickými květinami [46]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 2 dalmatiky; pektorální a dorsální stipes a rukávy; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.3. [34]. a kat. č. 3.27. [58].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nese dekor, jehož základem jsou dvě podélně jdoucí esovitě komponované linie, které jsou vzájemně protichůdně postaveny. Jejich plocha je složena z úponků exotických květin a krajky. Opakováním dekoru vzniká dvojice zašpičatělých polí, jejichž ústředním motivem je složitá kytice exotických květin, rozličných krajek a stuh. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, lancé, broché. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Lancé II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov; proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 130 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II. Technický raport (v. 52 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 2 passées.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu.

12.3.16. Kat. č. 3.16. cihlově červený lampas s druhotně dovyšitým rostlinným dekorem [46]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Pluviál; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Štola; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nese původně pouze stříbrný dekor doplněný o efekt damaškové vazby. Dvojice ústředních motivů vyobrazuje rozměrné a drobnější kompozice exotických květin v okrasných vázách. První je umístěn podél osy symetrie vzorového raportu. Druhá kytice je vyobrazena vždy z poloviny podél pevných okrajů tkaniny. Dvojice motivů je vzájemně ohraničena krajkovou bordurou skládající se ze stylizovaných rostlinných motivů a mřížek. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 5, lancé, broché. Základ: Damašek skládající se z pětivazné atlasové vazby A 1/4 décochement 3 a v úsecích vzorujícího efektu základního útku se vazba mění na A 4/1. Damašková vazba je tvořena hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I – broché útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 7 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 165 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 49 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54 cm). Découpure: 6 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená s bílým pramenem; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bíle šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bíle šedá se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.3.17. Kat. č. 3.17. Zlatý lampas s dominantní dvojicí exotických rostlin [48]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: 1) Kasule; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou, která není zahrnuta do katalogu. 2) Kalichové vélum;

je použita na pohledové části stříhu; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 3.10. [41].
3) Štola; veškeré pohledové části stříhu vyjma ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s látkou, která není zahrnuta do katalogu. 4) Manipul; veškeré pohledové části stříhu vyjma ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s látkou, která není zahrnuta do katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Původně cihlově červený základ nese dekor, který je složen z dvojice vzájemně o polovinu posunutých ústředních motivů. První je umístěn na osu symetrie vzorového raportu, přičemž je složen z pravidelně se opakující dvojice exotických květů (většího a menšího rozměru) lemovaných motivem krajky. Druhý motiv je vždy polovičně vyveden podél pevného okraje tkaniny a též znázorňuje dvojici květů lemovanou motivem krajky. Prostor mezi oběma motivy vyplňuje stylizovaná pentle nesoucí opakující se vzor květu. Technický raport je jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy tkaniny.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, lancé, broché. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I - broché útek IV, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Broché I – broché IV tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek, který plní funkci trame d'accompagnement. Poměr osnov proportion des chaînes: 7 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 180 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. více než 52 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 7 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovíjí dvojici nití ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit

se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.3.18. Kat. č. 3.18. Růžový lampas s bílou krajkou a exotickými květinami [49].

Datace: 1715–1730

Způsob použití: Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 2.2. [8].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Světle růžový základ nesoucí osově symetrický dekor, který je členěn dvojicí esovitě zvlněných linií, tvořených vertikálně se pnoucími stonky doplněnými o drobné listy a květy. Podél osy symetrie a vertikálního ohraničení dekoru je vyobrazena exotická bohatě kvetoucí rostlina. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché I - broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 176 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 60 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; světle růžová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; světle růžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; Zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.19. Kat. č. 3.19. zelený lampas s bohatým stříbrným rostlinným dekorem, kombinovaný s motivy krajky [50].

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ nese barevný dekor doplněný efektem damaškové vazby. Ústředním motivem vzorového raportu je osově souměrný větvící se keř se silným větvoším, které je místy doplněno o dekor krajky. Koncepce keře je oživena centrálními exotickými květy a plody, které jsou komponovány do složitě kompozice při v ose i okrajích vzoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond damas satin de 5, lancé, broché. Základ: Damašek skládající se z pětivazné atlasové vazby A 1/4 décochement 3 a v úsecích vzorujícího efektu základního útku se vazba mění na A 4/1. Damašková vazba je tvořena hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s osnovou keprovou vazbu K 2/2 S; do vazby je přidán broché útek I – broché I a útek II, zde lancé útek plní funkci trame d'accompagnement. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S; do vazby je přidán lancé útek I, který plní funkci trame d'ac-compagnage. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 176 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. není možné určit, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; světle zelená; s mírným zákrutem S. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S.

12.3.20. Kat. č. 3.20. Cihlově červený damašek s dvojicí exotických květin [51]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kasule; pectorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.21. [52].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Volyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nesoucí dekor, který je pomyslně dokreslován bílým lancé útkem. Vzor je složen z dvojice květinových kompozic složených z exotických rostlin. Dvojice motivů je vzájemně vertikálně posunuta, umístěna vždy podél první, nebo druhé osy symetrie a vzájemně jsou odděleny jen volnou plochou pozadí dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Broché - broché III tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/4 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 120 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 67 cm, š. více než 21 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílé šedá se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše bílo-šedá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.21. Kat. č. 3.21. cihlově červený lampas s dvojicí exotických květin [52]

Datace: 1700–1730

Způsob použití: Kasule; pectorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.20. [51].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Volyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nese dekor, který je rozdělen do pomyslné dvojice rovin dekoru. První část

vyobrazuje dvojici vzájemně o polovinu posunutých rostlinných motivů, jejichž základem jsou palmové listy doplněné o krajky, drobné barevně pojaté rostliny. Druhá část dekoru je zhotovena pomocí efektu damaškové vazby a dokresluje detaily předchozí části dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 5, lancé, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé a broché I tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 S, kde útek lancé I vytváří trame d'accompagnement. Lancé a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 2/6 S, kde útek lancé I vytváří trame d'accompagnement. Broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava; réduction de chaîne: 130 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 53,5 cm, š. více než 22,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedé se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílošedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.22. Kat. č. 3.22. červený damašek s exotickou květinou [53].

Datace: 1715–1730

Způsob použití: 1) Kasule; plochy stříhu lemující pektorální a dor- sální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.3. [61]. 2) Dalmatika; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální paruru; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.3. [61].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Karminově červený základ nese dekor znázorňující dvojici exotických rostlin se stonky, na nichž se nacházejí smyšlené květy, plody i listoví. První květina je umístěna podél osy vzorového raportu. Druhá květina je začleněna o polovinu raportu výše při okraji vzoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5, lancé, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená osnovou a základním útkem. Vazba je v oblasti svého vzorujícího efektu změněna na A 1/4. Efekty: Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava; réduction de chaîne: 170 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, broché útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 52,5 cm, š. více než 19 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; karmínově červená; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; karmínově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílo-šedé se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílé šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovíjí dvojici nití ve směru S.

12.3.23. Kat. č. 3.23. Krémový lampas se vzájemně propletenými liniemi a květy [54]

Datace: 1720–1735

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Kalichové vélum; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Krémový základ, který je dekorován dvojicí ústředních motivů, které jsou od sebe odděleny esovitě zvlněnou linií tvořenou silným na články členěným kmenem. První z motivů vyobrazuje kvetoucí a větvičí se exotickou rostlinu, vyrůstající z pevného okraje tkaniny. Druhý motiv je dokreslen zrcadlovým opakováním motivu. Hlavní myšlenkou jeho konceptu je síť složená ze zašpičatělých oválů ohraničených ozdobnými pásy pentlí s rostlinnými motivy. Vně jednotlivých polí je vždy květina s dominantním květem. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 Z. Poměr osnov; proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek.

Technický raport (v. 27 cm, š. 27 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; krémová; mírný zákrut S ve dvou pramenech. Vazná osnova: hedvábí; krémová; mírný zákrut S ve dvou pramenech. Lancé útek: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná krémová duše se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S.

12.3.24. Kat. č. 3.24. modré cannelé s exotickými rostlinami [55]

Datace: 1720–1735

Způsob použití: Dalmatika; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Dekor je rozdělen do dvojice rovin. První z nich dotváří na modrém základě pomocí efektu cannelé příčně jdoucí řady zvlněných linií, mezi které jsou umístěny stylizované květy. Druhá část dekoru znázorňuje exotickou rostlinu s květy a plody, která je umístěna blíže pevnému okraji tkaniny. Následně podél osy symetrie opakování dekoru je vytvořena ozdobná váza s květinami, nad nimiž leží drobná větévka s květy. Stylizace tohoto dekoru je ojedinělá rozdělením ústředních motivů za pomoci barevných proužků jdoucích příčně tkaninou. Odmyslíme-li si tuto skutečnost, tak tvarosloví a kompozice dekoru jsou zařaditelné do okruhu bizarního dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, lancé, broché, liseré, à liage repris. Základ: Odvozená vazba cannelé simpleté tvořená základním útkem, toile a poil osnovou. Osnova toile váže základní útek do plátňové vazby. Osnova poil flotuje přes 2, nebo 3 základní útky a je vázána 1–6 základními útky. Poil osnova vytváří dekor podobný efektu damaškové vazby, který je vytvořen složitou soustavou listů, nikoliv tažným systémem. Efekty: Lancé je vázán každou poil osnovou. Broché I - broché III tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy K 1/4 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit toile osnovy na 1 nit poil osnovy. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 35 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova poil: hedvábí, blankytně modrá; mírný zákrut S. Osnova toile: hedvábí, blankytně modrá; mírný zákrut S. Lancé: stříbrná lamela. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit filé riant; X hedvábných duší 1 l barevných odstínů s mírným zákrutem S využívající latté efekt; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché IV: hedvábí; černá; mírný zákrut S.

12.3.25. Kat. č. 3.25. Bílé gros de Tours s květinovým dekorem [56]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Kasule; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.15. [110].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílo-šedý základ nesoucí dekor, který je členěn do pomyslné kosočtvercové sítě za pomoci linií tvořených úponky kombinujícími listoví s květy, nebo okrasnými pentlemi s krajkovým dekorem. Ústřední dvojice motivů je rozvedena podél osy vzorového raportu a při jeho okrajích. Ústřední motiv rozvíjí myšlenku snové exotické kvetoucí rostliny, přičemž druhý z dvojice motivů je vyobrazen pouze z poloviny a ukazuje kompozici propojující polovinu oválného medailonu s trojicí exotických květů. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, lancé, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená základním útkem, liseré útkem a osnovou. Efekty: Liseré tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Lancé tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava; réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek I, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. více než 39 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě žlutá; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; sytě žlutá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; Zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše

bílo-šedá se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovíjí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.26. Kat. č. 3.26. Žlutý lampas s bílou krajkou a kompozicemi z exotických květin [53]

Datace: 1715–1735

Způsob použití: Kasule; části střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií z 20. století, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolická farnost Volyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Sytě žlutý základ nesoucí převážně bílý dekor s barevně komponovanými prvky. Dvojice rostlinných kompozic složených z exotické květeny je komponována podél dvojice os symetrie vzniklých opakováním technického raportu. Oddělení dvojice motivů je vytvořeno motivy mřížek, úponků s listovým a květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché.

Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou plátnovou vazbu. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 3 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 160 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek. Technický raport (v. 45 cm, š. více než 21,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; sytě žlutá; mírný zákrut Z. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; bíle krémová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: hedvábí; X útků 5 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.3.27. Kat. č. 3.27. Cihlově červený lampas s dvojicí exotických květin, krajkou a drobnými plody [58].

Date: 1715–1730

Způsob použití: 2 dalmatiky; pektorální parura, rukávy; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.3. [34]. a kat. č. 3.15. [46].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ nese dekor, jehož základem je smyšlená exotická květina s dominantním plodem v ose dekoru. Listy této rostliny přejímají krajkovou stilizaci a jsou doplněny již naturalisticky pojatými plody. Ústřední motiv je obklopen krajkovým motivem, který je prolnut drobnými rostlinnými prvky a plody. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, lancé, broché. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Broché útek není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov; proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek. Technický raport (v. 52 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 2 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 3 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4. Naturalistické vzory – první okruh (1725–1740)

12.4.1. Kat. č. 4.1. Žlutý lampas s dvojicí kvetoucích ibiškových keřů [59].

Date: 1725–1740

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; rukávy, pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.2. [60]. 2) 2 kasule; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) 2 štolky; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) 2 kalichová véla; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 5) 2 bursy; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 6) Manipul; ozdobná zakončení; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.2. [60].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Žlutý základ dekorovaný větvicím se ibiškovým keřem s dominantními plody, květy a poupaty. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, lancé, broché, à liage repris. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1, décochement 3, tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s každou 8. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Lancé II tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II tvoří s každou 8. nití hlavní osnovy keprovou vazbou K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: Pravidelně střídavě 3 a 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava: réduction de chaîne: 101 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 43,5 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 7 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; žlutá; zákrut Z. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; černá; neznatelný zákrut. Lancé útek II: hedvábí, bílá, bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.2. Kat. č. 4.2. žlutý lampas s bohatým vzorem karafiátů a papyru [60].

Datace: 1725–1740

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.1. [59]. 2) 2 manipuly; veškeré plochy střihu

vyjma oz- dobných zakončení; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.1. [59]. 3) štola; ozdobná zakončení; tkanina je kombino- vána s textilií kat. č. 2.20. [26].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Žlutý základ dekorovaný bohatě kvetoucími karafiáty kombinovanými s květem papyru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché, à liage repris. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 5 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou plátnovou vazbu. Lancé II tvoří s každou 4. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I tvoří s každou 4. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 135 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek. Technický raport (v. 47 cm, š. 24 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (více než 48 cm). Découpure: 6 osnovních nití; 2 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; žlutá; zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; žlutá; zákrut S. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: hedvábí; 14 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.3. Kat. č. 4.3. Žlutý taft s karafiáty [61]

Datace: 1725–1735

Způsob použití: 1) Dalmatika; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.22. [53]. 2) Kasule; ozdobné pruhy v oblasti ramen, pekto- rální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 3.22. [53]. 3) Kasule; část pektorálního stipesu; tkanina je kombinována s textiliemi, které nejsou součás tí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Sbíрка Abegg-Stiftung, Francie/Anglie 1725–1735, inv. č. 2177.²⁴³

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Žlutý základ dekorovaný vzrostlým kvetoucím karafiátem, po kterém se pne a následně se větví květina s drobnými fialovými květy připomínajícími bodlák. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II – broché IV tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 66 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché I, broché II. Technický raport (v. 27 cm, š. více než 15,4 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytá šedo-zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; 8 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.4.4. Kat. č. 4.4. zelené cannetillé s karafiáty [62].

Datace: 1725–1750

Způsob použití: Kasule; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku řádu maltézských rytířů.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Pokladnice sv. Leonarda ve Frankfurtu nad Mohanem, před 1750.²⁴⁴

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy s asymetrickým vertikálním pruhem ve středu tkaniny bâtarde. Tmavě zeleno-pískový základ dekorovaný dvojicí karafiátových

²⁴³ JOLLY 2002, kat. č. 10, 61

²⁴⁴ Stolleis 2013, 7, 46 et 123 sqq.

větvících se keřů s monumentálními květy a poupaty. Technická raport vyplňuje 2/3 šíře tkaniny.

Struktura tkaniny: Cannelillé, liseré, lancé, broché à liage repris. Základ: Vazba cannetillé sdružující osnovu poil a toile se základním útkem. Nitě poil osnovy váží ve svém efektu vždy trojici základních útků, přičemž jsou sdruženy po 4 ve dvou o polovinu vzájemně posunutých pružích. Osnova toile je vázána se základním útkem do plátnové vazby. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití toile osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Liseré není ve svém vzorujícím efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití toile osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit poil na 1 nit toile osnovy. Dostava réduction de chaîne: 56 nití / cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, liseré útek, broché útek. Vzorový raport (v. 42 cm, š. 52 cm) s asymetrickou středovou částí (š. 24 cm). Découpure: 4 nitě toile osnovy; 1 passée.

Materiál: Poil osnova: hedvábí; sytě písková; složená ze tří pramenů bez znatelného zákrutu. Toile osnova: hedvábí; sytě růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí, sytě zelená, bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; světle zelená; bez znatelného zákrutu. Broché I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

Poznámka: Zkoumaná textilie byla pro střih kasule rozdělena na tři podélné části tak, že 1. a 2. část jsou osově souměrné výseky bataru; 3. asymetrická část je následně použita vždy otočením o 180°. Důvodem je pomyslná neatraktivnost sklánějících se květů v původním vzorovém raportu, tudíž bylo přistoupeno k převrácením ústřední části tkaniny.

12.4.5. Kat. č. 4.5. Bílý taft s karafiáty a narcisy [63]

Datace: 1730–1740

Způsob použití: Dalmatika; rukávy, plochy střihu lemující pektorální a dorsální paruru; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.6. [64].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pacov.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný abstraktní exotickou květinou vyrůstající z puklého lusku. Tato květina má

dominantní květ narcisu a karafiátu, doplněné o drobné fialové a modré květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I není ve svém efektu vázán, par découpure. Lancé II tvoří s každou 4. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 4. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 51 cm, š. více než 24 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílé; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; tmavě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.6. Kat. č. 4.6. bílé cannelé s exotickou květinou a torzem architektury [64].

Datace: 1725–1740

Způsob použití: 1) Kasule; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Dalmatika; ozdobné rukávové lemy, pektorální a dorsální parury; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 4.5. [63].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pacov.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: 1) Římskokatolické farnosti Opočno.²⁴⁵ 2) Museum für angewandte Kunst (MAK) Wien, inv. č. Mit T 07320-01-191²⁴⁶

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Bílý základ dekorovaný monumentální exotickou květinou prorůstající troskami architektury. Motiv je doplněn o drobné stylizované stromky v pozadí. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, broché, à liage repris. Základ: Odvozená cannelé vazba tvořena základním útkem, toile a poil osnovou. Toile osnova vytváří

²⁴⁵ MARTINEK 2014, obrazová příloha č. 25.

²⁴⁶ Fragment tkaniny je součástí nepublikovaných depozitárních sbírek.

se základním útkem plátňovou vazbu. Poil osnova vytváří společně se základním útkem efekt připomínající příčný hrotový kepr, kde osnova flotuje přes a je vázána nekonstantním počtem základních útků. Efekty: Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II tvoří s každou 5. nití toile osnovy hrotovou keprovou vazbu K 1/4 efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit toile na 1 nit poil osnovy. Dostava 38 toile osnovních nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 49,5 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 2 nitě toile osnovy; 1 passée.

Materiál: Osnova toile: hedvábí; bílá; bez zratelného zákrutu. Osnova poil: hedvábí; bílá; bez zratelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez zratelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše bílá se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez zratelného zákrutu.

12.4.7. Kat. č. 4.7. pruhovaný lampas s keři růží [65]

Datace: 1725–1740

Způsob použití: Kasule; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římsko- katolické farnosti Bechyně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Modrý základ je v pruhu při obou okrajích tkaniny žlutě zbarven. Osově souměrný dekor je koncipován do pomyslné mřížky typické pro vzor zašpičatělý ovál. Hranice dekoru jsou tvořeny bizardně stylizovaným růžovým keřem dekorovaným v ústředních bodech monumentálními květy. Technický raport je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché. Základ: osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lancé II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/7 S. Broché I, broché II a broché IV tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/7 S. Broché III je ve svém efektu doplněn o základní útek v pozici trame d'accompagnement a společně tvoří keprovou vazbu K 2/14 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 49 cm, š. 25 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; modrá; zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez zratelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez zratelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytě zeleno-modrá; bez zratelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytá pískově žlutá; bez zratelného zákrutu. Útek broché I: pokovená nit ondé; duše bílá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 4 barevné odstíny; bez zratelného zákrutu.

Poznámka: Střih tkaniny je na dorsální i pektorální straně kasule specificky upraven v oblastech lemujících stipes. Zde je zkoumaná textilie vložena diagonálně směřující na pomyslnou osu střihu. Na dorsální straně je šíře tkaniny nastavena v oblasti pevného okraje tak že je částečně patrná druhá osa symetrie.

12.4.8. Kat. č. 4.8. hnědý lampas s dekorem gladiol [66]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kalichové vélum; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Dvoudílný baldachýn; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hnědý základ dekorovaný osově souměrným dekorem skládající se z dvojice od sebe odklánějících se smyšlených exotických květin, jejichž základ připomíná gladiolu, z které vyrůstají další květy. Technický raport je v šíři tkaniny zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché, à liage repris. Základ: osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s každou 8. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Lancé II tvoří s vaznou osnovou plátnovou vazbu. Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II tvoří s každou 8. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky

v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 61 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; hnědá; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; tmavá zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; tmavá zeleno-modrá, bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; hráškově zelená, bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.9. Kat. č. 4.9a. Hnědý taft s exotickými rostlinami [67]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy stříhu lemující dorsální a pektorální stípes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.43. [138]. 2) 2 dalmatiky; plochy stříhu v oblastech rukávů a columny s výjimkou parur, tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.42. [137]., a kat. č. 4.9b. [68]. 3) Kalichové vélum; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) 2 štoly; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 5) Manipul; tkanina je v rámci stříhu kombinována s textilií kat. č. 6.43. [138].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pošná.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hnědý základ s osově souměrným dekorem podél vertikální osy kombinujícím bohaté exotické květy, listy a plody připomínající meruňky. Technický raport je zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená základním útkem a osnovou. Efekty: Lancé I - lancé IV tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 30 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, lancé útek III, lancé útek IV, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 28 cm, 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Základní útek: hedvábí; hnědo-červené, bez znatelného zákrutu. Osnova; hedvábí; hnědo-červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytá zeleno-modrá, bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleně žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek III: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek IV: hedvábí; sytá modrá s nádechem zelené; bez znatelného zákrutu. Lancé útek V: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: útek skaný ze dvou nití, ondé; hedvábí, hráškově zelený, bílo-oranžový, duše se zákrutem S je ovinuta ve měru Z silnější nití s vlastním zákrutem ve směru Z. Broché útek II: hedvábí; X útků 11 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.10. Kat. č. 4.9b. Hnědý taft s exotickými rostlinami [68].

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Dalmatika; pektorální klíny; tka- nina je kombinována s textilií kat. č. 6.42. [137] a kat. č. 4.9a. [67].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pošná.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hnědý základ s osově souměrným dekorem podél vertikální osy kombinujícím bohaté exotické květy, listy a plody připomínající meruňky. V pruhu podél pevného okraje změněna barva základu na bílou. Technický raport je zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I - lancé IV tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 30 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, lancé útek III, lancé útek IV, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. více než 38 cm, š. nejspíše 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Základní útek: hedvábí; hnědo-červené, bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytá zeleno-modrá, bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zeleno-žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek III: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek IV: hedvábí; sytá modrá s nádechem zelené; bez znatelného zákrutu. Lancé útek V: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: útek skaný ze dvou nití, ondé; hedvábí, hráškově zelený, bílo-oranžový, duše se zákrutem S je ovinuta ve měru Z silnější nití s vlastním zákrutem ve směru Z. Broché útek II: hedvábí; X útků 11 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.11. Kat. č. 4.10. hnědý taft s oltářem mezi exotickou květenou [69]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.17. [76]. a kat. č. 4.18. [77].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hnědý základ je dekorován dvojicí větví se exotických keřů s dominantními plody, květy a poupaty. Keře se symetricky sklánějí nad pohanským oltářem se stříbrnými plody, který je umístěn v ose tkaniny. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lancé II tvoří s každou 8. nití osnovy K 1/3 Z efektem à liages repris. Broché I není ve svém efektu vázán, tzv. par découpude. Broché II tvoří s každou 8. nití osnovy K 1/3 Z efektem à liages repris. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 43 cm, š. více než 18,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědo-černá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědo-černá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 11 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.12. Kat. č. 4.11. Hnědě-zelený lampas s kvetoucími jiřinami doplněnými o drobné květy [70].

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je kombinována s látkou z 20. století, která není součástí katalogu. 2) Štola;

veškeré pohledové plochy stříhu; tkani- na v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Kájov.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hnědo zelený základ je dekorován kvetoucími jičinami se vzájemně propletenými stonky. Ve spodní části dekoru je tato květina doplněna o drobné kvetoucí rostliny. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 8, lancé, broché. Základ: Atlasová vazba A 7/1 décochement 3, tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I a broché III tvoří s vaznou osnovou plátňovou vazbu. Broché I a broché III tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/7 Z efektem à liage repris. Broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 120 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché I, broché II, broché III. Technický raport (v. 57 cm, š. více než 19 cm) je pravděpodobně jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 8 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnovy: hedvábí; hnědo-zelená; zákrut ve směru Z. Vazná osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědě zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytá modro-zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit ondé; duše bílá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílou hedvábnou nití se zákrutem S; stříbrná lamela ovijí dvojicí nití ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného hedvábí.

12.4.13. Kat. č. 4.12. bílý taft s palmami sklánějícími se nad mořem [71]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Pluviál; pohledové části stříhu vyjma columny; tkanina je v rámci stříhu kombinovaná s vyšívanou textilií, která není zahrnuta do katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ nesoucí dekor schnoucí palmy sklánějící se nad malým doubkem. V pozadí vzoru je naznačena hladina moře. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, à liage repris. Základ: plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek. Technický raport (v. 42 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí, bílá, bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí, bílá, bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.4.14. Kat. č. 4.13. bílé gros de Tours s exotickou květinou [72]

Date: 1730–1750

Způsob použití: Štola; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Státní zámek Březnice u Příbrami – součást zámecké sbírky, Francie 1740–1750.²⁴⁷

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ je dekorován smyšlenou exotickou květinou složenou z částí podobných kvetoucí růži doplněné o abstraktní části. Celkový koncept dekoru dessin retourné dovoluje přímé navázání na převrácené opakování dekoru a tak zakrytí hranic dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, lancé, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba gros de Tours tvořená hlavní osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I - broché IV tvoří s každou 8. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché V není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 52 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek VI,

²⁴⁷ MŽYKOVÁ 2014, 70 sq

broché útek V. Technický raport (v. 40 cm, š. více než 15 cm) je pravděpodobně jen jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; melírovaná hráškově zelená; mírný zákrut Z. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: stříbrná lamela. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová duše se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

Poznámka: Štola náleží do parlamentního souboru, který je v současné době rozdělen.²⁴⁸ Druhá část souboru obsahuje pluviál, kalichové velum a bursu. Zkoumaná tkanina je v rámci tohoto souboru doplněna o tkaninu s vrcholně bizarním dekorem, který se ve sbírce farnosti Březnice u Příbrami objevuje na kalichové pale. Ta byla příliš malým fragmentem tkaniny, aby byla zahrnuta do tohoto katalogu.

12.4.15. Kat. č. 4.14. hnědé cannetillé s kvetoucími ratolestmi exotické květiny [73]

Datace: 1735–1750

Způsob použití: Kalichové velum; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Hnědý základ je členěn efektem cannetillé vytvářející posunutý kvádrový motiv. Dekor vykresluje dvojici nad sebou komponovaných stylizovaných kvetoucích ratolestí, jejichž předlohou je smyšlená exotická rostlina. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát paralelně opakován.

Struktura tkaniny: Cannetillé, lancé, broché, à liage repris. Základ: vazba cannetillé sdružující osnovu poil a toile se základním útkem. Poil osnova je tvořena dvěma sériemi 16 osnovních nití, které flotují přes 3 a jsou vázány 1 základním útkem. Osnova toile vytváří se základním útkem platnou vazbu. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití poil osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I tvoří s každou 5. nití poil osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des

²⁴⁸ MŽYKOVÁ 2014, 70 sq

chaînes: 2 nitě toile na 1 nit poil osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 toile nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, útek broché. Technický raport (v. 49 cm, š. 24,5 cm) je pravděpodobně jedenkrát opakován v šíři tkaniny (50 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova poil: hedvábí; hnědě červená; zákrut S. Osnova toile: hedvábí; hnědě červená; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědě černá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bíle zelená, bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útku 6 odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.16. Kat. č. 4.15. Hnědý taft s kvetoucím exotickým stromkem [74]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Bursa; tkani na v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Manipul; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Hnědý základ dekorovaný větvcím se kvetoucím zakrslým exotickým stromem s bohatými smyšlenými květy a rozeklaným kmenem. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát paralelně opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 67 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancovaný útek, broché útek. Technický raport (v. 56 cm, š. více než 24,5 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědé; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 13 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.16. Kat. č. 4.16. Zelený taft zdobený festony s květy [75]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy stříhu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 3.9. [40]. 2) Bursa; veškeré pohledové plochy

stříhu; tkani- na v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Štola; veškeré pohledové plochy stříhu vyjma ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 3.9. [40].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ nesoucí osově souměrný dekor, jehož ústředním motivem je nad sebou se opakující dvojice květů, které se na fragmentech tkaniny dochovaly jen torzálně. Po obou stranách ústředního motivu diagonálně stoupá vždy jeden pár festonů, které jsou složeny z drobných lístků, z nichž vychází exotické květiny. Při pevném okraji tkaniny je umístěn poslední motiv, ztvárňující polovinu značně stylizovaného květu, který může vyniknout jen díky druhé ose symetrie. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, liseré, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 9. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I není ve svém efektu vázán. Broché II tvoří s každou 9. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 25 cm, š. více než 19 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová duše se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 4 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.17. Kat. č. 4.17. Bílé gros de Tours s kompozicí z exotických květů [76]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Kasule; plochy stříhu lemující dorsální stipes, tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.10. [69] a kat. č. 4.18. [77].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Königliches Kunstgewerbe Museum zu Dresden, kolem 1770, Francie.²⁴⁹

²⁴⁹ KUMSCH, 1908, list 191, obr. 2

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Technický raport je nejspíše 1 krát zrcadlen v šíři tkaniny. Bílý základ dekorovaný rostlinným motivem, z něhož je zachována jen úzký fragment dekoru lemující osu symetrie opakování technického raportu. Kvetoucí úponky exotických rostlin kombinované se sklánějícími se nebo vzpínajícími se palmovými listy. Je možné, že zásady konstrukce dekoru mohou být ve svých chybějících částech podobné kat. č. 4.18. [77]

Struktura tkaniny: Gros de Tours, liseré, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená os-novou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II a broché III tvoří s každou 9. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 40 cm, š. více než 10 cm) je pravděpodobně jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědo-černá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědo-černá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 11 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.4.18. Kat. č. 4.17. Bílé gros de Tours zdobený festony s květy [77]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující pektorální stipes, tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.10. [69] a kat. č. 4.18. [78]. 2) Kalichové vélum; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Königliches Kunstgewerbe Museum zu Dresden, Francie, kolem 1770.²⁵⁰

²⁵⁰ KUMSCH, 1908, list 191, obr. 1.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný složitým rostlinným dekorem skládajícím se z festonů a obtížně popsatečných útvarů utvořenými květy a celými drobnými rostlinami. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré tvoří s každou 6. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I – Broché VI tvoří s každou 6. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne; 62 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 41,5 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55cm). Découpure: 4 osnovní nitě 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná krémová duše se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; hedvábná šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S šedou nití se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na obě nitě ve směru S. Broché útek III: první cívka člunku; pokovená nit filé couvert s přidanou lamelou; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S; druhá cívka člunku stříbrná lamela. Broché útek IV: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5. Naturalistické vzory – druhý okruh (1730–1750)

12.5.1. Kat. č. 5.1. Bílý taft s dvojicí exotických květin [78]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s komplexní textilií, která není součástí katalogu. 2) Štola; ozdobná zakončení stříhu; tkanina je kombinována s komplexní textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Třeboň.

Dekor: Přímý jednoduchý obrazový vzor dessin suivi, nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný dvojicí bohatě kvetoucích

exotických květin, kombinujícími svými květy i listy více rostlin. Dvojice motivů je komponována nad sebe s pravidelným cyklickým střídáním květin. Není možné podle dochovaných fragmentů tkaniny určit počet opakování raportu v šíři tkaniny ani jejich efekt ve směru útku.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché tvoří s každou 4. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek. Technický raport (v. 49,5 cm, š. více než 22 cm) je pravděpodobně jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 12 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.5.2. Kat. č. 5.2. Hnědý atlas s rozeklaným stromkem [79]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující pectorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 2.9. [15]. 2) 2 dalmatiky; plochy střihu lemující pectorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 2.9. [15]. 3) Pluviál; veškeré plochy střihu vyjma columny; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 2.9. [15]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Jednoduchý posunutý obrazový vzor dessin suivi. Hnědý základ je dekorován z proutěného koše vyrůstajícím nízkým rozeklaným stromem s množstvím dominantních exotických květů odlišných druhů a barev. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Satin, lancé, broché, à liage repris. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 4 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 8. nití osnovy K 1/3 Z efektem à liages repris. Broché I a broché II tvoří s každou 8. nití osnovy K 1/3 Z efektem à liages repris. Dostava réduction de chaîne: 128 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancovaný útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 47,5 cm, š. 26 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnovy: hedvábí; hnědě-modrá; se zákrutem S. Základní útek: hedvábí; hnědě-modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; hráškově zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.3. Kat. č. 5.3. Stříbrný lampas s malou jabloní opírající se o kamenný sloupek [80]

Datace: 1740–1750

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Textilmuseum Krefeld, kolem 1735, Francie, inv. č. 01446.²⁵¹

Dekor: Přímý jednoduchý obrazový vzor dessin suivi, nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Stříbrný základ dekorovaný větvící se mladou jabloní, která je podepřená nízkým sloupkem se základní deskou a abakem z mramoru s karmínovými žilkami a hnědým dřikem s palmetami. Na sloupku je položeno vedle dvojice jablek exotická lastura. Není možné z dochovaných fragmentů tkaniny určit počet opakování dekoru v šíři tkaniny ani jejich efekt ve směru útku.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, broché, lancé, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lané II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/4 S. Broché I a broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/4 S. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 39 cm, š. více než 21 cm) je pravděpodobně jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; bílo-růžová; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; bílo- růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: pokovená nit filé riant; hedvábná šedá duše

²⁵¹ TIETZEL/ GASTHAUS 1987, 163, kat. č. 145

se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Lancé útek II: hedvábí; černá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit ondé; hedvábná šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S šedou nití se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na obě nitě ve směru Z. Broché útek II: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.4. Kat. č. 5.4. Zelené cannetillé s nautily doplněnými květy [81]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Pluviál; plochy stříhu lemující columnu; tkanina je s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: Neznámá pražská lokace, dnes součástí sbírky Městského muzea Horažďovice.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy s asymetrickým vertikálním pruhem ve středu tkaniny bâlard. Zelený základ dekorovaný dvojicí lastur hojně ozdobenými květinovou výzdobou. První lastura je ztvárněna při obou pevných okrajích jen z poloviny. Druhá z lastur je v blízkosti pevného okraje tkaniny a částečně se zrcadlí na protější polovině tkaniny. Ústředním motivem dekoru je asymetrická váza, připomínající svým tvarem lasturu, která je doplněná o květiny. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél střední poloviny tkaniny, která je asymetrická.

Struktura tkaniny: Struktura tkaniny: Cannetillé, lancé, broché à liage repris. Základ: Základem vazba cannetillé sdružující osnovu poil a toile se základním útkem. Nitě poil osnovy flotují ve svém efektu přes tři základní útky, přičemž jsou sdruženy po 6 ve dvou o polovinu vzájemně posunutých pruzích. Nitě toile osnovy jsou vázány se základním útkem do plátňové vazby. Efekty: Lancé I tvoří s každou 6. nití poil osnovy K 1/3 Z efektem à liage repris. Lancé II tvoří s poil osnovou plátňovou vazbu. Broché I není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché II a broché III tvoří s každou 6. nití hlavní osnovy K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit poil na 1 nit toile osnovy. Dostava réduction de chaîne: 110 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II a broché útek III. Vzorový raport (v. 42,5 cm, š. 53 cm) s asymetrickou středovou částí (26,5 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova poil: hedvábí; zelená; mírný zákrut ve směru Z. Osnova toile: hedvábí; zelená; mírný zákrut ve směru Z. Základní útek: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek

II: hedvábí; černá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná šedá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit onde; hedvábná šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S šedou nití se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na obě nitě ve směru S. Broché útek III: hedvábí; x útků 9 odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.5. Kat. č. 5.5. Zelený taft s dvojicí exotických květin [82]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 2 dalmatiky; ozdobné lemování rukávů, pektorální a dorsální klíny; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pelhřimov.

Dekor: Jednoduchý postupový vzor dessin suivi. Původně hráškově zelený základ dekorovaný dvojicí motivů, které jsou pravidelně vertikálně střídány. První z nich znázorňuje dřevěnou kád' umístěnou na exotickém keři s dominantním květem a hroznovitými plody. Z kádě vyrůstá malý ovocný strom s plody připomínající meruňky. Druhý z motivů je opačně diagonálně koncipován a vykresluje keramický ozdobný květník s exotickými květinami majícími bohaté sklánějící se květy a rozličné listy. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 4. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I a broché II tvoří s každou 4. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancovaný útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 41 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; pískově žluto-zelená; se zákrutem ve směru S. Základní útek: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; černá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná šedá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.6. Kat. č. 5.6. Bílý taft se stříbrným ozdobným košem dekorovaným květinami [83]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Kasule; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 6.21. [116]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Nová Cerekev.

Dekor: Dochované fragmenty tkaniny naznačují, že se jedná o otočený vzor dessin retourné, nebo o převrácený otočený vzor dessin retourné renversé. Bílý základ dekorovaný diagonálně vybočeným stříbrným zdobeným košem s kvetoucími květinami rozličných druhů. Pozadí hlavního motivu je doplněno o roztroušené květy karafiátu ztvárněné matným lancovaným útkem na lesklém pozadí. Stejnou technikou je zhotovena i krajka obcházející větvící se ibiškové keře s dominantními plody, květy a poupaty. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená os- novou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré ve svém efektu není vázán, ale v základě tkaniny je vázán společně se základním útkem do plátňové vazby. Broché I, broché II a broché III nejsou ve svém efektu vázány tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 84 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 41,5 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53,5 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná šedo-bílá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; hedvábná šedá-bílá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S stříbrnou lamelou, následně je téměř neznatelně navinutá na nit i lamelu ve směru S druhá stříbrná lamela. Broché útek III: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.7. Kat. č. 5.7. modrý taft s bujným květinovým vzorem [84]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci stříhu kombinována látkou kat. č. 2.4. [10]

Původní a současná lokace: V současné době součástí sbírek Prácheňského muzea v Písku.

Dekor: Přímý jednoduchý obrazový vzor dessin suivi, nebo symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Modrý základ s nádechem zelené dekorovaný složitým vertikálně koncipovaným dekorem propojujícím bohaté exotické květy s palmovými listy přirozené a zlaté barvy. Motiv je v šíři tkaniny nejspíše jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché II a broché III tvoří s každou 6. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 42,5 cm, š. 26 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; modrá s nádechem zelené; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; modrá s nádechem zelené; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S šedou nití se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na obě nitě ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.8. Kat. č. 5.8. Hnědý taft s ošatkou mýtských plodů a architektonickými prvky doplněnými vegetací [85]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Pluviál; veškeré pohledové části střihu pluviálu; tkanina není kombinována jinou textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Hnědý základ dekorovaný rostlinným motivem kombinujícím ozdobnou konzoli ozdobenou květy. Podél osy opakování dekoru je vložen motiv s kamenným pahorkem, na něm je pod dvojicí propojených stromů umístěna stříbrná mísa s jablky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas lancé, broché, à liage repris. Základ: plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I tvoří s každou 5. nití osnovy K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I tvoří s každou pátou nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 75 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancovaný útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 39 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; černá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 14 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.5.9. Kat. č. 5.9. Pískově žluté gros de Tours s průhledem exotickou květenou [86]

Date: 1730–1750

Způsob použití: Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku římskokatolické farnosti Strakonice.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Pískově žlutý základ nesoucí dekor je složený z exotických květin, vyrůstajících z dvojice silných stříbrných palmových kmenů, mezi nimiž je průhled do krajiny s nebem, stromem a plotem. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená základním útkem, liseré útkem a osnovou. Efekty: Liseré je vázán každou 5. a 20. nití osnovy do plátňové vazby efektem à liage repris. Broché I není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II a broché III tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 36,5 cm, š. více než 24 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 3 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; pískové barvy; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; pískové barvy; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; pískové barvy; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá

duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S šedou nití se zákrutem Z; stříbrná lamela je navinutá na obě nitě ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 11 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.5.10. Kat. č. 5.10. Hnědý taft s motivy rozvalin města [88]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dor- sální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 6.34. [129]. 2) 2 dalmatiky; rukávy, plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombi- nována s látkou kat. č. 6.34. [129]. Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Z dochovaných fragmentů tkaniny není patrné, zda je dekor symetrický podél vertikální osy dessin à pointe, nebo jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi.

Hnědý základ je dekorován dvojicí diagonálně se střídajících motivů, které jsou vůči sobě o polovinu posunuty. První z nich nese motiv plujícího člunu po jezeře, za kterým ční rozvaliny města se stromy. Druhý motiv kombinuje torzo architektury s exotickou květenou. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas lancé, broché, à liages repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liages repris. Broché tvoří s každou 5. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liages repris. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek. Technický raport (v. 38 cm, š. více než 17 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; pískově- hnědá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků minimálně 18 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.11. Kat. č. 5.11. Bílý taft s květy v lichoběžníkové síti [89]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: Šatečky na sošku Jezulátka; tkanina v rámci stříhu není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Výskyt variant tkaniny mimo zkoumanou oblast: Římskokatolické farnosti Český Štenberk.²⁵²

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Bílý základ dekorovaný lichoběžníkovou sítí, jejíž linie jsou tvořeny soustavou na sebe navazujících stříbrných polovičních listů s modrým lemováním na svém spodním okraji. Listy jsou od sebe odděleny drobným modrým květem. Ve dvojicích lichoběžníkových výsečí, ve kterých je nad sebou střídána dvojice motivů. První z nich realisticky vykresluje smyšlenou květinu s množstvím květů připomínajících plody máku. Druhý z dvojice motivů též vyobrazuje neexistující květinu bohatě zdobenou kalichovými květy. Technický raport je v šíři tkaniny dvakrát nebo třikrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem, ke kterému je v každém sudém prohozu přidán liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II tvoří s každou 3. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liages repris. Broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II a broché útek III. Technický raport (v. 36 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit ondé; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S stříbrnou lamelou; 2. stříbrná lamela je navinutá na duši a lamelu ve směru Z. Broché útek II: pokovená nit ondé; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z ovinutá ve směru S zlatou lamelou; 2. zlatá lamela je navinutá na duši a lamelu ve směru Z. Broché útek III: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

²⁵² MARTINEK 2014, obrazová příloha č. 25

12.5.12. Kat. č. 5.12a. Světle krémové gros de Tours s exotickým kvetoucím keřem [90]

Datace: 1740–1750²⁵³

Způsob použití: 2 dalmatiky; dorsální a pektorální parura, rukávy; tkanina je v rámci střihu kombinována s textilií kat. č. 5.12b. [91]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Záhोří.

Výskyt variant vzoru mimo zkoumanou oblast: Musée de la Visitation, Moulins; Španělsko kolem poloviny 18. století.²⁵⁴

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Světle krémový základ je dekorován stylizovaným stříbrným kmínkem procházejícím podélně dekorem, majícím esovitě zvlněnou základní linii. Z kmínku vyrůstají květy, drobné listy a krátké úponky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba kombinující osnovu, základní útek a liseré útek. Efekty: Liseré tvoří s každou 5. nití osnovy plátňovou vazbu efektem à liage repris. Broché I - broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 58 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 25 cm, š. více než 25 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 3 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit filé riant; stříbrná lamela v roli duše; tenká bílo-šedá nit se zákrutem S navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená hedvábná nit filé riant; hedvábná bílo-krémová duše se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 13 barevných odstínů; s mírným zákrutem Z.

12.5.13. Kat. č. 5.12b. Bílé gros de Tours s exotickým kvetoucím keřem [91]

Datace: 1740–1750²⁵⁵

²⁵³ Přestože dekor má základ své kompozice zapadající formou do okruhu zvlněných dekorů, provedení detailu kombinovaná se stylem Revel ukazuje, že podstatou návrhu je stále v okruhu naturalistických tkanin.

²⁵⁴ PICAUD / FOISSELO 2012, 22, 136 sqq

²⁵⁵ Přestože dekor má základ své kompozice zapadající formou do okruhu zvlněných dekorů, provedení detailu kombinovaná se stylem Revel ukazuje, že podstatou návrhu je stále v okruhu naturalistických tkanin.

Způsob použití: 2 dalmatiky; plochy střihu lemující dorsální a pektorální paruru, ozdobné lemování rukávů; tkanina je v rámci střihu kombinována s textilií kat. č. 5.12a.

[90]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Záhoří.

Výskyt variant vzoru mimo zkoumanou oblast: Musée de la Visitation, Moulins; Španělsko kolem poloviny 18. století.²⁵⁶

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ je dekorován stylizovaným stříbrným kmínkem procházejícím podélně dekorem, majícím esovitě zvlněnou základní linii. Z kmínku vyrůstají květy, drobné listy a krátké úponky. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba kombinující osnovu, základní útek a liseré útek. Efekty: Liseré tvoří s každou 5. nití osnovy plátňovou vazbu efektem à liage repris. Broché I - broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 58 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 25 cm, š. více než 25 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 3 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit filé riant; stříbrná lamela v roli duše; tenká bílošedá nit se zákrutem S navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-krémová duše se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 13 barevných odstínů; s mírným zákrutem Z.

12.5.14. Kat. č. 5.13. Bílý lampas s motivem vinné révy [92]

Datace: 1740–1750²⁵⁷

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Kalichové vélu: tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Kájov.

²⁵⁶ PICAUD / FOISSELO 2012, 22, 136 sqq.

²⁵⁷ Přestože dekor má základ své kompozice zapadající formou do okruhu zvlněných dekorů, provedení detailu kombinovaná se stylem Revel ukazuje, že podstatou návrhu je stále v okruhu naturalistických tkanin.

Výskyt variant vzoru mimo zkoumanou oblast: Musée de la Visitation, Moulins; Španělsko kolem poloviny 18. století.²⁵⁸

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ je dekorován dvojicí vzájemně souvisejících motivů. První z nich ztvárňuje zlatou rostlinu mající veliké sklánějící se květy a podélně rostoucí esovitě zvlněný kmen. Druhým motivem je rostlina vinné révy se zralými hrozny a již probarvujícími se listy do podzimních barev, která svým tenkým stonkem obepíná kmínek první rostliny. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond gros de Tours, broché, à liage repris. Odvozená plátňová vazba gros de Tours kombinující hlavní osnovu, základní útek a liseré útek. Efekty: Poil traînant není ve svém efektu vázána, zároveň je překryta efektem liseré útku. Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure, zároveň překrývá efekt poil traînant. Broché I, broché III a broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché II tvoří s každou 4. nití hlavní osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 38 cm, š. více než 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Poil traînant: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé couvert; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z; zlatá lamela je navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zlatá lamela. Broché útek III: pokovená nit ondé; hedvábná bílo- krémová duše se zákrutem Z je ovinuta ve směru S šedou nití se zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na obě nitě ve směru S. Broché IV: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.15. Kat. č. 5.14. zelené gros de Tours s vlnícími se květinami [93]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina není je kombinována s komplexní textilií z 19.–20. století, která součástí katalogu. 2) Dalmatika; veškeré plochy střihu, vyjma parur a ozdobných lemování rukávů; tkanina

²⁵⁸ PICAUD / FOISSELON 2012, 22, 136 sqq.

je kombinována s komplexní textilií z 19.–20. století, která není součástí katalogu. 3) 2 manipuly; veškeré plochy stříhu, vyjma ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s komplexní textilií z 19.–20. století, která není součástí katalogu. 4) 3 štolky; veškeré plochy stříhu, vyjma ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s komplexní textilií z 19.–20. století, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Základ: Zelený, členěný matnými pruhy. Hlavním dekorem je červeně kvetoucí rostlina připomínající pampelišku, která je doplněna o laločnaté smyšlené květy na dlouhých stéblech. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Odvozená plátňová vazba kombinující hlavní osnovu, základní útek a liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liages repris; broché I je vždy ve svém efektu doplněn o broché II, které má také svůj samostatný efekt. Broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 27 cm, š. více než 51 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova; hedvábí; světle zelená; bez zratelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle zelená; bez zratelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; světle zelená; bez zratelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela je navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez zratelného zákrutu.

12.5.16. Kat. č. 5.15. bílé gros de Tours s kombinací rozličných květů [94]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; 4 fragmenty, které původně lemovaly nedochovaný pektorální a dorsální stípes. 2) Manipul; veškeré pohledové plochy stříhu vyjma ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 2.21. [27].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný efektem liseré útku vytvářející zvlněné přerušované linie kombinované s body. Hlavní motiv tkaniny je utvořen zvlněnou linií slabého kmínku, překrytého dvojím typem listoví a trojicí různých květenství třech barev. Vytvořená linie je křížena opačně komponovanou linií složenou z modrých květů. Podél pevných okrajů tkaniny jsou půleny symetrické vínové květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená os- novou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek. Technický raport (v. 36 cm, 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53,5 cm). Découpure: 3 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.5.17. Kat. č. 5.16. taft překrytý vzorujícími útky s dekorem jahodníku [95]

Datace: 1730–1750

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 6.48. [143] a kat. č. 6.49. [144] 2) Bursa; tkanina v rámci střihu není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Kalichová pala; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ je zcela překryt dekorem. Hlavním motivem vzoru je drobná větévka jahodníku se čtyřmi plody a jedním lístkem. Pozadí dekoru je následně dokreslováno stříbřenými útky znázorňujícími dvojici větších listů doplněných o nezralý plod. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně 4-5 krát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I tvoří s každou 14. a 15. nití osnovy plátňovou vazbu efektem à liages repris. Vždy po 4. passée je efekt o polovinu posunut. Broché II – broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 61 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II, broché

útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 12,5 cm, š. 13 cm) je vícekrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit; hedvábná bílo-šedá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; hedvábná bílo-krémová duše se zákrutem Z, je ovinuta ve směru S šedou nití se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na obě nitě ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 5 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6. Rozvilinové a zvlňené úponkové vzory (1740–1775, 1789?)

12.6.1. Kat. č. 6.1. Bílé cannelé s keřem se stříbrnými lístky [96]

Datace: 1740–1770

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; pektorální a dorsální stipes, rukávy; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.2. [97]. 2) Pluviál; columna; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.2. [97]. 3) Štola; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ členěný cannelé efektem do horizontálních pruhů. Základní linii dekoru vytváří esovitě zvlňený vertikálně jdoucí stonek keře, který je překryt drobnými podélnými lístky a dekorován drobnými květy a poupaty. Z každého ohybu hlavní linie vychází krátká větévka. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, liseré, broché. Základ: Cannelé simpleté tvořené poil osnovou, toile osnovou a základním útkem. Osnova toile je se základním útkem vázána do plátňové vazby. Osnova poil flotuje přes 4 základní útky a je 1 vázána. Efekty: Liseré je vložen do každého 5. passée, přičemž je vázán každou sudou nití toile osnovy společně se základním útkem. Broché I – broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útky I, broché útky II, broché útky III. Technický raport (v. 40 cm,

š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova toile: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Osnova poil: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: stříbrná lamela. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: stříbrná lamela. Broché útek III: hedvábí; X útků 6 barevných útků; bez znatelného zákrutu.

12.6.2. Kat. č. 6.2. Bílý taft s barevnými květy [97]

Datace: 1740–1770

Způsob použití: 1) 2 dalmatiky; plochy střihu lemující pektorální a dorsální parury, ozdobné lemování rukávů; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.1. [96]. 2) Pluviál; veškeré plochy střihu vyjma columny; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.1. [96].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ, jehož dekor je rozdělen do dvojice rovin. První vytváří samostatný motiv působící, jako pozadí, které je složeno z diagonálně komponované čtvercové sítě se zvlněnými liniemi, mezi kterými jsou vepsány květy. V blízkosti pevných okrajů tkaniny je pozadí doplněno o zvlněnou krajku. Druhá část dekoru je složena z roztroušených rozličných květů doplněných palmovými listy. Technický raport vyplňuje celou šíři tkaniny.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liages repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I, broché II a broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure.

Dostava réduction de chaîne: 92 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II a broché útek III. Technický raport (v. 73 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54 cm). Découpure: 6 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše se skládá ze stříbrné

lamely, ve směru Z je na ni navinuta pokovená nit filé riant s šedo-bílou duší se zákrutem ve směru Z a navinutou stříbrnou lamelou ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 14 barevných odstínů.

12.6.3. Kat. č. 6.3. Bílý taft se zvlněnou krajkou a úponky [98]

Datace: 1740–1775

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Vyskytná nad Jihlavou.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Původně bílý základ dekorovaný podélně jdoucí zvlněnou linií bílé krajky s modrým motivem. Krajka je napříč vertikálnímu opakování dekoru křížena podélně jdoucí zvlněnou linií popínavé rostliny s drobnými květy. Ve výseči motivu tvořené dvojicí linií je umístěna dvojice úponků růží s detailně zpracovanými květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré útek není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 58 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek. Technický raport (v. 51 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 12 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.4. Kat. č. 6.4. Růžový taft s krajkou a kyticí květin [99]

Datace: 1740–1775

Způsob použití: Kalichové vélum; veškeré pohledové plochy střihu; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Původně růžový základ je dekorován diagonálně jdoucí lehce zvlněnou bílou krajkovou bordurou, z jejíž linie diagonálně vystupuje dvojice střídajících se kytic. První z nich vyobrazuje kompozici barevně

kvetoucích květin, do které je diagonálně vsazen kvetoucí úponek. Druhý motiv vyobrazuje větvičí se stonek s bílými květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liages repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osno- vou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 66 nití/ cm. Útky v passée: základání útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 41 cm, š. 23,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (48,5 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků 14 barevných odstínů.

12.6.5. Kat. č. 6.5. Růžový taft s bílou krajkou a květinami [100]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je kombinována s vyšívanou textilií, která není součástí katalogu. 2) Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Manipul; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) Štola; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Brloh.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Růžový základ dekorovaný podélně jdoucí esovitě zvlněnou bílou krajkou, nesoucí více rostlinných dekorů. Motiv krajky je obeprnut popínavou rostlinou s modrými květy. V každém záhybu krajky je umístěna kytice složená z pestře kvetoucích květin. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu je přidán liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure; v částech vzoru tvoří s každou 8. nití osnovy plátňovou vazbu efektem à liage repris. Broché I tvoří s každou 8. nití osnovy plátňovou vazbu efektem à liage repris. Broché II není

ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek. Technický raport (v. 42 cm, š. více než 23,2 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.6. Kat. č. 6.6. karmínový taft s bílou krajkou a květinami [101]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Kalichové velum; tkanina je v rámci stříhu kombinována s textilií, která není zahrnuta do katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Brloh.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Kirche Schatzkammern und Museen, Regens- burg, polovina 18. století, inv. č. D 1974/97.²⁵⁹ 2) Museo d'Arte Padre Augusto Mozzetti di Oleggio, (1750–1765), Francie / Itálie.²⁶⁰ 3) Museo Correr Venezia, 1750 – 1775, Itálie, inv. č. 2721.²⁶¹

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Karmínový základ dekorovaný podélně jdoucí esovitě zvlněnou bílou krajkou mající složitě pojatý zvlněný lem. V každém záhybu krajky je umístěna kytice složená z pestře kvetoucích květin. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 55 cm, š. více než 23,2 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

²⁵⁹ HUBEL 1976, kat. č. 153, 275

²⁶⁰ FIORI 2013, 116

²⁶¹ POLI 1991, kat. č. 84, 98

Materiál: hedvábná osnova, karmínová, bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílošedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.7. Kat. č. 6.7. hnědý taffetas changeant se zvlněným úponkem obcházejícím kytici růží [102]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Štola; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Kalichové vélum; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 4) Bursa; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Základ s changeant efektem hnědé s červeným leskem, který je dekorován bíle ztvárněnou rostlinou, jejíž základní stonek je esovitě zvlněn. Základní linie stonku je dále zdobena festony složenými z růžových a modrých květů. Z modře kvetoucího festonu vyrůstá kvetoucí větévka růžového keře. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas changeant, liseré, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 34 cm, š. 25 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (50,5 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; výrazná červená; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; bílo-krémová duše se zákrutem Z; ve směru Z je na duši navinuta bílo-krémová nit se zákrutem ve směru S. Broché útek II: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.8. Kat. č. 6.8. Modro-šedý taft s bílou krajkou dekorovanou květy [103]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Kasule; plochy střihu lemující pektorální a dorsální stípes; kombinována s textilií kat. č. 6.30. [125] 2) 2 dalmatiky; plochy střihu lemující pektorální a dorsální parury, ozdobné lemování rukávů; kombinována s textilií kat. č. 6.30. [125] 3) Pluviál; columna; kombinována s textilií kat. č. 6.30. [125]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Světle modro-šedý základ dekorovaný bílou krajkou s laločnatým okrajem, která je doplněna o bílé a naturalisticky zbarvené větévky rozličných rostlin. Technický raport je pravděpodobně v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché. Základ: Plátnová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 66 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek. Technický raport (v. 37 cm, š. více než 19 cm) je pravděpodobně jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; blankytně modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílo- růžová; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.9. Kat. č. 6.9. Karmínové gros de Tours se vzájemně propletenými liniemi krajky a květů [104]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Pluviál; veškeré plochy střihu vyjma columny; kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1760–1765, Francie, Inv. č. D 909.²⁶²

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Původně karmínový základ. Dekor je členěn do kosočtvercové sítě, jejíž základem je dvojice zvlněných a vzájemně zapletených linií.

²⁶² MARKOWSKY 1976, 613, 341

První je složena z mnoha drobných stonků s lístky a květy. Druhá z linií je vytvořená bílou okolo své osy stočenou krajkou, z které vyrůstá dvojice bílých úponků, z nichž jeden je dekorován barevnými květy růží. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, lancé, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba osnovou se základním útkem a lancé útkem v každém druhém prohozu. Efekty: Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek. Technický raport (v. 43 cm, š. 24 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (49 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše hedvábná bílo-krémová nit se zákrutem S, ve směru Z na duši navinuta bílokrémová hedvábná nit se zákrutem Z. Broché útek II: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.10. Kat. č. 6.10. Bílý lampas se zvlněným kmenem doplněným stromkem a květinou [105]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Antependium; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Výskyt variant vzoru mimo zkoumanou oblast: Musée de la Visitation, Moulins, inv. č. 04.21.98; Lyon? 1750–1760.²⁶³

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ dekorovaný linií podélně jdoucího zvlněného stříbrného kmene, ze kterého vyrůstá drobná kvetoucí jabloň a úponek se zlatými a barevnými naturalisticky provedenými částmi. V pozadí dekoru jsou pomocí efektu liseré útku dokresleny detaily kontur vzoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas doublé liseré, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem

²⁶³ PICAUD/ FOISSELO 2012, 16, 128 sq

a v každém druhém prohozu. Efekty: Poil traînant: není ve svém efektu vázána; v místech vzorujícího efektu broché I a broché II je těmito útky přdržována; druhým efektem osnovy je iluzivní cannettilé flotující přes 6 a podcházející 3 základními útky. Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II jsou vázány každou 8. nití hlavní osnovy efektem à liage repris. Broché III a broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit poil traînant osnovy. Dostava réduction de chaîne: 38 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 26.5 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (45 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Osnova poil traînant: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá, mírný zákrut S. Liseré útek: bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: stříbrná lamela. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela je navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků a 11 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.11. Kat. č. 6.11. Hnědý taft s festony a keřem růží [106]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pelhřimov.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Museo d'Arte Padre Augusto Mozzetti di Oleggio; 1750–1765, Francie/ Itálie.²⁶⁴

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Hnědý základ nesoucí dekor, jehož ústředním motivem je podélně jdoucí zvlněná linie tvořená festony z květů a nařasenou krajkou. Z linie vyrůstají drobné kvetoucí keře růží. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas changeant, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par. découpure. Dostava réduction de chaîne: 66 nití/ cm. Útky v passée:

²⁶⁴ FIORI 2013, 116

základní útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 40 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (54 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků a 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.12. Kat. č. 6.12. Karmínové cannelé simpleté s bílou krajkou a keřem růží [107]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 2 dalmatiky; rukávy a plochy lemující dorsální a pektorální parury; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.26. [121]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Planá nad Lužnicí.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Karmínový základ je dekorován přetáčející se bílou krajkou s květinovým motivem a esovitě zvlněnou základní linií. Krajka je obepnuta větvícím se keřem růží s drobnými květy 3 barevných odstínů. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, lancé, broché, à liages repris. Základ: Osmivazná cannelé simpleté vazba tvořená osnovou toile, osnovou poil a základním útkem. V rámci vazby osnova toile vytváří se základním útkem plátňovou vazbu a osnova poil svou flotáží přechází 7 základních útků a 1 je vázána. Efekty: Osnova poil pod efekty vzorujících útků flotuje na rubu tkaniny. Lancé I není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Lancé II tvoří s každou 8. nití toile osnovy plátňovou vazbu efektem à liages repris. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit poil na 1 nit osnovy toile. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 51 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova poil: hedvábí; karmínová; mírný zákrut S. Osnova toile: hedvábí; karmínová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou

nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.43. Kat. č. 6.13. Modře šedý taft s krajkou kombinovanou se smyšlenou rostlinou [108]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Kasule, kalichové vélum, štolá; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pošná.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Z dochovaných fragmentů lze zrekonstruovat část vzoru. Modro-šedý základ je dekorován podélně jdoucími liniemi esovitě zvlněné bílé krajky, jejíž plocha kombinuje dvojici vzájemně propletených linií a drobných květů. Krajka je dále doplněna o motiv stylizované snové rostliny. Technický raport je pravděpodobně v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas changeant, lancé, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I - broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 43 cm, š. 25 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: složená nit; dvojice bílo-krémových hedvábných nití se zákrutem Z, které jsou společně stočené ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků minimálně 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.14. Kat. č. 6.14. červené gros de Tours s keřem růží [109]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: Kasule; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy à pointe. Červený základ se žlutým nádechem nese dvojici dekorů. První motiv je utvořen liseré útky, které vytvářejí

exotickou rostlinu, jejímž základem je tenký esovitě zvlněný podélně jdoucí úzký kmen. Druhým motiv je vykreslen ostatními vzorujícími útky tvořícími větvící se keř růží s dominantními květy karmínové a modré barvy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I tvoří s každou 13. a 14. nití osnovy plátňovou vazbu efektem à liages repris. Broché II není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 59 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 27,5 cm, š. více než 21 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; karmínová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela téměř nezatelně navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše žlutá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.15. Kat. č. 6.15. Bílé cannelé s větvícím se keřem růží [110]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována textilií kat. č. 3.25. [56].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ dekorovaný motivem keře růží, majícího podélně rostoucí esovitě rostoucí kmínek, z které- ho se v každém záhybu odděluje bohatě kvetoucí úponek. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, broché, à liage repris. Základ: Cannelé simpleté tvořená základní útkem, poil osnovou a toile osnovou. Toile osnova váže základní útek do plátňové vazby. Poil osnova flotuje přes 3 a je vázána 1 základním útkem. V oblasti dekoru flotuje. Efekty: Lancé tvoří s poil osnovou plátňovou vazbu. Broché I a broché II jsou pravidelně střídány

v plátňové vazbě tvořené s každou 5. a 6. nití osnovy efektem à liage repris. Broché II – broché IV tvoří s každou 8. nití poil osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit toile na 1 nit poile. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 23 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova toile: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Osnova poil: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Lancé útek I: hedvábní; bílo-růžová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: hedvábí, krémová; bez znatelného zákrutu. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta ve směru S stříbrnou lamelou. Broché útek IV: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.16. Kat. č. 6.16. zeleno-hnědý taft s keřem růží [111]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kasule; plochy stříhu lemující pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci stříhu kombinována textilií z 20. století, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Sušice.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Zeleno-hnědý základ s růžovým leskem je dekorován větvicím se keřem růží, jehož části jsou vyvedeny jak v naturalistickém barevném provedení, tak i pouze v bílém odstínu. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas changeant, lancé, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 38 cm, š. více než 19 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché I: složená nit ondé; duše hedvábná bílá nit se zákrutem Z, ve směru Z na duši navinuté bílou nití se zákrutem S. Broché II: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.17. Kat. č. 6.17. fialové cannelé se zlatou krajkou a květinami [112]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Dalmatika; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku řádu maltézských rytířů – bývalá strakonická komenda.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Fialový základ je rozčleněn příčným žebrováním, které se v blízkosti dekoru ztrácí. Ústředním motivem výzdoby tkaniny je podélně jdoucí bohatě zvlněná zlatá krajka, na níž je ozdobně přivázána identickou krajkou kytice. Následně je ústřední motiv doplněn o dvojici bohatě kvetoucích květin. Dekor je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, lancé, broché, à liage repris. Základ: Desetivazná vazba cannelé simpleté tvořená poil osnovou, toile osnovou a základním útkem. V rámci vazby osnova toile vytváří se základním útkem plátnovou vazbu a osnova poil svou flotáží přechází 8 základních útků a 2 je vázána. Efekty: Osnova poil v částech dekoru flotuje na rubu tkaniny. Lancé I a lancé II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I, broché II, broché IV a broché V není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché III tvoří s každou 8. nití poil osnovy do plátnové vazby efektem à liages repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit poil na 1 nit osnovy toile. Dostava réduction de chaîne: 75 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 56 cm, š. více než 24,5 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova toile: hedvábí; fialovo-modrá; bez znatelného zákrutu. Osnova poil: hedvábí; fialovo-modrá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: stříbrná lamela. Broché útek III: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bíle krémová duše s mírným zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše bíle krémová hedvábná nit se

zákrutem S; duše je ovinuta ve směru S krémovou hedvábnou nití se zákrutem Z; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.18. Kat. č. 6.18. Zlatý lampas se stříbrnou tkaninou a kvetoucím festonem [113]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) 2 dalmatiky; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Kalichové vélum; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 4) 2 štolý; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Vyskytná nad Jihlavou.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Krémový základ je zcela překryt efektem zlaté lamely. Dekor je složen z dvojice podélně jdoucích esovitě zvlněných linií, jejichž kompozice je vzájemně posunuta. První z linií je složena z drobných různorodých květů doplněných o listy. Druhá linie je tvořená pruhem stříbrné textilie, mající kožešinový zvlněný lem. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I je vázán každou 13. a 18. nití hlavní osnovy efektem à liage repris. Broché I, broché III a broché IV tvoří s každou nití vazné osnovy K 1/3 Z. Broché II a broché V není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 22 cm, š. 27,5cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (56 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: zlatá lamela. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou

lamelou ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta stříbrnou lamelou ve směru S. Broché útek V: hedvábí; X útků 11 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.19. Kat. č. 6.19. Krémový taft s keřem se stříbrným kmenem [114]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Kasule; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Třeboň.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Museo d'Arte Padre Augusto Mozzetti di Oleggio; 1740–1760, Lyon?²⁶⁵

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílo-krémový základ nesoucí dekor, jehož základem je podélně jdoucí esovitě zvlněný stříbrný kmen, z kterého vyrůstají drobné stonky a větévky dekorované rozličnými květy a plody. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, à liage repris. Základ: Plátnová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I tvoří s každou 8 osnovní nití osnovy plátnovou vazbu efektem à liages repris. Broché II – broché IV: není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 58 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; bílo-krémová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílo- krémová; bez znatelného zákrutu. Broché I: stříbrná lamela. Broché II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo- šedá hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta stříbrnou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

²⁶⁵ FIORI 2013, 150 sq

12.6.20. Kat. č. 6.20. zelené cannelé s dekorem keřem růží kombinovaným s kožešinou [115]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Dvoudílný baldachýn; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Antependium; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Zelený základ je rozčleněn příčně jdoucími žebry. Dekor je složen z dvojice podélně jdoucích esovitě zvlněných linií. První je tvořena nekonstantně širokým pruhem kožešiny lemované hermelínem, která je vždy z jedné strany lemována bíle kvetoucí květinou s drobnými lístky. Druhá linie je tvořena kmenem, z kterého vyrůstají větévky s květy připomínajícími růži. Základní křivka kmene postupně prochází ve směru útku přes dvě opakování dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, lancé, broché, à liage repris. Základ: Desetivazná vazba cannelé simpleté tvořená poil osnovou, toile osnovou a základním útkem. V rámci vazby osnova toile vytváří se základním útkem plátňovou vazbu a osnova poil svou flotáží přechází 8 základních útků a 2 je vázána. Efekty: Osnova poil pod efekty vzorujících útků nevázaně flotuje na pohledové straně tkaniny. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě poile na 1 nit toile. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 43,5 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova poil: hedvábí; zelená; dobře znatelný zákrut S. Osnova toile: hedvábí; zelená; dobře znatelný zákrut S. Základní útek: hedvábí; zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.21. Kat. č. 6.21. Krémový lampas s dekorem zlaté krajky a keře růží [116]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; kombinována s textilií kat. č. 5.6. [83]

Původní a současná lokace: V majetku římskokatolické farnosti Nová Cerekev.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Krémový základ dekorovaný dvojicí podélně běžící esovitě zvlněných a zároveň vzájemně propletených linií. První z nich je tvořena jednoduchou zlatou stuhou s květy a linkami. Druhá linie je vytvořena zlatým stonkem, z kterého vyrůstají úponky s barevnými květy doplněnými drobnými listy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetes, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I a broché II je vázána vaznou osnovou do plátňové vazby. Broché III není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 82 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 41,5 cm, š. více než 23 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; krémová; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; krémová; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; krémová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zlatá lamela. Broché útek III: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.22. Kat. č. 6.22. bílý taft s krajkou a květy [117]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Dvoudílný baldachýn; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Antependium; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ dekorovaný dvojicí esovitě zvlněných podélně jdoucích linií. První z nich je utvořena květovanou krajkou, z které vyrůstají drobná kvítka s modrými středy. Druhá linie je složena ze stříbrných květů, které jsou doplněny o drobný trnitý keř s třemi druhy květů. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré místy není ve svém efektu vázán tzv. par découpure; místy tvoří s každou 4. nití osnovy do odvozené plátňové vazby mající vždy zdvojený vazný bod,

pomocí efektu à liage repris. Broché I tvoří s každou 8. nití osnovy K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché II a broché tvoří s každou 4. nití osnovy do odvozené plátňové vazby mající vždy zdvojený vazný bod, pomocí efektu à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 66 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 44 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (54,5 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Liseré útek: bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: složená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek III: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.23. Kat. č. 6.23. cihlově červené cannelé simpleté s keřem růží [118]

Date: 1750–1789

Způsob použití: 2 dalmatiky; pektorální a dorsální stipes; tkanina je v rámci střihu kombinována textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Lnáře.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Cihlově červený základ příčně členěný žebry. Dekor vykresluje podélně rostoucí esovitě zvlněný keř růží kombinovaný s karmínově červenou krajkou s motivem kvetoucího úponku růží. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, lancé, broché, à liage repris. Základ: Osmivazná vazba cannelé simpleté tvořená poil osnovou, toile osnovou a základním útkem. V rámci vazby osnova toile vytváří se základním útkem plátňovou vazbu a osnova poil svou flotáží přechází 6 základních útků a 2 je vázána. Efekty: Osnova poil v částech dekoru flotuje na rubu, nebo na líci tkaniny, aniž by byla vázána základním útkem. Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I – broché III tvoří s každou 5. nití toile osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě toile 1 nit poil osnovy. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 44 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (50 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova toile: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Osnova poil: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; karmínová; žinylka. Broché útek III: hedvábí; bílo-krémová; žinylka. Broché útek IV: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu.

12.6.24. Kat. č. 6.24. zelený lampas s drobným krajkovým vzorem [119]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: 1) Kalichové vélum; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Kalichová pala; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Museo d'Arte Padre Augusto Mozzetti di Oleggio; závěr 18. století, Francie/ Itálie.²⁶⁶ 2) Museum für angewandte Kunst (MAK) Wien, inv. č. T 04214-1890²⁶⁷

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Zeleno-modrý základ dekorovaný drobným vzorem kombinujícím podélně jdoucí krémovou zvlněnou krajkou s drobnými květy a pentlemi. Krajka obchází stylizovanou kyticí malých rozměrů, která je složena z růží. Technický raport je v šíři tkaniny nejméně třikrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Osnova poil traînant: je ve svém efektu vázána dle potřeb dekoru; přičemž je dělena na liché a sudé nitě, kdy každá ze skupin kvůli svému zbarvení vytváří jinou část dekoru. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek. Technický raport (v. 19,2 cm, š. 16 cm) je nejspíše třikrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; zeleně modrá; mírný zákrut S. Osnova poil traînant: hedvábí; každá lichá nit je krémová a každá sudá nit je barvena v pruzích do karmínového, růžového, červeného a bílého odstínu; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; zeleno-modrá; bez znatelného zákrutu.

²⁶⁶ FIORI 2013, 134

²⁶⁷ Fragment tkaniny je součástí nepublikovaných depozitárních sbírek.

12.6.25. Kat. č. 6.25. Hnědý lampas s drobným krajkovým vzorem [120]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Museo d'Arte Religiosa Padre Augusto Mozzetti di Oleggio; závěr 18. století, Francie/ Itálie.²⁶⁸ 2) Museum für angewandte Kunst (MAK) Wien, Inv. č. T 04214-1890²⁶⁹

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Hnědý základ zdobený drobným dekorem kombinujícím podélně jdoucí zvlněnou krajkou s drobnými květy, která obchází stylizovanou kytici malých rozměrů. Motiv je v šíři tkaniny třikrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas. Základ: Plátnová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Osnova poil trainant: je ve svém efektu vázána dle potřeb dekoru; přičemž je dělena na liché a sudé nitě, kdy každá ze skupin kvůli svému zbarvení vytváří jinou část dekoru. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek. Technický raport (v. 22 cm, š. 16,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 5 osnovních nití; 2 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; hnědá; mírný zákrut S. Osnova poil trainant: hedvábí; každá lichá nit je bílá a každá sudá nit je barvena v pruzích do hráškově zeleného, světle krémového a oranžově- červeného odstínu; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; hnědá; bez znatelného zákrutu.

12.6.26. Kat. č. 6.26. Bílé cannelé simpleté s dvojicí krajek doplněnými motivem růží [121]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 2 dalmatiky; dorsální a pektorální parura, ozdobné lemování rukávů; kombinována s textilií kat. č. 6.12. [107].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Planá nad Lužnicí.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ dekorovaný dvojicí bílých krajek. První z nich je podélně orientovaná a kombinuje ve své ploše zuborez

²⁶⁸ Fiori 2013, 134

²⁶⁹ Fragment tkaniny je součástí nepublikovaných depozitárních sbírek.

s laločnatým okrajem a drobné karmínové lístky. Umístění této krajky vytváří pomyslnou hranici mezi opakováním motivu. Druhá krajka má esovitě zvlněnou krajku doplněnou o drobné festony a větévky růží. Vzniklý prostor mezi dvojicí krajek je vyplněn roubovanou stromkovou růží. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannelé simpleté, lancé, broché. Základ: Osmivazná cannelé simpleté vazba tvořená osnovou toile, osnovou poil a základním útkem. V rámci vazby osnova toile vytváří se základním útkem plátnovou vazbu a osnova poil svou flotáží přechází 4 základních útky a 2 je vá- zána. Efekty: Osnova poil pod efekty vzorujících útků flotuje na rubu tkaniny. Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě poil na 1 nit toile osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 44 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova toile: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Osnova poil: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché I: složená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché II: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.27. Kat. č. 6.27. Růžové gros de Tours s bílou krajkou a kvetoucími větévkami [122]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 1) Kasule; plochy stříhu lemující dorsální a pekto- rální stipes; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 2) Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Kumblov.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Růžový základ dekorovaný podélně jdoucí esovitě zvlněnou bílou krajkou, z které v každém záhybu vyrůstá drobná abstraktně vypadající rostlina s květy. V oblasti podél opakování motivu je dvojice nízkých vysoce stylizovaných stromků. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátnová vazba tvořená osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém

efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 80 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek; broché útek. Technický raport (v. 41 cm, š. 25 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Liseré: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.28. Kat. č. 6.28. krémový taft s krajkou a kyticí květin [123]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Nová Bystřice.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Světle krémový základ dekorovaný dvojicí motivů. První je vytvořen pouze liseré útkem a vytváří rozesté drobné lístky, skrze které diagonálně prochází úzká esovitě zvlněná krajka. Druhý motiv je zhotoven z broché útků, které vyobrazují kytici růží a v ploše motivu rozložené drobně kvetoucí větévky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu je přidán liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 56 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek. Technický raport (v. 25 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 3 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Liseré: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Broché: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.29. Kat. č. 6.29. růžový taft s pnoucím se kvetoucím keřem růží [124]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kalichové vélum; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Kájov.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Růžový základ dekorovaný esovitě zvlněnou linií ztvárněnou stonkem bílé kvetoucí popínavé růže, který je doplněn o drobnou kvetoucí větévku růže odlišného druhu. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetes doublé liseré, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu je přidán liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I - broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 41 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (50,5 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: složená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bíle šedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek III: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.30. Kat. č. 6.30. Modro-šedý taft se složitým krajkovým dekorem kombinovaným s květinami [125]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální a dorsální stipes, rukávy; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.8. [103] 2) 2 dalmatiky; pektorální a dorsální parury, ozdobné lemování rukávů; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.8. [103] 3) Pluviál; veškeré plochy střihu vyjma columny; kombinována s textilií kat. č. 6.8. [103].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Modro-šedý základ, jehož dekor je rozčleněn trojicí podélně jdoucích krajek s pouze zvlněnými okraji a příčně pruhovým dekorem. První a třetí krajka ohraničují dekor, tudíž se při opakování dekoru lehce překrývají. Druhá z krajek vytváří osu dekoru. Čtvrtá krajka je zvlněna a podchází dvojicí krajek v místech přechodu opakování dekoru. Má zvlněné okraje a příčný pruhový dekor s tečkami. Pátá a šestá krajka vytváří samostatně festony přecházející mezi podélnými

liniemi první trojice krajek. Ústředními body dekoru je kytice rozličných květin a kvetoucí úponek, které jsou pomyslně položeny na krajkách. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas changeant, lancé, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek; lancé útek; broché útek. Technický raport (v. 40 cm, š. 25 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (51 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; blankytně modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; červeně hnědá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bíle šedá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 4 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.31. Kat. č. 6.31. růžové gros de Tours s květinovým dekorem doplněným stříbrnými krajkami [126]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy s asymetrickým vertikálním pruhem ve středu tkaniny bâtard. Růžový základ nesoucí dekor skládající se ze tří částí. První a druhá část lemují prostor necelé třetiny šíře tkaniny při každém z dvojice pevných okrajů. Hlavním motivem je zde dvojice vzájemně propletených krajek s kvetoucím keřem růží. Druhá asymetrická část dekoru nese dekor převracející se stříbrné krajky s esovitě zvlněnou linií. V každém ohybu je krajka doplněna o kytici s bílostříbrnými květy. Technický raport vyplňuje 2/3 celou šíře tkaniny.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, changeant, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osno- vou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I tvoří s každou 4. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liages repris. Broché II - broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 58 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché

útek IV. Vzorový raport (v. 35 cm, š. 52 cm) s asymetrickou středovou částí (š. 22 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: složená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílošedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.32. Kat. č. 6.32. Růžovo-šedý lampas krajkou a květy mezi pruhy [127]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Pluviál; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pošná.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Modro-šedý základ s růžovým leskem je ohraničen podélně jdoucími bílými krajkami s temně šedým pozadím. Osu dekoru vytváří úzký zelenobílý kmen, z něhož střídavě do dvou stran vyrůstají kvetoucí větévky růží. Přes tento motiv přechází esovitě zvlněná bílá krajka ozdobená drobnými festony s květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V pruzích v ose dekoru a při okrajích tkaniny je základ doplněn o osnovu poil traînant. Efekty: poil traînant: je vázána podle potřeb dekoru tzv. par découpure. Lancé není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I - broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: V pruzích v ose a při okrajích tkaniny 1 nit hlavní na 1 nit poil traînant osnovy. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché I, broché II. Technický raport (v. 33 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; blankytně modrá, v pruzích při okraji dekoru matně černá; bez znatelného zákrutu. Poil traînant: hedvábí; v pruzích barvená do bílé a tří odstínů zelené; velice mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; růžová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: složená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou

hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek II: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.33. Kat. č. 6.33. Oranžový taft s keřem růží [128]

Datace: 1750–1775

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Oranžový základ nesoucí dekor stříbrného esovitě zvlněného kmene s malými květy, z kterého vyrůstají křivolaké větve, na kterých jsou přivázány kytice růží. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché I je vázáno každou 16. nití osnovy efektem à liage repris. Broché II - broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 67 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 47,5 cm, š. 24,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (50 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; oranžová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; oranžová; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedá hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta stříbrnou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 2 barevné odstíny; bez znatelného zákrutu.

12.6.34. Kat. č. 6.34. Bílé cannetillé se zvlněnými úponky kombinovanými s kyticemi [129]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 5.10. [88]. 2) 2 dalmatiky; ozdobné lemování rukávů, pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 5.10. [88].

Původní a současná lokace: V současné době v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ dekorovaný na sebe navazujícími úponky, majícími esovitě zvlněnou základní linii, která je při každém opakování doplněna o kytici růží kombinovanou dalšími rostlinami s drobnými květy. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát opakován.

Struktura tkaniny: Cannetillé, liseré, broché. Základ: Odvozená čtyřvazná vazba cannetillé tvořená osnovou poil, osnovou toile a základním útkem. V rámci vazby osnova toile vytváří se základním a liseré útkem plátňovou vazbu a osnova poil vytváří skupiny po 7 nitěch, svou flotáží přechází 3 základní útky a 1 je vázána. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nitě hlavní 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek. Technický raport (v. 47,5 cm, š. 24,3 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (50 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova poil: hedvábí; bílá; s mírným zákrutem S. Osnova toile: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; zelenomodrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.35. Kat. č. 6.35. Červené gros de Tours s keřem růží [130]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kalichové vélum; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Červený základ dekorovaný proucími se keřem růží, jehož základem je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které jsou vzájemně propojeny větévkami vycházejícími ze základních linií ve vrcholech ohybů. Každý záhyb hlavní linie a vzájemný dotyk větévek je dekorován dominantními květy. Liseré efekt dotváří v pozadí detaily hlavního dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours changeant, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba s changeant efektem tvořená osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I –

broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 25 cm, š. 26 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Decoupure: 4 osnovnic nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; červeno-karmínová, bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; červeno-karmínová, bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; červeno-hnědé, bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílokrémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek III: složená nit ondé; duše bílo-šeda hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílošedou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.36. Kat. č. 6.36. Bílé gros de Tours s exotickým keřem se stříbrnou pentlí [131]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Dalmatika; veškeré pohledové části stříhu vyjma rukávů, pectorálních a dorsálních parur; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 6.46. [141]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Victoria and Albert Museum, po 1750, Anglie, inv. č. 350-1960.²⁷⁰

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin renversé. Bílý základ nese dekor exotického keře s rozličnými druhy květů tří barev a plody připomínajícími svým tvarem i barvou ovoce liči. Větvoví je překryto množstvím drobných podélných lístků, které je zcela zakrývají. Geometrickým základem hlavních větví je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které se v oblasti svého ohybu dotýkají. Ústřední křivky dekoru jsou následně ovinuty stříbrnou stuhou, která ústí od zlatého květu v ose vzoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liages repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I a broché III tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liages repris. Broché II a broché IV není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 67 nití/ cm. Útky v

²⁷⁰ THORNTON 1969, p. 185, kat. č. 92 b.

passée: základní útek; liseré útek; broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 30 cm, š. 26,5 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela, Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bíle krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché III: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 14 barevných odstínů, bez znatelného zákrutu.

12.6.37. Kat. č. 6.37. Zlatý lampas s dekorem keře růží [132]

Datace: polovina 19. století

Způsob použití: 1) Kalichové vélum; veškeré pohledové plochy stříhu; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Pluviál; columna; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu. 3) Manipul; veškeré pohledové plochy stříhu kromě ozdobných zakončení; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Netolice.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin renversé. Krémově zlatý základ členěný do příčných pruhů, nese dekor větvičího se keře růží, jehož základem je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které jsou vzájemně propojeny větévkami vycházejícími ze základní linie ve vrcholu ohybu. Každý záhyb hlavní linie a vzájemný dotyk větévek je dekorován dominantním sdružením květů. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I a lancé II jsou pravidelně ve svém efektu v pruzích střídány, přičemž jsou s vaznou osnovou vázány do plátňové vazby. Lancé III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 4 nitě hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 143 počet nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I/lancé útek II, lancé útek III, broché

útek. Technický raport (v. 14,5 cm, š. 27 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; cyklicky 2-krát se střídající barva nití bíle šedá, žlutá, sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: zlatá lamela. Lancé útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Lancé útek III: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů.

12.6.38. Kat. č. 6.38. Bílé gros de Tours s větvicím se exotickým keřem [133]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kasule; tkanina není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 839.²⁷¹

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný exotickým pnoucím se keřem s více druhy květů, jehož základem je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které jsou vzájemně propojeny větévkami vycházejícími ze základní linie ve vrcholech ohybů. Každý záhyb hlavní linie a vzájemný dotyk větévek je dekorován dominantními květy. Liseré efekt vytváří v pozadí vzoru krajku a detaily hlavního dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liages repris. Základ: Odvozená plátnová vazba tvořená os- novou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Broché I tvoří s každou 5. nití osnovy K 1/3 S efektem à liages repris. Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché II a broché III není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 29 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché

²⁷¹ MARKOWSKY 1976, 598, 336

útek I: pokovená nit filé riant; hedvábí bíle šedá duše s mírným zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: složená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S. Broché útek III: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6. Kat. č. 6.39. Bílé gros de Tours s větvícím se keřem ruží [134]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Dalmatika; pektorální a dorsální stípes; tkanina je v rámci stříhu kombinována s látkou z 20. století, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný větvícím keřem ruží, jehož základní linií je zelený esovitě zvlněný stonek, z kterého se dále oddělují větévky s květy rozličných rostlin. Efekt liseré útku vytváří v pozadí dekoru esovitě zvlněnou krajku a zároveň dokresluje detailní části vzoru. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba gros de Tours tvořená osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I a broché III tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché II a broché IV. není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 32 cm, š. více než 23 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábí krémová duše s mírným zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.40. Kat. č. 6.40. cihlově červený taft s dekorem keře růží a krajky [135]

Datace: 1760–1800²⁷²

Způsob použití: Dalmatika; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatoické farnosti Březnice u Příbrami.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Původně cihlově červený základ dekorovaný větvicím se keřem růží, jehož základní linií je esovitě zvlněná dvojice zelených stonků, z kterých vyrůstají větévky a dominantní květy. Pozadím dekoru podélně prochází krajka s laločnatým okrajem a plochou členěnou kosočtvercovou mřížkou. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená os- novou, základním útkem a v každém druhém prohozu je liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I a broché III není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 63 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 29 cm, š. více než 21 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; původně cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; původně cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; původně cihlově červená; mírný zákrut Z. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta stříbrnou lamelou ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů.

12.6.41. Kat. č. 6.41. Bílý taft s dekorem keře růží kombinovaným s krajkou [136]

Datace: 1760–1800²⁷³

Způsob použití: Dalmatika; veškeré pohledové části stříhu vyjma pektorálních a dorsální parur; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 6.46. [141]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň.

²⁷² Tkanina může být řazena i do skupiny sakrálních tkanin.

²⁷³ Tkanina může být řazena i do skupiny sakrálních tkanin

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 852.²⁷⁴ 2) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 847.²⁷⁵ 3) Victoria and Albert Museum, 1760–1770, Francie, inv. č. 313-1896.²⁷⁶

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný keřem popínavých růží s více druhů květů, jehož základem je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které jsou vzájemně propojeny větévkami vycházejícími ze základní linie ve vrcholu ohybu. Každý záhyb hlavní linie a vzájemný dotyk větévek je dekorován dominantními květy. Liseré efekt vytváří v pozadí vzoru krajku a detaily hlavního dekoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liages repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená os- novou, základním útkem a v každém druhém prohozu je liseré útek. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché II – broché V není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. více než 18 cm, š. více než 24 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábí krémová duše s mírným zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše krémová hedvábná nit se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; krémová; bez znatelného zákrutu. Broché útek V: hedvábí; X útků 9 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

²⁷⁴ MARKOWSKY 1976, 603, 338

²⁷⁵ MARKOWSKY 1976, 604, 338

²⁷⁶ THORTON 1969, obr. 99 a, 188

12.6.42. Kat. č. 6.42. Bílé gros de Tours s motivem exotického keře [137]

Datace: 1760–1800²⁷⁷

Způsob použití: 2 dalmatiky; dorsální a pektorální parury; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.9a. [67], kat. č. 4.9b. [68] a kat. č. 6.43. [138].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pošná.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 559.²⁷⁸ 2) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 850.²⁷⁹

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný větvícím se exotickým keřem, který je dokreslen při opakování dekoru. Základem keře je dvojice protichůdně esovitě zvlněných stonků, které jsou doplněny květy, listy a úponky dotýkajícími se v obou osách symetrie. Ztvárnění stonků je převážně efektem liseré, ostatní části dekoru vzorujícími broché útky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená osnovou, základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I a broché II tvoří s každou 6. a 7. nití osnovy do plátňové vazby efektem à liages repris. Broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 64 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 32 cm, š. více než 21 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílá duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.43. Kat. č. 6.43. Bílý taft s motivem keře růží s ozdobnými trápci [138]

Datace: 1750–1800

²⁷⁷ Tkanina může být řazena i do skupiny sakrálních tkanin.

²⁷⁸ MARKOWSKY 1976, 597, 336

²⁷⁹ MARKOWSKY 1976, 599, 336

Způsob použití: 2 dalmatiky; ozdobné lemování rukávů; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 4.9a. [67], kat. č. 4.9b. [68] a kat. č. 6.42. [137]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Pošná.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Bílý základ dekorovaný větvícím se keřem růží, který je dokreslen při opakování dekoru. Základem keře je dvojice protichůdně esovitě zvlněných stonků, které jsou doplněny květy, listy a v ose symetrie nalezneme motiv ozdobné mašle s trojicí zlatých střapců. V pozadí vzoru jsou použity liseré útky, které dokreslují hlavní motivy tkaniny. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché. Základ: Odvozená plátnová vazba tvořená hlavní osnovou základním útkem a v každém druhém prohozu i liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I – broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 31,5 cm, š. 18 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová duše s mírným zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek III: Broché útek IV: hedvábí; X útků 5 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.44. Kat. č. 6.44. Cihlově červené gros de Tours s dekorem větvícího se keře růží [139]

Datace: 1750–1800

Způsob použití: Kasule; pectorální a dorsální sti- pes; tkanina je v rámci stříhu kombinována s nevzorovaným sametem, který není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Victoria and Albert Museum, 1760–1770, Francie, inv. č. 313-1896.²⁸⁰

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Cihlově červený základ dekorovaný větvicím se keřem růží, který je dokreslen při opakování dekoru. Základem keře je dvojice protichůdně esovitě zvlněných stonků, které jsou doplněny květy, listy a v ose symetrie i o exotické květy a plody. Ztvárnění stonků je převážně efektem liseré, ostatní části dekoru vzorujícími broché útky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Gros de Tours, liseré, broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou základním útkem a liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I - broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/ cm. Útky v passé: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 35,5 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit filé riant; hedvábná bíle šedá duše s mírným zákrutem S; stříbrná lamela velice volně navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bíle krémová hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bíle krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.45. Kat. č. 6.45. Bílý taft s keřem růží doplněným krajkou [140]

Datace: 1750–1800

Způsob použití: Dalmatika; rukávy; tkanina je kombinována s lákou z 20. století, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe.

²⁸⁰ THORTON 1969, obr. 99 a, 188

Bílý základ dekorovaný větvičím se keřem růží, který je dokreslen při opakování dekoru. Základem keře je dvojice protichůdně esovitě zvlňených stonků, které jsou doplněny o kvetoucí pnoucí květinu. Liseré efekt vytváří vzor krajky a drobných květin v pozadí vzoru. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré; broché. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu i liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I - broché IV není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 67 nití/ cm. Útky v passée: základní útek; liseré útek; broché útek I; broché útek II; broché útek III; broché útek IV. Technický raport (v. více než 11,5 cm, š. více než 23 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová duše s mírným zákrutem S; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bílokrémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek IV: hedvábí; X útků 7 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.46. Kat. č. 6.46. Žlutý taft s keřem růží [141]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 1) Dalmatika; pektorální a dorsální parury; kombinována s textilií kat. č. 6.36. [131]. 2) Dalmatika; pektorální a dorsální parury; kombinována s textilií kat. č. 6.41. [136].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 852.²⁸¹ 2) Kunstgewerbemuseum der Stadt Köln, 1755–1765, Francie, inv. č. Z 847.²⁸² 3) Victoria and Albert Museum,

²⁸¹ MARKOWSKY 1976, 603, 338.

²⁸² MARKOWSKY 1976, 604, 338.

1760–1770, Francie, inv. č. 313-1896.²⁸³ 4) Textilmuseum Krefeld, kolem 1760–1770, Francie, inv. č. 01462.²⁸⁴

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zrcadlí se motiv se žlutým základem vytváří kvetoucí keř růží, jehož základní linie jsou tvořeny dvojicí podélně jdoucích stonků se vzájemně opačně komponovanou esovitě zvlněnou linií, z kterých vychází úponky směrem k ose symetrie dekoru, ale také směrem k pevnému okraji. Tím vzniká základní geometrický obrazec připomínající svou stavbou zašpičatělý ovál. Ten je dále doplněn pomocí efektu liseré o dvojici podélně jdoucích krajek kombinovaných s vegetabilními prvky. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liages repris. Základ: Odvozená plátnová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I a broché III není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché II tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 29 cm, š. více než 20 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; žlutá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: zlatá lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-šedá duše s mírným zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.47. Kat. č. 6.47. Žlutý taft s keřem růží [142]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: 2 dalmatiky; není kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Horní Planá.²⁸⁵

²⁸³ THORTON 1969, kat. č. 99 a, 188

²⁸⁴ TIETZER / GASTHAUS 1987, kat. č. 116, 130

²⁸⁵ Římskokatolická farnost Horní Planá byla v 50. letech 20. století svozovou farností z oblasti jižní části Šumavy, tudíž místní textilní sbírka je z velké části původně místní.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Museum für angewandte Kunst (MAK) Wien, inv. č. T 04353-1890²⁸⁶

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zrcadlený motiv se žlutým základem vytváří kvetoucí keř růží, jehož základní linie jsou tvořeny dvojicí podélně jdoucích stonků se vzájemně opačně komponovanou esovitě zvlněnou linií, z kterých vychází úponky směrem k ose symetrie dekoru, ale také směrem k pevnému okraji. Tím vzniká základní geometrický obrazec připomínající svou stavbou zašpičatělý ovál. Motiv je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, broché, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu s liseré útkem. Efekty: Liseré není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure, vyjma společného efektu s broché II, kde plní funkci trame d'accompagnement. Lancé není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché I a broché III není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Broché II je doplněn efektem liseré, které zde vytváří efekt trame d'accompagnement, dvojice efektů je jednotlivě vázána každým 3 párem osnovních nití do plátňové vazby efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 58 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. 50 cm, š. více než 20 cm) je jedenkrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; žlutá; bez zratelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; žlutá; bez zratelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; žlutá; bez zratelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; zelená; bez zratelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; zřejmě vlněná bílo-šedá duše složená z dvojice pramenů s mírným zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez zratelného zákrutu.

12.6.48. Kat. č. 6.48. zlatý lampas s dekorem keře růží [143]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální sti- pes; tkanina je kombinována s textilí kat. č. 6.49. [144]. a kat. č. 5.16. [95].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

²⁸⁶ Součást nepublikované sbírky.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Kirche Schatzkammern und Museen, Regensburg; kolem 1770, Inv. č. D 1974/113.²⁸⁷ 2) Kirche Schatzkammern und Museen, Regensburg; kolem 1773, Inv. č. D 1974/119.²⁸⁸

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zlatý základ dekorovaný pnuocím se keřem růží s rozličnými druhů květů, jehož základem je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které jsou vzájemně propojeny větévkami bíle kvetoucí rostliny vycházejícími ze základní linie ve vrcholu ohybu. Části dekoru jsou dokresleny ploše pojatými zlatými rozměrnými listy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, lancé, broché. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 Décochment 3 tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé I. je přidáním útkem tzv. trame d'accompagnement do efektu lancé II, které tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I – broché II tvoří s vaznou osnovou keprovou vazbu K 1/3 S efektem à liages repris. Broché III – broché IV není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 6 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 130 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché IV. Technický raport (v. 25,5 cm, š. více než 22 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 7 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; karmínová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Lancé: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché I: zlatá lamela. Broché II: stříbrná lamela. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché IV: hedvábí; X útků 10 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.6.49. Kat. č. 6.49. Zlatý lampas s dekorem keře růží [144]

Date: 1750–1800

²⁸⁷ HUBEL 1976, kat. č. 159, 280

²⁸⁸ HUBEL 1976, kat. č. 158, 280

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální stipes; tkanina je kombinována s textilií kat. č. 6.48. [143]. a kat. č. 5.16. [95]. 2) Šaty na sochu Panny Marie. Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: 1) Kirche Schatzkammern und Museen, Regensburg; kolem 1770, Inv. č. D 1974/113.²⁸⁹ 2) Kirche Schatzkammern und Museen, Regensburg; kolem 1773, Inv. č. D 1974/119.²⁹⁰

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zlatý základ dekorovaný pnuocím se keřem růží s více druhy květů, jehož základem je dvojice opačně orientovaných esovitě zvlněných linií, které jsou vzájemně propojeny větvkami bíle kvetoucí rostliny, vycházejícími ze základní linie ve vrcholu ohybu. Části dekoru jsou dokresleny ploše pojatými zlatými rozměrnými listy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen podél vertikální osy.

Struktura tkaniny: Lampas fond satin de 7, lancé, broché. Základ: Sedmivazná atlasová vazba A 6/1 decochement 3 tvořená osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu i lancé útkem I. Efekty: Lancé I je přidáním útkem tramé d'accompagnement do efektu lancé II. Lancé II tvoří s vaznou osnovou K 1/3 S efektem à liage repris. Broché I – broché IV tvoří s vaznou osnovou K 1/3 S efektem à liages repris. Broché V není ve svém efektu vázán, tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 6 nití hlavní na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 150 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV, broché útek V. Technický raport (v. 27 cm, š. 26 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (53 cm). Découpure: 7 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; karmínová; mírný zákrut S. Vazná osnova: hedvábí; bílá; mírný zákrut S. Lancé I: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Lancé II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná bílo-krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché I: zlatá lamela. Broché II: stříbrná lamela. Broché útek III: pokovená nit ondé; duše bílo-krémová hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bílo-krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta zlatou lamelou ve směru S. Broché útek IV: pokovená nit ondé; duše bílo-šedá hedvábná nit se zákrutem S; duše je ovinuta ve směru Z bílo-šedou

²⁸⁹ HUBEL 1976, kat. č. 159, 280

²⁹⁰ HUBEL 1976, kat. č. 158, 280

hedvábnou nití se zákrutem S; dvojice nití je ovinuta stříbrnou lamelou ve směru S. Broché V: hedvábí; X útků 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.7. Pruhové vzory (1760–1800)

12.7.1. Kat. č. 7.1. Modro-bílý damašek s rayé efektem a jednoduchým rostlinným vzorem [145]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Kasule; plochy střihu lemující dorsální a pektorální stipes; tkanina je kombinována se dvěma látkami, které nejsou zahrnuty do katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. V podélných pruzích střídané modré a bílé zbarvení základu tzv. rayé. Dekor je rozdělen do čtveřice podélných pruhů s cyklicky se opakujícím motivem. Liché pruhy mají modrý základ nesoucí jednoduché, vzájemně podobné, osově souměrné rostlinné dekory, připomínající opakující se květinu se zlatým květem. Sudé pruhy mají bílý základ nesoucí dekor vytvořený tenkými modrými linkami připomínajícími ozdobné písmeno S, které je v každém opakování otočeno. Opakující se motivy dvojice bílých pruhů se vzájemně zrcadlí. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Damas satin de 5 / sergé de 5, broché, à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V efektu základního útku se vazba mění na keprovou vazbu K 1/4 S. Efekty: Broché I a broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 85 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 24 cm, š. 6 cm) je vícekrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 2 passées.

Materiál: Osnova: hedvábí; v pruzích střídáno modré a bílé zbarvení tzv. rayé; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: pokovená nit filé riant; žlutá hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.7.2. Kat. č. 7.2. Modře bílý pekén s jednoduchým rostlinným vzorem, který je z části vyšitý [146]

Datace: 1750–1789

Způsob použití: Dvoudílný baldachýn; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Otočený vzor dessin sauté retourné. Základ je členěn do pravidelně se střídajících modrých a bílých podélných pruhů. Bílý pruh je členěn efektem lancé útku na příčné proužky a následně je zde vyšit drobný zvlněný rostlinný motiv skládající se z flitrů. Modrý pruh nese drobný žlutý pravidelně se opakující rostlinný dekor. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Pékin fond satin de 7 et sergé de 4, lancé, à liage repris. Základ: V podélných pruzích střídaná sedmivazná atlasová vazba A 6/1 décochement 5 a čtyřvazná keprová vazba K 3/1 S, které jsou tvořené osnovou a základním útkem. Efekty: Základní útek není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Lancé je vázán každou 4 nití osnovy efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 70 nití/ cm v keprové vazbě; 150 nití/ cm v atlasové vazbě. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 3,4 cm, š. 2,7 cm) je vícekrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 7 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; v pruzích střídáno modré a bílé zbarvení. Základní útek: hedvábí; sytě žlutá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; sytě žlutá; bez znatelného zákrutu.

12.7.3. Kat. č. 7.3. Původně pruhovaný žluto-bílý damašek s rozměrnou dvojicí kvetoucích keřů [147]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: Dvoudílný baldachýn; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Modro-fialová tkanina byla před svým přebarvením členěna do dvojice podélných pruhů, majících žluté a bílé zbarvení základu tzv. rayé. Dekor vznikal pomocí efektu dvoubarevného damašku,

kdy každým z dvojice pruhů stoupal jiny kvetoucí exotický keř. Technický raport je v šíři tkaniny čtyřikrát opakován.

Struktura tkaniny: Damas satin de 8. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V efektu základního útku se vazba mění na A 1/7. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky v passée: základní útek. Technický raport (v. 27 cm, š. 13,6 cm) je osmkrát zrcadlen v šíři tkaniny (55 cm). Découpure: 4 osnovních nití; 2 passées.

Materiál: Osнова: v pruzích střídáno žluté a bílé zbarvení tzv. rayé; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; původně bílá; bez znatelného zákrutu.

12.7.4. Kat. č. 7.4. Zelený taft s pnoucími se rostlinami [148]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: Šatečky na sochu Jezulátka; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Základ: Zeleně modrý základ je vertikálně rozčleněn dvojicí esovitě zvlněných stříbrných linií, připomínajících kmeny. Vzorek je dále ve své horní i dolní části ohrazen stříbrnou linkou. Ústřední motiv vyobrazuje větvici se popínavou rostlinou s drobnými květy a lístky, propojující jednotlivé ohraňující linie vzoru. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé tvoří s každou 6. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché I tvoří s každou 6. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Broché II není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 62 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II. Technický raport (v. 18 cm, š. více než 23 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Osнова: hedvábí; olivově zelená; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; olivově zelená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché útek I: stříbrná lamela. Broché útek II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná duše světle zelená se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S.

12.7.5. Kat. č. 7.5. Zeleně modrý taft s rayé efektem a festony [149]

Datace: 1750–1800

Způsob použití: 2 dalmatiky; rukávy, pectorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 7.9. [153]

Původní a současná lokace: V majetku římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Základ dekoru je rozdělen do podélných pruhů, které se cyklicky střídají. První modro-šedý pruh nese podélný motiv stonku s drobnými pískově žlutými lístky. Tento motiv je propojen s opakováním motivu (ve směru útku) ozdobného květinového festonu. Druhý zelenomodrý pruh je složen ze 4 podélně jdoucích linií, které jsou odděleny tenkými linkami. Plocha třetího modrošedého pruhu je členěna soustavou čtvercových bodů, které jsou doplněny o kvetoucí větévku, která je při opakování vždy převrácena. Technický raport je v šíři tkaniny nejspíše čtyřikrát opakován. Části dekoru jsou dovyšity.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Lancé je vázán každou 2. nití osnovy efektem à liage repris, místy není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Broché I – broché III není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 63 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III. Technický raport (v. více než 50 cm, š. 25,5 cm) je jedenkrát opakován v šíři tkaniny (52 cm). Découpure: 4 osnovní nitě; 2 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; v pruzích barvená do světlé modře šedé a modře zelené tzv. rayé; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světlá modře šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: stříbrná lamela. Broché útek I: pokovená nit filé riant; fialová hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Broché útek II: pokovená nit ondé; krémová hedvábná duše se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z bíle krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojicí nití ve směru S. Broché útek III: hedvábí; X útků 8 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu.

12.7.6. Kat. č. 7.6. Bíle zelený taft s rayé efektem a stříbrným stilizovaným dekorem [150]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: Kasule; pectorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat.č. 7.10. [154].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Zelený základ je členěn dvojicí podélně jdoucích bílých bordur. První je subtilnější a nese stříbrný dekor zvlněného větvičího se stonku. Druhá bordura je širší a má jednoduše zdobené okraje. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Taffetas broché. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 68 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek. Technický raport (v. 9 cm, š. 18 cm) je vícekrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; v pruzích střídáno zeleno-modré a bílo-krémové zbarvení (tzv. rayé); bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu. Broché: zdvojená pokovenou nit filé riant; bílá hedvábná duše se zákrutem S; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S.

12.7.7. Kat. č. 7.7. Modrý taft se stříbrnými krajkami [151]

Datace: 1750–1800

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) Štola; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Manipul; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Chvalšiny.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Modrý základ je členěn trojicí opakujících se stříbrných bordur s krajkovým dekorem, kombinu jícím rostliné motivy. Prostor mezi krajkami je doplněn o opakující se motivy stylizovaných stříbrných květů. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Broché tvoří s každou 5. nití osnovy keprovou vazbu K 1/3 Z efektem à liage repris. Dostava réduction de chaîne: 65 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek. Technický raport (v. 14,5 cm, š. 13 cm) je vícekrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: zdvojená pokovená nit filé couvert;

bílo-šedá hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S.

12.7.8. Kat. č. 7.8. Bílý atlas s rayé efektem stříbrnými květy [152]

Datace: 1760–1789

Způsob použití: Dalmatika; pektorální a dorsální parura; tkanina je kombinována s látkou kat.č. 8.1. [156].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Bílý základ je v rámci vzorového raportu členěn podélně jdoucími růžovými linkami do tří pruhů. Kdy pouze jediná krajní linie je dekorována motivem drobné kvetoucí květiny. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Satin de 5, broché. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Efekty: Broché není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 140 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, broché útek. Technický raport (v. 5,5cm, š. 6,5 cm) je vícekrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 5 osnovních nití; 2 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; v pruzích střídáno bílé a růžové zbarvení tzv. rayé; dobře znatelný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu. Broché útek: pokovená nit filé riant; bílo-šedá hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S.

12.7.9. Kat. č. 7.9. Cihlově červený damašek s pruhovým vzorem [153]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: 2 dalmatiky; plochy lemující dor- sální a pektorální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 7.5. [149]

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Čížová.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Cihlově červený základ nesoucí dekor složený z dvojice podélně jdoucích pruhů. První nese dekor drobného plodu oválného tvaru, který je pravidelně střídán palmovou ratolestí. Druhý z pruhů je rozčleněn čtveřicí podélných linek. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Damast fond satin de 8. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 3 tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V pruzích tkaniny je vazba změněna na A 1/7. Efekty: Základní útek má dvojici efektů: 1) Tvoří s osnovou

keprovou vazbu K 2/2 Z efektem à liages repris. 2) Není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Dostava réduction de chaîne: 180 nití / cm. Útky v passée: základní útek. Technický raport (v. 9 cm, š. 7,2 cm) je vícekrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 2 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; cihlově červená; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu.

12.7.10. Kat. č. 7.10. Bíle zelený lampas s rayé efektem a se stříbrnými krajkami [154]

Datace: 1750–1800

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat.č. 7.6. [150].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Zelený základ je členěn podélně jdoucí bílou stuhou lemovanou iluzivní drátovou krajkou. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován s efektem zrcadlení.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. V podélných pruzích je tkanina doplněna o osnovu poil trainant. Efekty: Poil trainant není ve svém efektu vázán tzv. par découpure. Poměr osnov proportion des chaînes: 2 nitě hlavní na 1 nit osnovy poil trainant. Dostava réduction de chaîne: 57 nití/ cm. Útky v passée: základní útek. Technický raport (v. 2,5 cm, š. 9,5 cm) je vícekrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovních nití; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; v pruzích střídáno zeleno-modré, bílo-oranžové a bílé zbarvení tzv. rayé; bez znatelného zákrutu. Osnova poil trainant: hedvábí; bílá, nebo bílo-oranžová; bez znatelného zákrutu. V pruzích dle potřeb dekoru doplněná o pokovenou nit filé riant; bílá hedvábná duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S. Základní útek: hedvábí; sytě zelená; bez znatelného zákrutu.

12.7.11. Kat. č. 7.11. bíle krémový atlas s rayé efektem a chiné střídajícím podélné pruhy s květinovým motivem [155]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Neustupov.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Základ je členěn do čtyř podélných pruhů vzájemně oddělených tenkou černou linkou. Podélně jdoucí 1. a 3. pruh je krémové barvy bez dekoru. 2. pruh má bílý základ nesoucí záměrně neostrý dekor esovitě zvlněného úponku, z kterého vyrůstají drobné fialové květy. 4. pruh má též bílý základ, ale jeho osou prochází linie složená z drobných obdélných útvarů žluté a černé barvy, které připomínají šachovnicové rozložení polí s polovičním posunutím podélných sloupců. Ze středové linie vycházejí do obou stran krátké černé diagonály. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Satin de 5. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 3 tvořená osnovou a základním útkem. Dostava réduction de chaîne: 170 nití/ cm. Útky v passée: základní útek. Vzorový raport (v. 11 cm, š. 13,2 cm) je pravděpodobně 4 krát opakován v šíři tkaniny.

Materiál: Osnova: hedvábí; v pružích jsou střídány 2 techniky barvení nití rayé a chiné ala branches využívající 10 barevných odstínů; mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; bílá; bez znatelného zákrutu.

12.8. Drobné vzory (1760–1800)

12.8.1. Kat. č. 8.1. Cihlově červený lampas s ombré efektem s bílými květinami [156]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální a dorsální stipes; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 7.8. [152]. 2) 2 dalmatiky; pektorální a dorsální parura; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 7.8. [152]. 3) Pluviál; column a kápě; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 7.8. [152]. 4) Manipul; ozdobná zakončení střihu; tkanina je kombinována s látkou kat. č. 7.8. [152].

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Základ je členěn do cyklicky se opakujících podélných pruhů, které jsou postupně zesvětlovány z cihlově červeného až po růžový

odstín tzv. ombré efektem. Zvlněné diagonálně vedené linie dále základ dekoru člení do pomyslné kosočtvercové sítě, v jejichž polích se nachází opakující se motiv drobné kvetoucí rostliny. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Lampas fond taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou a základním útkem. Efekty: Vzorující osnova tvoří se základním útkem pětivaznou atlasovou vazbu décochment 2. Lancé je vázáno každou 4 nití hlavní osnovy efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 1 nit hlavní 1 nit vzorující osnovy. Dostava réduction de chaîne: 72 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (v. 5 cm, š. 4,5 cm) je vícekrát zrcadlen v šíři tkaniny. Découpure: 2 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Hlavní osnova: hedvábí; postupně měnící se zbarvení nití vytvářející přechod z cihlově červené až po bílé zbarvení tzv. ombré; bez znatelného zákrutu. Vzorující osnova: hedvábí; bílá, mírný zákrut S. Základní útek: hedvábí; cihlově červená; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: stříbrná lamela.

12.8.2. Kat. č. 8.2. Modrý taft se zlatými kvetoucími úponky [157]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: 1) Kasule; pektorální a dorsální stipes; kombinována s tkaninou, která není součástí katalogu. 2) Bursa; tkanina není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Výskyt variant dekoru mimo zkoumanou oblast: Victoria and Albert Museum, 1750–1775, Francie / Anglie, inv. č. 828 a A-1904.²⁹¹

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Modrý základ je členěn do pomyslné kosočtvercové sítě s matnými konturami a lesklými poli. Zvlněné zlaté úponky se stříbrnými listy a květy procházejí diagonálně tkaninou tak, že dochází k jejich křížení. Vzniklá síť je složena z nepravidelných podelných útvarů. Některá křížení jsou doplněna o zlatý květ s drobnými lístky. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas, lancé, broché, à liage repris. Základ: Plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem. Efekty: Lancé: je vázáno každou 5. nití

²⁹¹ THORNTON 1969, p. 187, obr. 98 a.

osnovy. Broché I – broché III: není ve svém vzorujícím efektu vázán, tzv. par découpure. Broché IV: je vázáno každou 5. nití osnovy. Dostava réduction de chaîne: 80 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché útek I, broché útek II, broché útek III, broché útek IV. Technický raport (v. 6 cm, š. 6,2 cm) je vícekrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 2 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; bílo-šedá; mírný zákrut Z. Základní útek: hedvábí; bílo-šedá; bez znatelného zákrutu. Lancé útek: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Broché I: stříbrná lamela. Broché II: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché III: pokovená nit ondé; hedvábná krémová duše se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovíjí dvojici nití ve směru S. Broché IV: hedvábná žinylka; tmavě modrá.

12.8.3. Kat. č. 8.3. Modrý taft s exotickou květinou [158]

Datace: 1760–1800

Způsob použití: Pluviál; části střihu lemující columnu; tkanina je kombinována s látkou, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Dnes modrý, původně bílý, základ je členěn drobnými motivem bodu s třemi stopajícími lístky. Základní linie pomyslného kosočtvercového dekoru jsou tvořeny za sebou jdoucími ovály s vepsanými body a zvlněnými stonky exotické květiny, jejíž květ zdobí jednotlivé výseče kosočtvercové sítě. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Taffetas doublé liseré, à liage repris. Základ: Odvozená plátňová vazba tvořená hlavní osnovou, základním útkem a v každém druhém prohozu je liseré útek. Efekty: Lancé: není ve svém vzorujícím efektu vázán, tzv. par découpure. Liseré: tvoří s každou 4. nití osnovy keprovou vazbu K 1/4 S. Dostava réduction de chaîne: 71 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, liseré útek, lancé útek. Technický raport (v. 6 cm, š. 6,2 cm) je vícekrát opakován v šíři tkaniny. Découpure: 4 osnovní nitě; 1 passée.

Materiál: Osnova: hedvábí; původně bílá, dnes modrá; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; původně bílá dnes, modrá; bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; původně bílá, dnes modrá, mírný zákrut S. Lancé útek: hedvábí; modrá; bez znatelného zákrutu. Broché I: stříbrná lamela. Broché II: zdvojená pokovená nit filé

riant; hedvábná krémová duše s mírným zákrutem Z; zlatá lamela navinutá na duši ve směru S. Broché III: pokovená nit ondé; hedvábná krémová duše se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z krémovou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojici nití ve směru S. Broché IV: hedvábná žinylka.

12.9. Vzorované samety závěru 16.–18. stolet

12.9.1. Kat. č. 9.1. Karmínový samet s arabeskou [159]

Datace: před rokem 1600

Provenience: Osmanská říše

Způsob použití: 1) Kasule; veškeré pohledové plochy stříhu vyjma dorsálního stipesu a vyšíváných figurálních aplikací; tkanina je kombinována s dvojicí textilií, které nejsou součástí katalogu. 2) Štola; textilie není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní tkaninou. 3) Manipul; textilie není v rámci stříhu kombinována s jinou komplexní tkaninou.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov.

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Karmínový základ dekoru je dle potřeb vzoru přiznán (bez zakrytí smyčkami poil osnov) a dokresluje jeho celé pasáže. Ústředním motivem dekoru je arabeska rozdělená do dvojice paralelně jdoucích sloupců složených z na sebe navazujících kosočtvercových motivů, pravidelně se opakujících zelených polí, motivů listů, květů a linií propojující oba sloupce. Technický raport je v šíři tkaniny pravděpodobně 4 krát opakován.

Struktura tkaniny: Velours façonné fond satin de 5, broché à liage repris. Základ: Pětivazná atlasová vazba A 4/1 décochement 2 tvořená toile osnovou a základním útkem, kdy osnova váže střídavě jaden a dva základní útky. Efekty: Osnova poil je složená z dvojice nití rozdílných barev; ve svém vzorujícím efektu je pouze jedna z barev vázána základním útkem a mezi v základní vazbě párovými základními útky je sevřena, kde vytváří proříznuté smyčky vlasové osnovy velours coupé. Broché tvoří

s každou 3. nití toile osnovy keprovou vazbu K 1/4 S efektem à liage repris. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití toile na 2 nitě poil osnovy. Dostava réduction de chaîne: 56 nití/ cm. Útky v passée: Základní útek, broché útek. Technický raport (v. 33 cm, š. 15,5 cm) je v šíři tkaniny pravděpodobně 4 krát opakován.

Découpure: 6 nití poil osnovy; 1 passée. Materiál: Toile osnova: hedvábí; karmínová, mírný zákrut Z. Poil osnova: hedvábí; karmínová v podélných pružích doplněná o sytě zelenou; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; cihlově červená, bez znatelného zákrutu. Broché útek: zdvojená pokovená nit filé riant; hedvábná pískově žlutá duše se zákrutem Z; stříbrná lamela navinutá na duši ve směru S.

12.9.2. Kat. č. 9.2. Bílý samet s barevným květinovým dekorem [160]

Datace: 1680–1710

Způsob použití: 1) Pluviál; pohledové plochy střihu vyjma columny; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 2) 2 dalmatiky; pektorální a dorsální parury a ozdobné rukávové pruhy; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu. 3) Štola; ozdobná zakončení střihu; tkanina je kombinována s textilií, která není součástí katalogu.

Původní a současná lokace: V majetku Římskokatolické farnosti Slivice.

Výskyt identické tkaniny mimo zkoumanou oblast: Sbíрка Abegg-Stiftung, Francie, Inv. č. 798.²⁹²

Dekor: Symetrický vzor podle vertikální osy dessin à pointe. Světle krémový místy přiznaný základ nese barevný vzor vytvořený efektem prořezaných i neprořezaných smyček poil osnovy. Ústředním motivem dekoru je osově souměrná kytičice doplněná o rozměrné květy. Hlavní motiv je dále obklopen drobnými rostlinami s propracovanými květy. Technický raport je v šíři tkaniny jedenkrát zrcadlen.

Struktura tkaniny: Velours façonné fond satin de 8, lancé à liage repris. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 2 tvořená toile osnovou a základním útkem, kdy osnova váže pravidelně jeden a dva základní útky. Lancé útek je umístěn mezi 1. a 2. základním útkem na rubu tkaniny, přičemž je vázán s každou X. nití toile osnovy efektem à liage repris. Efekty: Osnova poil je složená z trojice nití rozdílných barev; mimo svůj vzorující efekt je na rubu tkaniny přidržována lancé útkem; ve svém vzorujícím efektu je pouze jedna z barev vázána základním útkem a mezi v základní vazbě párovými základními útky je sevřena, kde vytváří proříznuté i neproříznuté smyčky

²⁹² Nepublikovaná část sbírky.

vlasové osnovy velours ciselé. Poměr osnov proportion des chaînes: 8 nití toile na 6 nití poil osnovy. Dostava réduction de chaîne: 130 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek. Technický raport (74 cm, š. 25,5 cm) je v šíři tkaniny jedenkrát opakován (52 cm). Découpure: 8 nití poil osnovy; 1 passée.

Materiál: Toile osnova: hedvábí; světle krémová, mírný zákrut S. Poil osnova: hedvábí; 6 barevných odstínů; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle krémová, bez znatelného zákrutu. Liseré útek: hedvábí; světle krémová, bez znatelného zákrutu.

12.9.3. Kat. č. 9.3. Hnědý samet s bizarním dekorem [161]

Datace: před rokem 1690–1720

Způsob použití: 1) Kasule; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 2) 2 dalmatiky; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií. 3) Štola; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: Součást chrámové sbírky Římskokatolické farnosti Bechyně.

Dekor: Jednoduchý postupný obrazový vzor dessin suivi. Tyrkysově modrý základ tvořený poil osnou nese rostlinný dekor vytvářející pomyslnou diagonálně pojatou síť skládající se z obdélných a čtvercových částí, jejichž koncept je rozdělen do dvojice příčných pravidelně se střídajících řad. Bizarně stylizovaná květena je vykreslena zlatými broché útky a zároveň dotvářena hnědými plochami poil osnovy. Technický raport je v šíři tkaniny třikrát opakován.

Struktura tkaniny: Velours ciselé fond taffetas, lancé, broché. Základ: Plátňová vazba tvořená toile osnovou a základním útkem, kdy osnova váže střídavě jeden a dva základní útky. Efekty: Osnova poil je složena z dvojice nití rozdílných barev; mimo svůj vzorující efekt je na rubu tkaniny přidržována lancé útkem; ve svém vzorujícím efektu je pouze jedna z barev vázána základním útkem a mezi v základní vazbě párovými základními útky je sevřena, kde vytváří proříznuté i neproříznuté smyčky vlasové osnovy velours ciselé. Broché: není ve svém vzorujícím efektu vázán, tzv. par découpure. Lancé je umístěn na rubu tkaniny a váže poil osnovní nitě mimo jejich vzorující efekt; lancé je pravidelně vázán každou lichou nití toile osnovy efektem à liage repris. Poměr osnov; proportion des chaînes: 1 nit toile na 1 nit poil osnovy. Dostava; réduction de chaîne: 60 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek, broché

útek. Technický raport (v. 34 cm, š. 16 cm) je v šíři tkaniny třikrát opakován (49 cm). Découpure: 3 nitě poil osnovy; 1 passée.

Materiál: Toile osnova: hedvábí; růžovo-červená, mírný zákrut S. Poil osnova: hedvábí; pravidelně je střídána červeno-hnědě a tyrkysově modře zbarvená nit, bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; růžovo-červená, mírný zákrut S. Lancé útek: hedvábí; růžovo-červená, mírný zákrut S. Broché útek: zdvojená pokovená nit ondé; hedvábná citrónově žlutá duše se zákrutem Z; duše je ovinuta ve směru Z citrónově žlutou hedvábnou nití se zákrutem S; zlatá lamela ovijí dvojicí nití ve směru S.

12.9.4. Kat. č. 9.4. černě světle krémový samet s drobným dekorem [162]

Datace: před rokem 1760–1800

Způsob použití: Dvoudílný baldachýn; tkanina není v rámci střihu kombinována s jinou komplexní textilií.

Původní a současná lokace: Součást chrámové sbírky Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně.

Dekor: Otočený vzor dessin retourné. Světle krémový základ je členěn efektem zlaté lamely. Dekor je vytvářen efekty vlasové osnovy poil. Základní koncept vzoru vykresluje pomyslnou kosočtvercovou síť, vytvořenou diagonálními liniemi stylizované krajky. Křížení linií je vertikálně přepásáno pruhem kožešiny. Ústředním motivem výšečí jednotlivých polí je drobná, diagonálně rostoucí květina. Technický raport je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Struktura tkaniny: Velours façonné fond satin de 8, lancé. Základ: Osmivazná atlasová vazba A 7/1 décochement 2 tvořená toile osnovou a základním útkem, kdy osnova váže pravidelně jaden, a dva základní útky. Lancé útek I je umístěn mezi 1. a 2. základním útkem na rubu tkaniny, přičemž je vázán vaznou osnovou. Efekty: Osnova poil je složená z dvojice nití rozdílných barev; mimo svůj vzorující efekt je na rubu tkaniny přidržována lancé útkem I; ve svém vzorujícím efektu je pouze jedna z barev vázána základním útkem a mezi v základní vazbě párovými základními útky je sevřena, kde vytváří proříznuté i neproříznuté smyčky vlasové osnovy velours ciselé. Lancé II je pravidelně vázán každou nití vazné osnovy. Poměr osnov proportion des chaînes: 5 nití toile na 2 nitě poil osnovy a na 1 nit vazné osnovy. Dostava réduction de chaîne: 136 nití/ cm. Útky v passée: základní útek, lancé útek I, lancé útek II. Technický raport v. 5 cm, š. 6 cm) je v šíři tkaniny vícekrát opakován.

Materiál: Toile osnova: hedvábí; světle krémová; mírný zákrut S. Poil osnova: hedvábí; dvojice pravidelně se střídajících barev světle krémová a černá; bez znatelného zákrutu. Vazná osnova: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Základní útek: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek I: hedvábí; světle krémová; bez znatelného zákrutu. Lancé útek II: zlatá lamela.

13. Závěr

Je obdivuhodné, že i přes všechny historií vytvořené nesnáze, které po staletí ovlivňovaly složení sakrálních pokladnic, bylo možné sestavit tento katalog, do kterého byl zahrnut pouze výběr z dochovaného materiálu, který obsahuje 162 rozdílných vzorovaných tkanin. Kompoziční pestrost a mnohotvárnost barevných variací jednotlivých dekorů nám i přes torzální stav chrámových pokladů Českobudějovické diecéze umožňuje částečně zrekonstruovat proměny textilních dekorů 18. století a nechává nás jen částečně nahlédnout i na textilie 16.–17. století. I přes mnohdy nezaznamenanou historii spojenou s jednotlivými tkaninami je celková výpověď dochovaného celku jedinečnou, neboť se může stát cenným vodítkem pro mnoho pododvětví kunsthistorie a historie nevázané na české prostředí. Pouze výzkumy pracující i s badatelskými výsledky zahraničních pracovišť, které jsou podpořeny správným používáním odborné terminologie, dokáží české textilní sbírky plnohodnotně prezentovat. Přesto, že se v česky psané odborné literatuře příliš nesetkáme s takto zpracovanými katalogovými hesly, domnívám se, že jedině začlenění podrobných technologických popisů k základním údajům zkoumaných tkanin umožňuje sofistikovanou badatelskou činnost. Křehkost historických tkanin ukazuje, že precizně zpracované katalogy nám pomohou zajistit, že i následující generace badatelů budou moci pochopit pestrost sakrálních i muzejních sbírek, alespoň tak, jak je známe dnes. Mnohdy neodborně uložené tkaniny postupem času nejen ztrácejí svou původní bohatou barevnost, jsou napadány škůdci, křehnou, ale také se ztrácejí.

Inovativnost této práce je, že člení barokní tkaniny do evropsky kunsthistoricky uznávaných okruhů tak, že je možné sledovat proměny struktury vzoru v návaznosti na technologii výroby. Je také možné sledovat nuance transformace stylizace vzorů.

Nevýhodou se ale stává skutečnost, že pro vytvoření celistvého pohledu musela vzniknout i katalogová stať sledující popisované sbírkové předměty ve sbírkách.

Díky obchodu s luxusními tkaninami byly šířeny inovativní myšlenky v oblasti dekoru po celé Evropě. Textilní návrháři ve zvučných francouzských, italských, anglických a španělských centrech nepřímo ovlivňovali umělecké řemeslo v zemích, do kterých nikdy nevstoupili. Na druhou stranu i oni dozajista čerpali z mnohotvárnosti exotických předmětů. To inovace se poté zrcadlila ve vzorech tkanin. Je pravdou, že i ostatní oblasti užitého umění obsahují předměty, které používaly inovativní dekor a byly předmětem obchodu. Na druhou stranu, jen málokterá umělecká výroba se vyráběla v tak malém množství center, která ovlivňovala skrze obchod, tak velké oblasti evropy.

Barokní paramenta jsou z dnešního pohledu značně ustrnulá, jelikož církevní předpisy si takovouto uniformitu vynucovaly. Je obdivuhodné, že tato homogenost je zcela vyrušena kreativitou textilních dekorů, která je mnohdy umocněna geniálním zacházením s tkaninami v rámci konzervativního střihu. Není tedy nezvyklé, že jednotlivé vzorové raporty vzácných textilií byly systematicky rozstříhány a vkoponovány do celku střihu tak, že jejich vzniklý koncept dekoru působil zcela odlišně. Hlavním důvodem těchto úprav byla snaha vytvořit z již nemódní tkaniny novou, která zapadá do kritérií diktátu. Dalším důvodem byla skutečnost, že mnoho tkanin mělo svůj dekor zcela odlišných rozměrů, než si vyžadovaly jednotlivé díly střihu bohoslužebných souprav.

14. Příloha

14.1. Rejstřík použitých částí sakrálních sbírek

Římskokatolická farnost Bechyně

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 3.3., kat. č. 3.15.

Kasule; tkanina kat. č. 3.19.

2 kasule, dalmatika; tkaniny kat. č. 3.22., kat. č. 4.3.

Kasule; tkaniny kat. č. 3.25., kat. č. 6.15.

Kasule; tkanina kat. č. 4.7.

Kasule, 2 dalmatiky, štola – kat. č. 9.3.

Římskokatolická farnost Borovany

Kasule; tkanina kat. č. 2.6.

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 2.15a, kat. č. 2.15b.

Římskokatolická farnost Brloh

Kasule, kalichové vélu, manipul, štola; tkanina kat. č. 6.5.

Kalichové vélu; tkanina kat. č. 6.6.

Římskokatolická farnost Březnice u Příbrami

Kasule; tkaniny kat. č. 1.5., kat. č. 3.7.

2 kasule, kalichové vélu, bursa, 2 manipuly, štola; tkaniny kat. č. 1.6., kat. č. 2.21.

Kasule, bursa, 3 štoly; tkaniny kat. č. 2.16., kat. č. 2.17.

Kasule, kalichové vélu, bursa, manipul, štola; tkaniny kat. č. 2.20., kat. č. 4.2.

Kasule; tkaniny kat. č. 3.2., kat. č. 3.8.

2 kasule, 2 dalmatiky, 2 štoly, 2 kalichová véla, 2 bursy, manipul, tkaniny kat. č. 4.1., kat. 4.2.

Štola; tkanina kat. č. 4.13.

Kasule; tkanina kat. 5.3.

Kasule, manipul; tkaniny kat. č. 5.15., kat. č. 2.20.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 6.31.

Dalmatika; tkanina kat. č. 6.40.

Římskokatolická farnost Český Krumlov

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 2.1.

Kasule, kalichové velum, 2 manipuly, bursa; tkanina kat. č. 2.3.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 2.24.

Kasule, kalichové vélum; tkanina kat. 3.23.

Kasule, dalmatika, 2 manipuly, 3 štoly; tkanina kat. č. 5.14.

Kasule, kalichové vélum, štola, bursa; tkanina kat. č. 6.7.

Kalichové vélum, kalichová pala; tkanina kat. č. 6.24.

Kasule, kalichové velum; tkanina kat. č. 6.27.

Kasule, štola, manipul; tkanina kat. č. 9.1.

Římskokatolická farnost Čížová

Kasule, bursa, štola; tkaniny kat. 3.9., kat. č. 4.16.

Pluviál; tkanina kat. 5.8.

2 dalmatiky, pluviál, štola; tkaniny kat. č. 6.1., kat. č. 6.2.

Kasule; tkaniny kat. č. 6.14.

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 7.5., ; kat. č. 7.9.

Římskokatolická farnost Horní Planá

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 6.47.

Římskokatolická farnost Chlum u Třeboně

Baldachýn kat. č. 2.8.

Dalmatika; tkanina kat. č. 3.24.

Dvoudílný baldachýn, kalichové vélum; tkanina kat. č. 4.8.

Šatečky na sošku Jezulátka; tkanina kat. č. 5.11.

Kasule, antependium; tkaniny kat. č. 6.10.

Dvoudílný baldachýn, antependium; tkaniny kat. č. 6.20.

Dvoudílný baldachýn, antependium; tkaniny kat. č. 6.22.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 6.33.

Dvoudílný baldachýn; tkanina kat. č. 7.2.

Dvoudílný baldachýn; tkanina kat. č. 7.3.

Šaty na sochu Jezulátka; tkanina kat. č. 7.4.

Dvoudílný baldachýn; tkanina kat. č. 9.4.

Římskokatolická farnost Chvalšiny

Kasule, štola, manipul; tkanina kat. č. 7.7.

Římskokatolická farnost Jindřichův Hradec

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál; tkaniny kat. č. 2.9., kat. č. 5.2.

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál, štola; tkaniny kat. 2.10.

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál, štola; tkaniny kat. 5.2.

Kasule, 2 dalmatiky; tkaniny kat. 5.10., kat. č. 6.34.

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál; tkaniny kat. č. 6.8., kat. č. 6.30.

Pluviál; tkanina kat. č. 6.9.

Kasule; tkanina kat. č. 7.6., kat. č. 7.10.

Římskokatolická farnost Kájov

Kasule, štola; tkanina kat. č. 2.11.

Kasule; tkanina kat. č. 2.23.

Kasule; tkanina kat. č. 4.11.

2 dalmatiky, kalichové vélum; tkanina kat. č. 5.13.

Kalichové vélum; tkanina kat. 6.29.

Římskokatolická farnost Lnáře

2 dalmatiky; tkanina kat. č. 6.23.

Římskokatolická farnost Nepomuk

Kasule, pluviál, 2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 2.2., kat. č. 3.18.

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 2.7.

Kasule, 2 dalmatiky; tkanina kat. č. 2.14.

Kasule, manipul; tkanina kat. č. 3.6.

Římskokatolická farnost Netolice

Kasule, kalichové vélum, štola; tkanina kat. 2.18.

Kasule, manipul, kalichová pala; tkanina kat. č. 3.1.

Kalichové vélum, pluviál, manipul; tkanina kat. č. 6.37.

Římskokatolická farnost Nová Bystřice

Kalichové vélum; tkanina kat. 6.28.

Římskokatolická farnost Nová Cerekev

Pluviál, dalmatika; tkanina kat. č. 2.13.

Kasule; tkaniny kat. č. 5.6., kat. č. 6.21.

Římskokatolická farnost Opařany

Kasule, 2 dalmatiky, štola, 3 manipuly; tkanina kat. č. 2.19., kat. č. 3.11.

Římskokatolická farnost Pacov

Dalmatika, kasule; tkaniny kat. č. 4.5., kat. č. 4.6.

Římskokatolická farnost Pelhřimov

2 dalmatiky; tkanina kat. č. 5.5.

Kasule; tkaniny kat. č. 6.11.

Římskokatolická farnost Planá nad Lužnicí

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 6.12. a kat. č. 6.26.

Římskokatolická farnost Pošná

Kasule, 2 dalmatiky, kalichové vélum, 2 štoly, manipul; tkaniny kat. č. 4.9a., kat. č. 4.9b., kat. č. 6.42., kat. č. 6.43.

Štola; tkanina kat. č. 6.13.

Pluviál; tkanina kat. č. 6.32.

Římskokatolická farnost Slivice

Pluviál, 2 dalmatiky, štola – kat. č. 9.2.

Římskokatolická farnost Starý Rožmitál

Kasule, pluviál, štola; tkanina kat. č. 3.16.

Pluviál; tkanina kat. č. 6.32.

Římskokatolická farnost Strakonice

Kasule; tkanina kat. č. 1.3., kat. č. 1.4.

Kasule; tkanina kat. č. 4.4.

Kasule; tkanina kat. č. 5.9.

Dalmatika; tkanina kat. č. 6.17.

Římskokatolická farnost Strakonice Podsrp

Kasule; tkaniny kat. č. 4.10., kat. č. 4.17., kat. č. 4.18.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 4.14.

Kasule, bursa, manipul; tkanina kat. č. 4.15.

Kasule, bursa, kalichová pala, šaty na sochu Panny Marie; tkaniny kat. 5.16., kat. 6.48., kat. 6.49.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 6.35.

Kasule; tkanina kat. č. 6.38.

Dalmatika; tkanina kat. č. 6.39.

Kasule; tkanina kat. č. 6.44.

Dalmatika; tkanina kat. č. 6.45.

Římskokatolická farnost Sušice

Kasule; tkanina kat. č. 6.16.

Římskokatolická farnost Svojšice

Kasule; tkanina kat. č. 1.2.

2 dalmatiky, kalichové vélum, 2 štoly; tkanina kat. č. 3.13.

Římskokatolická farnost Štěkeň

Kasule, kalichové vélum, štola, manipul; tkanina kat. 3.10.

Pluviál; tkanina kat. č. 4.12.

Dalmatika; tkaniny kat. č. 6.36., kat. č. 6.46.

Dalmatika; tkanina kat. č. 6.41., kat. č. 6.46.

Římskokatolická farnost Tábor

2 dalmatiky; tkanina kat. č. 1.1.

Římskokatolická farnost Trhové Sviny

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 3.4., kat. č. 3.5.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 6.4.

Kalichové vélum; tkanina kat. č. 6.25.

Kasule; tkanina kat. č. 7.1.

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál, manipul kat. č. 7.8., kat. č. 8.1.

Kasule, bursa – kat. č. 8.2.

Pluviál – kat. č. 8.3.

Římskokatolická farnost Třeboň

Kasule, štola; tkanina kat. 5.1.

Kasule; tkanina kat. 6.19.

Římskokatolická farnost Záhoří

2 dalmatiky; tkaniny kat. č. 5.12a., kat. č. 5.12b.

Římskokatolická farnost Zlatá Koruna

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál, 2 štoly, bursa; tkaniny kat. č. 2.12., kat. č. 3.14.

Římskokatolická farnost Volyně

Kasule, 2 dalmatiky, pluviál, kalichové velum, bursa, kalichová pala; tkanina kat. č. 3.14.

Kasule; tkaniny kat. č. 3.20., kat. č. 3.21.

Kasule; tkanina kat. č. 3.26.

Římskokatolická farnost Vyskytná nad Jihlavou

Kasule, kalichové vélum; tkanina kat. č. 6.3.

Kasule, 2 dalmatiky, kalichové vélum, 2 štoly; tkanina kat. č. 6. 18.

Prácheňské muzeum v Písku

Kasule; tkaniny kat. č. 2.4., kat. č. 5.7.

Kasule, bursa, kalichová pala, manipul; tkaniny kat. č. 2.5., kat. č. 2.22.

Městské muzeum Horažďovice

Pluviál; tkanina kat. č. 5.4.

14.2. Glosář odborných textilních pojmů

À carreau: Kostkování vytvořené na látce změnami ve vazbě jednotlivých polí. Může se jednat i o rozdíly stran dvoulícni nebo dutinkové látky (srovn. quadrillé).

À fond ...: Francouzský výraz znamenající „o vazebném základu“, používaný u názvů tkanin s variantami základní vazby.

À liage repris: Přídavná funkce hlavní osnovy, jejíž každá x-tá nit slouží navíc k vazbě vzorujících útků a nahrazuje či doplňuje tak funkci vazné osnovy.

Antependium (též antependium) je plošnou odnímatelnou ozdobou oltáře, která slouží nejen k dekoraci, ale i k zakrytí jednotlivých částí oltáře. Nemusí se jednat jen o textilní umělecký předmět, poněvadž bývalo zhotovováno i z kůže, z tepaného kovu.²⁹³ Typické pro tento prvek je, že je odnímatelný a souhrnně označuje vyšší počet pomyslných předpon: hlavní antependium zakrývající oblast oltářní menzy, boční antependium zakrývající prostor přiléhající na bok oltářní menzy, spodní skaline zakrývá podstavec první nástavbu oltáře určenou pro soupravu svícňů, hlavní skaline zakrývá druhý navazující nástavec oltáře, baldachýn připomíná částečně rostažený ozdobný závěs zdobící oltářní sochu, konopeum zcela zakrývá architekturu svatostánku a křídla zakrývají rozměrné prostory navazující po bocích baldachýnu, popřípadě konopea.²⁹⁴

Atlasová vazba, příp. tkanina, fr. satin: třetí základní vazba (vedle plátňové a keprové). Vyznačuje se dlouhými flotážemi husté osnovy vyvolávajícími na lícové straně dojem lesklé hladké plochy. Atlasové vazby se různí velikostí vazebného raportu, pozůstávajícího ze vzájemně si odpovídajících počtů osnov a útků (odtud pěti-, osmi-, x-vazný atlas). Další rozdělení atlasových vazeb je podle poloh vazných bodů vyjádřených postupnými čísly (fr. décochement), udávajícími počet osnovních nití, o něž se stranově posunují útkové vazné body na každém následujícím útku. Tato čísla se zjišťují na osnovní straně látky a počítají se odprava doleva (3-2-1-0). Konečně se atlasy člení na pravidelné s konstantními postupnými čísly a nepravidelné, u nichž se postupná čísla v rámci vazebného raportu mění. Nepravidelná postupná čísla umožňují tkaní atlasové vazby i v raportech s počty nití, které pravidelnou vazbu nedovolují - jako 4 a 6 (viz. satin turc).

²⁹³ MARTINEK 2014a, 24

²⁹⁴ SUTER 1973, 6

Barré: Efekt příčných barevných pruhů při zachování téže vazebné struktury látky.

Bâtard: Typ rozložení vzorového raportu s asymetrickou střední částí lemovanou vzájemně symetrickými plochami vlevo a vpravo. Asymetrický střed bâtard může mít šířku od několika centimetrů až po polovinu šíře vzorového raportu či více.

Bayadère: Látka zdobená příčnými pruhy lišícími se (vedle vzoru a barvy) vazebnou strukturou (srovn. pékin a barré).

Borta: Ozdobná tkanina, jejíž šíře se pohybuje většinou v jednotkách centimetrů, sloužící k překrytí švů, lemování nebo rozčlenění pohledové plochy. Jejich hojně používaným materiálem jsou pokovené nitě, tenké drátky a lamely, které jim dodávají lesku. Podobně jako borty bývají používány drátěné krajky.

Broché, brošovaný útek: Vzorující útek zatkávaný pomocí malých brošovacích člunků pouze v místech, kde se podílí na detailech vzoru. Podle potřeb vzoru je možno zatkávat proměnné množství útků v různých barevných odstínech. V těchto případech se jednotlivé prohozy brošovaného útku nepočítají a uvádějí se pouze použité barvy. Mnohdy je brošovaný útek vázaný pouze par découpure (viz heslo).

Cannelé: Souhrnný název pro tkaniny s efektem žebrování ve směru útku (příčný směr) tvořeného většinou flotážemi suplementární osnovy poil přes větší počet základních útků vázaných v plátnové vazbě osnovou toile (viz heslo). Do skupiny cannelés, která se dělí podle způsobů tkaní (viz. níže), patří také gros de Tours, faile française a ottoman (viz heslo).

Cannelé alternatif: Cannelé s žebrováním na líci a s vazebným raportem přes útky dvou po sobě následujících žeber o dvou osnovních nitích. Tyto se společně tkají efektu poil nebo toile: Flotáže lichých nití pokrývají na líci jedno ze žeber, flotáže sudých nití druhé. Na rubu se obě osnovy podílejí na plátnové vazbě toile tvořené pod prvním žebrem sudými nitěmi, pod druhým lichými.

Cannelé ordinaire: Z obou stran látky viditelné žebrování rozšířené plátnové vazby se silnými útky složenými ze tří či více nití.

Cannelé simpleté: Cannelé se dvěma osnovními systémy a příčným žebrováním na líci. Nitě osnovy toile vytvářejí plátnovou základní vazbu tkaniny, zatímco paralelně pracující nitě suplementární osnovy poil vytvářejí svými flotážemi žebra oddělená útkovým vazným bodem nebo krátkou flotáží osnovy na rubu látky. Poměr osnov bývá 2 či 3 nitě osnovy toile ku 1 niti osnovy poil.

Cannetillé: Cannelé simpleté s příčnými žebry rozdělenými do drobných úseků, které jsou vůči sobě posunuty vždy o polovinu flotáže ve směru osnovy.

Columna: též stipes. Označení pro aplikovaný pruh zdobící přední či zadní stranu středověkých kasulí. V barokní době výrazný pruh odlišné, zpravidla náročnější tkaniny tvořící střední část jejich pektorální a dorsální strany (stejná látka bývá použita u dalmatik k ozdobnému lemování rukávů).

Dalmatika: Svrchní liturgické roucho jáhna a zároveň i biskupa, který jej může nosit pod kasulí. Historický antický původ tohoto oblečení sahá do Dalmácie, tudíž přeneseně se dnes nazývá dalmatika. Jedná se o poměrně krátký oděv, jehož pektorální i dorsální strany jsou identického tvaru o připomínají lichoběžník, který má svou spodní linii lehce zaoblenou a ve své horní části je opatřen krátkými širokými rukávy. Přední i zadní strany střihu jsou členěny podélnými širokými pruhy, mohou mít v sobě rozměrnou takřka čtvercovou oblast tzv. paruru. Po stranách vzniká příznačné rozšíření střihu (tzv. klíny) a na rukávech se objevují ozdobné podélné pruhy lemující okraj rukávu. Použití luxusních pohledových tkanin, výztuhy i podšívky je identické s kasulí. V barokních a mladších sbírkách se setkáme s dvojicí a vyšším počtem takřka identických dalmatik, které se od sebe liší jen ozdobnými ověsy v oblasti zad. Druhá dalmatika nahrazuje historicky starší a v baroku takřka nepoužívané paramentum a to tunicellu. Ta se od dalmatiky odlišuje pouze ve tvaru rukávů, které jsou dlouhé a úzké. Její určení bylo pro tzv. podjáhny, kteří ji nosili při liturgii jako svrchní roucho.

Damas: (viz. damašek).

Damašek: Druh vzorované látky kombinující technicky, často i barevně rozdílné vazby pro základ a vzor. Produkce těchto látek vyžaduje zvláštní úpravu tkalcovského stavu. Décochement: Francouzský termín pro postupné číslo, jež u atlasových vazeb udává počet osnovních nití, o které jsou při prohozu každého následujícího útku stranově posunuty osnovní vazné body. Zjišťuje se na lícové straně tkaniny a počítá odprava doleva (...3-2-1-0). U pravidelných atlasů je décochement konstantní, u nepravidelných se mění v rámci vazného raportu.

Découpure chaîne: Nejmenší šířka miniaturních stupínek tvořících zakřivené kontury tkaného vzoru vyjádřená počtem osnovních nití. Technicky se jedná o počet nití hlavní osnovy, které jsou společně vedeny očkem nítěnky zavěšené na jedné zdvižné šňůře napojené na tažný systém, pomocí něhož se vytváří tkaný dekor. Větší découpure znamená menší počet zdvižných nití tažného systému a tím i menší detailnost vzoru. Zjišťuje se na liniích blízkých vertikále.

Découpure trame: Jednotka výšky stupínků tvořících zakřivené kontury tkaného vzoru vyjádřená nejmenším počtem passées (viz heslo) prohazovaných mezi dvěma po sobě následujícími akcemi vzorotvorného tažného systému. Zjišťuje se na liniích blízkých horizontále.

Décor façonné (obrazový dekor): Na rozdíl od drobného technického dekoru tkaného brdy listů v odvozeninách základních vazeb petit façonné jde o dekor pozůstávající z pravoúhelných polí (vzorové raporty) s většinou obrazovými vzory, jejichž mechanická opakování v šířce a délce tkaniny se provádějí pomocí speciálního tažného systému, o který byl doplněn listový tkalcovský stav (viz dessin).

Dessin direkt nebo dessin suivi: Asymetrický vzor s plynulými a tudíž často těžko lokalizovatelnými hranicemi sousedících raportů, čímž vzniká dojem nekonečného vzoru.

Dessin à pointe, symetrický vzor s vertikální osou symetrie: Patří - jako dalších šest typů vzorů - do skupiny složených nebo komplexních vzorů, jejichž raport vzniká kombinací z jedné „základní figury“ a jejího „obrazu“ obměněného některými geometrickými konstrukcemi (zrcadlení, otočení, posunutí). Francouzština má pro tyto konstrukce následující označení: 1) Dessin à pointe: Složený symetrický vzor spojující základní figuru s jejím sousedícím zrcadlením na vertikální ose. 2) Dessin renversé, převrácený komplexní symetrický vzor: Vzorový raport symetrický podle horizontální osy vzniklý spojením základní figury nahoře s jejím zrcadlovým obrazem dole. 3) Dessin retourné, vzor s otočením základní figury: Komplexní obrazový vzor se základní figurou nahoře a jejím stranově obráceným obrazem dole. 4) Dessin retourné renversé: Otočený a následně převrácený obraz umístěný pod základní figurou (na způsob polofigur na hracích kartách). 5) Dessin sauté ordinaire / sauté par moitié: Složený vzorový raport sestávající ze základní figury nahoře a jejího obrazu posunutého o polovinu své šířky podle společné horizontální hrany. Při posuvu „obrazu“ o jednu třetinu či jednu čtvrtinu šířky raportu, který se někdy vyskytuje, se zvyšuje počet posunutých „obrazů“ o jeden či dva další. 6) Dessin sauté renversé: Konstrukce jako u předcházejícího dekoru s dodatečným převrácením „obrazu“.

Dorsální: Týkající se zadní strany liturgického roucha.

Dostava: Hustota tkaniny vyjádřená počtem nití hlavní osnovy na 1 cm.

Double-étouffe: Český dutinková látka. Plátňová vazba se zdvojenými osnovami a útky setkaná tak, že současně vznikají dvě vrstvy látky spojené pouze na okraji. Double-étouffe se vyskytuje jako pozadí vzoru u některých druhů lampasu.

Druhá osa symetrie: Vedlejší osa souměrnosti mezi dvěma sousedícími vzorovými raporty u symetrických složených vzorů se středovou vertikální osou.

Duše: Středová nit u pokovených nebo skládaných nití. Na duši je následně navinuta kovová lamela, jiná nit, popřípadě jejich kombinace.

Façonné: fr. vzorovaný

Faille française: Druh cannelé se stejně širokými žebry na líci a na rubu, tvořenými střídavě flotážemi lichých a sudých nití osnovy poil. Stabilitu látky zajišťují v různých proporcích rozložené nitě osnovy toile tvořící se všemi útky plátnovou vazbu.

Filé: Pokovená nit skládající se z duše ovinuté zlatou, stříbrnou nebo pozlacenou či postříbřenou lamelou ve směru nebo proti směru hodinových ručiček („S“ nebo „Z“).

Filé couvert: Lamela je ovijena kolem duše v takovém úhlu, že duše je zcela zakryta.

Filé riant: Lamela je ovijena kolem duše v takovém úhlu, že duše zůstává mezi lamelami částečně viditelná. Český výraz „dracoun“ nebo „dracounová nit“ zahrnuje francouzské termíny filé, filé riant, filé couvert a ondé.

Germinále: Převážně obdélná pokrývka, která se klade na klín prelátovi, nebo vysoce postavenému klerikovi, když sedí. Účelem této textilie je ochrana rouch před voskem, kadidlem a jiným znečištěním. Její zdobnost i rozvrstvení připomíná kalichové vélum.

Gros de Tours: Odvozená plátnová vazba se dvěma samostatně vhozenými útky v jednom prošlupu. U vzorovaných látek se jeden nebo střídavě oba útky mohou podílet na efektech liseré (viz heslo) a být v případě potřeby odlišné barvy (srovn. liseré).

Chaîne poil: U některých tkanin typu cannelé nebo u sametů (velours) suplementární osnovní systém, který vytváří flotáže a u sametů vlas. Chaîne toile: U různých typů cannelé osnovní systém vytvářející plátnovou vazbu se všemi základními útky. Jeho úkolem je zajistit či zvýšit pevnost tkaniny a zabránit zhroucení skupin útků nesoucích flotáže osnovy poil.

Changeant: Plátnová vazba s přibližně stejně silnými nitěmi osnovy a útku, které jsou odlišných barev. Výsledkem je proměnlivá barevnost tkaniny uplatňující se při různém dopadu světla či pohybu.

Chiné: 1) Nit, která je ve své délce rozličně obarvena barvením, popřípadě tiskem na osnovu. 2) Textilie tkaná s do vzoru nabarvenou osnovou.

Chiné à la branche / ikat / réserve: Technika poly- chromního dekoru, využívající skupiny osnovních nití, které jsou rozděleny do skupin a před svým napnutím do tkalcovského stavu obarveny v sérii barev. Před ponořením nití do barvy je

svazek bandážován v úsecích, které se nemají obarvit. Před vložením svazku do další barvy je bandáž ponechána, odstraněna, nebo přidána.

Interrompu: Vzorový útek, který není použitý

v celé délce vzorového raportu (viz heslo), ale pouze v úsecích, kde se skutečně podílí na vzoru.

Jaspé: Barevný efekt vzniklý použitím osnovních nití majících vzájemně náhodný barevný odstín, popřípadě barvu.

Kalichová pala: Drobný textilní předmět čtvercového tvaru, který má svou lícovou stranu zhotovenou z hedvábné textilie dekorované ozdobnými bordurami. Rup je tvořen bílou tkaninou. Pro vnitřní skrytou výztuhu byl používán karton. Kalichová pala je součástí kalichové soupravy, kde slouží k zakrytí kalichu.

Kalichové vélum: Součást kalichové soupravy, která svým se svým tvarem blíží čtverci a jehož délka strany je přibližně 50 cm. Střih je složen z jedné, popřípadě dvojice pohledových stran, které jsou zhotoveny z luxusních tkanin a textilie tvořící výztuhu střihu a popřípadě i podšívky. Účelem kalichového véla je zakrytí celé kalichové soupravy při části mše.

Kasule je svrchní liturgický oděv kněze i biskupa. Střihových variant je historicky mnoho, jelikož se tato část oděvu vyvíjela a podléhala z volna módě. Původní antický střih se nazývá *stanový*, neboť připomíná kužel. Jeho nevýhodou je potřeba asistence k vyndání rukou, které byly překryty. Postupně se historicky vykrojení střihu v oblasti rukou postupně zvětšovalo, čímž vznikl tzv. *zvonový střih*, *boromejský střih* a *kasule bernardská (kanisiovská)*. V období, kterému je věnována tato práce, zažívá svůj vrchol čtveřice střihů, které mají své dorsální části obdélné se zaoblenými spodními rohy. Pektorální strana je nejdříve značně probrána v oblasti hrudi, poté se rozšiřuje a v přibližné výšce kolen dochází k jejímu zakončení. 1) *římský střih* se v rámci této čtveřice odlišuje tím, že spodní díl přední strany je takřka nebo zcela lichoběžníkového tvaru a columna může být doplněna o příčné břevno, a tak vzniká vyznačený tvar kříže tvaru T. 2) *Německý střih* je v našich sbírkách nejčastěji zastoupenou variantou. Jeho střední vykrojení na bocích v oblasti hrudi je vystřídáno v plynulé a ladné rozšíření, které je zakončeno opětovným závěrečným zakočením, které přechází do jediné oblé křivky. Tyto proporce připomínají křivky hudebního nástroje, po němž je lidově tento tip pojmenován *basička*. 3) *Španělský typ* se odlišuje od německého výrazně delší pektorální částí, která může být i poměrně štíhlá. 4) *Francouzský typ kasule* se od německé liší výrazně kratším předním dílem, který je v oblasti krku velice úzký. Střih

většiny kasulí je tvořen lícovými luxusními tkaninami, doplněnými o pokovené bordury. Vnitřní část střihu je v celé ploše zpevněna režnou látkou a spodní části bývají podšity jemnými povoskovanými textiliemi bez jakéhokoliv zdobení.

Keprová vazba, fr. sergé: Základní vazba s charakteristickými diagonálami tvořenými soustavami vazných bodů a flotáží, které se při každém dalším prohozu útku posouvají o jednu osnovní nit doleva či doprava (odtud pravý kepr, „Z“ / levý kepr, „S“). Kepr je různostranná vazba (stejně jako atlas), s dominujícími flotážemi osnov na jedné a převahou útků na druhé straně tkaniny: Útková strana pozůstává z osnovních vazných bodů a následných flotáží útků. (Je-li tato strana zároveň lícem látky, mluvíme o útkovém kepru.) Opačná, osnovní strana se ukazuje jako složená z útkových vazných bodů a následných vertikálních flotáží osnov. (Jeli tato strana lícem tkaniny, lze tuto označit jako osnovní kepr.) - Osnovní a útková strana kepru vykazují vždy opačný směr diagonál. - Poměr osnov a útků se označuje dvojicí čísel ve formě zlomku, z nichž prvé udává počet útků ležících pod osnovní nití, druhé počet útků běžících přes osnovu (1/3 znamená: osnovní vazný bod a tři útky, tedy útkový kepr; 3/1 znamená: flotáž osnovy přes tři útky

a útkový vazný bod, tedy osnovní kepr).

Kepry - odvozené: Od základní vazby jsou odvozené četné varianty jako např.: Víceřádkový kepr (vazebný raport obsahuje více vazebných bodů a flotáží; látka vykazuje bohatší systém paralelních diagonál); Hrotový kepr příčný či podélný (kombinace levého a pravého kepru vytvářející příčnou či podélnou řadu špicí s osou ve směru osnovy či útku).

Kepry – stejnostranné / oboulící: Kepry rozšířené o jednu suplementární osnovu nebo útek, umožňují tkaní keprů s dvojí osnovní nebo útkovou vazbou na líci i na rubu látky.

Lamela: Tenký plochý (válcovaný) stříbrný nebo zlatý, často pouze postříbřený či pozlacený drát, který je použit jako plošně vykrývající útek; dodává tkanině kovového lesku.

Lampas: Novodobé označení velké skupiny vzorovaných historických tkanin s hlavní a vaznou osnovou, tkaných na technicky vysoce náročných stavech vybavených tažným systémem pro vzorování.

Lancé, lancovaný útek: Suplementární vzorový útek prohazovaný v celé šíři tkaniny od jednoho pevného kraje ke druhému. Je součástí passée (viz heslo), uvnitř

kteřé zaujímá pevné místo v pořadí prohazovaných útků. Počty různobarevných lancovaných útků se různí podle potřeby vzoru (srovn. interrompu a latté).

Latté: Útek, který zaujímá sice stabilní místo ve všech passées, avšak jeho nit se v člunku podle potřeby vzoru vyměňuje za nitě jiných barev. Útek latté zanechává na rubu látky jako stopu příčné pruhy v různých odstínech.

Liseré: Vzorující efekt flotujícího základního útku (který se jinak podílí na tvorbě základu a je k tomuto účelu zpravidla ovládaný brdem zdvižných listů). Liseré si vyžaduje jeho dodatečné napojení na vzorotvorný tažný systém. Dvou různobarevných efektů liseré lze docílit rozšířením základního útku o další nit odlišné barvy.

Manipul: Textilní drobný předmět, který svým tvarem koresponduje se štolou a byl nošen navléknut na levém zápěstí. Vznik manipulu je přisuzován do samých počátků církve, kdy byl přejat z profánních zvyků pro stolování návštěv, kde sloužil, jako ubrousek. V období 16. – 20. století již pozbyl pro své luxusní provedení původní účel.

Natté, také panama: Rozšířená plátňová vazba se zdvojenou osnovou i útkem.

Ombre: Efekt vzniklý spojením osnovních nití téže barvy, ale rozličných odstínů. Nitě jsou striktně řazeny dle sytosti odstínu tak, aby vznikly barevné přechody.

Ondé: Termín označuje duši volně ovinutou silnější nití nebo kovovou lamelou. V českém prostředí existuje termín dracounová nit, který zahrnuje francouzské termíny filé riant, filé couvert a ondé.

Ottoman: Druh cannelé. Příčně žebrovaná tkanina se střídavě širšími a užšími žebry na obou stranách látky a dvěma osnovními systémy toile a poil. Žebrování je tvořeno širšími a užšími flotážemi lichých a sudých nití osnovy poil střídavě na líci a na rubu. Nitě osnovy toile vytvářejí v pravidelných rozestupech plátňovou vazbu se všemi útky a zajišťují stabilitu látky.

Par découpure: Termín označující efekt vzorujících, zpravidla brošovaných útků, které nejsou vázány vaznou osnovou, ale pouze nitěmi hlavní osnovy na konturách motivu, který svým efektem vytvářejí.

Passée: Označení skupiny základních, vzorovacích a dalších útků s různými funkcemi, které se podílejí na tvorbě vazeb i dekoru a jsou při tkaní z jedné či z druhé strany v ustáleném pořadí vhazovány do měnicích se prošlupů.

Pékin: Látka zdobená podélnými pruhy lišícími se vazebnou strukturou (srovn. bayadére a rayé).

Pektorální: U liturgických oděvů přední strana. Opak dorsální strana.

Plátnová vazba: Základní vazba tvořená střídavě osnovními a útkovými vaznými body. Francouzský výraz taffetas se používá pro hedvábné látky; u tkanin z materiálů s diskontinuálními vlákny jako vlna, bavlna či len se ve francouzštině volí označení toile.

Pluviál: Svrchní neliturgické roucho kněze, které při svém rozprostření vytváří útvar připomínající písmeno D. Střih připomíná téměř na zem sahající plášť, který se spíná v prostoru hrudi ozdobnou sponou. Columna zde lemuje celou přímou stranu půl elipsového střihu. Celý zbytek poloviny elipsy je tvořen na sebe navazujícími pruhy hedvábné textilie, která je v pomyslné oblasti beder částečně překryta kápí. Ta připomíná čtverec s dvojicí zaoblených spodních hran. Kápě je mnohdy odnímatelná a podle míst svého zavěšení se pluviály dělí do tří nepojmenovaných kategorií. 1) kápě vychází ze spodní části kolumny. 2) kápě je zavěšena na pomyslné ose kolumny. 3) kápě vychází z horní části kolumny, tudíž ji také překrývá. Kasule i pluviál vycházejí ze společného střihového předchůdce, který se od pluviálu lišil tím, že nebyl ve své přední straně rozdělen.

Poil, osnova poil: U látek typu cannelé se dvěma osnovními systémy suplementární osnova tvořící svými flotážemi příčná žebrování na líci, někdy i na rubu. U sametů osnova, jejíž flotující nitě jsou za účelem tvoření smyček vedeny přes kovové „pruty“ a vytvářejí charakteristický flór nebo „vlas“.

Poil traînant: Termín označující vzorující suplementární osnovní nitě, které svými flotážemi doplňují kolorit vzoru. Tyto nitě nejsou vázány útky ani na líci, ani na rubu.

Proportion des chaînes: Francouzský termín pro poměr nití jednotlivých osnov ve tkanině (nejčastěji základní a vazné osnovy).

Quadrillé: Kostkování tvořené pouze pruhy různobarevných osnov a útků bez změny vazebného základu (srovn. à carreau).

Raport: Základní neměnná část činnosti tkalcovského stavu, jeho tažného systému či vzoru, jejímž opakováním vzniká tkanina a její dekor. Vazebný raport, fr. rapport d'armure: Nejmenší výsek tkaniny ukazující cyklicky se opakující způsob spojení osnov a útků, charakteristický pro určitou vazbu. Někdy schematicky znázorněn za pomoci různých způsobů. Vzorový raport: Čtyřúhelný výsek dekoru obsahující jeho část, která je při tkaní pomocí tažného systému beze změny mechanicky opakována ve směru osnovy a útku.

Rayé: Efekt vytvářející v tkanině podélné barevné pruhy mající stejný vazebný základ.

Reps: Souhrnný název pro tkaniny s podélným žebrováním ve směru osnovy. V češtině se výraz *rips* někdy tradičně používá obecně pro látky s žebrováním, tedy i typu *cannelé*, což CIETA nedoporučuje (stejně jako v případě němčiny).

Samet, velours: Luxusní tkanina pokrytá nebo vzorovaná hustým vlasem z prořezaných nebo neprořezaných smyček tvořených jednou nebo více různobarevnými osnovami *poil*, vedenými a flotujícími přes základní útky a po setkání odstraněné železné pruty (fr. *fers*) různých výšek. Tato osnova spočívá na základu z různých útků vázaných hlavní osnovou (*chaîne pièce*) v různých vazbách. *Velours coupé*: samet s řezaným vlasem téže výšky. *Velours frisé*: samet s vlasem z neprořezaných smyček jedné nebo více osnov *poil*. *Velours ciselé*: samet s efektem *coupé* převyšujícím efekt *frisé*. *Velours broderie*: samet s efektem *frisé* převyšujícím efekt *coupé*. *Velours ferrierie*: samet s efekty osnovy *poil* dominujícími nad vyšetřenými plochami pozadí.

Satin: Francouzský výraz pro atlas (viz heslo).

Satin turc: Nepravidelný čtyřvazný atlas s postupnými čísly 1 - 2 - 3 - 2 (viz atlas).

Sergé: (viz kepr).

Stipes: (viz. *columna*). *Taffetas*: Francouzské označení plátňové vazby (viz plátňová vazba) používané pro hedvábné látky.

Štola: Střih se skládá z dlouhého úzkého pruhu, který je většinou na svých koncích doplněn o ozdobné zakončení ve tvaru lichoběžníku. Střih štoly je složen z pohledové zdobné strany, na kterou jsou použity luxusní tkaniny, dále tkaniny, která vytváří výztuhu a podšívky, která ji kryje. Existují dva základní druhy štoly, které se liší svým použitím pro kněze nebo jáhna. Druhá z dvojice je sepnutelná, popřípadě sešita v jediném bodě tak, aby byla nositelná diagonálně. Kněžská štola je zavěšena kolem krku a volně ložená na přední části těla. V období před druhým vatikánským koncilem bývala i fixována za pomoci *cingula*.

Toile: Francouzské označení látky z diskontinuálních vláken (len, vlna, bavlna) tkané plátňovou vazbou (viz plátňová vazba).

Trame d'accompagnement: Útek, který vytváří barevně vhodný podklad odlišně vázanému vzorujícímu útku (většinou pokovené niti nebo lamele).

Vazná osnova: Termín označující osnovu většinou se zřetelně menší dostavou než osnova hlavní, která váže všechny nebo jen vzorové útky v *passée*. Její vazné body jsou viditelné pouze na právě vzorujících útcích.

Vazný bod (fr. point de liage): Termín označující místo křížení osnovy a útku spojené s výměnou jejich vzájemných pozic. Vazný bod je vedle flotáže základním prvkem textilních vazeb. Podle svrchní nitě se rozlišují osnovní a útkové vazné body (na osnovní straně látky jsou osnovní vazné body, na útkové straně osnovní vazné body).

Velours: (viz samet).

Vélum k žehnání: Jedná se o předmět podélného střihu, který se je přehozen přes ramena a v přední části volně splývá. Jeho důležitou součástí jsou kapsy na ruce, které se nacházejí ve spodní části, tak by nebyly viditelné, ale při jejich použití sloužily k uchopení monstrance. Pohledová strana je zdobena vyšitým IHS a na kratší straně mohou být ozdobné třásně. Vnitřní část střihu může být vyztužena režnou tkaninou a podšívka nebývá z voskovaného plátna.

Základ, půda: Termín označující plochy na lícové straně tkaniny, které nejsou překryty efekty ani vzorujícími útky, ani vzorující osnovy.

Základní útek: Útek vytvářející společně s (hlavní) osnovou základní vazbu tkaniny.

14.3. Seznam zkratk:

Č.j. – číslo jednací

Inv. č. – Inventární číslo

Kat. č. – katalogové číslo

MAK – Österreichisches Museum für angewandte Kunst

MAKK – Museum für angewandte Kunst Köln

tzv. – takzvaný

14.4. Seznam použité literatury

ACKERMANN 2000 – Hans Christoph Ackermann: Seidengewebe des 18. Jahrhunderts. Díl I, Bizarre Seiden, díl I., Bern 2000.

BRANIŠ 1900 – Josef Braniš: Soupis památek historických a uměleckých v Království českém od pravěku do počátku XX. století, Politický okres Česko–Budějovický, díl 8., Praha 1900.

BONITO 1975 – Rosalia Bonito: Il museo del Tnessuto a Prato La donazione Bertini. Centro di, Firenze 1975.

BRÜES 1985 – Eva Brües: Samt und Seide, Aus der Textilsammlung Mönchengladbach. 16.-18. Jahrhundert, díl II., Mnichov 1985.

CRILL 2013 – Rosemary Crill: Chintz. Indian Textiles for the West, Londýn 2012.

FANELLI 1975 – Rosalia Bonito Fanelli: Il museo del nessuto a Prato La donazione Bertini, Firenze 1975.

ČERNÝ 2004 – Jiří Černý: Poutní místa Českobudějovicka a Novohradska, České Budějovice 2004.

FALKE 1913 – Otto Von Falke: Kunstgeschichte der Seidenweberei, Berlin 1913.
FIORI 2013 – Flavia Fiori: Tessuti antichi del Museo d'Arte Religiosa "Padre Augusto Mozzetti" di Oleggio, Novara 2013.

FLAMAND 1940 – Christensen Sigrid Flamand: De kongers kronologiske samling paa Rosenborg. Kongedragterne fra 17. og 18. Aarhundrede, díl II., Rosenborg 1940.

Flury-Lemberg 1988 – Mechthild Flury-Lemberg: Textile conservation and research, Bern 1988.

Gruber 1979 – Alain Gruber: Das Spitzenmuster im 18. Jahrhundert, Bern 1979.

Hagen 1990 – Ruth Hagen: Die Paramente der Heidelberger Jesuitenkirche, sešit 24, Heidelberg 1990.

HUBEL 1976 – Achim Hubel: Der Regensburger Domschatz, Řezno 1976.

Jirásko 1991 – Luděk Jirásko: Církevní řády a kongregace v zemích českých, Praha 1991.

JOLLY 2002 – Anna Jolly: Seidengewebe des 18. Jahrhunderts. Naturalismus, Díl II., Bern 2002.

Kinzer 1929 – Jindřich Kinzer: Technologie ručního tkalcovství. Učební pomůcka pro školy tkalcovské, průmyslové i vyšší školy technické, a vůbec pro ty, kteří se zajímají o tkalcovství, díl I., Brno 1929.

Kumsch 1908 – Emil Kumsch: Kunstgewerbe-Museum zu Dresden. Stoffmuster des XVI-XVIII. Jahrhunderts, Druhé vydání, díl II, Drážďany 1908.

KUMSCH 1895 – Emil Kumsch: Kunstgewerbe-Museum zu Dresden. Stoffmuster des XVI-XVIII. Jahrhunderts, díl IV, Drážďany 1895.

MARDETSCHÄGER 1885 – Franz Mardetchläger: Kurz gefaste Geschichte Budweis zur Jubiläumsfeier ihres hundertjährigen Bestehens, České Budějovice 1885.

Markowsky 1976 – Barbara Markowsky: Europäische Seidengewebe. des 13.–18. Jahrhunderts, Kolín nad Rýnem 1976.

Martinek 2014a – Radek Martinek: Liturgické textilie. Historie, pořádání a uchování, Olomouc 2014.

Martinek 2014b – Radek Martinek: Všechny barvy církve. Barevnost křesťanského oděvu a její význam v tradici západní církve, Ostrava 2014.

MÍKA 1980 – Zdeněk Míka: Počátky Průmyslové výroby v Praze, In: Pražský sborník historický, ročník XII, Praha 1980, p. 85–169.

MILLER 2014 – Lesley Ellis Miller: Selling Silks. A Merchant's Sample Book 1764, Londýn 2014.

MŽYKOVÁ 2014 – Marie Mžýková: Francouzské umění. Dědictví šlechty, Praha 2014.

PICAUD / FIOSSELON 2012 – Gérard Picaud / Fiosselon: Sacrées Soieries. Étoffes précieuses à la Visitation, Paříž 2012.

POCHE 1965 – Emanuel Poche: Užité umění, In: „Jihočeská pozdní gotika. 1450–1530, Hluboká nad Vltavou 1965, p. 300–302.

POCHE 1977 – Emanuel Poche: Umělecké památky Čech, díl 1., Praha 1977.

POCHE 1978 – Emanuel Poche: Umělecké památky Čech, díl 2., Praha 1978.

POCHE 1980 – Emanuel Poche: Umělecké památky Čech, díl 3., Praha 1980.

POCHE 1982 – Emanuel Poche: Umělecké památky Čech, díl 4., Praha 1982.

POLI 1991 – Doretta Davanzo Poli: Tessuti antichi. La collezione Cini dei Musei Civici Veneziani, Benátky 1991.

PODLAHA 1898 – Antonín Podlaha: Soupis památek historických a uměleckých v Království českém od pravěku do počátku XX. století, Politický okres Milevský, díl 5., Praha 1898.

PREYSIG 1974 – Maritheres Gräfin Preysig: Europäische Textililien. Gewebe – Stickereien – Spitzen, Hamburg 1974.

ROTHSTEIN 1990 – Natalie Rothstein: Silk Designs of eighteenth century. In the Collection of the Victoria and Albert Museum, London With a Complete Catalogue, Londýn 1990.

ROTHSTEIN 1994a – Natalie Rothstein: Woven Textile Design in Britain to 1750, Londýn 1994.

ROTHSTEIN 1994b – Natalie Rothstein: Woven Textile Design in Britain from 1750 to 1850, Londýn 1994.

SEELIG 1984 – Lorenz Seelig: Kirchliche Schätze aus bayerischen Schlössern, Berlín 1984.

SCHÖPFER/ VONLANTHEN / OTAVSKÝ 1983 – Hermann Schöpfer/ Hugo Vonlanthen / Karel Otavský: Der Kirchenschatz des St. Nikolausenmünsters in Freiburg, Freiburg 1983.

SOUKUP 1910 – Josef Soukup: Soupis památek historických a uměleckých v Království českém od pravěku do počátku XX. století, Politický okres Písecký, díl 33., Praha 1910.

GOLLEROVÁ - PLACHÁ 1937 – Jitka Gollerová - Plachá: Látky z pražské královské hrobky, Praha 1937.

SCHÜMANN / TIETZEL 1975 – Carl Wolfgang Schümann / Brigitte Tietzel: Blütenlese. Französische Seiden in 18. Jahrhunderts aus dem Besitz des Deutschen Textilmuseums Krefeld, Krefeld 1987.

SLOMANN 1953 – Vilhelm Slomann: Bizarre Designs in Silk. Trade and Traditions, Londýn 1953.

VLČEK / SOMMER / FOLTÝN 1998 – P. Vlček / P. Sommer / D. Foltýn: Encyklopedie českých klášterů, Praha 1998.

STEINAUER 2013 – Jean Steinauer: Dress Clode. Kleideng in Freiburger sammlungen, Freiburg 2013.

STOLLEIS 2013 – Karen Stolleis: Der Kirchenschatz von St. Leonhard in Frankfurt. Goldschmiede und Textilkunst 16. bis 20. Jahrhundert, Frankfurt nad Mohanem 2013.

SUTER 1973 – Robert Ludwig Suter: in: Zeitschrift für Schweizerische Archäologie und Kunstgeschichte, Die Altare des Stiftes Beromünster, díl 30., 1. sešit, Curych 1973

ŠKRDANTOVÁ 2006 – Markéta Škrdlantová: Textilní materiály – Příčiny poškození a vhodné podmínky pro uložení v depozitářích, In.: Zpravodaj STOP. Časopis Společnosti pro technologie ochrany památek, Svazek 8, č. 4, Praha 2006, p. 24–26.

TIETZEL / GASTHAUS 1987 – Brigitte Tietzel / Ruth Gasthaus: Blütenlese. Französische Seiden des 18. Jahrhundert aus dem Besitz des Deutschen Textilmuseum Krefeld, Krefeld 1987.

THORTON 1965 – Peter Thorton: Baroque and Rococo silks, Londýn 1965.
VALLAUD 2006 – Pierre Vallaud: Gazette des autours de Marie-Antoinette, Paříž 2006.

VESELSKÁ 2004 – Dana Veselská: Krajky ze sbírek Židovského muzea v Praze, Praha 2004

ZEMINOVÁ 1974 – Milena Zeminová: Barokní textilie, Praha 1974.

14.5. Seznam vyobrazení:

- Obr. 1..... Tkanina kat. č. 1.1., karmínový taft se zlatými květy mezi palmetami, v majetku Římskokatolické farnosti Tábor, první třetina 17. století.
- Obr. 2..... Tkanina kat. č. 1.2., zelený lampas fond double-étoffe s kyticemi v ozdobných vázách, v majetku Římskokatolické farnosti Svojsice, kolem roku 1600.
- Obr. 3..... Tkanina kat. č. 1.3., Bílo-šedý příčný hrotový kepr s dekorem bodláku, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice, kolem roku 1600.
- Obr. 4..... Tkanina kat. č. 1.4., bílo-šedý damašek se stylizovaným florálním motivem, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice, kolem roku 1600.
- Obr. 5..... Tkanina kat. č. 1.5., zelený lampas s kyticemi exotických květin, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, první polovina 17. století.
- Obr. 6..... Tkanina kat. č. 1.6., šedomodrý damašek s dvojicí exotických rostlin, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1600–1650
- Obr. 7..... Tkanina kat. č. 2.1., zelený damašek se stříbrnou zelenou exotickou rostlinou, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1700–1705.
- Obr. 8..... Tkanina kat. č. 2.2., modrý lampas s bordurami a exotickými květy, v majetku římskokatolické farnosti Nepomuk, 1700–1705.
- Obr. 9..... Tkanina kat. č. 2.3., krémový damašek se vzájemně propletenými liniemi a květy, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1700–1705.
- Obr. 10..... Tkanina kat. č. 2.4., modrý damašek s exotickou květenou, v majetku Prácheňského muzea v Písku, 1700–1705.
- Obr. 11..... Tkanina kat. č. 2.5., cihlově červený damašek s exotickým keřem prorůstající krajkou, v majetku Prácheňského muzea v písku, 1700–1705.

- Obr. 12..... Tkanina kat. č. 2.6., sytě zelený lampas s exotickou vegetací a fragmenty architektury, v majetku Římskokatolické farnosti Borovany, 1705–1711.
- Obr. 13..... Tkanina kat. č. 2.7., podélně pruhovaný lampas s rostlinným dekore, v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk, 1705–1711.
- Obr. 14..... Tkanina kat. č. 2.8., modré gros de Tours s exotickými rostlinami, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1705–1711.
- Obr. 15..... Tkanina kat. č. 2.9., cihlově červený lampas s exotickou květenou, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1711–1720.
- Obr. 16..... Tkanina kat. č. 2.10., bílý lampas s exotickou květenou, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1711–1720.
- Obr. 17..... Tkanina kat. č. 2.11., lososový lampas s exotickým keřem, v majetku Římskokatolické farnosti Kájov, 1711–1720.
- Obr. 18..... Tkanina kat. č. 2.12., původně cihlově červený lampas s exotickou rostlinou a krajkou, v majetku Římskokatolické farnosti Zlatá Koruna, 1705–1720.
- Obr. 19..... Tkanina kat. č. 2.13., krémový damašek s exotickými rostlinami mezi pruhy, v majetku Římskokatolické farnosti Nová Cerekev, 1705–1720.
- Obr. 20..... Tkanina kat. č. 2.14., modrý lampas s krajkou a mřížkou, v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk, 1705–1720.
- Obr. 21..... Tkanina kat. č. 2.15a., cihlově červený damašek s exotickými rostlinami a krajkovými vějíři, v majetku Římskokatolické farnosti Borovany, 1711–1720.
- Obr. 22..... Tkanina kat. č. 2.15b., světle krémový damašek s exotickými rostlinami a krajkovými vějíři, v majetku Římskokatolické farnosti Borovany, 1711–1720.
- Obr. 23..... Tkanina kat. č. 2.16., karmínový lampas s exotickou rostlinou a ozdobnou bordurou, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1711–1720.

- Obr. 24..... Tkanina kat. č. 2.17., růžový damašek s exotickými květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1711–1720.
- Obr. 25..... Tkanina kat. č. 2.18., karmínový lampas s popínavou rostlinou prorůstající krajkou, v majetku Římskokatolické farnosti Netolice, 1715–1720.
- Obr. 26..... Tkanina kat. č. 2.19., zlatý lampas s exotickým keřem, v majetku Římskokatolické farnosti Opařany, 1715–1720.
- Obr. 27..... Tkanina kat. č. 2.20., zelený damašek s krajkou a exotickými květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1711–1720.
- Obr. 28..... Tkanina kat. č. 2.21., fialový damašek s palmovými ratolestmi a květy, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1711–1720.
- Obr. 29..... Tkanina kat. č. 2.22., cihlově červený damašek s exotickou květenou, součást sbírky Prácheňského muzea v Písku, 1705–1720.
- Obr. 30..... Tkanina kat. č. 2.23., zelený satin s naturalisticky koncipovanými květy, v majetku Římskokatolické farnosti Kájov, 1705–1720.
- Obr. 31..... Tkanina kat. č. 2.24., původně cihlově červený damašek s dekorem exotické květeny, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1700–1705.
- Obr. 32..... Tkanina kat. č. 3.1., zelený taft s bohatým bílým rostlinným vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk, 1700–1730.
- Obr. 33..... Tkanina kat. č. 3.2., zelený lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1700–1730.
- Obr. 34..... Tkanina kat. č. 3.3., fialový lampas s krajkami a členěním exotickou květenou, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1700–1730.
- Obr. 35..... Tkanina kat. č. 3.4., zelený lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1700–1730.
- Obr. 36..... Tkanina kat. č. 3.5., růžový lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1700–1730.
- Obr. 37..... Tkanina kat. č. 3.6., karmínový lampas s rostlinným exotickým vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk, 1700–1730.

- Obr. 38..... Tkanina kat. č. 3.7., zelený lampas s bohatým bílým rostlinným vzorem s barevnými květy, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1700–1730.
- Obr. 39..... Tkanina kat. č. 3.8., cihlově červený lampas s bohatým rostlinným vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1700–1730.
- Obr. 40..... Tkanina kat. č. 3.9., stříbrný taft s dominantní dvojicí exotických květů, v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1700–1730.
- Obr. 41..... Tkanina kat. č. 3.10., zlatý lampas s cihlově červeným květem, v majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň, 1700–1730.
- Obr. 42..... Tkanina kat. č. 3.11., karmínový lampas s exotickou květinou mezi krajkovými stuhami, v majetku Římskokatolické farnosti Opařany, 1700–1730.
- Obr. 43..... Tkanina kat. č. 3.12., světle zelený lampas s dominantní dvojicí exotických rostlin, v majetku Římskokatolické farnosti Zlatá Koruna, 1700–1730.
- Obr. 44..... Tkanina kat. č. 3.13., žlutý lampas s bílou krajkou a kyticemi exotických květin, v majetku Římskokatolické farnosti Svojsice, 1700–1730.
- Obr. 45..... Tkanina kat. č. 3.14., karmínový lampas s květy a krajkou, v majetku Římskokatolické farnosti Volyně, 1700–1730.
- Obr. 46..... Tkanina kat. č. 3.15., cihlově červený lampas s exotickými květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1700–1730.
- Obr. 47..... Tkanina kat. č. 3.16., cihlově červený lampas s druhotně dovyšitým rostlinným dekorem, v majetku Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál, 1700–1730.
- Obr. 48..... Tkanina kat. č. 3.17., zlatý lampas s dominantní dvojicí exotických rostlin, v majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň, 1700–1730.
- Obr. 49..... Tkanina kat. č. 3.18., růžový lampas s bílou krajkou a exotickými květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Nepomuk, 1715–1730.

- Obr. 50..... Tkanina kat. č. 3.19., zelený lampas s bohatým stříbrným rostlinným dekorem, kombinovaný s motivy krajky, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1715–1730.
- Obr. 51..... Tkanina kat. č. 3.20., cihlově červený damašek s dvojicí exotických květin, V majetku Římskokatolické farnosti Volyně, 1700–1730.
- Obr. 52..... Tkanina kat. č. 3.21., cihlově červený lampas s dvojicí exotických květin, v majetku Římskokatolické farnosti Volyně, 1700–1730.
- Obr. 53..... Tkanina kat. č. 3.22., červený damašek s exotickou květinou, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1715–1730.
- Obr. 54..... Tkanina kat. č. 3.23., krémový lampas se vzájemně propletenými liniemi a květy, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1720–1735.
- Obr. 55..... Tkanina kat. č. 3.24., modré cannelé s exotickými rostlinami, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1720–1735.
- Obr. 56..... Tkanina kat. č. 3.25., bílé gros de Tours s květinovým dekorem, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1730–1750.
- Obr. 57..... Tkanina kat. č. 3.26., žlutý lampas s bílou krajkou a kompozicemi z exotických květin, v majetku Římskokatolická farnost Volyně, 1715–1735.
- Obr. 58..... Tkanina kat. č. 3.27., cihlově červený lampas s dvojicí exotických květin, krajkou a drobnými plody, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1715–1730.
- Obr. 59..... Tkanina kat. č. 4.1., žlutý lampas s dvojicí kvetoucích ibiškových keřů, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1725–1740.
- Obr. 60..... Tkanina kat. č. 4.2., žlutý lampas s bohatým vzorem karafiátů a papyru, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1725–1740.
- Obr. 61..... Tkanina kat. č. 4.3., žlutý taft s karafiáty, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1725–1735.

- Obr. 62..... Tkanina kat. č. 4.4., zelené cannetillé s karafiáty, v majetku řádu maltézských rytířů, 1725–1750.
- Obr. 63..... Tkanina kat. č. 4.5., bílý taft s karafiáty a narcisy, v majetku Římskokatolické farnosti Pacov, 1730–1740.
- Obr. 64..... Tkanina kat. č. 4.6., bílé cannelé s exotickou květinou a torzem architektury, v majetku Římskokatolické farnosti Pacov, 1725–1740.
- Obr. 65..... Tkanina kat. č. 4.7., pruhovaný lampas s keří růží, v majetku Římsko- katolické farnosti Bechyně, 1725–1740.
- Obr. 66..... Tkanina kat. č. 4.8., hnědý lampas s dekorem gladiol, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1730–1750.
- Obr. 67..... Tkanina kat. č. 4.9a., hnědý taft s exotickými rostlinami, v majetku Římskokatolické farnosti Pošná, 1730–1750
- Obr. 68..... Tkanina kat. č. 4.9b., hnědý taft s exotickými rostlinami, v majetku Římskokatolické farnosti Pošná, 1730–1750
- Obr. 69..... Tkanina kat. č. 4.10., hnědý taft s oltářem mezi exotickou květenou, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1730–1750.
- Obr. 70..... Tkanina kat. č. 4.11., hnědě-zelený lampas s kvetoucími jiřinami doplněnými o drobné květy, v majetku Římskokatolické farnosti Kájov, 1730–1750.
- Obr. 71..... Tkanina kat. č. 4.12., bílý taft s palmami sklánějícími se nad mořem, v majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň, 1730–1750.
- Obr. 72..... Tkanina kat. č. 4.13., bílé gros de Tours s exotickou květinou, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1730–1750.
- Obr. 73..... Tkanina kat. č. 4.14., hnědé cannetillé s kvetoucími ratolestmi exotické květiny, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1730–1750.
- Obr. 74..... Tkanina kat. č. 4.15., hnědý taft s kvetoucím exotickým stromkem, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1730–1750.

- Obr. 75..... Tkanina kat. č. 4.16., zelený taft zdobený festony s květy, v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1730–1750.
- Obr. 76..... Tkanina kat. č. 4.17., bílé gros de Tours s kompozicí z exotických květů, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1730–1750.
- Obr. 77..... Tkanina kat. č. 4.18., bílé gros de Tours zdobený festony s květy, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1730–1750.
- Obr. 78..... Tkanina kat. č. 5.1., bílý taft s dvojicí exotických květin, v majetku Římskokatolické farnosti Třeboň, 1730–1750.
- Obr. 79..... Tkanina kat. č. 5.2., hnědý atlas s rozeklaným stromkem, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1730–1750.
- Obr. 80..... Tkanina kat. č. 5.3., stříbrný lampas s malou jabloní opírající se o kamenný sloupek, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1740–1750.
- Obr. 81..... Tkanina kat. č. 5.4., zelené cannetillé s nautily, dnes součástí sbírky Městského muzea Horažďovice, 1730–1750.
- Obr. 82..... Tkanina kat. č. 5.5., zelený taft s dvojicí exotických květin, v majetku Římskokatolické farnosti Pelhřimov, 1730–1750.
- Obr. 83..... Tkanina kat. č. 5.6., bílý taft se stříbrným ozdobným košem dekorovaným květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Nová Cereke, 1730–1750.
- Obr. 84..... Tkanina kat. č. 5.7., modrý taft s bujným květinovým vzorem, v současné době součástí sbírek Prácheňského muzea v Písku, 1730–1750.
- Obr. 85..... Tkanina kat. č. 5.8., hnědý taft s ošátkou mýtských plodů a architektonickými prvky doplněnými vegetací, v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1730–1750.
- Obr. 86..... Tkanina kat. č. 5.9., pískově žluté gros de Tours s průhledem exotickou květenou, v majetku římskokatolické farnosti Strakonice, 1730–1750.

- Obr. 88..... Tkanina kat. č. 5.10., hnědý taft s motivy rozvalin města, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1730–1750.
- Obr. 89..... Tkanina kat. č. 5.11., bílý taft s květy v lichoběžníkové síti, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1730–1750.
- Obr. 90..... Tkanina kat. č. 5.12a., světle krémové gros de Tours s exotickým kvetoucím keřem, v majetku Římskokatolické farnosti Záhoří, 1740–1750.
- Obr. 91..... Tkanina kat. č. 5.12b., bílé gros de Tours s exotickým kvetoucím keřem, v majetku Římskokatolické farnosti Záhoří, 1740–1750.
- Obr. 92..... Tkanina kat. č. 5.13., bílý lampas s motivem vinné révy, v majetku Římskokatolické farnosti Kájov, 1740–1750.
- Obr. 93..... Tkanina kat. č. 5.14., zelené gros de Tours s vlnícími se květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1730–1750.
- Obr. 94..... Tkanina kat. č. 5.15., bílé gros de Tours s kombinací rozličných květů, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1730–1750.
- Obr. 95..... Tkanina kat. č. 5.16., taft překrytý vzorujícími útky s dekorem jahodníku, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1730–1750.
- Obr. 96..... Tkanina kat. č. 6.1., bílé cannelé s keřem se stříbrnými lístky, v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1740–1770.
- Obr. 97..... Tkanina kat. č. 6.2., bílý taft s barevnými květy, v současné době v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1740–1770.
- Obr. 98..... Tkanina kat. č. 6.3., bílý taft se zvlněnou krajkou a úponky, v majetku Římskokatolické farnosti Vyskytná nad Jihlavou, 1740–1775.
- Obr. 99..... Tkanina kat. č. 6.4., růžový taft s krajkou a kyticí květin, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1740–1775.
- Obr. 100..... Tkanina kat. č. 6.5., růžový taft s bílou krajkou a květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Brloh, 1750–1775.
- Obr. 101..... Tkanina kat. č. 6.6., karmínový taft s bílou krajkou a květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Brloh, 1750–1775.

- Obr. 102..... Tkanina kat. č. 6.7., hnědý taffetas changent se zvlněným úponkem obcházejícím kytici růží, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1750–1775.
- Obr. 103..... Tkanina kat. č. 6.8., modro-šedý taft s bílou krajkou dekorovanou květ, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1750–1775.
- Obr. 104..... Tkanina kat. č. 6.9., karmínové gros de Tours se vzájemně propletenými liniemi krajky a květů, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec.
- Obr. 105..... Tkanina kat. č. 6.10., bílý lampas se zvlněným kmenem doplněným stromkem a květinou, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1750–1775
- Obr. 106..... Tkanina kat. č. 6.11., hnědý taft s festony a keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Pelhřimov, 1750–1775.
- Obr. 107..... Tkanina kat. č. 6.12., karmínové cannelé simpleté s bílou krajkou a keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Planá nad Lužnicí, 1750–1775.
- Obr. 108..... Tkanina kat. č. 6.13., modro-šedý taft s krajkou kombinovanou se smyšlenou rostlinou, v majetku Římskokatolické farnosti Pošná, 1750–1775.
- Obr.. 109..... Tkanina kat. č. 6.14., červené gros de Tours s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1760–1800.
- Obr. 110..... Tkanina kat. č. 6.15., bílé cannelé s větvícím se keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1750–1789.
- Obr. 111..... Tkanina kat. č. 6.16., zeleno-hnědý taft s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Sušice, 1750–1789.
- Obr. 112..... Tkanina kat. č. 6.17., fialové cannelé se zlatou krajkou a květinami, v majetku řádu maltézských rytířů – bývalá strakonická komenda, 1750–1789.

- Obr. 113..... Tkanina kat. č. 6.18., zlatý lampas se stříbrnou tkaninou a kvetoucím festonem, v majetku Římskokatolické farnosti Vyskytná nad Jihlavou, 1750–1789.
- Obr. 114..... Tkanina kat. č. 6.19., krémový taft s keřem se stříbrným kmenem, v majetku Římskokatolické farnosti Třeboň, 1750–1775.
- Obr. 115..... Tkanina kat. č. 6.20., zelené cannelé s dekorem keřem růží kombinovaným s kožešinou, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1750–1775.
- Obr. 116..... Tkanina kat. č. 6.21., krémový lampas s dekorem zlaté krajky a keře růží, v majetku římskokatolické farnosti Nová Cerekev, 1750–1775.
- Obr. 117..... Tkanina kat. č. 6.22., bílý taft s krajkou a květy, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1750–1775.
- Obr. 118..... Tkanina kat. č. 6.23., cihlově červené cannelé simpleté s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Lnáře, 1750–1789.
- Obr. 119..... Tkanina kat. č. 6.24., zelený lampas s drobným krajkovým vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1750–1775.
- Obr. 120..... Tkanina kat. č. 6.25., hnědý lampas s drobným krajkovým vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1750–1789.
- Obr. 121..... Tkanina kat. č. 6.26., bílé cannelé simpleté s dvojicí krajeek doplněnými motivem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Planá nad Lužnicí, 1750–1789.
- Obr. 122..... Tkanina kat. č. 6.27., růžové gros de Tours s bílou krajkou a kvetoucími větévkami, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, 1750–1789.
- Obr. 123..... Tkanina kat. č. 6.28., krémový taft s krajkou a kyticí květin, v majetku Římskokatolické farnosti Nová Bystřice, 1750–1789.
- Obr. 124..... Tkanina kat. č. 6.29., růžový taft s pnoucím se kvetoucím keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Kájov, 1750–1789.

- Obr. 125..... Tkanina kat. č. 6.30., modro-šedý taft se složitým krajkovým dekorem kombinovaným s květinami, v současné době v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hrade, 1750–1789.
- Obr. 126..... Tkanina kat. č. 6.31., růžové gros de Tours s květinovým dekorem doplněným stříbrnými krajkami, v majetku Římskokatolické farnosti Březnice u Příbrami, 1750–1789.
- Obr. 127..... Tkanina kat. č. 6.32., růžovo-šedý lampas krajkou a květy mezi pruhy, v majetku Římskokatolické farnosti Pošná, 1750–1789.
- Obr. 128..... Tkanina kat. č. 6.33., oranžový taft s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboň, 1750–1775.
- Obr. 129..... Tkanina kat. č. 6.34., bílé cannetillé se zvlněnými úponky kombinovanými s kyticemi, v současné době v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1750–1789.
- Obr. 130..... Tkanina kat. č. 6.35., červené gros de Tours s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1789.
- Obr. 131..... Tkanina kat. č. 6.36., bílé gros de Tours s exotickým keřem se stříbrnou pentlí, v majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň, 1750–1789.
- Obr. 132..... Tkanina kat. č. 6.37., zlatý lampas s dekorem keře růží, v majetku Římskokatolické farnosti Netolice, polovina 19. století.
- Obr. 133..... Tkanina kat. č. 6.38., bílé gros de Tours s větvícím se exotickým keřem, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1789.
- Obr. 134..... Tkanina kat. č. 6.39., bílé gros de Tours s větvícím se keřem ruží, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1789.
- Obr. 135..... Tkanina kat. č. 6.40., cihlově červený taft s dekorem keře růží a krajky, v majetku Březnice u Příbrami, 1760–1800.
- Obr. 136..... Tkanina kat. č. 6.41., bílý taft s dekorem keře růží kombinovaným s krajkou, V majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň, 1760–1800.

- Obr. 137..... Tkanina kat. č. 6.42., bílé gros de Tours s motivem exotického keře, v majetku Římskokatolické farnosti Pošná, 1760–1800.
- Obr. 138..... Tkanina kat. č. 6.43., bílý taft s motivem keře růží s ozdobnými trápci, v majetku Římskokatolické farnosti Pošná, 1750–1800.
- Obr. 139..... Tkanina kat. č. 6.44., cihlově červené gros de Tours s dekorem větvícího se keře růží, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1800.
- Obr. 140..... Tkanina kat. č. 6.45., bílý taft s keřem růží doplněným krajkou, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1800.
- Obr. 141..... Tkanina kat. č. 6.46., žlutý taft s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Štěkeň, 1750–1789.
- Obr. 142..... Tkanina kat. č. 6.47., žlutý taft s keřem růží, v majetku Římskokatolické farnosti Horní Planá, 1750–1789.
- Obr. 143..... Tkanina kat. č. 6.48., zlatý lampas s dekorem keře růží, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1789.
- Obr. 144..... Tkanina kat. č. 6.49., zlatý lampas s dekorem keře růží, v majetku Římskokatolické farnosti Strakonice Podsrp, 1750–1800.
- Obr. 145..... Tkanina kat. č. 7.1., modro-bílý damašek s rayé efektem a jednoduchým rostlinným vzorem, V majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1750–1789.
- Obr. 146..... Tkanina kat. č. 7.2., modro-bílý pekén s jednoduchým rostlinným vzorem, který je z části vyšitý, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1750–1789.
- Obr. 147..... Tkanina kat. č. 7.3., původně pruhovaný žluto-bílý damašek s rozměrnou dvojicí kvetoucích keřů, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1760–1800.
- Obr. 148..... Tkanina kat. č. 7.4., zelený taft s pnoucími se rostlinami, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1760–1800.

- Obr. 149..... Tkanina kat. č. 7.5., zeleno-modrý taft s rayé efektem a festony, v majetku římskokatolické farnosti Čížová, 1750–1800.
- Obr. 150..... Tkanina kat. č. 7.6., bílo-zelený taft s rayé efektem a stříbrným stilizovaným dekorem, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1760–1800.
- Obr. 151..... Tkanina kat. č. 7.7., modrý taft se stříbrnými krajkami, v majetku Římskokatolické farnosti Chvalšiny, 1750–1800.
- Obr. 152..... Tkanina kat. č. 7.8., bílý atlas s rayé efektem stříbrnými květy, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1760–1789.
- Obr. 153..... Tkanina kat. č. 7.9., cihlově červený damašek s pruhovým vzorem, v majetku Římskokatolické farnosti Čížová, 1760–1800.
- Obr. 154..... Tkanina kat. č. 7.10., bílo-zelený lampas s rayé efektem a se stříbrnými krajkami, v majetku Římskokatolické farnosti Jindřichův Hradec, 1750–1800.
- Obr. 155..... Tkanina kat. č. 7.11., bílo-krémový atlas s rayé efektem a chiné střídajícím podélné pruhy s květinovým motivem, v majetku Římskokatolické farnosti Neustupov, 1760–1800.
- Obr. 156..... Tkanina kat. č. 8.1., cihlově červený lampas s ombré efektem s bílými květinami, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1760–1800
- Obr. 157..... Tkanina kat. č. 8.2., modrý taft se zlatými kvetoucími úponky, v majetku Římskokatolické farnosti, 1760–1800.
- Obr. 158..... Tkanina kat. č. 8.3., modrý taft s exotickou květino, v majetku Římskokatolické farnosti Trhové Sviny, 1760–1800.
- Obr. 159..... Tkanina kat. č. 9.1., karmínový samet s arabeskou, v majetku Římskokatolické farnosti Český Krumlov, před rokem 1600.
- Obr. 160..... Tkanina kat. č. 9.2., bílý samet s barevným květinovým dekorem, v majetku Římsko- katolické farnosti Slivice, 1680–1710.
- Obr. 161..... Tkanina kat. č. 9.3., hnědý samet s bizarním dekorem, v majetku Římskokatolické farnosti Bechyně, 1690–1720.

Obr. 162..... Tkanina kat. č. 9.4., černo-světle krémový samet s drobným dekorem, v majetku Římskokatolické farnosti Chlum u Třeboně, 1760–1800.